

ÚTERÝ, 24. BŘEZNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: MECHTILD ROTHE

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Zelená kniha o územní soudržnosti a stavu diskuse o budoucí reformě politiky soudržnosti - Osvědčené postupy v oblasti regionální politiky a překážky využívání strukturálních fondů - Městská dimenze politiky soudržnosti v novém programovém období - Doplnkovost a koordinace politiky soudržnosti s opatřeními pro rozvoj venkova - Provádění nařízení o strukturálních fondech v období 2007–2013: výsledky jednání ohledně vnitrostátních strategií a operačních programů politiky soudržnosti - Evropská iniciativa pro rozvoj mikroúvěru na podporu růstu a zaměstnanosti (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

- A6-0083/2009, kterou předkládá pan van Nistelrooij jménem Výboru pro regionální rozvoj o zelené knize o územní soudržnosti a stavu diskuse o budoucí reformě politiky soudržnosti (2008/2174(INI));

- A6-0083/2009, kterou předkládá paní Krehlová jménem Výboru pro regionální rozvoj o osvědčených postupech v oblasti regionální politiky a překážkách při využívání strukturálních fondů (2008/2061(INI));

- A6-0083/2009, kterou předkládá pan Vlasák jménem Výboru pro regionální rozvoj o městské dimenzi politiky soudržnosti v novém programovém období (2008/2130(INI));

- A6-0083/2009, kterou předkládá pan Roszkowski jménem Výboru pro regionální rozvoj o doplnkovosti a koordinaci politiky soudržnosti s opatřeními pro rozvoj venkova (2008/2100(INI));

- A6-0083/2009, kterou předkládá pan Mikolášik jménem Výboru pro regionální rozvoj o provádění nařízení o strukturálních fondech v období 2007–2013: výsledky jednání ohledně vnitrostátních strategií a operačních programů politiky soudržnosti (2008/2183(INI)) a

- A6-0083/2009, kterou předkládá pan Becsey jménem Hospodářského a měnového výboru o Evropské iniciativě pro rozvoj mikroúvěru na podporu růstu a zaměstnanosti (2008/2122(INI)).

Lambert van Nistelrooij, zpravodaj. – (NL) Paní předsedající, Výbor pro regionální rozvoj si výslovně přál, aby se na konci tohoto funkčního období konala jediná společná rozprava o budoucnosti politiky soudržnosti, a dnes a zítra se má debatovat nejméně o pěti důležitých zprávách poslanců Parlamentu a vzhledem k tomu, že se blíží evropské volby, bude se o nich i hlasovat. Hovoříme o největší části rozpočtu Evropského společenství a z hlediska občanů o nejviditelnější části. Politika soudržnosti dala Evropě tvář, která ukazuje její vzájemné propojení a solidaritu. V žádné jiné části světa nevznikla tak silná vzájemná soudržnost. Soudržnost je opět hlavním cílem nové Lisabonské smlouvy. Přidává se k ní ještě třetí součást, tedy územní soudržnost.

Neobvyklá doba si vyžaduje nové odpovědi. Finanční krize, silnější hospodářská soutěž zapříčiněná globalizací, krize klimatu a dosavadní neúspěch v dosahování lisabonských cílů si vyžadují integrovanější přístup a současně je nutné posílit a zdokonalit regionální politiku. Těmto otázkám se věnujeme v této zelené knize. Zelená kniha není zaměřena jako obvykle, ale dožaduje se lepšího řízení a územní soudržnosti a současně kritizuje vývoj, při němž některé regiony dosahují významných cílů a pokrok se objevuje jen v regionech velkých měst, zatímco jiné regiony zaostávají. To není Evropa, kterou by tento Parlament chtěl. V této společné rozpravě proto také stanovujeme směr pro období po roce 2013, po revizi právních předpisů, se kterou zahájíme příští volební období.

Krátce teď shrnu nejdůležitější body rozpravy a problematiky územní soudržnosti. Pan Guellec vyslovil ve své zprávě v roce 2005 přání našeho Parlamentu. Nový územní rozměr je nyní stanoven jako trvalý cíl dle článku 13 a 174 nové Lisabonské smlouvy. Jak říkám, stavíme se tak jasně proti nesymetrické Evropě, tvořené regiony v plném rozkvětu a současně zaostalými venkovskými oblastmi. Jde o současnou jednotu i rozmanitost center excelence neboli *pôles d'excellence* a o specifické postavení jiných regionů a míst, které mají své vlastní přednosti a mnohotvárnost. Územní soudržnost také doplňuje stávající politiku hospodářské a sociální soudržnosti. Jde o komplexní pojem. Ukazuje, jaký má vliv odvětvově zaměřené Společenství a decentralizace činností jako je výzkum a vývoj, společná zemědělská politika, provoz a doprava, zaměstnanost a řešení důsledků klimatické změny.

Konzultace probíhající během posledního půl roku naznačují, že pojem územní soudržnosti má širokou podporu, což je nutné uvítat. Tento koncept zahrnuje koncentraci a současně propojení a spolupráci a rádi bychom ho v nadcházejícím období dále propracovali.

Constanze Angela Krehl, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, politika soudržnosti je pro Evropu důležitá. Jde o výraz solidarity. Politiku soudržnosti však nepotřebují jen ti, kdo jsou v naší společnosti údajně slabší. Politiku solidarity a evropské integrace potřebují všichni naši občané. Situace je ještě obtížnější v regionech, kde se nevyužívají prostředky ze strukturálních fondů, což se týká více než 260 regionů Evropské unie. Není to proto, že není pomoc potřeba, ale proto, že je velice obtížné překonat překážky k získání dotací. Za některé z těchto překážek si však můžeme sami. Pochopitelně je tu důležitý základní požadavek, aby se dodržovala pravidla a aby se kontrolovalo, že se peníze od evropských daňových poplatníků využívají správně. Nesmí to však vést ke komplikovaným formulářům a zdlouhavým a nesrozumitelným vysvětlováním toho, jak lze peníze získat, takže byste na jejich pochopení potřebovali doktorát.

Proto v mé zprávě žádám o přijetí zvláštních opatření na omezení byrokracie na evropské úrovni, protože za to neseme odpovědnost. Například by se měl zjednodušit systém kontrol, snížit administrativní zátěž spojená s projekty a upravit velikost projektů. Navíc je nutné zjednodušit, zprůhlednit a urychlit operativní provádění projektů a více je orientovat na výsledek. Jsem však přesvědčena, že v tomto ohledu je možné podniknout nějaké kroky také na regionální a národní úrovni.

Druhá část mé zprávy se týká osvědčených postupů v politice soudržnosti. Nesmíme objevovat dávno objevené, protože to by nebylo ani efektivní, ani chytré. Proto musíme najít systém, pomocí kterého by se všichni mohli dostat k dobrým příkladům projektů, které by se daly dále použít. Vzhledem k tomu, že každý rok existují v rámci politiky soudržnosti desítky tisíc projektů, je náročné je najít, vybrat a poskytnout informace o ukázkových projektech v regionech. Komise již podle mého názoru v tomto ohledu vykročila správným směrem, například s iniciativou RegioStars, ale je nutné pokračovat dál.

V některých oblastech, o kterých si myslím, že jsou klíčové, zpráva navrhuje kritéria pro výběr těchto projektů. Klíčové oblasti zahrnují výzkum a inovace, vytváření kvalitních pracovních míst, podporu malých a středních podniků, projekty zaměřené na klima, integrovaný rozvoj měst a rozvoj projektů partnerství soukromého a veřejného sektoru, a to jsou jen některé z nich. Mezi kritérii výběru projektů s osvědčenými postupy by například měla být kvalita a udržitelnost projektů, potenciál hnací síly pro regiony a Evropskou unii, efektivní využívání zdrojů a pochopitelně možnost přenosu do jiných regionů.

Dobré příklady je nutné hledat všude. V příloze ke zprávě jsem vyjmenovala některé projekty, u nichž jsem byla informována, že jde o výsledek práce v regionech. Pocházejí ze všech členských států. Chtěla bych se zmínit o několika z nich: centrum excelence pro environmentální technologie na Slovensku, centrum mobility Burgenland v Rakousku, soutěž „*brain hunt*“ v Estonsku, nová budova pro Institut Fraunhofer pro buněčnou terapii a imunologii v Německu, vědecký park ve španělské Granadě a rozvoj problematičtých městských čtvrtí ve východním Lipsku v Německu.

Na závěr bych jako zpravodajka a koordinátorka své skupiny ráda upřímně poděkovala svým kolegům za jejich spolupráci nejen na této zprávě, ale po dobu uplynulých pěti let. Chci poděkovat také Komisi, Výboru pro regionální rozvoj a všem jejich zaměstnancům za spolupráci. Doufám, že budeme moci takto spolupracovat i v budoucnu.

(Potlesk)

Oldřich Vlasák, zpravodaj. – (CS) Vážená paní komisařko, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych stručně představil zprávu o městské dimenzi politiky soudržnosti. Zprávu, která se ohlíží nad možnostmi a zapojením měst do řízení a využívání evropských peněz v současném programovacím období. Zprávu, která současně

poskytuje návod a nabízí inspiraci, jak upravit pravidla strukturálních fondů tak, aby lépe vyhovovala potřebám evropských měst a metropolí. Při jejím sestavování jsem se opíral nejenom o vědecké studie a stanoviska odborníků zájmových seskupení, jako je Evropská rada municipalit a regionů EURO CITIES, ale zejména pak o přímé zkušenosti a názory primátorů, starostů, úředníků radnic, projektových manažerů a všech ostatních, kteří se evropskými fondy zabývají. Jedním z inspirativních setkání, na kterém jsme měli možnost společně městskou dimenzi diskutovat, byla akce nazvaná European Urban Day, kterou jsem v rámci českého předsednictví Evropské unie společně s partnery uspořádal počátkem února v Praze. Rád bych na tomto místě ještě jednou poděkoval paní komisařce Hübnerové, panu ministru Svobodovi a mým kolegům Janu Olbrychtovi, Jeanovi-Maria Beauuyemu a Giselle Kallenbachové za jejich účast a aktivní přístup.

To, že se naše pozornost soustřeďuje na města, je logické. Právě ve městech žije 80 % ze zhruba 500 milionů obyvatel Evropské unie. Právě ve městech se nachází drtivá většina pracovních míst, podniků a vzdělávacích center. Právě ve městech se vytváří více než 70 % evropského HDP. Města jsou tak nespornou hnací silou hospodářského růstu celé Evropy, což je v době krize ještě významnější skutečností. Mnoho měst se ale na druhé straně potýká s řadou závažných problémů. Města a městské oblasti proto potřebují zvláštní pozornost v rámci politiky soudržnosti.

Z textu zprávy bych rád vyzdvihl dvě hlavní myšlenky. První je otázka subdelegace, to znamená přenesení působnosti evropských prostředků na města. Přestože evropská legislativa již dnes umožňuje subdelegovat prostředky městům tak, aby je mohly alokovat na vytvářené integrované rozvojové plány, tato možnost je v členských státech využívána pouze okrajově. Jedním z hlavních cílů této zprávy je podpořit roli měst v procesu soudržnosti. Je třeba přestat se na města dívat pouze jako na konečné příjemce, ale jako na subjekty, které spravují území. Města, která jsou stejně jako kraje a státy orgány veřejné správy s vlastním rozpočtem, musí ve strukturální pomoci získat vyšší odpovědnost za programování a distribuci strukturálních fondů. Městská dimenze by se měla stát povinnou.

Druhou zásadní myšlenkou je skutečné využití potenciálu finančního nástroje JESSICA. Politika soudržnosti byla dosud založená výhradně na systému dotací, to znamená nevratných grantů. Organizace i jednotlivci předkládající projekty si tak zvykli, že evropské peníze a prostředky národních rozpočtů určené na kofinancování dostávají tzv. „zadarmo“. Prioritou je často samotné čerpání, nikoliv účelné investování a zhodnocení dostupných zdrojů. Dotační princip tak někdy vede k tomu, že část strukturální pomoci není efektivně využita. V současném programovacím období došlo zavedením finančního instrumentu JESSICA k vytvoření prostoru pro systémovou změnu politiky soudržnosti. Je skutečností, že tento prostor nebyl příliš využit. To je třeba v příštím programovacím období změnit. Evropská politika by měla více využít možností spojených s využíváním fondů finančního inženýrství, jako jsou revolvingové fondy. To je pro tuto chvíli všechno a děkuji všem, kteří mi pomohli při vypracování této zprávy.

Wojciech Roszkowski, zpravodaj. – (PL) Paní předsedající, reforma strukturální politiky Evropské unie pro období 2007–2013 přinesla změny do struktury fondů a zásad pro rozdělování pomoci. Jednou významnou změnou bylo vytvoření nového Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, který je vázán na společnou zemědělskou politiku. Zatímco ve finančních perspektivách pro období 2000–2006 se dotace na rozvoj venkova spojovala se strukturálními fondy a politikou soudržnosti, odděleně od prostředků společné zemědělské politiky, v rámci nového finančního rámce pro období 2007–2013 se staly součástí přidělu spojených se společnou zemědělskou politikou. V důsledku těchto změn se však objevuje otázka, zda toto oddělení skutečně vedlo k účinnějšímu využití dostupných prostředků.

Propojení prostředků SZP a prostředků pro rozvoj venkova znamená zjednodušení rozpočtových opatření pouze zdánlivě. Ve skutečnosti to znamená oddělení nezemědělských prostředků od politiky soudržnosti a výsledkem je buď zdvojení některých cílů, nebo jejich opomenutí v obou oblastech. Existuje riziko, že prostředky dostupné v rámci regionální politiky budou ve značné míře použity na oživení hospodářské konkurenceschopnosti ve velkých městských celcích nebo v nejdynamičtějších regionech, zatímco fond pro rozvoj venkova se zaměří na nezemědělský pokrok, na zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství. V této situaci by byly výdaje na podporu nezemědělských aktivit a rozvoj malých a středních podniků v zemědělských oblastech na rozhraní mezi oběma fondy a ani jeden by je nepokryval.

Mohlo by dojít k tomu, že by chyběly peníze na zajištění základních veřejných služeb a na investice ve venkovských oblastech, pro které byl zamýšlen Fond soudržnosti. V této souvislosti začíná být nesmírně důležité přijít s transparentní dlouhodobou strategií rozvoje pro venkovské oblasti v členských státech a na regionální úrovni, aby se jasně stanovily priority a cíle pro rozvoj venkova a podle nich se upravily různé

zdroje dostupných prostředků. Spojení druhého pilíře s politikou soudržnosti však vyžaduje úzkou koordinaci aktivit na vnitrostátní úrovni.

Prozatím nebylo nijak jasně definováno, co je venkovskou oblastí. Tradičně by se venkovská oblast měla od městské lišit nižší hustotou obyvatel, jinou strukturou zaměstnanosti, nižšími příjmy a horším přístupem k veřejným cestám. Z hlediska územní soudržnosti, která, jak opakuji, není zatím dostatečně definována, by neměla být nižší hustota obyvatel rozhodujícím rysem.

Jedním z cílů Evropské unie je modernizovat sociální struktury včetně struktur zaměstnanosti. Územní soudržnost je tedy možné zlepšit sblížením venkovských a městských struktur zaměstnanosti. Největším problémem územní soudržnosti však zůstává úroveň příjmů a přístup k veřejným statkům a tyto cíle lze nejlépe splnit podporou nezemědělských aktivit ve venkovských oblastech. Rozvoj venkova by však neměl odvádět prostředky plánované pro přímé platby zemědělcům.

Těžkosti v provádění politiky rozvoje venkova pramení z toho, že se překrývají odvětvové politiky a politiky územní soudržnosti, stejně jako ekonomické a sociální aspekty, a proto se předchozí aktivity zaměřily na oddělení pravomocí, spíše než na vytváření součinnosti. Účelem koordinace by nicméně mělo být vytváření součinnosti při využívání fondů. V jednotlivých členských státech existují různé modely koordinace těchto aktivit a v současnosti je obtížné prohlásit, že by jedno řešení jedné konkrétní země mělo sloužit jako vzor ostatním. Přece jen se zdá, že pro zajištění úspěchu by měla být rozhodující politická vůle, a ne nějaké organizační uspořádání. Proto by mohla být vhodným řešením pro tento aspekt spolupráce na úrovni Unie otevřená metoda koordinace.

Je však nutné vyjasnit, že politika rozvoje venkova má na územní soudržnost obrovský vliv. Proto zřejmě není oprávněné oddělit opatření v rámci této politiky od politiky soudržnosti a politiky regionálního rozvoje. Tato politika je více než společná zemědělská politika schopná pomoci s zemědělskými aspekty rozvoje venkova jako je rekvalifikace lidí na práci v jiných odvětvích hospodářství. Začlenění politiky rozvoje venkova do politiky soudržnosti je však možné jedině za podmínky, že rozvoj venkova získá vhodné finanční prostředky.

Miroslav Mikolášik, *zpravodaj*. – Paní předsedající, dříve než zahájíme rozpravu o zprávě o provádění nařízení o strukturálních fondech na období 2007–2013, rád bych využil této příležitosti k poděkování Komisi za její konkrétní sdělení a poskytnutí dokumentů jednotlivých zemí, které posloužily za základ pro naši práci. Obzvláště bych chtěl poděkovat těm, kdo se mnou na této zprávě spolupracovali, především naší poradkyni z PPE-DE paní Stoianové a úředníkovi výboru panu Chopinovi, kteří oba věnovali zprávě mnoho času.

Dovolte mi krátce shrnout genezi této zprávy, která jen s několika málo kompromisními ústupky získala v minulém měsíci plnou podporu Výboru pro regionální rozvoj. Jak již možná víte, účelem této zprávy je ukázat, jakým způsobem členské státy pochopily a dodržují strategické obecné zásady Společenství pro soudržnost na rok 2006 při přípravě svých 27 národních referenčních rámců a 429 operačních programů, jež mají vyhovět jejich konkrétním omezením a požadavkům.

Rozhodl jsem se proto vycházet u této zprávy ze tří hlavních dokumentů: jsou jimi za prvé sdělení Komise; za druhé dokumenty jednotlivých 27 zemí, které jsme dostali od Komise, a za třetí rozhodnutí Rady o strategických obecných zásadách Společenství pro soudržnost na rok 2006, které představují informativní rámec pro členské státy při přípravě vnitrostátních strategických referenčních rámců a operačních programů na období 2007–2013.

Tři základní priority, které byly jasně vytyčeny v uvedeném rozhodnutí Rady, jsou: za prvé, učinit Evropu a její regiony přitažlivější pro investory i pracovníky; za druhé učinit ze znalostí a inovací hnací sílu evropského růstu; a za třetí přivést více lidí na trh práce nebo do podnikání, aby se vytvořilo více kvalitnějších pracovních míst.

Než se s vámi podělím o to, co jsem při práci na této zprávě zjistil, musím zdůraznit, že její rozsah je částečně omezen tím, že operační programy byly schváleny až v červnu 2008 a bude trvat nejméně rok, než bude možné hodnotit, zda se jejich prováděním dospělo k reálnému pokroku. Mohu však již vyhodnotit, že všechny členské státy si vzaly hlavní priority za své, s ohledem na konkrétní specifika, které přináší úroveň jejich hospodářského a územního rozvoje.

Je také důležité poznamenat, že tyto priority zaznamenaly určité změny ve smyslu většího zaměření na investice do oblastí s potenciálem okamžitého růstu a naléhavosti v rámci plánu evropské hospodářské obnovy, s ohledem na reakci Společenství na celosvětovou finanční krizi a současné zpomalení hospodářství.

Jinými slovy nesmíme zapomínat, že každý členský stát a ještě víc každý region má jiné potřeby vyplývající z jeho zeměpisné polohy a hospodářského a institucionálního rozvoje. Vnitrostátní, na míru připravené strategie soudržnosti v operačních programech se proto nepochybně výrazně liší v závislosti na konkrétních potřebách.

Je známo, že všeobecný rámec Evropského fondu regionálního rozvoje, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti po členských státech vyžadoval, aby vyčlenily 60 % z celkových výdajů na cíl soudržnosti a 75 % na cíl regionální konkurenceschopnosti a zaměstnanosti. Jsem rád, že díky úsilí národních orgánů se zajistilo, že průměrné výdaje vyčleněné na dosažení lisabonské agendy činí 65 % – více než dostupné prostředky v regionech způsobilých v rámci cíle Konvergence – a 82 % v regionech spadajících pod cíl Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost.

Vidím, že můj čas vypršel. Připravil jsem si toho víc. Dokončím to na konci této rozpravy.

Zsolt László Becsey, zpravodaj. – (HU) Po několika odkladech jsme se konečně dočkali velkého dne. Chci vyjádřit vděčnost Komisi, že se otázce mikroúvěrů věnovala již ve zvláštní zprávě v listopadu 2007, třebaže je rovněž pravda, že Parlament již tehdy v létě požadoval, abychom na této věci pracovali. Souhlasím také s tím, aby tuto rozpravu koordinoval člen Komise odpovědný za soudržnost, neboť jak víme, dříve bylo navrhováno, aby ji koordinoval komisař pro finanční záležitosti, ale cílem je, aby nástroje Společenství skutečně odrážely hlediska soudržnosti.

Lituji však, že dokumenty Komise nezahrnovaly legislativní otázky nebo legislativní návrhy; zpráva Hospodářského a měnového výboru se proto dovolávala co nejúčinnějšího opatření, jmenovitě článku 39, a žádala, aby Komise v pěti různých oblastech přijala konkrétní legislativní opatření nebo organizační a finanční kroky.

Chtěl bych využít této příležitosti a velmi poděkovat stínové zpravodajce paní De Vitsově a kolegyni paní Baevaové a paní Ambrusterové ze sekretariátu za jejich zápal pro práci.

Proč je mikroúvěr důležitý? Na jedné straně bychom chtěli začlenit do lisabonských akčních programů členských států povinnost členských států předkládat zprávy o tom, čeho v této oblasti dosáhly. Jen to, co je povinné, přináší výsledky.

Na druhé straně, a to je největší zásluhou přístupu pana komisaře, chceme do oblasti ekonomických aktivit zařadit nové sociální skupiny. Za tímto účelem musíme přijít s typem úvěru, který pomůže lidem s nevelkými dovednostmi, kterým chybí zajištění nebo ručení nemovitým majetkem, což se požaduje pro tradiční drobné firemní úvěry, aby mohli vstoupit na trh práce. Zapojení těchto nových skupin do trhu práce bude rovněž nezbytné pro udržitelný rozvoj a pro dosažení 70% míry legální zaměstnanosti.

Jak bychom však měli tyto vrstvy společnosti oslovit? Na jedné straně, jak se zmiňuji ve zprávě, musíme překonat tendenci dívat se na osoby v nouzi jako na jednu jedinou skupinu. Musíme znevýhodněné skupiny definovat přesněji. Zahrnují přistěhovalce v západních zemích, Romy ve východních oblastech, lidi žijící na venkově v táborech, a obecně řečeno ženy.

K těmto lidem se však nelze dostat vyzkoušeným a ideálním způsobem, přímo prostřednictvím tradičních sítí obchodních bank, protože tyto cílové skupiny mají k uvedeným nástrojům nedůvěru, a jak již bylo zmíněno, nejsou schopni vstoupit na volný trh. Proto je nutné po vzoru Asie, přeneseném do Evropy, poskytovat půjčky malým skupinkám, poté, co se získá jejich důvěra, založit úvěr opírat spíše na důvěře než na zajištění majetkem. V tomto systému hraje významnou roli zprostředkovatelská organizace, která musí být schopná tyto aktivity provozovat, i když nemá bankovní licenci. V některých členských státech se nám to podařilo, ale prozatím ne všude, a proto musíme zapojit nebankovní organizace včetně finančních institucí, které jsou blíž k lidem a mimo sekuritizační trh.

Objevila se otázka stropu úrokové sazby a domníváme se, že i když jsou úvěry drahé, nejdůležitějším faktorem je nicméně stabilní tok likvidních prostředků pro uživatele systému. Proto nepodporuji zavedení stropu úrokové sazby. Musíme zde rozlišovat mezi spotřebitelským úvěrem a mikroúvěrem, které by se neměly zaměňovat.

Je navíc důležité vytvořit na vnitrostátní úrovni pobídky, aby se lidé chtěli stát s pomocí mikroúvěru mikropodnikateli, místo aby brali podporu v nezaměstnanosti. Musíme také prokázat solidaritu v boji proti terorismu a proti praní špinavých peněz, neboť právě pomocí systému odborného dohledu můžeme do jisté míry překonat problémy způsobené absencí trvalého bydliště nebo bankovního účtu a nedostatkem počátečního kapitálu.

Danuta Hübner, členka Komise. – Paní předsedající, za první chci z celého srdce poděkovat Lambertu van Nistelrooijovi, Constanze Krehlové, Oldřichu Vlasákovi, Wojciechu Roszkowskému, Miroslavu Mikolášikovi a Zsoltu Lászlóvi Becseymu za to, že nám umožnili dnes vést tuto rozpravu. Tato diskuse bezpochyby přispěje k rozpravě o budoucí politice soudržnosti.

Jak víte, jsme uprostřed debaty a ve vašich zprávách je mnoho velmi konkrétních doporučení, která budu považovat za významný přínos pro tuto rozpravu o politice soudržnosti, a dále je zde také řada důležitých sdělení týkajících se všech zpráv.

Prvním sdělením je, že politika soudržnosti je a měla by zůstat ústředním pilířem pro dosažení cílů udržitelného rozvoje Evropské unie. Tento závazek bude ještě důležitější po uplynutí období krize, kdy bude cestou k udržitelné zaměstnanosti vznik nových pracovních míst spojených s ekologií.

Ve všech zprávách se objevuje ještě jedno jasné sdělení, tedy že by měla politika soudržnosti pokrývat celé území Evropy a její hlavní pozornost by měla zůstat jasně zaměřená na podporu procesu získávání nejchudších vrstev. Sdílím váš názor na význam poskytování evropských veřejných statků ve všech regionech. V krizi se toto sdělení stává ještě důležitějším. Mnoho regionů se v současnosti snaží najít nové způsoby a prostředky, jak se přizpůsobit rychlým globálním změnám a vyhnout se riziku zaostávání. Tím, že politika soudržnosti mobilizuje nedostatečně používané zdroje a využívá komparativních výhod, snaží se zajistit, aby všechny evropské regiony, bez ohledu na to, zda jsou zaostalé či ne, přispívaly k celkovému hospodářskému růstu a změně a vytváření udržitelných pracovních míst a aby všichni občané mohli mít užitek z vnitřního trhu.

Sdílíme také přesvědčení, že v Evropě je důležitá zeměpisná poloha, a to je jeden z hlavních důvodů, proč jsme se pustili do vypracování zelené knihy o územní soudržnosti. Mám velkou radost, že územní soudržnost chápete tak, jak je mi to blízké, tedy že územní soudržnost je především otázkou mobilizace potenciálu rozvoje všech různých území. Regionální politika je politikou rozvoje, která občanům a podnikům napomáhá zpřístupnit jasný potenciál míst, ve kterých žijeme a pracujeme.

Souhlasím s vámi, že je nutné zlepšit součinnost a koordinaci mezi všemi evropskými a vnitrostátními politikami s územním dopadem. Problémem zde je to, aby se při přípravě politik předem bral ohled na územní soudržnost a aby se na ni nehledělo jako na nástroj nápravy škod až poté, co k nim dojde. To mimo jiné znamená, že musíme investovat víc do spojování regionů, které zaostávají za těmi bohatšími.

Jasně také zní vaše myšlenka týkající se potřeby posílení vztahu mezi městem a venkovem. S ohledem na současnou roztržitost fondů to také znamená, že potřebujeme lépe pochopit, jak zjednodušit pravidla a postupy pro všechny fondy se zřetelem k povinnostem, jež se týkají způsobilých výdajů, managementu, monitoringu, podávání zpráv a finančního řízení

Potřebujeme větší flexibilitu při vymezení území, ve kterých se plánují a provádějí programy politiky soudržnosti. Jinými slovy potřebujeme zaměřit politiku na funkční oblasti. Někdy se například potřebujeme podívat na města z hlediska čtvrtí a někdy musíme upřít pozornost za hranice měst, na úroveň velkoměst.

Funkční či flexibilní geografie se nezastavuje na vnitrostátních hranicích. Přeshraniční spolupráce znamená pro Evropu jasnou přidanou hodnotu a je pro občany důležitá. Na evropském vnitřním trhu stále přetrvávají překážky a značný nevyužitý potenciál na přeshraničních trzích práce a v nadnárodních seskupeních. Strategie EU pro region Baltského moře, kterou nyní připravujeme, je dobrým příkladem toho, čemu říkáme funkční oblast. Chápu to jako modelový případ územní soudržnosti, který by se pak měl rozšířit na jiné makroregiony. Snažíme se na tom pracovat.

Všechny zprávy zdůrazňují, že politiku soudržnosti potřebujeme, abychom mohli reagovat na nové problémy jako je demografie, energetika, klima a globalizace. Tyto nové problémy se dotknou všech evropských regionů, ale jejich dopad bude v Evropě velice rozdílný, často povede ke ztrátě konkurenceschopnosti, zaměstnanosti a sociální soudržnosti. Je možné, že se tím upevní stávající rozdíly a vytvoří se nové, ale tyto problémy se také mohou změnit ve výhody. Abychom toho dosáhli, musíme dál v rámci politiky soudržnosti podporovat investice do výzkumu a vývoje, do inovací rozvoje znalostní ekonomiky a do podpory podnikání a služeb na podporu podnikání. To jsou nejdůležitější faktory pro zlepšení udržitelné konkurenceschopnosti evropského hospodářství a pro udržitelnou zaměstnanost a růst. Jsou to základní body politiky soudržnosti a mají silný územní rozměr, vyžadující řešení na míru i podporu politiky.

Pokud chceme zefektivnit řízení programů politiky soudržnosti – a to je naše společná starost – musíme posílit meziregionální výměny zkušeností a osvědčených postupů. Po celé Evropě je nutné rozšířit osvědčené postupy při řízení. Může to také pomoci při překonávání obtíží při provádění programů soudržnosti. Souhlasím s vámi, že je nutné reformovat provádění politik.

Také žádáte podporu úsilí zaměřeného na tzv. finanční inženýrství jako prostředek využívání potenciálu soukromého sektoru. Jak dobře víte, v rámci významné kulturní změny jsme se rozhodli doplnit tradiční přístup, vycházející z terénu, o nové nástroje.

Vaše podpora naší iniciativě pro poskytování mikroúvěrů je pro nás dobrou zprávou, za kterou vám velmi děkuji. Jsem přesvědčena, že rozvoj mikroúvěrových projektů je pro udržitelný rozvoj a konkurenceschopnost evropských regionů a měst nesmírně důležitý. Je nutné podniknout aktivity na všech úrovních. Budeme hledat možnosti a prostředky pro další posílení tohoto nástroje.

Žádáte také o posílení základních principů politiky soudržnosti jako je partnerství, víceúrovňové řízení a transparentnost, a já tyto vaše požadavky plně podporuji. Když budeme stavět na místních znalostech, když zapojíme veškeré příslušné subjekty v terénu a když zlepšíme informovanost o evropské politice soudržnosti, určitě zlepšíme dopad a kvalitu evropských investic v rámci politiky soudržnosti.

Ještě jednou děkuji za vaše stálé úsilí o to, aby byla politika soudržnosti v budoucnu efektivnější a účinnější.

Gary Titley, *zpravodaj ke stanovisku Rozpočtového výboru*. – Paní předsedající, chci se jen zmínit o otázce mikroúvěrů, kterou Rozpočtový výbor plně podporuje, neboť mikroúvěry pomohou lidem, kteří nemají přístup k normálním prostředkům, tedy lidem, kteří potřebují za současné situace pomoc. Vítáme rovněž iniciativu Komise JASMINE.

Chceme však puvést několik bodů ke zvážení. Za prvé, fondy by se měly využívat pouze v případě, že nejsou jiné vhodné zdroje, buď kvůli vysokému riziku nebo nízké výnosnosti. Za druhé se musí používat také v soukromém financování. Za třetí bychom rádi vzhledem k různým přístupům jednotlivých členských států zjistili, zda je proveditelné mít rámec EU pro nebankovní mikrofinanční instituce. Chceme také zjistit, zda je za těchto okolností vhodné stanovit horní hranice úrokových sazeb, které se používají v některých zemích.

Z dlouhodobého hlediska bychom pro tuto důležitou iniciativu chtěli využívat víc než jen strukturální fondy, protože někteří lidé, kteří potřebují pomoc, nežijí v oblastech, jež dostávají podporu ze strukturálních fondů.

Nathalie Griesbeck, *autorka stanoviska Rozpočtového výboru*. – (FR) Paní předsedající, paní Hübnerová, hovoříme dnes o pěti důležitých dokumentech o politice soudržnosti, která je, jak si dovolím připomenout, už několik měsíců hlavní položkou našeho rozpočtu. Vysíláme tak pochopitelně významný signál budoucím obnoveným institucím: pochopitelně Parlamentu, ale také Komisi.

Nástroje soudržnosti a především fondy musí pochopitelně představovat pro naše spoluobčany skutečnou evropskou přidanou hodnotu, ale dnes, v období hluboké krize, která zasáhla Evropu, musí být schopné rychleji reagovat a musí být lépe přizpůsobeny především situaci ve městech. Vítám především práci, která byla odvedena v oblasti pomoci při zajišťování bydlení, neboť bydlení je pro občany po práci druhou největší prioritou.

Není to ve skutečnosti vždycky otázka peněz, protože fondy máme, ale otázka, mohu-li to tak nazvat, „strukturálního“ pomalého tempa ve státním řízení, někdy v administrativní nečinnosti a někdy bohužel v obou, které brání dosáhnout vlivu, o němž neustále mluvíme a který je pro naše území a pro naše spoluobčany tak důležitý. V nehorším případě by se to mohlo nakonec projevit i kontraproduktivně.

Jako stálá zpravodajka pro strukturální fondy v Rozpočtovém výboru chci v současné krizi více než kdy jindy trvat na tom, abychom tyto evropské prostředky zjednodušili, vyjasnili a dali jim skutečný politický význam.

Atanas Paparizov, *autor stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. – (BG) Paní předsedající, jako autor stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku o provádění nařízení o strukturálních fondech chci poděkovat panu Mikolášikovi, že ve své zprávě vyjádřil základní závěry a doporučení Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku.

Především jde o úsilí členských států úzce propojit používání fondů s Lisabonskou strategií. Současně se zdůrazňuje, že zdroje vyčleněné na energetiku jsou naprosto neadekvátní, především pokud jde o prostředky na obnovitelné zdroje.

Ještě jednou naléhavě vyzýváme Komisi, aby zvýšila prostředky určené na zlepšení energetické účinnosti domácností ze 3 % na alespoň 5 %.

Současné zpráva neodráží náš návrh týkající se projektů na zachycování oxidu uhličitého, i když členské státy minulý týden schválily podporu 12 projektů v sedmi zemích, v hodnotě 1,05 miliard EUR.

Zdále to nestačí na vyřešení problémů ve všech členských státech, které mají zájem zajistit do roku 2012 zdroje na provedení takových projektů. Proto žádám, aby Komise vzala tuto otázku v úvahu při hledání prostředků, včetně využití fondů Evropské investiční banky.

Neena Gill, *zpravodajka ke stanovisku Výboru pro právní záležitosti*. – Paní předsedající, ve vytváření soudržnosti v EU hrají zásadní roli malé a střední podniky a jejich ekonomické zotavení rozšíření mikroúvěrů posílí.

Výbor pro právní záležitosti uznává, že založení firmy může být obtížný proces. EU musí udělat víc pro poskytování vhodných právních rad při zakládání firem. Jedním způsobem by mohlo být vytvoření evropské sítě právníků, kteří by byli připraveni poskytovat rady ohledně zakládání mikropodniků, zpočátku bezplatně. Je nutné urychleně vyřešit otázku regulační zátěže mikropodniků a co nejvíce zpřístupnit mikrofinanční instituce.

Tento typ právních předpisů potřebujeme víc než kdy jindy, ale právní předpisy samy o sobě nestačí. Komise musí zajistit, aby se přeměnily ve skutečnou činnost, kterou bude možné v terénu okamžitě pocítit, protože tato zpráva se netýká jen podnikání: mikroúvěr zajišťuje také sociální soudržnost a podporuje občany, aby vzali život do svých rukou a využili svého potenciálu. Gratuluji všem zpravodajům.

Zita Plešinská, *autorka návrhu stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. – (SK) Na úvod mého vystoupení mi dovoluji poděkovat kolegovi Miroslavu Mikolášikovi, který ve své zprávě do bodů 12, 16, 17, 18 a 23 zapracoval body mého stanoviska, které jsem vypracovala jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. Tyto body na základě mých vlastních zkušeností, které jsem získala ve funkci starostky obce Chmelnice, a na základě podnětů od neziskových organizací, pokládám za klíčové pro efektivnější a transparentnější čerpání prostředků z eurofondů.

Jsem přesvědčená, že programové období 2007 – 2013 nebude úspěšné, pokud členské státy neodstraní nadměrné administrativní překážky, které odrazují mimovládní organizace od toho, aby žádaly o financování projektů, zejména těch, které jsou určené na podporu žen v ekonomicky nevýhodné situaci, přistěhovalkyň, příslušnic etnických menšin, tělesně postižených žen a žen, které jsou oběťmi násilí nebo mučení.

Opětovně vyzývám členské státy, zejména ty, které vstoupily do Evropské unie po 1. květnu 2004, aby předcházely příliš opožděnému hrazení nákladů na dokončené projekty, protože nesolventnost způsobená tímto jednáním často brání příjemcům, především místním orgánům a neziskovým organizacím, aby pokračovaly v další činnosti v jejich oblasti působnosti.

Hospodářská krize zasahuje i do čerpání peněz z eurofondů. Současný způsob financování projektů je hlavně pro malé obce nevyhovující a finanční prostředky na projekty nemají šanci získat. Je proto nevyhnutné diskutovat a přijmout opatření na zjednodušení systému financování. Představitelé obcí a měst v mé zemi, na Slovensku, tvrdí, že pokud se nezmění současná legislativa, budou se peníze z evropských strukturálních fondů čerpat v mnohem menší míře než doposud. Absence účinné, jednoduché a plošné podpory menších sídel je velmi důležitá, proto věřím, že tyto zprávy s čerpáním strukturálních fondů pomohou.

Emmanouil Angelakas, *jménem skupiny PPE-DE*. – (EL) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, všech šest zpráv, o kterých debatujeme, je důležitých, protože odrážejí současnou situaci týkající se regionální politiky a popisují model a priority pro období po roce 2013.

Blahopřeji všem zpravodajům za jejich práci. Chtěl bych pohovořit především o zprávě paní Krehlové o osvědčených postupech v oblasti regionální politiky, u které jsem působil jako zpravodaj ve skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, a chci zdůraznit vynikající práci mé kolegyně.

Ve zprávě jsou představeny základní překážky správného využívání strukturálních fondů a způsob jejich překonávání pomocí řady kritérií, na jejichž základě se určité projekty a akce klasifikují jako osvědčené postupy. Zpráva se také odvolává na absenci obecně přijatelné definice osvědčených postupů.

Když je řeč o osvědčených postupech, domnívám se, že je nesmírně důležité, aby byly do zprávy zahrnuty pozměňovací návrhy jako:

– nutnost posílit malé a střední podniky a propojit regionální politiku s průmyslem a vědou;

– opatření na udržení obyvatel, zejména mladé generace, v regionech a na poskytnutí péče pro pracující rodiče a

– hladké začleňování přistěhovalců.

Současně musíme v souvislosti s osvědčenými postupy v regionální politice přihlédnout:

– za prvé k existenci zeměpisných a demografických zvláštností regionů;

– za druhé k absenci jednotnosti, pokud jde o regionální modely organizace v jednotlivých členských státech;

– za třetí k nutnosti rozdělit kritéria osvědčených postupů na povinná a nepovinná a

– za čtvrté k nutnosti vzít v úvahu úspěšné metody, které se již používají a mohou tedy být definované jako osvědčené postupy.

Pár slov ke zprávě pana van Nistelrooije o zelené knize: chci vyzdvihnout práci, kterou věnoval jejímu vypracování, a zdůraznit, že zpravodaj správně poukazuje na potřebu veřejné konzultace, abychom mohli společně najít přijatelnou definici územní celistvosti, a na to, že je nutné přistupovat k územím se zvláštními vlastnostmi tak, aby územní soudržnost pokrývala i tato území co nejlépe.

Iratxe García Pérez, jménem skupiny PSE. – (ES) Paní předsedající, nejprve bych chtěla poděkovat jednotlivým zpravodajům za jejich práci, především pan Krehlové a panu van Nistelrooijovi. Díky nim bylo možné dosáhnout v rámci výboru širokého konsensu. Musíme také přijmout s povděkem zelenou knihu Evropské komise o územní soudržnosti, která předkládá některé důležité otázky.

Za prvé, politika soudržnosti je důležitá jako nástroj zajištění vyváženého rozvoje Evropské unie, přičemž jakýkoliv pokus o převedení těchto politik zpět na vnitrostátní úroveň byl zamítnut. V knize je zahrnut nový koncept územní soudržnosti, kvůli čemuž byl zahájen proces konzultací – jenž je v současnosti u konce – a ten je nutné vzít v úvahu. Zpráva byla přizpůsobena novým výzvám, jako jsou vlivy globalizace, změny klimatu a demografické změny.

Údaje z nejnovější zprávy o soudržnosti ukazují, že se sice rozdíl mezi regiony zmenšil, a tudíž se naplnil princip soudržnosti, dnes však musíme řešit jiný problém, a to přetrvávání meziregionálních rozdílů. V důsledku toho musíme při stanovování kritérií způsobilosti pro dotace zvážit možnost přihlédnout i k některým jiným aspektům, než je příjem na obyvatele.

Kromě toho si musíme, pokud jde o „územní“ koncept, uvědomit nutnost zohlednit specifické rysy některých regionů, jako je jejich zeměpisné znevýhodnění, nejvzdálenější poloha nebo v některých regionech úbytek obyvatelstva.

Soudržnost je jedním z nejzřetelnějších úspěchů evropského projektu. Jasným příkladem bylo Španělsko, vzhledem k hospodářskému a sociálnímu rozvoji, kterým prošlo. V této cestě musíme pokračovat, abychom zajistili stejné možnosti pro všechny Evropany, bez ohledu na to, kde žijí.

Evropská unie se skládá z velké řady regionů, mezi nimiž panují rozdíly, které je obohacují a dávají tomuto projektu smysl. Pokud však musíme s ohledem na politiku soudržnosti něco vyžadovat, musí jít o nutnost dát našim regionům veškeré nástroje k zajištění toho, aby měly stejné možnosti dosáhnout rozvoje a růstu.

Grażyna Staniszewska, jménem skupiny ALDE. – (PL) Paní předsedající, chci se vyjádřit především ke dvěma zprávám: zprávě o územní soudržnosti a zprávě o výměnách osvědčených postupů. Ostatním tématům se budou věnovat mí kolegové ze skupiny ALDE.

Zpráva pana van Nistelrooije je odpovědí na zelenou knihu o územní soudržnosti, kterou zveřejnila Komise. Všichni souhlasíme s tím, že debatu o budoucí politice soudržnosti, která byla zahájena, bychom měli doplnit o územní rozměr. Nacházíme se však v paradoxní situaci: diskutujeme o územní soudržnosti, aniž jsme definovali, co to znamená.

Chceme, aby územní rozměr napomohl dosáhnout vyrovnanějšího rozvoje než doposud, aby všichni občané Evropské unie měli především možnosti stejného přístupu ke službám. Doposud nám však chybí přesná kritéria, o která se můžeme opřít. Přitom to má pro budoucnost základní význam. Diskuse o teritoriální soudržnosti v Evropské unii nebude mít žádný smysl, pokud nevypracujeme kompaktní definici.

Dosažení územní soudržnosti znamená dosáhnout co nejlepšího rozvoje pro celé území Společenství a zlepšit životy jeho obyvatel. Jak je uvedeno ve zprávě, musí být účelem územní soudržnosti především

srovnání rozdílů v úrovni rozvoje jednotlivých regionů a členských států a především odstranění rostoucích rozdílů v rámci regionů a zemí.

Čím víc se zmenšují rozdíly mezi jednotlivými státy, tím větší je vnitřní diference. Nejvíce investic a prostředků se kumuluje v hlavních městech zemí a regionů na úkor ostatního území, a členské státy s tím nemohou nebo nechtějí nic dělat. V této situaci je nezbytně nutné vytvořit na úrovni Společenství mechanismy, které budou efektivně podporovat rovnoměrnější udržitelný rozvoj.

Podle mého názoru bychom měli shromáždit statistické údaje z regionů na úrovni NUTS3, a nejen NUTS2. Údaje z oblastí na úrovni NUTS3 mnohem lépe ukazují na existenci tohoto problému. Proto bychom měli brát v úvahu při rozdělování prostředků. Proces dosahování územní soudržnosti musí probíhat na všech úrovních: evropské, vnitrostátní a regionální, s přihlédnutím k principu subsidiarity.

Obzvláště důležitá je výměna osvědčených postupů. Efektivnost politiky soudržnosti závisí do značné míry na zjednodušení postupů a především na obeznámení se s výhodami, které se získají, pokud se budou jinde používat co nejefektivnější řešení.

Mieczysław Edmund Janowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, naše rozprava se týká regionálního rozvoje a politiky soudržnosti, což jsou důležité otázky pro celé Společenství. Rozdíly v bohatství mezi regiony jsou totiž v současnosti obrovské, někdy vyšší než 1:10. Je proto v zájmu občanů Evropské unie, aby bylo možné využít všech možností a prokázat skutečnou solidaritu Evropanů.

To v žádném případě neznamená, že by měl každý dostat úplně to samé. Mělo by to znamenat, že by všichni měli mít stejné možnosti. To by se mělo týkat obyvatel městských aglomerací stejně jako těch, kdo žijí na venkově, lidí v centru Evropy i lidí na okrajích, mladé generace i starších lidí. Musíme v této věci projevit inovaci a myslet jak na současnost, tak na budoucnost.

Máme před sebou šest velmi dobrých zpráv. Je škoda, že o nich diskutujeme takhle dohromady. Autorům gratuluji. Chtěl bych, aby naše jednání sloužilo opravdovému Evropskému společenství, jednotě a aby se každé euro utratilo k dobrému účelu, ne proto, aby se bohatí stali ještě bohatšími...

(Předsedající řečníka přerušila)

Elisabeth Schroedter, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové. Ve svém dnešním vystoupení jste se paní komisařko zmínila o tom, jak politika soudržnosti přispívá k ochraně klimatu. Tuto změnu názoru vítám, protože tento aspekt zelená kniha o územní soudržnosti nezdůrazňuje. Proč ne, vzhledem k tomu, jaké krizi klimatu v současnosti čelíme?

Přínos evropských strukturálních fondů ke změně životního prostředí je budoucí otázkou pro územní soudržnost. Dokument Komise „Regiony 2020“ ukazuje, že změna klimatu má silný dopad na mnoho regionů Evropy. Proto musíme změnit směr. Strukturální fondy by se měly používat jen na podporu udržitelných projektů. Projekty a programy, které škodí klimatu, a takových bylo v minulosti mnoho odsouhlaseno, by se již neměly povolovat. Fondy EU by se neměly používat na podporu programů a projektů, které škodí klimatu. Proč již takto nepostupujete?

Druhá otázka se týká provádění principu partnerství. Paní komisařko, zmínila jste se o tom, že místní znalosti jsou důležitým základem pro úspěšný rozvoj. Proč jste přesto schválili operační programy, ve kterých se princip partnerství evidentně zcela ignoruje a u kterých partneři hlásí, že se na nich nepodíleli? Na tuto otázku jste neodpověděla. Místní znalosti zedola jsou pro nás přínosem. Pokud se budete dál pokoušet ignorovat fakt, že členské státy vůbec neberou ohled na princip partnerství, a i přesto jim budete poskytovat dotace, budete porušovat pravidla o strukturálních fondech.

Ve své zprávě jste zcela opomenula zmínit to, co je základem zprávy pana Mikolášika, tedy že mnoho členských států se neřídí principem partnerství. Zprávy partnerů jste nevzala v úvahu. Proč o této věci stále mlčíte?

V současné situaci je jasné, že potřebujeme pro strukturální fondy novou dimenzi. Musí vycházet z ekologických a demokratických principů, využívat místní znalosti a řídit se principy partnerství.

Pedro Guerreiro, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Řekněme si to jasně: smlouvy stanoví, že Společenství bude za účelem podpory svého celkového harmonického rozvoje připravovat a provádět činnosti vedoucí k posílení své hospodářské a sociální soudržnosti, s cílem snížit rozdíly mezi úrovní rozvoje v různých regionech a zaostalost nejméně zvýhodněných regionů nebo ostrovů včetně venkovských oblastí.

Proto se v této rozpravě o budoucnosti politiky soudržnosti, ke které je nutné připojit rozměr takzvané územní soudržnosti, musí zdůraznit následující základní principy.

Za prvé, primárním a hlavním cílem politiky soudržnosti musí být podpora skutečné konvergence, která musí fungovat jako nástroj přerozdělení s ohledem na výdaje, nerovnosti a nesouměrnosti, jež nejméně hospodářsky rozvinutým zemím a regionům Evropské unie způsobil vnitřní trh, hospodářská a měnová unie a liberalizace světového trhu.

Za druhé, konvergenci nemůže v členských státech a regionech, které ve svém sociálně-hospodářském rozvoji zaostávají, nahrazovat takzvaná konkurenceschopnost. Politika soudržnosti a s ní související finanční prostředky proto nemohou být podřízeny hospodářské soutěži a liberalizaci, které podporuje Lisabonská strategie.

Za třetí, takzvaná územní soudržnost musí přispívat k hospodářské a sociální soudržnosti. Jinými slovy, jejím hlavním cílem musí být zmenšit rozdíly mezi úrovněmi hospodářského rozvoje jednotlivých regionů a zaostalost nejméně zvyhodněných regionů.

Za čtvrté, nové cíle a priority musí odpovídat novým finančním zdrojům Společenství. Jinými slovy takzvaná územní soudržnost nesmí být financována na úkor cíle Konvergence.

Za páté, současné finanční prostředky Společenství pro politiku soudržnosti nedostačují na potřeby skutečné konvergence a na řešení regionálních rozdílů, vysoké míry nezaměstnanosti, rozdílů v příjmech a chudoby v Evropské unii.

Za šesté, posílení rozpočtu Společenství za účelem podpory hospodářské a sociální soudržnosti je naprosto nezbytné.

Za sedmé, hospodaření s půdou a územní plánování je zcela v kompetenci každého členského státu.

Nakonec bychom chtěli kromě dalších významných aspektů, které jsme tu nezmínili, znovu zdůraznit, že je pro regiony nepřijatelné, aby je finančně poškodil takzvaný statistický dopad, a proto je nutné přijmout opatření, které tento dopad ruší.

Peter Baco (NI). – (SK) Diskuse o koordinaci politiky soudržnosti a opatření na rozvoj venkova je plná rozporů. Hlavní příčinou je zásadní snížení rozpočtu pro rozvoj venkova, což znemožňuje dosáhnout původních záměrů venkovské politiky. Stalo se tak během britského předsednictví. Nejvíc na to však doplácí venkov v nejzaostalejších regionech nových členských států. Společně s diskriminací v přímých platbách se tak společná zemědělská politika stává nástrojem dvourychlostního rozvoje venkova a nepřímo i regionů.

Reálný vývoj totiž jednoznačně potvrzuje, že je nesmyslné si představovat, že by bylo možné rozvíjet venkov tam, kde upadá zemědělství. Nikdy nedosáhneme revitalizace zaostávajících regionů v Evropské unii, pokud nezabezpečíme rozvoj venkova v původním rozpočtovém rámci. Rozvoj venkova nelze realizovat podle náhlých ad hoc rozhodnutí, ale musí být dlouhodobě plánovaný. To nám však chybí. Návrat objemu rozpočtu pro rozvoj venkova se tak stává klíčovou podmínkou i pro celou politiku soudržnosti.

James Nicholson (PPE-DE). – Paní předsedající, především děkuji zpravodajům za tyto vynikající zprávy a především za zprávu, u které jsem figuroval jako stínový zpravodaj. Děkuji zpravodaji za jeho spolupráci a náročnou práci, kterou odvedl. Nebyla to zrovna nejjednodušší zpráva, ale podařilo se nám najít v hlavních bodech dobrý kompromis. Vítám dnešní rozpravu.

Rozvoj venkova je velmi důležitá otázka a musíme zajistit, aby všechny prostředky EU dostupné pro rozvoj venkova byly využity a použity co nejučinněji a co nejefektivněji. Podle mého názoru se rozvoj venkova týká podpory aktivních zemědělských společenství, především mladých zemědělců a těch, kdo chtějí své podnikání diverzifikovat. Vhodné podnikatelské projekty ve venkovských oblastech se musí zaměřit na zlepšování infrastruktury a podporování malých a středních podniků.

Základním předmětem zájmu této zprávy je zajištění toho, aby se projekty na rozvoj venkova, ať už s pomocí dotací ze strukturálních fondů nebo Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), nepřekrývaly, nebo dokonce aby se nepropásly možnosti. Ze zprávy jasně vyplývá, že je nutné zajistit lepší spolupráci mezi politikou regionálního rozvoje a EFRR.

Nemyslím však, že mohu podpořit situaci, kdy jsou dotace zvyšovány změnami ve zpětném přerozdělování prostřednictvím orgánu regionálního rozvoje. Pokud po zemědělci chceme, aby platili do SZP, musí se zajistit, že se jejich peníze vrátí do venkovských společenství. Domnívám se, že se k tomu musí využít druhý

pilíř SZP. Zpravodaj nicméně diskusi o této důležité otázce úspěšně otevřel. Souhlasím s ním v otázce základního těžiště této zprávy, ale rozhodnutí o problému by měl přinést příští Parlament.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Paní předsedající, poslední dvě rozšíření Evropské unie vyústila ve výrazné zhoršení regionálních disparit v rámci Společenství. Výsledkem je stále výraznější jev „prostorové segregace“, která vytváří izolované regionální enklávy, především v oblastech vzdálených od center rozvoje, tedy zejména na venkově.

Prvořadým cílem evropské regionální politiky je udržitelný hospodářský rozvoj, respektující životní prostředí a snižující regionální rozdíly. V říjnu 2006 přijala Rada strategické zásady pro soudržnost, které měly sloužit jako referenční body pro členské státy při sestavování jejich národních strategických referenčních rámců a operačních programů pro období 2007–2013.

Priority stanovené v těchto dokumentech zvyšují atraktivnost Evropy a regionů z hlediska investic a zaměstnanosti, zvyšují úroveň znalostí a inovací pro růst a vytvářejí více kvalitních pracovních míst. Provedením těchto priorit v operačních programech by se mělo regionům umožnit vyřešit problémy globalizace, strukturálních, demografických a klimatických změn a zlepšit harmonický dlouhodobý udržitelný rozvoj regionů.

Musíme uznat, že všechny členské státy již vyvinuly úsilí na zahrnutí priorit odpovídajících cílům Lisabonské strategie do svých operačních programů. Nadměrně pomalá absorpce prostředků z nového programového období, kterou pozorujeme v řadě členských států, však může jejich efektivní využití zhoršit.

Je proto nesmírně důležité, především v nových členských státech, konsolidovat akce na zvýšení kapacity skutečného využití dostupných prostředků, zaměřené jak na způsoby využití těchto fondů, tak na výměnu osvědčených postupů, informační kampaně, výměnu nových technologií a rozvoj různých typů partnerství, aby se umožnilo přeměnit programové požadavky na skutečně kvalitní programy pro efektivní odstranění zpoždění ve vývoji, což je problém především v nejhudších regionech EU.

Elsbeth Attwooll (ALDE). – Paní předsedající, vystupuji ke zprávě pana van Nistelrooije a chci zdůraznit tři body.

Za prvé, územní soudržnost vyžaduje podporu polycentrického rozvoje napříč celou Evropskou unií. Znamená to odstranění rozdílů v rámci regionů i mezi nimi. Je proto zapotřebí zlepšit prostorovou analýzu a rozvoj ukazatelů, přizpůsobit politiky a zhodnotit jejich dopad.

Za druhé je nutné přijmout integrovaný přístup, předem stanovit účinek, jaký mohou mít odvětvové politiky na regionální úrovni, a dosáhnout mezi nimi lepší součinnosti. Takové hodnocení dopadu by jistě mohlo zabránit určitým problémům, jako jsou problémy s elektronickou identifikací ovcí ve Skotsku.

Za třetí si integrovaný přístup vyžaduje správné víceúrovňové řízení, v rámci něhož se všechny zainteresované subjekty zapojí do vytváření a provádění strategií.

To, co paní komisařka v této souvislosti řekla bylo velmi dobře přijato a doufám, že tato vynikající zpráva dostane velkou podporu.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, zpráva pana Roszkowského ukazuje na rozdíly mezi jednotlivými venkovskými oblastmi a mezi venkovem a městem z hlediska řízení strukturálních fondů. Zpravodaj oprávněně poukazuje na potřebu obnovení konzistence mezi Evropským fondem pro regionální rozvoj a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova, i když by možná mohl lépe objasnit pojem „otevřená koordinace“, jež je v rozporu s evidentními existujícími rozdíly a oblastmi vnitrostátních kompetencí.

Lepší konzistence vyžaduje transparentnost údajů a plateb. Vědět, jak jsou zdroje rozdělovány, je základním nástrojem pro zvýraznění a nápravu deformací. Takováto transparentnost nám však chybí. V praxi jsme svědky nejrůznějších snah o zatažení údajů, zamítnutí přístupu a skrývání informací, to vše ze strany veřejných orgánů i našich vlastních vlád. Komise říká, že nemá kompetence, a vše začíná být vágní a nejasné. My tvrdíme, že stojíme před zdí ticha.

Pokud tento problém nevyřešíme, budeme ještě víc izolovaní od skutečných problémů, které by měly strukturální fondy řešit.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, velmi vítám naši správně načasovanou politickou debatu na základě zpráv z vlastní iniciativy, která nám umožní využít

nejpozději do roku 2014 vlastní nástroj solidarity cíleněji a efektivněji. Podle mě je velmi důležité informovat občany Evropy o evropské přidané hodnotě, kterou to přináší.

Proto je logické, že odmítáme veškeré pokusy převést strukturální politiku zpět na vnitrostátní úroveň. Více než kdy jindy potřebujeme standardní politiku Společenství, která bude schopná vyřešit problémy, kterým v současnosti čelíme, jako je globalizace, změna klimatu a demografické změny. To, zda jsme byli úspěšní či zda obelháváme sami sebe s rozpočtovým závazkem pro Lisabonskou strategii, bude doufejme jasné nejpozději po provedené požadované analýzy.

Dostali jsme se na rozcestí a musíme se rozhodnout, zda jsou územní soudržnost a skutečný udržitelný rozvoj symbolem evropské politiky, či nikoliv. Abychom toto rozhodnutí mohli učinit, potřebujeme velký počet partnerů, především měst. Z tohoto důvodu také chceme, aby šly celkové dotace přímo k těmto partnerům, a nejen na papíře, ale i v praxi. Jakkoliv si ceníme subsidiarity, musí být evropské fondy rozdělovány na základě závazných kritérií. Vedle významu městské dimenze musí zahrnovat i integrovaný přístup a provádění našich cílů v oblasti klimatu. V tom jsme již dospěli ke konsensu. Bohužel tomu tak nebylo při hlasování ve Výboru pro regionální rozvoj.

Ještě jedna myšlenka: podle plánu hospodářské obnovy Komise by se mělo rozdělování prostředků ze strukturálních fondů zjednodušit a zrychlit. Není mi stále jasné, proč jsme potřebovali krizi, aby se toto stalo, ale je to slibný signál. Pokud tvoří komplexní analýza projektů osvědčených postupů skutečně součást politické diskuse, neměly by existovat další překážky tomu, aby se Evropa stala průkopníkem v rozvoji skutečně udržitelné politiky.

Chtěla bych poděkovat všem zpravodajům za jejich náročnou práci.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Paní předsedající, mýtus o konvergenci a soudržnosti mezi zeměmi a regiony Evropské unie vyvrátila samotná realita:

- hospodářské a sociální rozdíly se stále zvětšují,
- umělé statistické sblížování způsobené vstupem nových členských států nemůže oklamat dělníky, zemědělce, mladé lidi a ženy, kteří vidí, jak se jejich životní standard neustále zhoršuje;
- regionální rozvoj v rámci kapitalistických systémů nemůže odstranit třídní rozpory systému;
- nerovnoměrný rozvoj je neodmyslitelně spjatý s kapitalistickým způsobem výroby, protože podnětem pro jakýkoliv rozvoj je maximalizace kapitálu;
- národní taktiky soudržnosti a operační programy národního strategického referenčního rámce pro období 2007–2013 mají stejně jako předchozí programy konkrétní třídní zaměření: řídí se přístupem Lisabonské strategie, která je orientovaná proti obyčejným lidem, a jsou přizpůsobeny vnitrostátním reformním programům; jinými slovy podporují kapitalistické restrukturalizace a flexibilnější pracovní smlouvy.

Evropská unie a buržoazní vlády tak slouží potřebám kapitálu, a to v období krize kapitalismu, přesunují veškerou zátěž na dělnickou třídu, na dělníky, se zjevným cílem, aby byla tato protidělnická opatření trvalá a aby se zachovaly a v budoucnu ještě zvýšily zisky monopolů.

Nový významný faktor, který byl přidán do rámce politiky soudržnosti, je koncept územní soudržnosti a dále zelená kniha o územní soudržnosti, která je ještě významnější. Reakcionářský charakter zásad v návrhu Komise překračuje rámec postojů a kompetencí Evropské unie včetně Lisabonské smlouvy, jak se teď říká evropské ústavě. Jde o urážku obyvatel členských států.

Zelená kniha o územní soudržnosti označuje za oblasti, které je nutné bezodkladně řešit, sazby monopolů ve zdravotnictví, vzdělávání, energetice a jiných službách, přičemž základním prvkem je především přístup do dopravních sítí.

Řecká komunistická strana je kategoricky proti a odmítá jako celek reakcionářský rámec návrhu Komise o územní soudržnosti.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Paní předsedající, politika soudržnosti ve všech formách má být základem rovnosti a zaznamenává mnoho úspěchů. Politika soudržnosti by se však měla posuzovat na základě dlouhodobého hodnocení jejího celkového účinku. Otázka kladená v tomto hodnocení je jednoduchá: jsou na tom obce a lidé, kteří v nich žijí, díky politikám soudržnosti EU a strukturálním fondům, které je podporují,

lépe? Pokud bychom se upřímně podívali na výsledky, asi by byla naše okamžitá odpověď „ano“, ale dlouhodobě je to dost často „ne“.

Bylo nám řečeno, že farmáři v Irsku se mají dobře – a je to pravda. Proč ale dlouhodobě zůstalo na irském venkově jen tak málo farmářů a proč je tu tolik nezaměstnaných nebo jen částečně zaměstnaných? Bylo to proto, že se strukturální fondy a politika soudržnosti nevyrovnají SZP? Nebo že nemohli zmírnit společnou rybářskou politiku, která již více než tři a půl desetiletí decimuje irské pobřežní obce a zásoby ryb v irských vodách? A proč je s lepšími silnicemi a infrastrukturou – díky laskavosti fondů EU – Limerick v jihozápadním Irsku místo nejvíce postižené nezaměstnaností? Je to proto, že politika soudržnosti neumí nijak reagovat na politiku hospodářské soutěže, která novým členským státům umožnila odlákat Dell, nejdůležitější firmu v oblasti, s 54 miliony EUR státní podpory?

Politika soudržnosti se snaží o rovnost, ale směrnice o privatizaci, jako je poštovní směrnice, způsobily, že v oblastech se špatně dostupnými službami se situace ještě zhoršila. Problémem může být to, že naše politika soudržnosti není soudržná s ostatními politikami EU jako je hospodářská soutěž, liberalizace trhu, atd.

Tajemství je v tom, že soudržnost nevzejde z politik: vzejde ze základních jednotných principů, které by se měly objevit ve všech politikách – principy úcty k lidské bytosti, skutečná subsidiarita, priorita pro zranitelné, úcta k životu, správa věcí církevních, význam rodiny, úcta k práci, solidarita a základní pozornost zaměřená na obecné blaho. Dokud se nebudou všechny politiky EU řídit těmito principy, budou si programy dál odporovat.

(Předsedající řečníka přerušila)

Carl Lang (NI). – (FR) Paní předsedající, politika soudržnosti bude v období 2007–2013 základní výdajovou položkou bruselské Evropy, ale tento vývoj zdaleka není francouzským regionům ku prospěchu, spíše je penalizuje. Navýšení regionálních výdajů totiž probíhá na úkor výdajů společné zemědělské politiky, a tedy na úkor Francie. Sledujeme, že se část vyčleněná pro francouzské regiony neustále snižuje. Velká většina z 347 miliard eur ze strukturálních fondů je určena do východní Evropy, která je zničená více než 40 lety komunismu.

Brusel již v roce 2000 odebral kantonům z francouzského regionu Hainaut prostředky ze strukturálních fondů, které dostávaly v rámci původního cíle I. Francie, jejíž finanční příspěvky dnes představují 16 % příjmů evropského rozpočtu, dává čím dál víc, ale dostává čím dál méně.

Tato regionální pomoc navíc neochránila ty, které postihla celosvětová hospodářská krize, protože je tato pomoc součástí ultraliberální filozofie Lisabonské strategie. Více než kdy jindy musíme vytvořit novou Evropu, která konečně poskytne ochranu hospodářství našich regionů a národů pomocí aktivní politiky zaměřené na znovuzískání kontroly nad naším vnitřním trhem.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, s velkou radostí využívám této příležitosti, abych se blíže vyjádřil o zprávě pana Roszkowského.

Vypadá to, že obě politiky, kterých se zpráva týká – strukturální fondy a podpora venkovských oblastí – fungují dobře. Mám však dojem, že v některých případech mají tyto politiky stejné cíle. V oblasti demografie, energetiky a telekomunikací najdeme projekty, na které přispívají jak strukturální fondy, tak politika rozvoje venkova, které jsou zaměřené na stejný cíl, ale spadají pod různá ministerstva. Máme mnoho evropských projektů, ale máme také projekty, které přinášejí Evropě přidanou hodnotu? Mám dojem, že někdy se nezabýváme jádrem problému.

Kdybychom spojili projekty z různých odvětví, mohli bychom toho pro venkovské oblasti udělat mnohem víc, ať už jde o decentralizované energetické infrastruktury, širokopásmové kabelové rozvody na mnohem větším území či přeshraniční vodohospodářské infrastruktury. Potřebujeme víc projektů s podporou několika ministerstev současně. Když se nám to podaří, nebudeme se už pohybovat v malém měřítku, ale budeme v regionech využívajících evropské finance schopni zajistit trvalé zlepšení. Musíme zajistit, aby byly evropské požadavky na mezirezortní spolupráci závazné. Možná bychom se měli vážně zamyslet nad minimálními částkami na projekty.

Ještě jedna poznámka k financování: modulace podle mého názoru není hezké slovo. Nedotýká se plateb kompenzací, které měli rolníci příslibeny, a přitom programům na rozvoj venkova nepřináší spolehlivé finanční prostředky. Zemědělská politika musí být proto v budoucnu politikou pro zemědělce s jasným finančním závazkem, kdy se nebudou finance převádět jinam. Regionální politika musí být stejně tak politikou

pro regiony, se zvláštním zaměřením na venkovské oblasti a jejich požadavky. To povede ke skutečně evropským iniciativám, které našim regionům přinesou dlouhodobé zkvalitnění.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, během dnešní rozpravy se opět ukazuje, že se obecně shodneme na tom, že politika soudržnosti je nutná a užitečná.

Ti z nás, kdo ji podporují, chtějí, aby se v ní pokračovalo a aby přinášela pozitivní výsledky. Proto se domnívám, že je pro nás důležité, abychom se řídili jedním základním požadavkem: politika soudržnosti musí být přístupná tomu, pro koho je určená a kdo ji potřebuje, především zaostávajícím regionům a územím, které se ve svém sociálně-ekonomickém rozvoji setkávají s problémy.

Zpráva paní Krehlové vypočítává překážky, které stojí před potenciálními příjemci pomoci ze strukturálních fondů. Tyto překážky, které jsou důsledkem byrokratických obtíží a složitých a vágních postupů, vedou k omylům. To odrazuje příjemce a podněcuje kritiku ze strany kontrolních orgánů.

Abychom mohli tento dvojí problém vyřešit, musíme na jedné straně spolupracovat se všemi institucemi a členskými státy a na druhé straně chci všechny vyzvat k tomu, abychom využili získaných zkušeností a když přemýšlíme o tom, jak překonat překážky, abychom se více zaměřili na konstruktivní výsledky.

Z tohoto hlediska poskytují návrhy ve zprávě paní Krehlové o osvědčených postupech pevný základ pro následná opatření a činnosti zaměřené na zjednodušení pravidel a zlepšení výměny informací a komunikace při využívání strukturálních fondů. Evropská komise a řídicí orgány jsou opět vyzývány, aby sehrály důležitou roli, ale jistě potřebují vědět, že mají podporu Evropského parlamentu.

Pan van Nistelrooij zdůraznil, že politika soudržnosti je výrazem solidarity. My tedy musíme tvrdě pracovat na tom, abychom zajistili, že naši občané budou moci hmatatelně pocítit, že mají prospěch z výsledků této solidarity. Konečným cílem politiky soudržnosti musí být poskytnutí rovných příležitostí všem evropským občanům, bez ohledu na to, kde žijí.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko Hübnerová, za posledních 30 let jsme viděli, jaké výhody přinášely jednotlivé politiky soudržnosti, které jsme uskutečňovali. Musíme tyto výhody zdůrazňovat během nadcházejících voleb, protože je jasné, jaký prospěch z nich mají občané, kterým se v některých případech ztrojnásobila kvalita života, a regiony, které byly zadlužené a dnes dělají jasné pokroky. Výhody jsou tedy nesporné.

Dnes se navíc politika soudržnosti stala největší položkou evropského rozpočtu. To, co vyplývá z těchto šesti zpráv, které tu dnes před námi leží, a to, čeho chceme dosáhnout jako poslanci Evropského parlamentu, je větší účinnost těchto fondů a nařízení, jež dáváme k dispozici našim spoluobčanům.

Paní Hübnerová, klíč k účinnosti těchto předpisů a rozpočtů drží v rukou Komise. Jak je to možné? Paní Komisařko, známe se a víme, že nás vyslechnete a zajistíte, aby Komise vzala v úvahu požadavky, které jsou v těchto šesti zprávách obsažené, a chci využít této příležitosti a pográtulovat svým šesti kolegům, kteří je vypracovali.

Paní Hübnerová, tyto zprávy přinášejí naprosto konkrétní řešení, ať už z hlediska měst, venkovských oblastí, osvědčených postupů nebo budoucí politiky soudržnosti, neboť, jak víte, obsahují velmi konkrétní příklady, které Komisi usnadní práci.

Očekáváme proto od Komise návrhy konkrétních řešení na úrovni Evropy, ale to je jen polovina toho, co je potřeba udělat pro dosažení účinnosti. Proto vás, paní komisařko, také žádáme, abyste využila co největšího vlivu na vládní úrovni, na úrovni regionálních a místních orgánů, protože tyto orgány provádějí v praxi naše předpisy, rozpočty a nařízení a my efektivnosti nedosáhneme, dokud nebudou efektivní ony.

Spoléháme na vás, paní Hübnerová, jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni, aby bylo šest zpráv, které předkládáme, úspěšných.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). - (PL) Paní předsedající, významnou protiváhou k rostoucí tendenci směrem k národnímu protekcionismu v Evropě je dnes racionální politika soudržnosti a rozvoje venkova. Současný systém podpor z různých fondů rozvoje venkova sloužil jen k tomu, že jsme spíše upevnili, než vyrovnali úrovně rozvoje v různých částech Evropské unie.

Výsledkem je obrovský rozdíl v zemědělských dotacích mezi novými a původními členskými státy a tyto rozdíly budou přetrvávat i po roce 2013. Všichni zemědělci mají podobné výrobní náklady a zemědělské

služby v nových členských státech rostou a rychle se přibližují úrovním cen v původních členských státech. Jaké šance pak mají venkovské oblasti na vyrovnání úrovně rozvoje v následujících desetiletích?

Jen stabilní a dlouhotrvající podpora místním společenstvím v nejchudších regionech společně s maximálním zefektivněním postupů umožní srovnat rozdíly, a pak budeme moci v perspektivě příštího desetiletí hovořit o skutečné konkurenci v rámci Evropské unie.

Jim Allister (NI). - Paní předsedající, chci hovořit o dotacích pro města. Paní komisařko, několikrát jste navštívila Belfast. Musela jste doufám vidět stejně jako já evidentní přínos programu URBAN, především v severní části Belfastu. Z toho důvodu lituji, že tento program skončil, především proto, že ho nenahradilo nic podobného. Přesunutí pozornosti na partnerství veřejného a soukromého sektoru je slabou náhražkou, program JESSICA alespoň doposud nevyvíjí příliš aktivit na vylepšení situace. Ve skutečnosti jsme program URBAN opustili a skutečná náhrada za něj neexistuje.

V současném hospodářském ovzduší se zmenšuje šance, že by JESSICA vyprodukovala očekávaný pákový efekt. V mnoha městech, kde je stále potřeba zajistit renovace a investice, zůstává nevyplněná mezera. Mezera mezi sliby vládních strategií a realitou v terénu se rozšiřuje s každým utáhnutím daňového opasku. Stále více se pak pociťuje absence prostředků určených na pokrytí výdajů měst v programu na období 2007–2015.

(Předsedající řečníka přerušila)

Jan Olbrycht (PPE-DE). - *(PL)* Paní předsedající, je nutné zdůraznit, že důvod této rozpravy se odchýlil od původního plánu, a to, že diskutujeme o několika zprávách najednou, není náhoda. Je to proto, že ani témata, ani jednotlivé otázky nelze od sebe oddělit, pokud chceme o evropské politice příštích let diskutovat seriózně. Navíc, pokud vezeme v úvahu aktuální debatu o balíčku na oživení, budou mít rozhodnutí, která nyní máme přijmout, významný vliv i podobu politiky soudržnosti po roce 2013.

Proto, pokud máme hovořit o všech zprávách, je důležité nezabřednout do detailů, ale umožnit, aby se politika soudržnosti stala jak příležitostí, tak základem pro skutečný pokrok směrem ke sjednocení různých typů evropské politiky, směrem ke komplementaritě těchto politik, směrem k integrovanému přístupu. Není náhodou, že Evropská komise předkládá moderní řešení, které je schopné změnit evropskou politiku jako celek.

Debata o územní soudržnosti je svou podstatou debata o sjednocené činnosti. Je to debata o odklonění se od jakéhokoliv odvětvového přístupu k evropské politice. Je to také směr, podle něhož by se s celým územím Evropské unie mělo jednat jako s celkem a nedělit ho na bohatší a chudší část, což znamená, že před námi stojí významná rozhodnutí týkající se politiky soudržnosti. Chtěl bych vám poděkovat, že je tato rozprava skutečně společná.

Mia De Vits (PSE). - *(NL)* Paní předsedající, především chci upřímně pogratulovat panu Becseyovi a také mu chci poděkovat za plodnou spolupráci, kterou jsme navázali ohledně zprávy o mikroúvěrech. Není třeba zdůrazňovat význam této zprávy, zvláště ne za současných okolností. Chci také ukázat na souvislost mezi touto zprávou a krizí, kterou v současnosti procházíme. Zaznamenáváme, že se členské státy pokoušejí dostat samy z propasti, do které nás hospodářská krize dostala pomocí celé řady opatření, a jsou často zaujaté samy sebou a tím, jak oživit vlastní trhy.

Řešením však není „každý sám za sebe“, je nutné k problému přijmout evropštější přístup. Prezident Spojených států Obama je pro masivní vládní investice, a to je podle mě správná cesta. V Evropě máme 27 plánů na oživení, které jsou sice vzájemně koordinované, ale v každém případě financované samotnými členskými státy. Tyto plány na oživení jsou nezbytné, ale představují jen velmi omezený krok správným směrem.

V této souvislosti představují zprávy o mikroúvěru a také další zpráva, která má přijít na program v nadcházejících týdnech, totiž zpráva o fondu pro přizpůsobení se globalizaci, velmi jasný krok pro občany, především dnes, kdy roste nezaměstnanost a banky jsou při udělování úvěrů velmi pomalé. Ke zprávě pana Becseye chci tedy jen něco málo dodat. Především chci ještě jednou zdůraznit, co jsou podle nás nejdůležitější body. Jak můžeme vidět, objevily se ve zprávě znovu, je to výsledek toho, že text Komise byl v různých oblastech vylepšen.

První takovou oblastí jsou dlouhodobé veřejné dotace EU. Jde o důležitou záležitost, neboť jsme v současnosti svědky mnoha iniciativ, které fungují souběžně. Rozpočet EU musí zahrnovat rozpočet pro tyto mikroúvěry.

Druhým bodem je potřeba vyjasnění toho, že tyto mikroúvěry jsou jasně určeny pro dlouhodobě nezaměstnané, pro lidi ze znevýhodněných skupin a pro každého, kde nemá možnost získat úvěr normální

cestou. Tyto mikroúvěry se poskytují především na místní úrovni. Proto je velmi důležité, aby se na místní úrovni uplatnila politika aktivních opatření. Musíme tedy vyžadovat, aby lidé, kteří dostávají sociální dávky, neztratili nárok získat mikroúvěr.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Paní předsedající, z hlediska strukturální politiky má velký význam Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova. Abychom však mohli existující možnosti řádně využívat, potřebujeme připravit transparentní, dlouhodobou strategii rozvoje pro venkovské oblasti a regiony a vytvořit systém, pomocí něhož bude možné aktivity na vnitrostátní úrovni neustále koordinovat.

Všichni velmi dobře víme, že v debatě o politice soudržnosti zaznívají různé názory na to, jak by se měly prostředky na zemědělské dotace a rozvoj venkova využívat. Existuje také obava, že po přerozdělení prostředků se budou některé tyto prostředky používat k rozvoji městských oblastí a nejdynamičtějších oblastí, na úkor historicky zaostalejších a méně aktivně řízených oblastí. S takovými řešeními a výsledky nemůžeme souhlasit.

Ambroise Guellec (PPE-DE). - (FR) Paní předsedající, stejně jako všichni mí kolegové i já mám z dnešní debaty radost a chci svou řeč věnovat územní soudržnosti. Řekl bych, že na dobré věci nikdy není moc pozdě, ale přesto jsme ztratili spoustu času při snahách udělat z územní soudržnosti základní politický cíl Evropské unie. Existují pochopitelně institucionální problémy, které budou doufám brzy odstraněny, a také, prosím, odpusťte mi, paní Hübnerová, zde byla obrovská opatrnost ze strany Komise. Přesto musíme připomenout, že se Parlament po celou dobu mandátu, od roku 2004–2005 až do současnosti, pokoušel zrychlit úsilí, protože princip rovnosti v zacházení s občany EU bez ohledu na to, kde žijí, považujeme za nesmírně významný, a v této věci je nutné pokročit dopředu společně.

Zelená kniha je konečně zde a z toho máme radost. Zdá se mi, že jí trochu schází ambice: bývali bychom chtěli, aby Komise předložila definici a jasné cíle, místo aby k tématu předkládala otevřené připomínky. Postupujeme však i tak kupředu, i když nás bude podle mého názoru při provádění předchozí generace strukturálních fondů opět poněkud brzdit nepřiměřené spojování s Lisabonskou strategií.

V současné době probíhají konzultace a doufám, že dospějeme k závěru, že je nutné navýšit prostředky a zlepšit nástroje – to vše po roce 2013: máme čas, ale ten rychle uteče – dále navýšit finanční prostředky, rozvíjet spolupráci na různé úrovni, vytvořit integrovanou vizi rozvoje, zejména pokud jde o otázku odvětvových politik, o které debatujeme, a koordinovat společnou zemědělskou politiku a regionální rozvoj atd. Co nejdříve potřebujeme bílou knihu, paní komisařko.

Na závěr bych chtěl říci, že je naléhavě nutné podpořit územní soudržnost ve všech regionech Evropy, protože prostorová rovnost je nutná k tomu, abychom se dostali z krize a také abychom našim spoluobčanům dodali chuť účastnit se evropských projektů.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Paní předsedající, „když jsou slova a činy zajedno, vytváří krásnou harmonii“. Těmito slovy měl Montaigne bezpochyby na mysli slova a činy politiků.

Zde, v politice soudržnosti, bychom měli o tuto harmonii usilovat. Inspirovali jsme se naší touhou dívat se jako Evropané na evropská města jako na ústřední bod rozvoje našich společností a byly nám předloženy body k úvaze a závazky, které bychom měli přijmout a které se týkají celkového poklesu počtu obyvatel, nedostatku pracovních míst, znečištění měst, omezené mobility v rámci měst a bydlení, jež je pro udržitelný rozvoj nevyhovující. To jsou hlavní problémy, které musíme vyřešit, aby se z evropských měst stala atraktivní, konkurenceschopná a příjemná místa k životu. Abychom problém zmírnili, musí být naše slova v souladu s činy. To je podstatou městské dimenze politiky soudržnosti: koordinovat výkony a prostředky, harmonizovat je a zaručit pro nové programové období jejich účinnost.

Na závěr bych chtěl říci, že před námi stojí dva závazky: nutnost zajistit značné a jasné identifikované finanční prostředky, abychom mohli splnit lipské cíle, a potřeba zajistit vzájemnou spolupráci mezi našimi městy, aby mohla čelit celosvětové konkurenci díky bohatství a rozmanitosti řešení v rámci evropského prostoru.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, zpráva pana van Nistelrooije o zelené knize a budoucí formě politiky soudržnosti je bezpochyby jednou z nejdůležitějších zpráv, které v posledních letech Výbor pro regionální rozvoj připravil.

Souhlasíme se základním konceptem zelené knihy, podle něhož je účelem územní soudržnosti zajistit polycentrický rozvoj EU jako celku, udržitelný rozvoj území s různými rysy a vlastnostmi a současně zachovat jejich rozmanitost. V příštím programovém období je nutné vybudovat komplexnější systém nabízející

postupnou pomoc pro přechodové regiony, které překračují 75% hranici hrubého domácího produktu, aby měly tyto regiony jasný status a mohly se bezpečněji vyvíjet.

Zpráva paní Krehlové o překážkách při využívání strukturálních fondů správně vyjmenovává hlavní problémy, se kterými se setkávají žadatelé o dotace ze strukturálních fondů, jimiž jsou nadměrná byrokracie, příliš složité předpisy či pomalá a těžkopádná centrálně řízená správa v členských státech. Komisi se předkládá řada doporučení týkajících se efektivních opatření, které je nutné přijmout za účelem odstranění těchto překážek. Chtěl bych vybrat dvě z těchto opatření a zdůraznit je.

Za prvé, vedoucí projektů musí v současnosti uchovávat po dobu 10 let projektovou dokumentaci, aby ji mohli v případě potřeby předložit Komisi ke kontrole. Toto nařízení znamená příliš velkou byrokratickou zátěž, zejména pro malé projekty. Je dobře, že by se toto období nyní mělo zkrátit na tři roky.

Za druhé, hodnotící kritéria, která Komise používá u inovačních projektů, způsobují velké problémy. Na inovační projekty by se neměla uplatňovat stejná kritéria jako na ostatní projekty. V tomto případě je nutné použít jiný postup.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Politika v oblasti regionálního rozvoje jednoznačně přispívá k všeobecnému blahu občanů Unie. Je už v principu politikou sociální a jako takovou ji ve frakci Strany evropských socialistů plně podporujeme a důsledně rozvíjíme. Nedávno se mě na setkání s občany někteří ptali, proč mají jít volit poslance do Evropského parlamentu. Po diskusi, kolik a kde EU přispívá v jednotlivých regionech Evropy a konkrétních příkladech týkajících se milionů lidí, se pro mě z politiky soudržnosti stal jeden velký argument, proč jít volit.

Pro doplnění jsem též uvedl, jak velkou roli sehraává v procesu schvalování politiky soudržnosti i rozpočtových prostředků Evropský parlament a že tato výrazně vzroste, pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. Zdůraznil jsem, že na základě této smlouvy se i regionální politika mnohem víc přiblíží přímo k občanům, že vzroste úloha měst a obcí a všech potenciálních příjemců při řízení regionální politiky, podpoří se jejich synergie a posílí rozvoj územní soudržnosti včetně venkova. Navíc jsem podotknul, že politika regionálního rozvoje je jedním z nejjednodušších i nejflexibilnějších nástrojů Společenství na řešení krize, kterou právě prožíváme. Pomáhá například řešit nezaměstnanost, investice i sociální problémy. Regionální politika, pokud se dělá profesionálně a transparentně, jednoduše potvrzuje, že je silným pilířem Evropské unie, pilířem, na kterém se i v budoucnosti bude muset ve velkém rozsahu stavět a zvyšovat její efektivnost a který je důležitým spojovníkem mezi evropskými občany a institucemi.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Jaké jsou základní cíle iniciativy pro mikroúvěry? Povzbudit rozvoj tohoto nástroje a vytváření konstruktivního institucionálního a podnikatelského prostředí, pomoci nebankovním finančním institucím, aby se zvýšila jejich kapacita, dosáhnout růstu a udržitelného rozvoje a vytvořit důvěru v soukromý kapitálový trh.

Zpráva pana Becseye se zaměřuje na příležitosti, které nabízí mikroúvěr pro začlenění znevýhodněných skupin na trh práce. Evropská komise by měla pomoci koordinaci různých opatření a iniciativ v této oblasti navrhnout obecný evropský rámec s konkrétními parametry, který bude rovněž zahrnovat nebankovní finanční mikroúvěrové instituce.

Podporou podnikatelské činnosti získáme větší konkurenceschopnost a vyšší kvalitu znalostní ekonomie, v souladu s připravovanou Lisabonskou strategií.

PŘEDSEDAJÍCÍ: LUISA MORGANTINI

Místopředsedkyně

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, paní Hübnerová, lituji, že Rada a Komise zatím nevytvořily jasnou definici územní soudržnosti. Francouzské předsednictví se o to pokusilo, což vítám. Náš Parlament dál požaduje, aby tento cíl platil hned od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a aby byl co nejdříve vyjasněn.

Doufám, že se na základě vynikající zprávy pana van Nistelrooije stane územní soudržnost právním základem zajišťujícím harmonický rozvoj všech území Unie, díky němuž získáme z každého evropského regionu to, co je pro něj nejtypičtější. Je nutné zlepšit koordinaci politik Společenství, aby se co nejvíce uplatnil jejich dopad v terénu.

Posláním územní soudržnosti není zaměřit se výhradně na trvale znevýhodněné regiony. Jejím účelem musí být polycentrický rozvoj Evropské unie jako celku, s ohledem na charakteristiky každého regionu a se

zachováním jejich rozmanitosti. Tento nový koncept je podle mého názoru vhodný s ohledem na nejvzdálenější regiony, kterým je nutné zaručit udržitelný a vyvážený růst.

V tomto ohledu děkuji zpravodajům, že do kompromisních pozměňovacích návrhů začlenil požadavky týkající se specifických problémů, kterým čelí nejvzdálenější regiony, pokud jde o dostupnost a konkurenceschopnost, tedy o zásadní aspekty územní soudržnosti.

Když jsem četla nedávné sdělení Komise nazvané „Nejvzdálenější regiony: přínos pro Evropu“, se mi zdálo, že Komise chce, aby se na nejvzdálenější regiony vztahovala všechna doporučení týkající se zlepšení řízení politiky soudržnosti, čímž se mají stát průkopníkem při provádění územní soudržnosti.

Doufám, že zámořské konzultace čili *États généraux de l'Outre-Mer*, které v blízké době proběhnou ve Francii, budou postupovat stejně a budou se do hloubky zabývat hlavním územním dopadem evropských politik na nejvzdálenější regiony, jejichž přidaná hodnota je nesporná a nepochybná.

Na závěr bych ráda poděkovala všem zpravodajům.

Gábor Haragózó (PSE). - (HU) Pokud máme zareagovat na problémy, které stojí před Evropskou unií, musíme udělat vše proto, abychom definitivně skončili s rozdíly v úrovních hospodářství a v životních standardech v rámci některých regionů. V tomto ohledu se musí naše politika soudržnosti v budoucnu zaměřit na svůj původní účel, kterým bylo dosáhnout v regionech, které čelí hospodářským a sociálním problémům, strukturální změny.

Abychom byli v budoucnu efektivnější, musíme se soustředit na územní jednotky, které jsou pro dané problémy vhodné. Musíme restrukturalizovat formy hospodářské spolupráce, což je proces, ve kterém mohou hrát významnou roli makroregiony.

Současně také musíme začít řešit problém chudoby, která se v některých oblastech koncentruje. Pokud chceme podpořit skutečnou změnu, musíme se soustředit na úroveň, na které se problém objevuje, jinými slovy je potřeba přijmout cílená komplexní opatření i na nižší než regionální úrovni. Nestačí financovat projekty, potřebujeme integrovaný přístup, který zahrne všechny fondy a nejzranitelnějším občanům Evropské unie nabídne skutečnou pomoc.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Dámy a pánové, politika soudržnosti je jedna ze základních součástí Evropské unie. Po desetiletí odrážela obecnou touhu evropských občanů po lepší budoucnosti s vyšší kvalitou života a práce.

Výsledky politiky soudržnosti ukazují, že jde o jednu z neúspěšnějších politik EU. Členské státy, které byly v minulosti podprůměrně rozvinuté vzhledem k standardu EU, patří dnes mezi nejrozvinutější země světa. To poukazuje na efektivnost politiky soudržnosti a slouží to jako motivace pro nové státy, které se připojily k EU, jako je například moje země, Bulharsko.

My, Bulhaři, jsme na plné členství v Evropské unii čekali dlouho a právem jsme upínali své touhy na možnosti, které poskytují strukturální fondy a Fond soudržnosti. Myslím, že budu hovořit za nás za všechny, když poděkuji paní komisařce Hübnerové za její úsilí v oblasti regionálního rozvoje a za její rozhodující přínos pro politiku soudržnosti.

Pět zpráv Výboru pro regionální rozvoj vyzdvihuje dlouhodobý závazek Evropského parlamentu zajistit pevnou a účinnou politiku soudržnosti. Dámy a pánové, mimo toho, že čelíme finanční krizi, musíme dnes také řešit problémy spojené se změnou klimatu, s demografickými změnami, energetickou účinností, přílišnou urbanizací, migrací a s jinými otázkami.

Všechny tyto problémy vyžadují pevnou konsolidovanou reakci Evropské unie. Proto je nutné politiku soudržnosti využít jako hybnou sílu pro změny, které musíme udělat. Takovou výzvu, před jakou EU stojí, je například snížení vnější závislosti na ropě a plynu.

Dámy a pánové, politika soudržnosti a strukturální fondy jsou již něčím víc než jen projevem evropské solidarity. Jsou skutečnou součástí vzájemně prospěšného systému, který lze využít k vytvoření nových trhů a nových obchodních vztahů. Na závěr chci říci, že každý občan má právo mít z politiky soudržnosti užitek. To se evidentně týká i občanů mé země, kteří si zaslouží lepší kvalitu pracovních a životních podmínek.

Jamila Madeira (PSE). - (PT) Paní předsedající, dámy a pánové, nejprve chci poděkovat všem za práci, kterou odvedli.

Všechny tři základní koncepty, které jsou v zelené knize definovány – koncentrace, propojení a spolupráce – mohou nabídnout řešení, jak odstranit některé překážky harmonického rozvoje Společenství, především negativní účinky spojené s koncentrací hospodářské aktivity, nerovnostmi v přístupu na trhy a ke službám, které vyplývají ze vzdálenosti, a s rozdíly, které s sebou nesou nejen hranice mezi členskými státy – především nejvíce znevýhodněnými – ale také mezi regiony.

Musíme se proto snažit zlepšit součinnost mezi těmito politikami, prostřednictvím metod na efektivní měření jejich územního dopadu. Právě proto jsem vždy obhajovala vypracování dalších kvalitativních ukazatelů, aby bylo možné lépe připravit a v terénu zavést odpovídající politiky s ohledem na různá územní specifika.

Prozatím zůstává jediným kritériem pro stanovení způsobilosti pro získání podpory ze strukturálních fondů HDP.

Vypracování dalších ukazatelů a provádění územního hodnocení by však neměly vést k větší byrokracii nebo další prodlevě, ale naopak k jednoduššímu uplatňování nových politik a činností na podporu územní soudržnosti.

Pátá zpráva o pokroku – už končím, paní předsedající – se konkrétně zmiňuje o přechodových regionech, které leží mezi regiony způsobilými v rámci cíle Konvergence a regiony způsobilými v rámci cíle Konkurenceschopnost a zaměstnanost. Musíme mít na paměti, že tyto regiony potřebují jasnější statut, s větší bezpečností a stabilitou pro rozvoj.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Chtěl bych poděkovat všem zpravodajům za vypracování balíčku týkajícího se regionálního rozvoje. Především chci poděkovat panu van Nistelrooijovi za jeho mimořádné úsilí. Do návrhu usnesení velmi zdařile začlenil, že je nutné, aby členské státy zavedly opatření zaměřená na dosažení územní soudržnosti.

Zelená kniha navíc poukazuje na to, že kromě sociální a hospodářské soudržnosti je jedním z hlavních cílů Evropské unie i územní soudržnost. Evropské regiony se budou bez koordinace pomoci jediné politiky EU vyvíjet rozdílně.

Územní soudržnost je klíčovým prvkem procesu evropské integrace a realizace konvergence mezi regiony. Domnívám se, že zvláštní pozornost je nutné věnovat regionům EU způsobilým v rámci cíle Konvergence, a to jak nyní, tak v budoucnu, aby se co nejdříve výrazně zmenšily rozdíly mezi nimi.

V případě mé vlastní země, Rumunska, byl z hlediska rozvoje regionů zaznamenán značný pokrok, ale čelíme rozdlům jak mezi regiony, tak i v rámci nich, a také mezi venkovským a městským prostředím.

Vyrovnaný, udržitelný rozvoj musí proběhnout za podmínek, kdy se konkrétní prostředky používají efektivně pro každou oblast zvlášť. Například pro západní Rumunsko je charakteristická přítomnost mnoha geotermálních vodních zřídél. Když tomuto regionu přidělíme prostředky na vytváření alternativního zdroje elektrické energie a na využití geotermální vody, vzniknou zde nová pracovní místa a výsledkem bude mnoho ekonomických výhod.

Považuji balíček, o kterém dnes diskutujeme, za velmi důležitý i pro Rumunsko.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Paní předsedající, politika soudržnosti je hlavním pilířem procesu integrace. Řádně fungující politika soudržnosti je nezbytnou podmínkou pro dosažení sociální, hospodářské a územní soudržnosti v Evropské unii. Naši největší výzvou je v současnosti provedení rychlé reformy zásad fungování naší politiky a zjednodušení a zajištění větší flexibility složitých postupů provádění a předpisů týkajících se financování.

Do plánů na reformu politiky soudržnosti byl zařazen rozvoj meziregionální koncepce a výměna osvědčených postupů, obě strategie reformu ideálně doplňují. Evropská komise by proto měla co nejrychleji předložit konkrétní návrh týkající se možnosti výměny zkušeností mezi subjekty realizujícími tyto projekty.

Myslím, že žádný ze států, které jsou zde zastoupeny, není nutné přesvědčovat, že strukturální fondy jsou v hospodářské a finanční krizi důležitým nástrojem stimulace ekonomie na regionální úrovni. Je proto důležité zjednodušit postupy a urychlit tok financí do ekonomik členských států. Evropské projekty představují způsob vytváření nových a udržitelných pracovních míst a šancí pro ty, kteří pomoc nejvíce potřebují, pro nejchudší regiony Evropské unie.

Politika soudržnosti by měla být také nástrojem, jak čelit novým problémům jako je společná energetická politika a změna klimatu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Paní předsedající, politika soudržnosti je často považována za nejlepší příklad solidarity v rámci Evropské unie. Vyrovnání rozdílů v rozvoji jednotlivých zemí a regionů Společenství je v zájmu celé EU. Podle mého názoru je zelená kniha dokumentem Komise, který přesně diagnostikuje současné problémy stojící před politikou soudržnosti EU.

Komise se také věnuje tomu, že je potřeba podpořit regiony zvláštní zeměpisné povahy jako jsou horské oblasti a znevýhodněné zemědělské oblasti, které si zaslouží rozhodující podporu. Nesmírně důležitá je koordinace a řádné plánování podpory pro venkovské oblasti. Pro tyto oblasti je charakteristická nízká úroveň hospodářského rozvoje, nižší hustota obyvatel, nedostatečný přístup ke všem druhům veřejných služeb a omezené možnosti zaměstnanosti mimo zemědělství. Ukazují se také očividné rozdíly mezi těmito oblastmi v jednotlivých členských státech. Pokud srovnáme venkovské a městské oblasti, jsou tyto rozdíly ještě hlubší.

Plánované navýšení prostředků v současném finančním výhledu pro rozvoj venkovských oblastí bylo mnohokrát kritizováno. Chtěl bych všem připomenout, že politika rozvoje venkova a prostředky financování této politiky napomáhají udržet tyto oblasti v činnosti a usnadňují život jejich obyvatel. Abych to shrnul, dokument Komise, zprávy i dnešní rozprava jsou všechno kroky správným směrem.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, nejprve musím pográtulovat paní Krehlové a panu van Nistelrooijovi k jejich zprávám a k ochotě přijmout příspěvky svých kolegů. Jejich zprávy uznávají význam osvědčených postupů, jímž je faktor součinnosti, především v odvětvích životního prostředí, energetiky a zaměstnanosti, a spojují rozpravu o územní soudržnosti s rozpravou o budoucnosti politiky soudržnosti v Evropské unii.

Souhlasím s hodnocením zelené knihy a s analýzou koncepce územní soudržnosti a podporuji doporučení týkající se budoucnosti územní soudržnosti, která jsou obsažena v těchto zprávách, především následující doporučení: definice územní soudržnosti; zveřejnění bílé knihy o územní soudržnosti; posílení cíle evropské územní spolupráce; zahrnutí územní soudržnosti do budoucího rozvoje všech politik Společenství; vypracování dalších kvalitativních ukazatelů; měření územního dopadu politik Společenství a návrh způsobů, jak vytvářet součinnosti mezi územními a odvětvovými politikami; rozvoj komplexní strategie pro regiony se zvláštními geografickými rysy, především pro nejvzdálenější regiony; vytvoření komplexnějšího systému postupné přechodové pomoci pro takzvané přechodové regiony; a rozvoj víceúrovňového územního řízení (evropská, vnitrostátní, regionální a místní úroveň řízení).

Proto vyzývám své kolegy, aby tyto zprávy podpořili, a členské státy – a rovněž Komisi – aby se jimi řádně řídily.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Nejprve chci vyjádřit potěšení nad myšlenkou společné debaty o otázce soudržnosti. Gratuluji každému z kolegů za jejich úsilí a předložené návrhy.

Chci připojit několik poznámek k některým tématům, nejprve k územní soudržnosti. Základním problémem je způsob zajištění harmonického rozvoje všech území Evropské unie a partnerství mezi městskými a venkovskými oblastmi, abychom již o území nepřicházeli a abychom reagovali na vylidňování venkovských oblastí. Chybí nám definice územní soudržnosti, kterou Parlament očekává. Integrovaný koncept hospodářské, sociální a územní soudržnosti představuje budoucí základ pro regionální politiku EU a pro uspořádání strukturálních fondů po roce 2009.

Pokud jde o zprávu paní Krehlové, podporuji všechny návrhy v této zprávě, která podporuje evropské regiony a zabývá se odstraňováním překážek a zjednodušováním postupů a jejich stabilizací v průběhu doby a současně navrhuje vytvořit přísné metody pro výměnu osvědčených postupů mezi regiony.

Pokud jde o městskou dimenzi politiky soudržnosti, víme, že nemáme společnou definici pojmu „městský“. Víme taky, že máme v Evropě zhruba 5 000 měst s méně než 50 000 obyvateli. Rumunsko má velký počet takto osídlených míst. Myslím, že pro městská sídla tohoto typu potřebujeme model rozvoje a dostatečné prostředky, protože jde právě o oblasti, na které má polycentrický přístup nedostatečný nebo vůbec žádný příznivý vliv.

Podle nové Smlouvy budou udržitelný rozvoj měst, jako součást integrované územní soudržnosti, řídit společně členské státy i EU. Místní a regionální orgány se musí na tento přístup, který je již zavedený jako víceúrovňové řízení, připravit. Podporuji myšlenku povinných minimálních přídelů prostředků na obyvatele ve výši 1 000 EUR místo dřívějších 500 EUR.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Paní předsedající, pokud jde o zprávu o mikroúvěrech, chci poblahopřát všem zpravodajům, protože odvedli velmi dobrou práci. Nepochybně vylepšili iniciativu Komise.

Domnívám se, že nám doporučení obsažené v této zprávě umožní vytvořit v Evropské unii základ pro rozvoj vlastního rámce pro odvětví mikroúvěrů. Toto odvětví zaznamenalo úspěch v mnoha rozvojových zemích včetně některých evropských zemí, jako prostředek pro rozvinutí hospodářské činnosti i jako nástroj pro lepší sociální začlenění a podporu vytváření pracovních míst. Tento úspěch však doposud nebyl přenesen na úroveň Společenství. Myslím, že nyní máme šanci to učinit, především s ohledem na hospodářskou a finanční krizi, které čelíme.

V tomto ohledu musí být prioritou posílení předložených iniciativ, ale musíme učinit i jiné kroky. Musíme navýšit prostředky dostupné pro tyto subjekty podporující mikroúvěry. Musíme zajistit snadnější přístup pro jednotlivce a firmy, které nemají přístup k půjčkám. V tomto ohledu chci, paní předsedající, vyzdvihnout příklad evropské záruky pro mikropůjčky, neboť jde o nástroj, který by mohl tento přístup zlepšit, a proto byl začleněn do zprávy.

Závěrem chci říci, že tato zpráva bude nepochybně základem, na němž budeme moci na evropské úrovni vytvořit harmonický rámec, a podpořit tak odvětví mikroúvěrů.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Komise a členské státy provedou v roce 2010 revizi metod využívání strukturálních fondů a stupeň absorpce jejich příspěvků. Vyzývám členské státy, aby pečlivě předefinovaly své priority a priority, ke kterým hodlají strukturální fondy využívat.

Myslím, že mezi prioritami členských států na využívání strukturálních fondů v období 2011–2013 musí být městská mobilita, rozvoj venkova, energetická účinnost budov a rozvoj dopravní infrastruktury.

Jako zpravodajka pro otázku energetické účinnosti budov jsem žádala o zvýšení podílu EFRR, který může členský stát použít pro výstavbu sociálního bydlení a zvýšení energetické účinnosti budov ze 3 % na 15 %. Poskytli bychom tak členským státům větší flexibilitu i možnost zrychlit absorpci evropských fondů, a dosáhnout tak zlepšení kvality života evropských občanů.

Zvláště v současné krizi musí členské státy využít veřejné fondy a zejména strukturální fondy k zajištění hospodářského rozvoje a zvýšení počtu pracovních míst.

Eoin Ryan (UEN). – Paní předsedající, především chci poblahopřát zpravodajům, kteří se podíleli na této velmi důležité zprávě. Myslím, že nás hospodářská krize přinutila zamyslet se pořádně nad naším předchozím ekonomickým chováním. To nám zase nabízí možnost poučit se z předchozích chyb. Domnívám se, že když se naše ekonomiky posouvali kupředu, nechali jsme bohužel některé skupiny vzadu za sebou.

Když se zaměříme na přístup k mikroúvěrům a zlepšíme ho, získáme šanci tyto chyby z minulosti napravit. Přeformování rámce pro mikroúvěry nám může napomoci posílit a obnovit naše hospodářství zespodu. V Irsku se již v tomto ohledu odvedla chvályhodná práce. V mém volebním obvodu v Dublinu vznikly od roku 1993 čtyři podniky, které poskytovaly podporu na místní úrovni mikrofirmám po celém Dublinu i dublinském hrabství. Na počátku letošního roku oznámilo irské sdružení zastupitelstev hrabství a měst – „Association of County and City Boards in Ireland”, že poskytne vlastní finanční stimulační balíček na podporu 3 000 podniků po celém Irsku, ve kterých má vzniknout 15 000 nových pracovních míst. Projekt také zabezpečí rekvalifikaci pro přibližně 50 000 osob.

Na evropské úrovni jde o malá čísla, ale náš mikroúvěrový počin má v Dublinu a v Irsku obrovský význam. Upřímně doufám, že na základě této vynikající zprávy bude na úrovni Společenství spuštěna významná koordinovaná aktivita na podporu nedocenitelné práce, kterou odvádí mikropodniky a která se odvádí pro mikropodniky na místní a vnitrostátní úrovni po celé Evropské unii, neboť je velmi důležitou součástí naší současné i budoucí ekonomiky.

Předsedající. - Děkuji vám, pane Ryane. Nebyla jsem nijak zvlášť přísná, protože máme totiž o něco víc času, než je stanoveno v pravidlech.

Než však přistoupíme k postupu zdvižené ruky („catch-the-eye“), chtěla bych něco říci. Dnes ráno byla v této sněmovně zahájena velmi důležitá akce. Zahájil ji pan předseda Pöttering a týká se evropské organizace FLARE, ve které je zapojeno více než 30 zemí a ve které se mladí lidé – a nejen mladí lidé – velmi odhodlaně angažují v boji proti organizovanému zločinu a pro to, aby se majetek zabavený v rámci boje s organizovaným zločinem využíval pro sociální účely.

I v této sněmovně byl přijat závazek, a to ze strany předsedy Evropského parlamentu a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, a zde mezi námi ve sněmovně je několik z těchto mladých lidí, kteří podle mne dělají Evropě čest, neboť se společně s námi snaží zajistit, aby nebyl v Evropě rasismus ani organizovaný zločin. Chtěla bych je proto ve sněmovně přivítat.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, děkuji všem zpravodajům. Tyto zprávy jsou pro nové politiky zlatým dolem. Lituji jen, že se žádná ze zpráv nezmiňuje o kulturní politice.

Kulturní politika je politikou soudržnosti už ze své podstaty. Kultura poskytuje regionům soudržnost, což mělo být zmíněno, protože nadregionální kulturní politiky zatím nebyly zřízeny. Máme vždy velké problémy s financováním mezikulturních projektů, protože mezikulturní společnost neexistuje, umělcům nelze poskytnout sociální zabezpečení, které by jim poskytlo mobilitu nutnou k práci přes hranice jejich regionu. Z hloubi srdce vyzývám všechny, kdo se snaží tuto politiku uskutečnit, aby na tento aspekt nezapomínali, protože je důležitý pro každou evropskou politiku.

PŘESEDÁJÍCÍ: JEAN-CLAUDE MARTINEZ

Místopředseda

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, územní a sociální soudržnost přechází konfliktům tím, že odstraňuje jejich příčiny. Proto jsou opatření na sjednocení životní úrovně v městských a venkovských oblastech a na vyrovnaní infrastruktury v regionech tak důležitá. Dobrým nástrojem politiky soudržnosti je velmi rozšířené využití mikroúvěrů. Dnes, v době finanční a hospodářské krize, když se všichni snažíme najít způsoby, jak ochránit pracovní místa, si musíme uvědomovat, že politika soudržnosti je ohrožena jevy jako jsou protekcionismus a diskriminace nejhudších regionů.

Den Dover (PPE-DE). – Pane předsedající, Výbor pro regionální rozvoj a fondy využívané po celé Evropě jsou nejdůležitějším programem v celém Evropském společenství.

Mohu mluvit za severozápadní Anglii a říci, jak velký prospěch tyto fondy přinesly za posledních 10 let především městu Liverpool. Když se podívám do budoucna, dovedu si představit, že se město bude dál vyvíjet na základě těchto dobře rozdělených a dobře kontrolovaných prostředků.

Chtěl bych, aby se na rozdělování, řízení a kontrole prostředků více podílel soukromý sektor, protože je vždy efektivnější než sektor veřejný.

Chtěl bych také zdůraznit, jak neocenitelné byly tyto finance ve venkovských oblastech severozápadní Anglie, kde je mnoho zemědělských území, která jsou pro celé hospodářství velmi důležitá.

Závěrem bych rád řekl, že podporuji pana Becseye v otázce mikroúvěrů. Jde o velmi zajímavou novinku, která je v současné hospodářské situaci nesmírně důležitá.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Vážení kolegové, dnešní koordinovanou rozpravu věnovanou regionální politice považuji za nejdůležitější rozpravu nejen na této plenární schůzi, ale i za jednu z nejdůležitějších rozprav našeho volebního období. Je šancí oslovit evropské občany tímto pro ně nejsrozumitelnějším tématem, hlavně před červnovými volbami do Evropského parlamentu. Absence účinné, jednoduché a plošné podpory menších sídel hlavně v oblasti dostupnosti investičních prostředků je alarmující. Proto věřím, že i na základě těchto zpráv dojde k přehodnocení politiky soudržnosti, hlavně některých operačních programů, které by se měly znovu otevřít a přepracovat.

Na závěr mi dovozte vyjádřit své přesvědčení, že doporučení Evropského parlamentu v těchto pěti zprávách budou přidanou hodnotou a naplní očekávání občanů v evropských městech i na venkově, kteří věří, že politika soudržnosti jim zabezpečí rozvoj regionů, postupné vyrovnávání regionálních rozdílů, nové pracovní příležitosti, energetickou bezpečnost, zlepšení energetické účinnosti jejich domů, lepší dopravní a technickou infrastrukturu a vyšší životní úroveň.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Pane předsedající, pane Komisaři, dámy a pánové, v rámci této významné rozpravy o územní soudržnosti a budoucnosti politiky hospodářské a sociální soudržnosti musím zmínit velmi specifický problém, se kterým se setkávají nejvzdálenější regiony. Kvůli trvalé kombinaci řady zeměpisných faktorů jsou tyto regiony nesmírně zranitelné z ekonomického a sociálního hlediska, zejména v době závažné mezinárodní krize, ve které se v současnosti nacházíme.

Proto bych se chtěl obrátit na Evropskou komisi a především na paní komisařku Hübnerovou, a požádat ji, aby věnovala velkou pozornost tomu, jaký vliv má současná krize na nejbližší regiony. Vyhodnocení těchto účinků v každém z nejbližších regionů, zejména dopad na cestovní ruch, stavebnictví a růst nezaměstnanosti, by bylo velmi užitečné pro zajištění konkrétní pomoci Evropy v těchto regionech.

Proto vyzývám Evropskou komisi, aby připravila odpověď Evropy na krizi v nejbližších regionech, která bude výraznější než opatření již oznámená v rámci politiky hospodářské a sociální soudržnosti pro evropské regiony obecně. Konkrétní reakce Evropy na krizi v nejbližších regionech...

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Překročil jste čas.

Podle pravidel, která stanovilo předsednictvo, se tohoto typu debaty může zúčastnit maximálně pět poslanců a striktně každý jen po dobu jedné minuty.

O vystoupení požádalo dalších šest poslanců, navíc k pěti, kteří již vystoupili podle pravidel. Vzhledem k tomu, že máme podle parlamentních služeb trochu času navíc, udělám výjimku a dám slovo všem, kdo se o něj přihlásili. Nicméně budu trvat na tom, aby se drželi přísně tématu a dodrželi minutu poskytnutou v rámci postupu „catch-the-eye“.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedající, ráda kvituji, že české předsednictví prosazuje jasnou definici kohezní politiky tak, aby šlo o pomoc méně rozvinutým regionům. Chci také apelovat na Komisi, aby předložila závaznou legislativu pro harmonizaci podmínek pro funkční trh s mikroúvěry. Má to význam nejen v době krize. Musíme usnadnit přístup k finančním zdrojům i pro občany a podnikatele, kteří nemohou získat půjčky v tradičním bankovním sektoru. Zkušenost se spotřebitelskými úvěry ukazuje, že Unie musí jednat jednotně a efektivně, jde zejména o nástroje kontroly. Dále si myslím, že mikroúvěry by měly být zejména zaměřené na projekty v nejméně rozvinutých evropských regionech jako ta kohezní politika a dále na znevýhodněné skupiny občanů či na vysoce inovativní projekty v souladu s cíli Lisabonské strategie. Upozorňuji Komisi také na riziko zneužití mikroúvěrů pro praní špinavých peněz. Škoda, že ještě nemáme na stole konkrétní legislativní návrh.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, když mluvíme o politice soudržnosti EU a o regionálním rozvoji, měli bychom se možná zamyslet nad zeměmi, které jsou kandidáty na přistoupení do EU. Minulý víkend jsem byl v Turecku, přesněji ve východní Anatolii, a viděl jsem problémy v Diyarbakiru v kurdské oblasti. Pochopil jsem, že kandidátům na přistoupení je nutné poradit v otázce výhod a nutnosti regionálního rozvoje.

Problém v kurdské oblasti není jen etnický a nejde jen o otázku sebeurčení a podobné problémy. Také to není problém terorismu, ale má to víc co do činění s regionálním rozvojem a vyváženým regionálním rozvojem měst a venkova. Myslím, že bychom měli Turecku vysvětlit, že by v tomto případě mohlo využít evropské politiky soudržnosti, jinak nebude ani v tomto ohledu připraveno na vstup do Evropské unie.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) O strukturálních fondech a Fondu soudržnosti se u nás velmi debatuje, jde o velmi chvályhodnou, ale bohužel málo využívanou příležitost. Důvodů je mnoho, od byrokracie, přes zbytečně složité předpisy nebo předpisy s příliš krátkou dobou platnosti po těžko dostupné informace a nedostatečnou transparentnost.

Mnoho Rumunů si stěžuje na problémy spojené se způsobilostí k výdajům, na předpisy, které platí příliš krátkou dobu, na obtížně pochopitelnou dokumentaci a pochopitelně na dlouhé termíny hodnocení projektů.

Těší mě, že i Evropská komise si začala tyto překážky uvědomovat. Návrhy na úpravu předpisů zahrnují zejména v současné hospodářské krizi takové věci jako zjednodušení předpisů na využívání fondů. Jde o první krok a chtěl bych poděkovat Komisi za to, že přijala také mnoho z našich návrhů.

Jedním z řešení těchto problémů jsou partnerské twinningové programy a programy technické pomoci, ale, jak jsem rovněž doporučil prostřednictvím svých pozměňovacích návrhů ke zprávě paní Krehlové, je nutný také program na úrovni Unie...

(Předsedající řečníka přerušil)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Kvalita života se díky penězům ze strukturálních fondů opravdu velmi zlepšila. Evropská unie je využila k posílení sociální, hospodářské a územní soudržnosti a k rozvoji celkem 268 regionů.

Z finančního hlediska s radostí zaznamenávám, že Parlament v současném složení se podílel na přidělování více peněz, než bylo původně navrženo, na diskutované účely. Současně lituji toho, že, jak mí kolegové již uvedli, je zde příliš mnoho byrokratických překážek a někdy by mě zajímalo, zda je za to odpovědná Evropa nebo vnitrostátní vlády.

V každém případě si myslím, že musíme tyto překážky zjednodušit, abychom vyřešili neodkladné potřeby jak místních orgánů, tak i regionů. Pokud však chceme ve venkovských oblastech udržet mladé lidi a ženy, musíme mnohem víc prostředků investovat do podpory rozvoje venkova.

James Nicholson (PPE-DE). – Pane předsedající, mnoho z toho, o čem tu dnes diskutujeme, bude uskutečňovat příští Parlament. O tom není pochyb. Rozvoj venkova je pro rozvoj venkovského hospodářství to nejdůležitější, ale když byl před několika lety druhý pilíř připravován, aby podpořil venkovskou společnost, nebyl vybaven dostatečnými prostředky. Dnes máme odlišení, které si bere prostředky navíc z jednotných plateb zemědělských podniků na rozvoj venkovské společnosti a venkovského hospodářství.

Vím, že to bude boj. Jsou lidé, kteří chtějí regionální politiku či podporu venkovské společnosti odebrat generálnímu ředitelství pro zemědělství a dát ji do kompetencí GR pro regionální politiku, což je pro ty, kdo žijí v hospodářském prostředí venkova, nepřijatelné. Tuto debatu jsme již vedli na začátku 90. let za Raye MacSharryho a nelze se k tomu vracet. Já říkám: „V žádném případě!“ Prostředky navíc se musí utratit v zemědělství a ve venkovském hospodářství na podporu drobných zemědělců a lidí aktivních ve venkovských oblastech.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval zpravodaji za jeho zprávu. Téma je velmi citlivé z hlediska důsledků, jaké může mít na hospodářské systémy v různých členských státech. Propojení nového Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a SZP může mít pozitivní či negativní stránky, podle toho, jak se tento fond bude používat.

Z určitého pohledu může spojení fondů znamenat, že je bude možné využívat efektivněji, a to je bezpochyby dobrá věc. Souhlasím však se zpravodajem, že je zde velmi tenká dělicí čára a mimo jiné je zde riziko, že se budou prostředky využívat jen ke zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství na úkor jiných odvětví ve venkovských oblastech.

Venkovské oblasti totiž potřebují velké investice – strukturální a zemědělsko-potravinářské – na oživení hospodářství, na vzdělávání mladých zemědělců, kteří jsou hybnou silou hospodářství venkova, a na vzdělávání žen žijících v těchto místech. Investice potřebuje také odvětví informačních technologií, aby se mladí lidé mohli lépe obeznámit s novými technologiemi. Existuje riziko, že se budou prostředky zneužívat.

Jsem tedy přesvědčen, že musí zvítězit zdravý rozum, abychom zpronevěře těchto prostředků zabránili, protože venkovské hospodářství by mohlo mít v Evropě obrovský vliv.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, politika soudržnosti nabírá v perspektivě současné hospodářské krize ještě větší význam, neboť strukturální fondy, které nabízí, mohou sloužit jako účinné nástroje podpory hospodářství na regionální úrovni. Soustředění na aktivity podporující růst, jako jsou výdaje na výzkum a vývoj, inovace nebo aktivní nástroje vytváření pracovních míst, by mělo evropské hospodářství stimulovat a zajistit návrat k růstu. Souhlasím také s přidělováním dodatečných prostředků na zlepšení přístupu k internetu ve venkovských oblastech.

Danuta Hübner, členka Komise. – Pane předsedající, ušetřila jsem si dvě minuty z původního vystoupení, abych měla nyní víc času odpovědět na otázky. I když lituji, že nemohu odpovědět na všechny otázky, velmi si vážím všech dvoustranných výměn názorů, které proběhly za poslední roky v Bruselu nebo během mých návštěv ve vašich volebních obvodech. Vyzývám vás, abyste v tomto dialogu s námi v Komisi pokračovali. Chtěla bych vám poděkovat za vaši dnešní kvalitní a upřímnou rozpravu.

Musíme plně a moudře využít potenciál všech evropských a vnitrostátních politik, abychom zajistili, že Evropská unie jako hospodářství a společnost vyjde z krize ekonomicky, sociálně a politicky silnější, se pevnými základy pro dlouhodobý udržitelný rozvoj. Cítím, že dnešní rozprava potvrzuje, že evropská politika soudržnosti musí v tomto procesu sehrát svou roli jak dnes, tak v budoucnu. Naším dnešním společným úkolem je zajistit, aby byl potenciál politiky soudržnosti – její schopnost zajistit udržitelný rozvoj a pracovní místa – využit v tomto novém globálním kontextu plně a moudře. Nemyslím jen na krizi, ale také na všechny známé problémy, které jsme před lety identifikovali jako významné výzvy evropského rozvoje.

Podpora udržitelné konkurenceschopnosti je neefektivnějším způsobem k dosažení soudržnosti v Evropské unii. V této souvislosti musíme politiku soudržnosti využít cíleně, k zajištění faktorů jako je přístup malých a středních podniků k financím. Musíme se také věnovat otázkám lepšího přístupu k veřejným službám s cílem dosáhnout lepší zaměstnanosti a produktivity, a tím přispět k rovnějším možnostem.

Jak někteří z vás zdůraznili, v posledních letech začalo být jasné, že řešení nových problémů jasně vyžaduje integrovaný přístup vycházející z terénu, přístup, který optimalizuje využití zdrojů a také zmobilizuje všechny partnery na regionální a místní úrovni i na vnitrostátní a evropské úrovni, abychom byli aktivní na všech úrovních evropského řízení.

Pokud jde o partnerský přístup, chtěla bych zdůraznit, že to byl velmi důležitý cíl od prvního dne mého působení v úřadu a Komise investovala mnoho do toho, aby se princip partnerství a politiky soudržnosti staly skutečností – skutečností, která se v terénu opravdu využívá. Brzy po jednáních jsme provedli kompletní hodnocení toho, jak členské státy a regiony princip partnerství a proces vytváření politických programů provádějí. Nechtěli jsme, aby principy partnerství existovaly jen formálně, proto jsme také s partnery pracovali, pomáhali jsme jim vybudovat kapacity na to, stát se skutečnými partnery v systému politického řízení, a poměrně efektivně jsme reagovali na jakékoliv signály z terénu, že se tento princip v jednotlivých členských státech nedodržuje. Právě kvůli této otázce jsem se nedávno sešla se zástupci nevládních organizací z jednoho z členských států střední Evropy.

Naprosto s vámi také souhlasím, že politika soudržnosti není a nesmí být prací v izolaci, že potřebujeme posílit součinnost a koordinaci mezi politikou soudržnosti a všemi ostatními odvětvovými, vnitrostátními a evropskými politikami. Nejde jen o to vyhnout se překrývání nebo rozdvajování, ale také využívat součinnosti umožněné díky dobré koordinaci jednotlivých politik. Rozvoj venkova a regionální politiky jsou nepochybně extrémním příkladem potřeby dosažení dobré koordinace a využití součinnosti mezi politikami.

Dalším příkladem by mohla být konkurenceschopnost a potřeba zohlednit omezení, které s sebou nese nízkouhlíkové hospodářství a změna klimatu, pokud jde o investice do infrastruktury. Velmi důrazně bych chtěla vyzdvihnout, že jsme investovali velké peníze do uplatňování ekologického hlediska v evropské politice soudržnosti. Stanovili jsme cíle týkající se změny klimatu, energetické účinnosti a obnovitelných energií ještě před tím, než se v Evropské unii rozpoutala hlavní debata o změně klimatu. V současnosti jde třetina z prostředků politiky soudržnosti přímo do ekologických investic ve všech oblastech našeho života. Nedávno jsme do této politiky přidali další 4 %, která se mají využít v oblasti bydlení na energetickou účinnost a využití obnovitelných energií, díky čemuž můžeme tento problém více zdůraznit.

Z debaty také jasně vyplývá, že potřebujeme jak kontinuitu, tak reformu provádění politiky. Pokud jde o kontinuitu, chtěla bych velmi zdůraznit, že toto víceleté programování, poskytování dalších finančních prostředků, sdílené řízení a princip partnerství představují obrovskou evropskou hodnotu, o kterou bychom se měli dál starat. Je tu však také potřeba změny, abychom dosáhli lepší rovnováhy mezi požadavky finančního řízení a kontroly a nutností zajistit dobré výsledky a řádné provádění politiky. Není pochyb o tom, že potřebujeme zavést jednodušší, efektivnější a účinnější mechanismus provádění a omezit administrativní složitost a zátěž.

V posledních měsících jsme na této otázce s vaší velkou podporou pracovali. V prosinci se nám již vrátil první pozměňovací návrh na článek 55 a za týden budeme hlasovat o hlavní části návrhů na zjednodušení. Pracovní skupina, kterou jsme vytvořili s členskými státy a jež se zabývá zjednodušením politik, nadále pracuje a na konci května budeme mít další návrh, který se bude doufejme vztahovat na toto volební období.

Souhlasím s vámi, že k tomu, aby byla politika účinnější, potřebujeme rovněž silnější zaměření na výsledek, důraznější průběžné kontroly a způsob hodnocení. Dál na tom pracujeme. Velice si cením vaší podpory pro finanční inženýrství. Jsme na správné cestě, ale ještě se toho musí hodně udělat. Pokud jde o finanční inženýrství, které je dnes jedním z hlavních nástrojů na pomoc malým a středním podnikům na cestě k získání úvěru pomocí programu JEREMIE, a nyní i k získání mikroúvěru pomocí programu JASMINE, všimněte si, prosím, že jsme tento proces zahájili dávno před krizí, takže politika byla také relativně dobře připravená pro tyto obtížné časy.

Někteří z vás se zmínili o otázce transparentnosti. Chtěla bych všem připomenout, že pro nové období 2007–2013 máme nová pravidla. Máme povinnost informovat veřejnost o všech příjemcích, takže doufáme, že s touto povinností se také změní veřejné povědomí a integrita celého procesu.

Velmi krátce ke kultuře, protože tu zaznělo, že jde o významnou složku, čehož jsme si plně vědomi – a vidím to i během svých cest – že jak regiony, tak i města jsou na kulturním poli v Evropě hlavními aktéry. Kultura hraje rovněž významnou ekonomickou roli v rozvíjení. Uznali jsme to v rámci evropské politiky soudržnosti. Máme řadu regionálních a městských strategií, které kulturu úspěšně začlenily do naší politiky.

Dovolte mi, abych vás informovala, že Komise brzy zahájí nezávislou studii o přispívání kultury k místnímu a regionálnímu rozvoji, která by měla být dokončena na počátku příštího roku. Díky ní budeme mít lépe zdokumentovaný základ pro další začleňování kultury do evropských politik.

Na závěr chci říci, že si velmi cením nejen vašich poznámek ke zprávě, ale také obav a nápadů do budoucna, které jste zde vyjádřili. Většinu z nich začlením do svého dokumentu, který předložím Radě na konci května. Dokončujeme také nezávislou studii, kterou provádí skupina výzkumníků a znalců pod vedením profesora Fabrizia Barcy. Veřejně bude představena na konci dubna. Konečné oficiální hodnocení konzultací o zelené knize o územní soudržnosti bude představeno v naší šesté prozatímní zprávě o soudržnosti, kterou Komise přijme koncem června.

Constanze Angela Krehl, *zpravodajka*. – (DE) Pane předsedající, jelikož se rozprava chýlí ke konci, chtěla bych vyslovit dvě poznámky.

Veřejnost má na evropskou strukturální politiku velice nevyhraněný názor. Někteří lidé považují za samozřejmost, že mají dostat podporu, ale byrokratické překážky se jim zdají příliš velké. Pro jiné lidi, včetně některých poslanců zde ve sněmovně, to znamená jen vstupní bránu k podvodům. Ani jeden pohled není správný.

Solidarita je pro mou skupinu opravdu důležitá, ale musí být opodstatněná, a ne jednosměrná. Na druhou stranu není pravda, že předkladatelé projektů, obce a sdružení, které žádají o projekty, chtějí Evropskou unii okrást. Složité procesy často vedou k omylům, ale ne k podvodům. Proto musíme změnit to, jak se věci dějí.

Druhý bod, o kterém bych se chtěla vyjádřit, je to, že politika soudržnosti je bezesporu významnou součástí evropské politiky. S ohledem na problémy, před kterými stojíme, jako je změna klimatu, hospodářská krize a globalizace, demografické změny a vývoj na trhu práce, tuto politiku urgentně potřebujeme. Evropský parlament musí politiku soudržnosti nově vymezit, aby v budoucnu splňovala potřeby evropských regionů. Zprávy, o nichž jsme diskutovali, vytváří kvalitní základ pro tento proces. Umožní vytvořit evropskou přidanou hodnotu pro Evropskou unii. Po přebudování strukturální politiky se však nesmíme chovat, jako by se tím mohly vyřešit všechny problémy Evropské unie. Skutečně se musíme soustředit na úkoly, které před námi stojí. Děkuji vám.

Oldřich Vlasák, *zpravodaj*. – (CS) Paní komisařko, dámy a pánové, rád bych na tomto místě zrekapituloval výzvy a zdvořilé žádosti, které Evropský parlament, bude-li tato zpráva přijata, adresuje směrem ke svým partnerům, Evropské komisi a členskými státy. Je nesporné, že je v první řadě potřeba vyhodnotit účelnost začlenění iniciativy Urban do hlavního proudu politiky soudržnosti. Je potřeba posoudit možnosti a ověřit spokojenost primátorů, starostů a zastupitelů s čerpáním evropských prostředků v městských oblastech. Integrované plánování, přenesení odpovědnosti neboli tzv. subdelegace prostředků či nástroje finančního inženýrství, to jsou rozhodně nástroje, kde je žádoucí aktivnější přístup Komise minimálně cestou prezentace doporučení či příkladů osvědčených postupů. Možností v dlouhodobém horizontu může být například sloučení Evropského regionálního rozvojového fondu a Evropského sociálního fondu. V neposlední řadě je klíčové, aby Komise pravidelně měřila a hodnotila dopad všech politik na život ve městech a současně o efektivitě těchto politik diskutovala přímo s městy. Tato zpráva proto vyzývá Komisi a členské státy, aby zřídily evropskou platformu na vysoké úrovni pro městský rozvoj a aby v politice městského rozvoje na úrovni Evropské unie uplatňovaly otevřenou metodu koordinace tak, jak ji uplatňují v jiných oblastech, jako je například sociální začleňování. Současně požaduje, aby bylo posíleno postavení městských oblastí v iniciativě Regiony pro hospodářskou změnu a dále se vyvíjel a byl pravidelně aktualizován projekt Urban Audit. Bez hodnověrných srovnávacích statistik bychom totiž naše rozhodnutí nemohli opřít o relevantní data. Jedním z nejviditelnějších projevů a dopadů evropské integrace jsou právě evropské fondy. Je proto třeba, abychom nejenom teď před volbami, ale i po nich do debaty o žádoucí podobě kohezní politiky vtáhli více ty, kteří jsou skutečnými příjemci strukturální pomoci. Těmi jsou právě naši spoluobčané a naši voliči.

Wojciech Roszkowski, *zpravodaj*. – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, otázka, které se týká má zpráva, byla dost specifická, ale velmi důležitá pro optimalizaci využívání fondů EU z hlediska soudržnosti, ať už ji chápeme v jejím tradičním významu nebo ve významu územní soudržnosti.

Udržitelný růst je nesmírně složitý problém. Musíme proto přivítat každý pokus o zjednodušení dosažení tohoto cíle. Pojem územní soudržnosti však nebyl doposud nikterak jasně definován. Zelená kniha je proto spíše počátkem než koncovým bodem debaty na toto téma.

Jsem rád, že paní komisařka zdůraznila potřebu snížit rozdíly v úrovni rozvoje a význam součinnosti při provádění politik EU. Různé regiony mají velmi různé problémy z hlediska úrovně příjmů, zeměpisné polohy, migrace atd. Musíme si však zapamatovat, co řekli mí polští kolegové, paní Staniszewska, pan Podkański a pan Zapałowski o tom, že peníze se zpravidla hromadí v centrech regionů. Musíme také pamatovat na to, že cíle politiky rozvoje venkova nejsou nutně v rozporu s lisabonskými cíly, pokud se využívá mechanismus relativní konkurenceschopnosti, neboli nárůst produktivity s nízkými náklady.

Zemědělský výbor mou zprávu nekomentoval, takže jeho mlčení považuji za souhlas. Myslím, že hlas pana Baca je víc než jen nepochopení. Ve své zprávě jsem výslovně uvedl, že prostředky pro rozvoj venkova nemohou odčerpávat přímé platby. Na druhou stranu je fakt, že prostředky na rozvoj venkova mohou pomoci venkovským oblastem dostat se z ekonomických potíží podporou nezemědělských aktivit. Jsem rád, že mě v této věci podpořil pan Nicholson.

Závěrem bych rád poděkoval svým poradcům z Výboru pro regionální rozvoj a své politické skupině za pomoc při přípravě této zprávy a dále všem, kdo přispěli do dnešní rozpravy.

Miroslav Mikolášik, zpravodaj. – Pane předsedající, dovoluji mi, abych na závěr pohovořil o několika myšlenkách, které jsem neměl čas zařadit do své úvodní řeči.

Jsem velmi rád, že se do ochrany životního prostředí investuje více než 100 miliard EUR. Současně bych opravdu rád uvítal větší přiděly financí do energetické účinnosti a obnovitelných energií – v současnosti představující 9 milionů EUR – i vyšší příspěvky na opatření pro boj se změnou klimatu, které dnes činí 48 miliard EUR, což je méně, než je v současnosti požadováno.

Pevně věřím, že rozhodování o využívání těchto prostředků na ochranu našich regionů a pro boj s důsledky klimatické změny jako jsou záplavy a období sucha bude pro budoucnost našich regionů a jejich hospodářské zařazení určující. Velice si rovněž cením toho, že všechny členské státy již věnovaly výraznou částku ze svých celkových finančních přidělů do investic a výzkumu, rozvoje a inovací, ale také jsem zaregistroval, že pro většinu regionů EU způsobilých v rámci cíle Konvergence zůstává závažným problémem zajištění dostupnosti, protože musí řešit problém nedostatku dopravní infrastruktury.

Na druhou stranu jsem rád, když vidím, že se členské státy snaží ve svých programech financovaných z Evropského sociálního fondu upřednostňovat investice zacílené na zvýšení zaměstnanosti a zlepšování dovedností, na boj proti chudobě a sociálnímu vyčlenění. Mimoto podporuji nové členské státy, aby pokračovaly ve vytváření skutečného partnerství a aby při provádění operačních programů důsledně posilovaly princip partnerství. Jsem přesvědčen, že by nové členské státy mohly profitovat z další výměny osvědčených postupů a znalostí například v oblasti vývoje technologií a z jiných společných aktivit, a urychlit tak svůj potenciál pro provádění.

Zsolt László Becsey, zpravodaj. – (HU) Ve svém úvodním vystoupení jsem se nemohl věnovat otázkám týkajícím se výhradně mikroúvěrů, přičemž nejdůležitější věcí je princip adicionality. Chtěl bych zopakovat, že i toto je důležitý základní princip soudržnosti a také princip partnerství a integrovaný přístup.

Abychom tudíž byli schopni poskytnout něco navíc, musíme zajistit, aby se mikroúvěrového programu prostřednictvím programu odborného dohledu mohli účastnit lidé bez trvalé adresy. Tohoto něčeho navíc můžeme dosáhnout tím, že zajistíme, abychom v rámci nově zavedeného programu JASMINE byli schopni proškolit a zapojit nové mikrofinanční instituce, které mají blízko k lidem. Kromě toho musíme toto něco navíc zajistit flexibilnějším přístupem k hospodářské soutěži, jak pokud jde o programy *de minimis*, tak ve vztahu k zadávání veřejných zakázek, tím, že budeme osoby samostatně výdělečně činné pozitivně diskriminovat.

Další věcí, které bych se chtěl věnovat, je otázka financování. Jednak je to brzké spuštění experimentálního programu, který Parlament již dva roky podporuje, s částkou 2 milionů EUR ročně. Doufám, že program začne fungovat ve druhé polovině roku. Soustředíme všechny programy týkající se přímo mikroúvěrů do jednoho místa, zprůhledňujeme je – o čemž zde několik poslanců již mluvilo.

Důležitý je i princip adicionality, abychom členské státy přesvědčili, že mají podporovat občany v zakládání mikrofirem, aby nesešli doma a nepobírali sociální dávky, o čemž mluvila i paní De Vitsová. Myslím, že je důležité, abychom v tomto ohledu lidi dál podporovali. Velmi důležitým bodem je, že by adicionalita měla

zajistit, aby zprostředkovatelé mikroúvěrů nepřiváděli lidi k lichvářství. Například Romové by se neměli podřizovat své vlastní elitě, ale měli bychom být schopni podpořit aktivitu založenou na skutečném partnerství a ochotě pomáhat.

Lambert van Nistelrooij, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, vystoupil jsem dnes ráno v této společné debatě jako první, a když se podívám zpět, myslím, že jsme k našim občanům, kteří se zapojují do decentralizovaného provádění integrované politiky, vyslali výrazný signál, že Evropský parlament se rozhodl politiku soudržnosti uskutečnit a cení si práce, kterou občané odvádějí na velké řadě projektů, jež se týkají trendů ve výzkumu a vývoji, výzkumné infrastruktury nebo projektů spojených s modernizací energetiky. To je nesmírně důležité. Až budeme v příštích měsících oslovovat voliče, budou tu tisíce projektů, v rámci kterých stojí Evropa blízko občanům. Myslím, že i to má velký význam. Přeji také paní komisařce Hübnerové úspěch v této kampani, neboť vím, že i ona chce v příštích měsících oslovit voliče. Je to skutečně dobrá věc, i pro nás pro všechny. Chci vám také zvlášť poděkovat za změny v politice, kterých jste dosáhli, konkrétně jde o větší ohled k lisabonským cílům, ekologické zaměření našich aktivit a důraz na výzkum a vývoj. Navíc jsem si dnes opět všiml, že jasně hovoříte o kulturním dědictví jako o něčem, co má ekonomickou a kulturní hodnotu.

Mám ještě pár poznámek, první se týká důrazu, který je kladen na přeshraniční spolupráci, třetí cíl, který musíme v nadcházejícím období zesílit, včetně finančního hlediska.

Druhý bod se týká toho, že se naše finanční prostředky nesmí rozhazovat. Máme vynikající fondy, prostřednictvím nichž jsme schopni nabídnout našim partnerům v rámci partnerství prostředky na podporu rozvoje. Nesmíme to v příštím období promarnit.

Nakonec potřebujeme ještě bílou knihu o územní soudržnosti. Mnohokrát jste se o ní zmínili, bílá kniha je základem pro budoucí právní předpisy a byla by podle mne velká škoda, kdyby by se Evropské komisi nepodařilo bílou knihu připravit. Chci také poděkovat stínovým zpravodajům k mé zprávě za spolupráci a zejména zaměstnancům, kteří byli fantastičtí.

Předsedající. – Před tím, než zasedání na chvíli přerušíme, bych si sám dovolil srdečně přivítat skupinu návštěvníků, kterou tvoří penzisté z provincie Toledo v mém regionu Castilla-La Mancha, kteří jsou zde, aby jako Evropané splnili svou povinnost.

Společná rozprava je ukončena.

Nyní přistoupíme k hlasování.

Písemná prohlášení (Článek 142)

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Lidé z venkovských obcí jsou v konkurenčním prostředí na pracovním trhu v obzvlášť znevýhodněném postavení. V Evropské unii a především v Polsku jsou obrovské rozdíly v životní úrovni mezi městskými a venkovskými oblastmi. Platí to zejména pro přístup ke službám. Přístup k moderním technologiím jako je širokopásmový internet ve venkovských oblastech v Polsku je o polovinu slabší než ve městech.

Cílem politiky soudržnosti by mělo být přijetí konkrétních iniciativ na vyrovnání životní úrovně v jednotlivých regionech. Pomoc pro malé a střední podniky získávaná z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova je zde nesmírně důležitá.

Vlády jednotlivých zemí by měly malé a střední podniky podpořit zrušením administrativních a právních zátěží a poskytnutím vhodných infrastruktur. To jsou základní podmínky rozvoje míst, které jsou vzdálené od velkých městských oblastí.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Makroúvěry i úvěry poskytované podnikatelům z fondů Společenství představují institucionální páky, které mají a mohou utěsnit trhliny zanechané obchodními bankami jako výsledek finanční krize, která již postihuje reálnou ekonomiku.

Obchodní banky jsou pro ekonomiku užitečné, pokud poskytují úvěry, což se v současnosti neděje, i když různé banky získaly masivní finanční injekce.

Za těchto okolností navrhuji, aby členské státy již obchodní banky v problémech přímo nefinancovaly tak, aby mohly peníze, které dostanou, použít k pokrytí obrovských ztrát a/nebo ke zlepšení svých finančních koeficientů pomocí státních peněz, současně uspokojit akcionáře a mít důvod vyplatit si ještě vyšší bonusy. Na druhé straně se ani nesmí nechat (všechny) dojít k bankrotu.

Můj návrh zahrnuje využití obchodních bank jen jako prostředníků, zástupců pro udělování úvěrů a mikroúvěrů z veřejných peněz ekonomickým zástupcům a podnikatelům, kteří by bez finančních prostředků byli také zranitelní vůči riziku bankrotu.

Závěrem chci říci, že úvěry a mikroúvěry by se měly poskytovat těm, kdo je potřebují, prostřednictvím bank, bez jejich účetních rozvah, jen za použití zkušeností a sítí, které usnadňují půjčování financí.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), zpravodajka. – (RO) Zlepšování přístupu k mikroúvěru drobným podnikatelům, nezaměstnaným a znevýhodněným, kteří si chtějí založit vlastní firmu a nemají přístup k tradičním nástrojům bankovního úvěru pro rozvoj podnikání, v kombinaci s nedávným rozhodnutím o snížení DPH u některých služeb, jsou řešení, prostřednictvím kterých poskytuje Evropská unie členským státům pomoc při překonávání krize.

Podle nejnovějších analýz mohou být odvětví služeb, zemědělství a cestovního ruchu oblastmi, které mohou absorbovat významnou část pracovní síly dostupné na trhu práce, včetně nezaměstnaných. Rumunsko a ostatní země EU proto musí vyvíjet nástroje nutné k realizaci této myšlenky, především v rámci nebankovního segmentu trhu

Myslím, že tyto mikroúvěry lze využít úspěšně pro rozvoj služeb pro podniky, jednotlivce nebo domácnosti, od IT specialistů po čistíče oken, od zahradníků po lidi, kteří poskytují péči o starší občany a děti. Mohou také přispět k uplatnění osobních kvalifikací a kvalit v úspěšném podnikání.

K mikroúvěru mají mít přístup firmy s méně než 10 zaměstnanci. Má být výhodný pro lidi, kteří chtějí pracovat, a pro nezaměstnané, kteří si chtějí založit firmu. Mikropodniky představují 91 % evropských obchodních společností.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Po přijetí zelené knihy o územní soudržnosti nazvané „Učinit z územní rozmanitosti přednost“ byly zahájeny rozsáhlé konzultace s regionálními a místními orgány, asociacemi, nevládními společnostmi a občanskou společností s cílem podpořit společné povědomí o tomto novém konceptu, společně s jeho důsledky pro budoucí regionální politiku EU. Definice „územní soudržnosti“ se v ní však neobjevila.

Cílem územní soudržnosti je zajistit harmonický rozvoj všech území EU a nabídnout všem občanům možnost maximálně využít vlastností těchto území. Zelená kniha navrhuje, aby bylo možné přeměnit rozmanitost na přednost a konkurenční výhodu, která přispěje k udržitelnému rozvoji celé EU. Odkazuje speciálně i na nutnost účinné kontroly politiky soudržnosti, aby byla flexibilnější.

Hlavní výzvou je pomoc územím, aby mohla této výhody využívat a mohla si vyměňovat osvědčené postupy. Zpráva pana van Nistelrooije pokrývá širokou oblast územní soudržnosti a představuje faktické úvahy ke stanovisku Komise k této otázce. Zelená kniha o územní soudržnosti tak zůstává otevřená novým výzvám a přitom se mění na účinný nástroj pro partnerství a výměnu osvědčených postupů.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), písemně. – Politika soudržnosti a opatření na rozvoj venkova spadají pod stejný princip solidarity, který má podporu evropského projektu, a přispívá k dosažení cílů Lisabonské strategie.

Naše analýzy a rozhodnutí, která se chystáme učinit, musí brát v úvahu různé úrovně zemědělského rozvoje v Evropské unii, význam tohoto odvětví v hospodářstvích členských států i rozdílné úrovně regionální soudržnosti a rozvoje. Vítám to, že konečná verze této zprávy bude obsahovat i můj návrh na usnadnění větší flexibility při používání strukturálních fondů, jež tak budou doplňovat opatření na rozvoj venkova.

Aby se zajistila řádná koordinace a aby se politika soudržnosti doplňovala s opatřeními na rozvoj venkova, budou muset členské státy zavést mechanismy na podporu důsledného a spravedlivého využívání evropských fondů. Evropská unie musí za pomoci nástrojů, kterými disponuje, současně lépe dohlížet na používání evropských fondů na regionální úrovni, aby se zajistilo, že to nebude na újmu venkovských oblastí.

Tato zpráva je první analýzou této záležitosti a musí se v ní pokračovat, aby příští finanční výhled zajistil lepší harmonizaci mezi opatřeními EU nabízejícími finanční podporu.

Bogdan Golik (PSE), písemně. – (PL) Chtěl bych poděkovat panu Becseyovi za jeho zprávu, která je pro mě a mé krajany velmi důležitá.

Mnoho lidí si zřejmě neuvědomuje, jak velký vliv může mít instituce mikroúvěrů na sociálně-hospodářský rozvoj země. Malé nezajištěné půjčky nejsou doménou nejchudších lidí v rozvojových zemích. Mohou jich využít jak nezaměstnaní, tak i začínající podnikatelé či provozovatelé již existujících mikropodniků.

Když nabídneme lidem bez přístupu k úvěru možnost financování vlastních iniciativ, učiníme velký krok kupředu směrem k uplatnění zásady „zelená malým a středním podnikům“. Nabídkou takového druhu půjčky podporujeme podnikání a zvyšování pracovní aktivity, a tím zabraňujeme a snižujeme sociální vyčlenění. Mikroúvěry mají pozitivní vliv na míru nezaměstnanosti, což je v mé zemi obzvlášť důležité.

Při zavádění takového druhu půjček však nesmíme zapomínat na několik důležitých věcí.

Za prvé, institucionální a právní rámce mikroúvěrů je nutné upravit dle úrovně rozvoje trhu s půjčkami.

Za druhé je nutné přezkoumat postupy týkající se této služby. Mikropodniky a osoby zakládající vlastní firmy bohužel kvůli jejich složité povaze více inklinují ke spotřebitelským půjčkám.

Za třetí, aby se mikroúvěry zpopularizovaly, musí si podnikatelé uvědomit, že je možné ke zvýšení prostředků získat jiné než bankovní půjčky.

I přes tyto výhrady vítám službu mikroúvěrů v Polsku s otevřenou náručí.

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – (HU) Chci pogratulovat panu zpravodaji Becseyemu za jeho zprávu týkající se rozvoje systému mikroúvěrů na podporu hospodářského růstu a zaměstnanosti. Dokument oprávněně poukazuje na to, že pozornost evropské iniciativy týkající se mikroúvěrů by se měla zaměřit na znevýhodněné skupiny, včetně dlouhodobě nezaměstnaných, lidí závislých na sociálních dávkách a etnických menšin, především Romů.

V mnoha zemích se mikrofinancování ukázalo díky podpoře samostatné výdělečné činnosti jako velmi úspěšné v podpoře sociální a ekonomické integrace. V době finanční krize mají jednoduché finanční nástroje, které jsou schopné poskytnout finance podnikům, především v méně rozvinutých regionech, nebo výše uvedeným sociálním skupinám, mimořádnou cenu. Občané, kteří chtějí provozovat malé rodinné firmy, se mohou setkat s podstatnými problémy ve veřejných nabídkách spravovaných v rámci politiky soudržnosti, především v případě spolufinancování. Vytváření nebo obnovení sociální soudržnosti musí mít přednost před ziskovostí, vzhledem k tomu, že podpora pro samostatně výdělečně činné osoby je mnohem méně nákladná než podpora v nezaměstnanosti, a tedy z hlediska národního hospodářství se vyplatí poskytovat mikroúvěry, i když ze striktně finančního hlediska to nemusí být ziskové. Systém mikroúvěrů se musí zpřístupnit pro ty, kdo nejsou pro banky zajímaví, tedy pro lidi, kteří nemohou získat úvěr od tradičního bankovního sektoru, protože představují vysoké riziko, nízké marže a nebezpečí neplnění, a měl by rovněž umožnit cílové zapojení znevýhodněných skupin.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), písemně. – (PL) V rozpravě o politice soudržnosti bych vás rád upozornil na některé otázky, které se objevily ve zprávě pana Roszkowského.

1. Ve finanční perspektivě na období 2007–2013 se Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova stal druhým pilířem SZP, a proto by měl být oddělen od politiky soudržnosti. V důsledku tohoto vývoje se zejména s ohledem na skromnější dostupné prostředky politika soudržnosti, hlavně v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, zaměřuje na ekonomickou konkurenceschopnost, soustředěnou ve velkých městských centrech nebo v neaktivnějších regionech, zatímco Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova se soustřeďuje na prostředky na zlepšení konkurenceschopnosti v zemědělství.

Tento přístup může vést buď ke zdvojení některých cílů, například ochrany životního prostředí, vzdělávání a kultury, nebo k jejich opomíjení v obou oblastech.

2. Proto musíme vyhodnotit, zda by se měly finance určené na rozvoj venkova v období 2007–2013 využít buď víc na podporu zemědělců, nebo raději pro nezemědělské příjemce ve venkovských oblastech, nebo dokonce pro příjemce, kteří zůstávají na venkově, ale vymění zemědělské odvětví za jinou oblast profesní aktivity. Pokud se ukáže, že prioritním cílem druhého pilíře je podpora pro zemědělce, bude jasné, že v příští perspektivě by bylo lepší spojit tyto prostředky s politikou soudržnosti.

3. Je rovněž nutné zvýšit finanční prostředky pro druhý pilíř SZP, tedy, jak žádá Evropský parlament, prostřednictvím snížení přímých plateb velkým zemědělcům a postupným zvyšováním úrovně modulace.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. – (PL) Na regionální politiku, která byla realizována ve formě strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, se právem pohlížejí jako na pro občany Evropy nejviditelnější a

nejhmataelnější politiku Společenství. Žádná jiná politika není v Evropské unii tak viditelná a neilustruje lépe přínosy integrace. Proto debatě o budoucnosti soudržnosti věnujeme tolik pozornosti. Soudržnost nebyla nikdy tak potřebná jako dnes, kdy se spojily obě poloviny Evropy, které byly po válce oddělené železnou oponou. Pro země, které zůstaly podle dohody z Jalty v pozadí, je to nesmírně důležité. Zvláštní okolností je krize a potenciální hodnota strukturálních fondů jako protikrizových balíčků.

Nemůžeme zopakovat situaci z roku 2008, kdy se vrátilo nevyužitých 4,5 miliard EUR. To byl náš společný neúspěch. Už jen proto je nejdůležitější si dnes tuto součást rozpočtu EU udržet. Krátkodobě mohou být jiné otázky odloženy; dlouhodobě musíme bránit politiku soudržnosti jako politiku Společenství, která dává šanci všem regionům. Jako taková se musí politika soudržnosti podřídit regionálním a místním znalostem týkajícím se nejlepšího způsobu řízení fondů. Další kritéria hodnocení projektů zvýší úroveň volnosti rozhodování v jejich hodnocení, což zkomplikuje proces využívání fondů. To nemá smysl ani dnes uprostřed krize, ani dlouhodobě.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), písemně. – (RO) Nejprve bych ráda poblahopřála zpravodaji za jeho práci.

Jak je dobře známo, provádění strategií a operačních programů pro období 2007–2013 je stále v počátečním stádiu, a proto je oblast využití zprávy, o které debatujeme, stále omezená. Chtěla bych však zmínit úsilí členských států zaměřené na to, aby se součástí procesu přípravy a vyjednávání operačních programů staly obecné priority politiky soudržnosti.

Úspěšné provádění operačních programů závisí do značné míry na tom, jak rychle se nám podaří zjednodušit postupy a podpořit opatření zamýšlená na konsolidaci institucionální kapacity, a v neposlední řadě na tom, jak se nám podaří zjistit, jaké konkrétní potřeby v oblasti odborné průpravy mají zaměstnanci pracující s evropskými fondy.

Abychom zajistili lepší finanční řízení výdajů Společenství a také odpovídající transparentnost řízení fondů, myslím, že je obzvláště důležité, aby členské státy disponovaly účinným systémem dohlížení.

Rovněž pevně věřím, že je naprosto nutné dále zvýšit veřejné povědomí, abychom dosáhli maximální míry absorpce peněz z fondů a rozvoje životaschopných projektů.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Na úrovni Evropské unie jsou v budoucí regionální politice a politice soudržnosti EU rozdíly považovány za důsledek strukturálních nedostatků v regionech z hlediska základních faktorů jako je konkurenceschopnost, a především za důsledek nedostatku inovačních schopností a podnikatelského ducha.

Situace by šla napravit přijetím strategického přístupu, tedy zvýšením regionální konkurenceschopnosti po celé EU, což je považováno za rozhodující pro posílení hospodářství jako celku a pro omezení rizik způsobených přetížením kvůli koncentraci ekonomických aktivit.

Musíme opakovat, že tyto rozdíly by bylo možné odstranit pouze spuštěním rozsáhlé informační kampaně a nastolením dialogu mezi občany a občanskou společností, jinak nebudou projekty dál přístupné.

Stejně tak bezproblémové provádění programů a projektů s podporou EU vyžaduje vysoce kvalitní řídicí a kontrolní systém. Dodržování právních předpisů EU, jako jsou předpisy týkající se životního prostředí a rovných příležitostí, je předpokladem pro financování projektů. Dříve než proběhnou jiné platby kromě záloh z fondů, musí Komise zajistit, že systémy řízení a kontroly plně odpovídají předpisům.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Územní soudržnost posiluje hospodářskou a sociální soudržnost a je jednou z hlavních součástí dosažení cílů politiky soudržnosti EU, neboť účinně napomáhá vyrovnávat rozdíly v rozvoji jak mezi členskými státy a mezi regiony, tak v rámci nich.

Územní soudržnost také hraje významnou úlohu v budoucím rozvoji regionální politiky EU, jak ukazuje připojení principu územní soudržnosti k hospodářské a sociální soudržnosti v Lisabonské smlouvě.

V souvislosti se současnou hospodářskou krizí se oživení hospodářství EU stalo velmi důležitým tématem. Dosáhnout oživení bude možné pomocí značných investic, které jsou životně důležité pro ekonomický úspěch, vědecké objevy, technologické inovace a zaměstnanost.

Upřímně podporuji myšlenku zpravodaje, že by EU měla v rámci územní soudržnosti podnítit větší interoperabilitu a přesun znalostí mezi výzkumnými a inovačními centry a okolními regiony, aby se dosáhlo maximálního dopadu investic na evropské občany.

Abychom si účinněji poradili s problémy a obtížemi, které členské státy zažívají v době krize, potřebujeme společnou strategii soudržnosti EU, v rámci které bude důraz kladen na územní dimenzi politiky soudržnosti, a při zavádění politických opatření je nutné vzít v úvahu specifické zvláštní potřeby každého členského státu.

Musíme zahájit širší diskusi o možné budoucnosti regionální politiky a politiky soudržnosti v EU po roce 2013 a o možné formě strukturálních fondů v příštím programovém období, abychom tak úmyslně napomohli zlepšit konkurenční výhody hospodářství EU ve světě.

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. – (DE) V souladu s heslem Evropské unie „Jednotná v rozmanitosti“ musíme z našeho kontinentu učinit „Evropu regionů“. V tomto ohledu hraje důležitou roli územní soudržnost. Proto bychom měli klást důraz na to, aby se z ní stal zvláštní cíl, vedle hospodářské a sociální soudržnosti.

Během procesu posilování regionů musíme věnovat zvláštní pozornost citlivým oblastem, jak bylo zmíněno v současné debatě o soudržnosti. Je nutné vzít v úvahu vyšší náklady, především v horských oblastech, kde je provoz časově náročný a nákladný na řízení.

Poskytnutí kompenzace za tyto obtížné podmínky představuje důležitý krok směrem k vytvoření Evropy, kde stojí za to žít v jakékoli oblasti. V této souvislosti bychom měli vyzdvihnout zemědělský průmysl. V horských oblastech je významným příspěvkem k ochraně venkova výroba mléka, a měla by proto dostat adekvátní podporu. Pomoci by se mělo také malým a středním podnikům, které vytvářejí pracovní místa mimo hlavní evropská obchodní centra. Celkově stanovuje současná debata o soudržnosti moderní regionální politice směr a provede tradiční strukturu Evropy do budoucnosti.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Polsko získá pro období 2007–2013 více než 67 miliard z rozpočtu Evropské unie. Jen v roce 2007 zaslala Evropská komise v rámci finančních přesunů do Polska celkem 19,3 miliard zlotých. Specifické rysy provádění těchto programů však znamenají, že většina plateb proběhne v posledních letech programů, tedy v letech 2013–2015. Objevila se bohužel základní omezení, která brání skutečné realizaci strukturálních fondů v Polsku. Od počátku programů pro období 2007–2013 do začátku května 2009 se podepsalo téměř 8 400 dohod o finanční podpoře, v celkové výši 15,4 miliard zlotých. V tom je zahrnut i příspěvek EU ve výši 11,4 miliard zlotých. Bohužel žádosti o platby z těchto fondů představují celkem 1,75 miliard zlotých. Příliš dlouhé postupy při rozhodování o veřejných zakázkách mohou oddálit provádění strukturálních fondů, a přispět tak k nízké úrovni absorpce. Strukturální fondy jsou veřejné a spadají do legislativy týkající se vnitrostátních veřejných zakázek. Tato legislativa musí vytvořit jednoduchý a účinný postup pro výběr dodavatelů. Příliš dlouhé postupy při rozhodování o veřejných zakázkách mohou provádění strukturálních fondů oddálit. Fondy EU by měly být prostředkem ke zmírnění jednoho z nejněžnějších důsledků finanční krize. Urychlení výdajů umožní posílit v roce 2009 ekonomiku pomocí investic do infrastruktur, lidského kapitálu a podnikání v minimální hodnotě přibližně 1,3 % HDP. Proto musí vláda usnadnit přístup k prostředkům EU a zjednodušit postupy.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:50 až do začátku hlasování a znovu zahájeno ve 12:05.)

PŘESEDÁJÍCÍ: pan COCILOVO

Místopředseda

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis)

4. Hlasování

4.1. Dohoda ES/Nepál o některých aspektech leteckých služeb (A6-0071/2009, Paolo Costa) (hlasování)

4.2. Kolové zemědělské a lesnické traktory (kodifikované znění) (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

4.3. Systém Společenství pro osvobození od cla (kodifikované znění) (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

4.4. Shromáždění statistických informací Evropskou centrální bankou (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (hlasování)

4.5. O prioritách EU v souvislosti se 64. zasedáním Valného shromáždění OSN (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (hlasování)

4.6. Jeden rok po Lisabonu: partnerství mezi EU a Afrikou v akci (A6-0079/2009, Maria Martens) (hlasování)

4.7. Smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (hlasování)

4.8. Umělecké vzdělávání v Evropské unii (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (hlasování)

4.9. Aktivní dialog s občany o Evropě (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (hlasování)

- Před hlasováním

Gyula Hegyi, zpravodaj. – Pane předsedající, budu velmi stručný. Na mou radu se sociálně demokratičtí členové Výboru pro kulturu v závěrečném hlasování o této zprávě zdrželi hlasování.

Jako zpravodaj jsem byl s výsledkem hlasování o pozměňovacích návrzích dosti nespokojen. Mnohé naše nové a průkopnické myšlenky byly jinými politickými skupinami v hlasování zamítnuty. Podle mého názoru by vlastní iniciativa měla představovat odvážný, někdy dokonce provokativní dokument bez starých dogmat. Měl jsem v plánu zdržet se hlasování a vyzvat své kolegy, aby se také zdrželi hlasování v plénu, ale mé moudré a tolerantní kolegyně mě přesvědčily, že by to nebyl dobrý nápad a že i očesaná zpráva je lepší než nic. Požádal bych tedy sněmovnu, aby podpořila zprávu v její současné podobě, a doufám, že v budoucnosti bude možnost ji vylepšit.

4.10. Činnost smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU v roce 2008 (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (hlasování)

4.11. Osvědčené postupy v oblasti regionální politiky a překážky využívání strukturálních fondů (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (hlasování)

4.12. Doplnkovost koordinace politiky soudržnosti s opatřeními pro rozvoj venkova (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (hlasování)

4.13. Kosmetické výrobky (přepřelované znění) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (hlasování)

4.14. Uvádění biocidních přípravků na trh (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sârbu) (hlasování)

4.15. Struktura a výše spotřební daně z tabákových výrobků (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (hlasování)

- Před hlasováním

Zsolt László Becsey, zpravodaj. – (HU) Abych trochu oživil dnešní hlasování, požádal jsem o slovo, neboť toto je otázka, kterou jsme nebyli schopni projednat v plénu. Chtěl bych vám ve stručnosti říci, kolegové

poslanci, že jsme dospěli ke konci velmi dlouhého vyjednávání. Jde o velmi citlivé téma a já bych byl nerad, aby se stalo totéž, co s tématem alkoholu, k němuž se Parlament nevyjádřil.

V tomto případě uvažujeme o zvýšení ceny, mimo jiné z hlediska zdraví, ale nemůžeme být tak fanatičtí a zavést takové zvýšení cen, jež některé členské státy prostě nemohou unést nebo které by vedly ke zvýšené míře pašování, zejména v okrajových členských státech.

Proto vás všechny žádám, abyste hlasovali zodpovědně a zvážili mírné, ale jednoznačné zvýšení cen nad minimální úroveň. Rád bych vás tedy požádal, abyste přijali můj návrh týkající se hlasování v této věci, který po určitém kompromisu přijal Výbor pro hospodářské a měnové záležitosti. Stejně tak žádám všechny své kolegy poslance, aby jednali zodpovědně a tak, abychom mohli Radě předat svůj postoj k této velmi sporné otázce velkou většinou.

4.16. Boj proti mrzačení ženských pohlavních orgánů praktikovanému v EU (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (hlasování)

- Před hlasováním

Lissy Gröner, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu by chtěla hlasovat pro toto alternativní usnesení. Chtěli bychom však uvést, že v bodě odůvodnění G by „sexuální a reprodukční zdraví“ nemělo být považováno za krok zpět ve vztahu k rozhodnutím, která již byla učiněna. Pro nás je důležité, aby sexuální a reprodukční práva žen byla uznávána.

4.17. Mnohojazyčnost: výhoda pro Evropu i společný závazek (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (hlasování)

- Před hlasováním

Vasco Graça Moura, zpravodaj. – (PT) Pane předsedající, má zpráva je v souladu s předchozími dokumenty o mnohojazyčnosti bez ohledu na to, zda pocházejí z této sněmovny, z Rady nebo z Komise.

Předložená alternativa je pokusem vnést do Evropského parlamentu určité nacionalistické spory, které probíhají ve Španělsku. Právě včera přinesly španělské noviny *El País* zprávu o tom, že španělský nejvyšší soud před třemi měsíci rozhodl, že na předzápisových formulářích musí být kolonka s dotazem pro rodiče, v jakém jazyce má být jejich dítě vzděláváno, a také o tom, že katalánské úřady toto rozhodnutí nerespektují.

Signatáři alternativního řešení nechtějí, aby v zemích s více než jedním úředním nebo regionálním jazykem bylo toto právo rodičům přiznáno.

Nechtějí uznat životně důležitou potřebu vzdělání v mateřském jazyce, a to nejen pro úspěch ve vzdělávání obecně, ale zejména pro výuku jiných jazyků.

Nechtějí zajistit plnou vzájemnou srozumitelnost mezi jazyky, jimiž se hovoří v dané zemi, zejména ve vztahu ke starším občanům a k právnímu systému, zdraví, správě a zaměstnání.

Nepřijímají skutečnost, že v těchto zemích by neměl být jeden jazyk prosazován na úkor práv těch, kdo mluví jiným jazykem nebo jinými jazyky.

To odporuje všemu, co tento Parlament a další evropské orgány podporují.

Odstavce 11, 12, 14 a 17 mé zprávy jsou v důsledku toho z alternativního dokumentu vypuštěny. Podíváme-li se na tyto odstavce, odporují tyto negativní postoje našim základním právům a svobodám a jasně porušují zásadu subsidiarity.

Moje zpráva nenapadá ani nepoškozuje takzvané menšinové jazyky. Respektuje je a uznává jejich hodnotu, ale zároveň se snaží stanovit obecné a základní zásady.

Tato sněmovna nemůže být nástrojem extremistického nacionalismu ani regionální nebo místní zášti a antipatií. V sázce je naše odpovědnost jako poslanců Evropského parlamentu. Proto na vás naléhám, abyste hlasovali proti alternativnímu dokumentu a pro zprávu, jíž jsem autorem.

Předsedající. – Dámy a pánové, žádám vás na okamžik o pozornost. Je zde žádost o slovo a mohou být i další. Jelikož znám jejich obsah, považuji za jisté, že prohlášení, která právě přednesl zpravodaj, nebudou mít podporu některých poslanců, ale jak víte, zpravodaji bylo poskytnuto slovo pouze na dvě minuty a nelze zahajovat diskusi.

Nemohu proto poskytnout prostor a opětovně zahájit diskusi, mohu tak učinit pouze tehdy, je-li zde žádost o přednesení faktické poznámky v souladu s jednacími řádem. Jde-li o faktickou poznámku, má pan Guardans Cambó slovo. Nepovažujte mne za nezdvořilého, pokud mu slovo odeberu, pokud zjistím, že nejde o faktickou poznámku o záležitostech týkajících se jednacího řádu.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - Pane předsedající, toto je skutečně faktická poznámka. Nebudu se pouštět do diskuse, ale zpravodaj právě řekl něco, co neodpovídá tomu, co se bude předkládat k hlasování. Řekl, že alternativní návrh vypouští čtyři odstavce z jeho původního usnesení, a to není pravda, došlo pouze ke změně jejich číslování. Ze čtyř případů, které uváděl, není v obou usneseních jen jeden. To je konstatování skutečnosti. Ostatní tři jsou v obou usneseních.

(Projevy nespokojenosti)

Tak tohle je faktická poznámka související s vysvětlením. Poslanci hlasují pro to, o co je požádal. Jen jedna věc, která nemá nic společného se španělským nejvyšším soudem, je v obou usneseních odlišná. Jelikož prohlášení zpravodaje nebylo přesné, domnívám se, že jde o faktickou poznámku.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Guardansi Cambó. Nyní přikročíme k hlasování. Hlasuje se o pozměňovacím návrhu 1. Hlasování bude probíhat jmenovitě. Hlasování je zahájeno.

Cristiana Muscardini (UEN). – *(IT)* Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych se jen zeptat, zda někdo nepovažoval za absurdní, že může být ukradena něčí zpráva a místo ní může být předložena totožná zpráva, když byly podle starého systému předloženy pozměňovací návrhy. Z tohoto důvodu vás vyzývám k revizi jednacího řádu, neboť jednací řád způsobuje neuvěřitelný zmatek a umožňuje oficiálně páchat bezpráví.

Předsedající. – Vezmu na sebe zodpovědnost za to, že v předsednictvu znovu otevřu toto téma, přestože víte, že některé regulační pravomoci jsou předsednictvu odebrány a provádějí se formou koordinace předsedů skupin, ovšem bez ohledu na to, kdo má rozhodnout, je-li to absurdní, bude to absurdní i nadále, to se určitě nezmění.

4.18. Zelená kniha o územní soudržnosti a stavu jednání o budoucí reformě politiky soudržnosti (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (hlasování)

4.19. Městský rozměr politiky soudržnosti v novém programovém období (A6-0031/2009, Oldřich Vlasák) (hlasování)

4.20. Provádění pravidel o strukturálních fondech na období 2007–2013: (A6-0108/2009, Miroslav Mikolášik) (hlasování)

4.21. Evropská iniciativa pro rozvoj mikroúvěru na podporu růstu a zaměstnanosti (A6-0041/2009, Zsolt László Becsey) (hlasování)

5. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Maria Martens (A6-0079/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Pane předsedající, vystupuji ohledně zprávy paní Martensové, protože její název, Jeden rok po Lisabonu, mi umožňuje přemýšlet, kam jsme se v Evropské unii rok po Lisabonu dostali. Dostali jsme se do absolutního chaosu: nemůžeme reagovat na hospodářskou krizi, došlo k návratu protekcionismu, zejména prostřednictvím francouzské vlády, takže nyní je třeba uznat, že Lisabonská smlouva není jen špatná, ale neúčinná.

Naslouchali jsme – nebo jsme měli naslouchat – občanům Irska, kteří ve svém referendu naprosto jasně vyjádřili, že tuto smlouvu nechtějí. Pokud jsme nenaslouchali dříve, nyní bychom naslouchat měli. Je to smlouva, která je nemilovaná, nechtěná a, co je nejdůležitější, neúčinná, a tento Parlament by měl tuto skutečnost uznat.

Nirj Deva (PPE-DE). - Pane předsedající, jasně si uvědomuji, že pokud jde o Evropskou unii, Lisabonská smlouva je, jak právě uvedl můj kolega David Sumberg, vlak, který vykolejil.

Chci se však zaměřit na vynikající zprávu, kterou vypracovala Maria Martensová. Zpráva vypovídá o něčem velmi zásadním ve způsobu, kterým rozdělujeme svou pomoc. Maria Martensová odhalila, že pokud vnitrostátní parlamenty v zemích AKT nejsou oprávněny nahlížet do strategických dokumentů těchto zemí a transparentně je projednávat, pak mohou být finanční prostředky, které EU zemím AKT poskytuje, používány špatným způsobem. To zmocňuje vnitrostátní parlamenty v zemích AKT, aby podrobně zkoumaly poskytovanou rozvojovou pomoc, stejně jako by Lisabonská smlouva měla dát větší pravomoci vnitrostátním parlamentům v EU, aby podrobně zkoumaly, co děláme my tady. Zpráva paní Martensové bere v úvahu odpovědnost a transparentnost, takže já ji podporuji.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, souhlasím se svým kolegou panem Sumbergem, který promluvil před chvílí, když přemýšlel o Lisabonské smlouvě a o tom, kde jsme nyní, rok po samotném Lisabonu. Chci se však hlavně zaměřit na tu část smlouvy, která hovoří o partnerství mezi EU a Afrikou.

Domnívám se, že je v každém partnerství je důležité rozpoznat, s kým vedeme dialog; často jde o dialog vlády s vládou. Mluvíte-li ale s podnikateli – tvůrci bohatství – v mnoha afrických zemích, právě nám říkají: „Pomozte nám pomoci našim vládám otevřít trhy, abychom mohli mít přístup ke zboží a službám, které vy na západě považujete za samozřejmé“. Jen tím, že pomůžeme podnikatelům, můžeme skutečně pomoci vytvořit bohatství a vytáhnout tento kontinent z chudoby. Nezapomeňme, tvůrci bohatství jsou klíčem k rozvoji, nikoli nutně jen organizace poskytující pomoc.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě paní Martensové, ale nikoli proto, že bych si myslel, že tato zpráva je naprosto nevyvážená, naopak, ve zprávě je řada věcí, které jsou naprosto a s konečnou platností správné. Problém nastává, když se taková zpráva ani v nejmenším nezmíní o problému nelegálního přistěhovalectví, přestože jde o velmi důležitý problém, bavíme-li se o otázkách týkajících se rozvoje spolupráce s Afrikou.

Je mi také divné, že zpráva volá po systému evropské modré karty, aby byli odrazeni Afričané pracující v odvětvích, v nichž jsou potřeba v Africe. To je, jak víte, základní součást celého systému modrých karet. Problém s modrou kartou je ten, že karta způsobuje odliv mozků právě těch lidí, kteří jsou naprosto nezbytní pro rozvoj rozvojových zemí. My lákáme tyto lidi k nám, což znamená, že problémy v Africe se zhoršují a přistěhovalectví do Evropy se ještě zvyšuje. To je zásadní a o tom bychom měli diskutovat, než aby tomu byla věnována jen jedna pasáž ve zprávě.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). (PL) – (mikrofon nebyl zpočátku zapojen) ... je komplexní sadou nástrojů na pomoc africkým zemím v jejich rozvoji. Je to komplexní balíček, neboť jen komplexní řešení může přinést nějaký výsledek v řadě problémů, které se v Africe nahromadily.

Čeho jsme doposud dosáhli? V několika posledních letech jsme byli svědky velkého zájmu Číny o Afriku a její rozpínavé investiční politiky. Takové iniciativy přispívají k rozvoji kontinentu, ale jen v případě, že se do budování prosperity zapojí ve velké míře právě Afričané, zejména místní obyvatelé, nikoli zaměstnanci zahraničních firem, které tam investují.

Evropská unie vděčí svému úspěchu postupnému odstraňování hospodářských překážek. Je třeba, aby podpořila hospodářský rozvoj jednotlivých států, rozvinula síť vzájemných vazeb a zvýšila dostupnost afrických produktů na světovém trhu.

- Zpráva: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Charles Tannock (PPE-DE). - Pane předsedající, zdržel jsem se – spolu s delegací britských konzervativců – hlasování o zprávě pana Lambsdorffa o prioritách v souvislosti s 64. zasedáním Valného shromáždění OSN. Moje strana rozhodně podporuje práci OSN, přestože připouští, že je to nedokonalá organizace, která potřebuje reformu. V této zprávě však byla zmíněna řada věcí, s nimiž britští konzervativci zásadně nesouhlasí, jako je například úloha Mezinárodního trestního soudu a zrušení stálých míst Spojeného království a Francie v Radě bezpečnosti, která mají být nahrazena jedním stálým místem Evropské unie. Rovněž si myslíme, že

uplatňování trestu smrti u dospělých osob je věcí svědomí jednotlivých poslanců, a nemáme v této otázce žádnou stranickou politickou linii. Takže jsme se celkově zdrželi hlasování.

- Zpráva: Maria Martens (A6-0079/2009)

Gay Mitchell (PPE-DE). - Pane předsedající, chtěl bych se vyjádřit ke zprávě paní Martensové.

Nejprve bych chtěl říci, že Lisabonská smlouva není vlak, který vykolejil, a je nesmysl to říkat. Dvacet šest z dvaceti sedmi členských států Evropské unie ji bude ratifikovat nebo ji ratifikovalo, a to včetně britského parlamentu. Je škoda, že britští poslanci v některých poznámkách, které zde prezentují, nerespektují svůj vlastní parlament.

Irové vyjádřili obavy z některých věcí a irská vláda a parlament hledají vysvětlení. Když od nich dostaneme vysvětlení a lidé řeknou ve druhém referendu, které se bude konat později v tomto roce, „ano“, přijdou sem v kloboucích zlomyslného skřítka leprechouna a budou vystupovat stejně skandálně jako minule? Nechme irské záležitosti Irsku. Nepotřebujeme k tomu žádnou pomoc od lidí, u nichž nám trvalo 700 let, než jsme je dostali pryč ze své země!

Co se týče Lisabonské smlouvy, chtěl bych říci, že obyvatelé Evropské unie budou v příští generaci tvořit 6 % světové populace. Čína a všechny tyto země budou velmi silné.

- Zpráva: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, já bych chtěla vysvětlit, proč jsem se zdržela hlasování o zprávě Hutchinson. Jako člen shromáždění AKT-EU souhlasím, že rozvojová pomoc není vždy efektivní. Není dobře koordinovaná, je administrativně náročná. Zpravodaj říká, že se partnerské země vždy neztotožňují s rozvojovou strategií. Efektivním nástrojem – a s tím souhlasím – je jen rozpočtová pomoc. Ovšem potřebovala by být předvídatelnější. Jsem přesvědčena, že musíme hlavně sladit priority s dalšími poskytovateli finanční pomoci, jako jsou USA a země, které podporují své bývalé kolonie. To, co zpravodaj dále podcenil, je vliv čínské investiční politiky v rozvojových zemích, která nesleduje rozvojové cíle tisíciletí ani jiné cíle, ale sleduje jen a pouze obchodní zájmy Číny.

Nirj Deva (PPE-DE). - Pane předsedající, chtěl bych poblahopřát kolegovi panu Hutchinsonovi k vynikající zprávě o tomto velmi důležitém tématu. Komise a Evropská unie poskytují rozvojovým zemím velké množství peněz, z nichž většina jde do Afriky. Přibližně 50 % Afričanů stále žije za méně než 1 USD na den a 75 % obětí pomoci na celém světě pochází z Afriky.

Vzhledem k této děsivé statistice je správné, že bychom měli Africe poskytnout pomoc, zajistit čistou pitnou vodu a umožnit obyvatelům Afriky udržitelný rozvoj. Když však dáváme peníze africkým vládám, jak to v současné době Komise dělá v rámci toho, čemu říká „rozpočtová podpora“, měli bychom rovněž trvat na tom, aby rozpočtová podpora poskytovaná africkým zemím byla jejich vlastními parlamenty velmi přísně a podrobně sledována a aby finanční dohody podepsané mezi Komisí a africkými národy byly veřejně a transparentně sledovány ve vnitrostátních parlamentech afrických zemí a zemí AKT. To je velmi důležitý krok, který je třeba udělat na ochranu peněz evropských daňových poplatníků.

- Zpráva: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Pane předsedající, všichni v této sněmovně jsme pro umění a podporujeme umění a vzdělávání ve svých zemích. Doufám, že o tom není sporu.

Problém této zprávy však spočívá znovu v tom, že volá po perspektivě EU, a to není přiměřené. Rozmanitost Evropské unie znamená, že různé národní státy mají různé kultury, různé dějiny a různá pozadí, a proto se mi zdá důležité, aby umění a vzdělávání bylo určováno na vnitrostátní úrovni. To není oblast, do níž by měla zasahovat Evropská unie nebo Evropský parlament.

„Ať kvete tisíc květin“ byl podle mého názoru skvělý slogan. Tak ať kvete nejméně 27 květin v Evropské unii, ale ať kvete každá zvlášť. Věřím, že pokud to tak uděláme, pokvetou mnohem lépe a budou žít mnohem déle.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat paní Badia i Cutchetové za zprávu.

V návaznosti na poetické vyjádření pana Sumberga bych chtěl říci, že je velmi důležité, aby květina kultury mohla kvést naplno, a to se týká i Evropy. Je mimořádně důležité, aby se vzdělávání nezaměřovalo jen na

znalosti a zkoušení, ale abychom nezapomínali na význam osobního růstu. Kultura, umění a sport jsou pro utváření celistvé osobnosti velmi důležité.

V tomto ohledu je jen správné připomenout státním školním systémům, a to prostřednictvím postupu otevřené koordinace, že musí mít v osnovách umělecké vzdělávání, které by mělo zahrnovat Evropu, neboť Evropa je známá svou rozmanitostí, svým pluralitou, svou skvělou uměleckou tradicí a kulturou. Je rovněž vhodné, abychom se seznámili s kulturou jiných zemí a poznali velké evropské kulturní osobnosti v různých oblastech umění.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Pane předsedající, univerzální povaha evropského umění poukazuje na nutnost vrátit školám jejich úlohu hlavních center pro šíření kultury. Je to příležitost demokratizovat přístup ke kultuře. Umělecké vzdělávání rozvíjí citlivost a probouzí tvořivý potenciál. Mělo by být povinným předmětem ve školních osnovách na všech úrovních vývoje.

Evropský rok umění a inovace je vynikající příležitostí vrátit umění tam, kam patří – i ve vzdělávání –, aby mohla být oceněna jeho integrační úloha. Ochrana tradiční kulturní identity jednotlivých regionů a schopnost zjistit o nich něco díky mobilitě, včetně oblasti uměleckého vzdělávání, je další příležitostí k tvůrčímu rozvoji.

Proto je tak důležité budovat komunitní rámec mobility pro Evropany zapojené do umělecké a tvůrčí činnosti. To je důvod, proč hlasuji pro tuto zprávu, přestože bych měla námitky proti tomu, že se v diskusích o tomto dokumentu postupovalo příliš rychle a že byl přijat prakticky bez diskuse.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedající, vždy jsem považovala za umění každý dobrý sport. Mohu jako příklad umění v Evropské unii uvést vítězství irského národního ragbyového týmu na Millenium Stadium v Cardiffu, kde jsme minulou sobotu porazili Velšany ve studii sportovní a umělecké dokonalosti, jíž se nic nevyrovná? Porazili jsme i Angličany, Francouze, Italy a Skoty. Tento irský národní tým vyhrál turnaj Six Nations – Grand Slam. Sport je umění, umění je sport. Musíme tento skvělý úspěch uznat.

Předsedající. – Paní Doyleová, kdybych byl věděl, že porazíte Italy tak, že skončí na posledním místě, nebyl bych vám dal k tomuto tématu slovo.

- Zpráva: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Beru si slovo, abych vysvětlil, proč delegace strany Ataka hlasuje proti této zprávě.

Jistě to není kvůli mnoha pozitivním bodům obsaženým ve zprávě týkajících se transparentnosti činnosti orgánů. Jsme samozřejmě pro transparentnost činnosti orgánů Evropské unie, ale jsme proti skutečnosti, že této transparentnosti lze dosáhnout pouze přijetím Lisabonské smlouvy a dalším projednáváním této smlouvy, která je pro nás již mrtvá, společně s mnoha novými zprávami, které jinak zaujímají odlišné stanovisko nebo se zabývají jinou otázkou.

Kromě toho jsme, pokud jde o Lisabonskou smlouvu, proti jejímu přijetí, neboť otevře dveře členství Turecka. Členství Turecka v Evropské unii znamená pro Bulharsko hospodářskou a demografickou smrt. Proto jsme hlasovali proti této zprávě.

David Sumberg (PPE-DE). - Pane předsedající, když jsem uviděl název této zprávy – „Aktivní dialog s občany o Evropě“, myslel jsem si, že je to tak trochu vtip, neboť právě o to jde, kéž bychom vedli o Evropě aktivní dialog s občany. Podstata dialogu spočívá v tom, že to není monolog, musíte poslouchat, co občané Evropy říkají. Občané Evropy v Nizozemsku, ve Francii a v Irské republice velmi jasně řekli, že Lisabonskou smlouvu nechťejí.

Pokud tedy tento Parlament a všechny evropské orgány chtějí vést s občany dialog, což je dobrý nápad, ať bez jakéhokoli vykrucování prohlásí, že budou na dialog reagovat a budou naslouchat tomu, co občané říkají. Je naprostou ztrátou času, aby tento Parlament jen diskutoval nebo předkládal zprávu nebo hlasoval o myšlence dialogu, když kolektivně, a to je v tomto Parlamentu skutečností, odmítá uzнат, co je mu sdělováno a odmítá na to reagovat. To je jeho nedostatek.

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, toto je velmi důležitá zpráva – souhlasím se zpravodajem, že jsme snad mohli být odvážnější a více přitvrdit.

Jako poslankyně ze země, která hlasuje o každé jednotlivé smlouvě, si vážně uvědomuji potřebu stálého aktivního dialogu s občany. Podle mé zkušenosti stále více lidí ztrácí víru a důvěru v instituce. EU představuje

ohromnou instituci a my máme obrovskou zodpovědnost, abychom zajistili, že aktivní dialog je ústředním bodem toho, co děláme.

Podporuji zejména odstavec 32 a děkuji zpravodaji za podporu mého pozměňovacího návrhu ke skutečnosti, že Evropský rok dobrovolnictví v roce 2011 bude ideální příležitostí k tomu, aby orgány EU navázaly vztahy s občany.

Vyzvali jsme Komisi, aby předložila odpovídající právní předpisy k přípravě na rok 2011, a Komise s tím začala. Nyní musíme zajistit navázání smysluplného dialogu se 100 miliony dobrovolníků po celé EU a zaručit, aby jejich stanoviska a názory tvořily základ všech nových plánů, politik a programů a aby aktivní dialog mezi občany zaručil silnou a celistvou EU.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Pane předsedající, zpráva pana Hegyiho je skvělá a nezbytná. Potřebujeme aktivní dialog mezi evropskými národy a občany. Potřebujeme porozumění na obou stranách. Potřebujeme i toleranci, takže jsme připraveni naslouchat tomu, co mají na srdci ostatní lidé. Potřebujeme to také v této sněmovně, v Evropském parlamentu.

Byl jsem toho názoru, že je velmi smutné, že když hovořil prezident Klaus, někteří poslanci z této sněmovny odešli a že se to stalo právě v průběhu současného českého předsednictví. Oni snad obecně nejsou připraveni vyslechnout si názory na evropské záležitosti jiných občanů, prezidentů, orgánů nebo jednotlivců?

Měli bychom být připraveni naslouchat různým stanoviskům. Potřebujeme vzájemné působení a dialog, a to potřebujeme i na základní úrovni, aby veřejnost mohla pocítit, že má k různým záležitostem co říci, a aby lidé neměli o Evropské unii představu jako o diskusním klubu pro úzkou elitu. Podporuji návrh, aby se rozšířil aktivní a tolerantní celoevropský dialog na všech úrovních. To je to, co skutečně potřebujeme.

Nirj Deva (PPE-DE). - Pane předsedající, na cestě k veřejné diskusi se během této hospodářské krize stalo něco velmi zvláštního, jak se obvykle říkalo. Lidé v Evropě se neobraceli na Evropskou unii, aby je zachránila před hospodářskou krizí. Obraceli se na své členské státy a na své vnitrostátní vlády, aby je zachránily před hospodářskou krizí. Člověk, který prohlašuje, že zachránil svět, sem za pár hodin zavítá, ale ponecháme-li to stranou, jsou to vnitrostátní vlády – v Paříži nebo v Londýně nebo v Washingtonu nebo v Římě –, k nimž se občané těchto zemí (jimž se obvykle tvrdí, že jsou občany Evropy) obracejí, aby je zachránily, nikoli k této větší struktuře zvané EU.

Mohu se zeptat, proč se to stalo? Mohu požádat ty, kdo fanaticky mluví o EU jako o velkolepém stroji, aby si sami položili tuto otázku? Mohu vám dát odpověď. Odpověď je, že není žádný démos, svobodný lid, neexistuje spojení mezi orgány EU a lidmi. Lidé se stále obracejí na své vnitrostátní vlády, aby je zachránily.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Pane předsedající, protestuji proti tomu, jakým způsobem se s touto zprávou zachází. Budování důvěry občanů členských států EU v evropské orgány znamená nejen znát jejich strategii a činnost, což často chybí. Jde především o pocit, že existuje spolurozhodování, že existuje možnost mít v EU slovo, že práva daná smlouvami nejsou porušována.

Diskuse evropských občanů organizovaná ve všech členských státech EU je nejlepším způsobem, jak ujistit lidi, že záležitosti v Evropské unii skutečně závisí na občanech zemí, které ji tvoří. Je to nejlepší způsob, jak zabránit tomu, aby se přibližně 100 osob zapojených do přípravy nejdůležitějších úkolů, které mají evropské orgány provést jménem všech Poláků, cítilo podvedeno. O seznamu požadavků by se mělo uvažovat se vši vážností. To platí i pro dokumenty, jejichž návrhy zpracovali účastníci diskuse z jiných zemí. Vzhledem k tomu všemu je blokování jakékoli skutečné diskuse o dialogu s občany na fóru Evropského parlamentu o to překvapivější.

Martin Callanan (PPE-DE). - Pane předsedající, tato zpráva je o aktivním dialogu s občany a nejlepším druhem aktivního dialogu s evropskými občany je dialog založený na naslouchání tomu, co občané říkají v demokratických volbách. Velkou ironií tohoto Parlamentu je, že přijímá tuto zprávu a zároveň nevěnuje naprosto žádnou pozornost některým demokratickým rozhodnutím, která byla přijata v členských státech. Není se co divit, že Evropská unie je v mém volebním okrsku v severovýchodní Anglii i všude jinde v Evropě tak nepopulární. Její představa demokratického dialogu je jen jednosměrná: EU neposlouchá, co mají lidé na srdci, jen jim říká, co si mohou myslet a jak mohou hlasovat.

Ohlédneme-li za posledními 10 lety, Francie, Nizozemsko a nyní dvakrát Irsko, všechny tyto země hlasovaly tak, aby zbrzdily větší evropskou integraci, avšak EU jejich názory naprosto ignorovala.

Naslouchá-li EU pouze těm nevládním organizacím, které jsou financovány z EU, jak to může odrážet všeobecný názor voliče? Nejlepší formou dialogu s občany je poslouchat to, co říkají ve svobodných demokratických volbách a v referendech.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, já si myslím, že hovoříme-li o aktivním dialogu s občany o Evropě, panuje zde mylný názor, neboť často zaměňujeme dialog s občany za dialog s občanskou společností. Často zaměňujeme dialog s občany za dialog s organizacemi, které jsou úplně nebo částečně financovány Komisí. Ve skutečnosti tak orgány EU hovoří s organizacemi financovanými Komisí, což konec konců znamená pouze daňových poplatníků.

Takže když skutečně dáme občanům právo vyjádřit svůj názor – jak jsme to udělali v případě Ústavy ve Francii a v Nizozemsku a v případě Lisabonské smlouvy v Irsku – a oni řeknou „ne“, co děláme? Naprosto ignorujeme výsledek hlasování! Pokud lidé řekli „ne“, dialog neznámá nechávat je hlasovat znovu a znovu a znovu, dokud nedostaneme takový výsledek, jaký chceme. To není dialog. To je zřeknutí se demokracie. Dialog je čas, který jsme skutečně věnovali aktivnímu dialogu s občany.

Jim Allister (NI). - Pane předsedající, po pěti letech v této sněmovně je toho málo, co může člověka ve zprávách překvapit. Musím však říci, že jsem byl šokován naprostou arogancí vyjádřenou některými aspekty této zprávy a vypočítavou urážkou těch, kdo se odvažují se nezapojit do pochlebnického vychvalování evropského projektu. V této zprávě se skutečně říká, že proti další evropské integraci jsou spíše méně vzdělaní lidé, což je nestoudná urážka a arogance neuvěřitelných rozměrů.

Pravdou je, že ti, kdo si dali tu práci a četli Ústavu pro Evropu nebo Lisabonskou smlouvu a poučili se o ní, jsou právě těmi, kdo budou hlasovat spíše proti. Ti, kdo budou hlasovat spíše pro, jako Komisaři, se nikdy neobtěžovali si tyto dokumenty přečíst a přijímají prostě propagandu. Takže urážku v této zprávě odmítám.

V reakci na první vzplanutí pana Mitchella, jeho republikánský vzplanutí ohledně toho, že odstranění Britů z irského ostrova trvalo 700 let, bych mohl také říci, že by měl být rád, že se jim to nepovedlo úplně, protože k dosažení ragbyového vítězství v turnaji Six Nations potřeboval pomoc několika britských hráčů ze Severního Irsku.

Neena Gill (PSE). - Pane předsedající, hlasovala jsem pro neochotně, ne kvůli tomu nesmyslu, který právě zazněl z druhé strany sněmovny, ale protože sdílím obavy zpravodaje, pana Hegyiho.

Tato zpráva byla skutečně rozmělněna těmi, kdo v této sněmovně nechtějí vést aktivní dialog s občany Evropy. Pro mě aktivní dialog neznámá lesklé brožury a skutečně si myslím, že Komise v této oblasti neuspěla. Nezapojila se aktivně a nenavázala s občany kontakt. Neprojevila větší porozumění pro to, jak se práce, která se dělá na úrovni EU, dotýká mnoha skutečných záležitostí, které ovlivňují každodenní život občanů. Doufám, že na základě této zprávy zreviduje svůj postoj a přijde s nějakými nápaditějšími způsoby, jak se této problematice věnovat.

- Zpráva: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI). - Pane předsedající, vítám tuto zprávu, neboť se zabývá záležitostmi, jež je třeba projednat.

Já osobně potvrzuji pocity zpravodaje, že opatření na rozvoj venkova by neměla čerpat ze zdrojů, které jsou určeny pro přímé platby zemědělcům. Proto se i já ptám, zda by financování rozvoje venkova mělo být vůbec spojeno se společnou zemědělskou politikou, neboť to nevyhnutelně vede k tomu, že farmáři budou připraveni o dřívější způsoby financování. Avšak kdyby to místo toho bylo nedílnou součástí soudržného financování, nebyla by tu tato možnost ukrást zemědělské fondy.

Vítám proto prohlášení ve zprávě, že lidé zaměstnaní v zemědělství by měli být ve středu zájmu podpůrných opatření v rámci politiky rozvoje venkova. Tato rovnováha je narušena v mnoha programech rozvoje venkova včetně programu týkajícího se mého regionu, Severního Irsku.

- Zpráva: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedající, hlasovala jsem pro tuto zprávu a vítám ji. Dlouhou dobu jsme si mysleli, že jediné, co má na nás nějaký vliv, je to, co jíme. Myslím si, že práce odvedená na této zprávě skutečně podtrhává fakt, že cokoli si namažeme na kůži, vstupuje do našeho těla se stejným účinkem, jako kdybychom to snědli.

Mnohé nemoci, které postihují zvláště ženy, jako je rakovina prsu, fibromyalgie, chronický únavový syndrom atd., jsou na vzestupu. Myslím si, že bychom měli pokročit, nejen zajistit, aby kosmetika byla bezpečnější, ale měli bychom začít se skutečným výzkumem vztahu mezi některými kosmetickými přípravky a těmito druhy nemocí, které ženy postihují, a měli bychom se pokusit přijít s bezpečnější kosmetikou, neboť všichni samozřejmě chceme kosmetiku používat i nadále.

Neena Gill (PSE). - Pane předsedající, vítám tuto konkrétní zprávu, neboť testování kosmetiky je záležitost, která se týká mnoha voličů v mém regionu West Midlands a já jsem k tomuto tématu dostala řadu dopisů. Vítám tuto zprávu a podpořila jsem ji, neboť stanovuje celoevropské standardy týkající se používání potenciálně nebezpečných materiálů a určuje normy pro požadavky na testování, které provádějí výrobci kosmetiky, ale potřebujeme, aby podobné normy byly stanoveny pro testování na zvířatech. Posledně, když jsme se na tuto zprávu dívali, zabývali jsme se testováním na zvířatech pro vědecké účely. Nyní máme důležitý nástroj ve zvyšující se informovanosti zákazníků o tom, co je obsaženo v kosmetice, a ten by byl posílen zaměřením na testování na zvířatech.

- Zpráva: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedající, hlasovala jsem pro tuto zprávu a pro přísnější kontrolu biocidních přípravků, ale chtěla bych využít této příležitosti a zdůraznit, že v Irsku legálně přidáváme do vody jedovatou znečišťující látku, biocidní přípravek zvaný fluorid. Chtěla bych poblahopřát Komisi k zahájení procesu konzultací, v němž jsou v otázce znečišťování pitné vody jedovatou přísadou zvanou fluorid vítány vědecké dokumenty, názory veřejnosti atd.

- Zpráva: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedající, hlasovala jsem proti této zprávě, neboť mám pocit, že oslabila návrh Komise na uplatnění vyšších sazeb spotřební daně na vyrobené tabákové výrobky. Studie shodně ukazují, že nejúčinnější a nejtrvalejší způsob, jak přimět lidi k nižší spotřebě tabáku, je pomoci zdanění.

Studie, které v Irsku prováděla univerzita College Cork, ukázaly, že poté, co byl na pracovištích zaveden úplný zákaz kouření, se v následujícím roce v dané oblasti snížil počet osob přijatých k lékaři s infarktem o 11 %. Irsko má rovněž nejvyšší spotřební daň z tabáku v Unii, což představuje 4,99 EUR na krabičku 20 cigaret a cena je tak vyšší než 8 EUR za krabičku.

Přínos kombinovaného přístupu spočívajícího v odstraňující cenové a daňové politice, zákazech kouření, vzdělávacích kampaních pro veřejnost a lepším přístupem k terapiím využívajícím nikotinových náhražek pro ty, kdo si přejí přestat kouřit, má řadu výhod spojených se zdravím a následné zlepšení zdraví obyvatelstva jako celku.

Česká republika je jediným členským státem EU, která má ještě ratifikovat rámcovou úmluvu OSN o kontrole tabáku, a přitom je tabák zodpovědný za více než milion úmrtí v EU. Mohl byste vy, jako předseda našeho Parlamentu, požádat jménem nás všech české předsednictví, aby napravilo tento vážný nedostatek ještě před skončením svého předsednictví?

- Zpráva: Maria Martens (A6-0079/2009)

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, zdá se, že mnozí poslanci na druhé straně využívají vysvětlení hlasování o různých zprávách spíše k vystoupením o ratifikaci Lisabonské smlouvy. V rámci toho si bezdůvodně stěžují, že lidé mluví proti Lisabonské smlouvě a my jim nechceme naslouchat.

Zcela nezávisle na skutečnosti, že ratifikace Lisabonské smlouvy je věcí členských států, nikoli věcí naší, je to samozřejmě naprosto nesprávné. Jeden členský stát řekl „ne“, my posloucháme a skutečně musíme poslouchat. Další členské státy naznačily, že chtějí slyšet důvody tohoto „ne“, aby k němu přihlédly a posunuly se na jeho základě kupředu. Pokud si však pan Dover neuvědomuje ani rozdíl mezi ústavní smlouvou a Lisabonskou smlouvou a říká, že Francie a Nizozemsko tuto Smlouvu odmítly, příhodně zapomíná poukázat na ty země, které měly referenda na podporu Smlouvy.

Ne chceme naslouchat jen jedné straně sporu. Chceme naslouchat oběma stranám a přemostit tu trhlinu, najít řešení přijatelné pro všechny členské státy. Oni chtějí naslouchat jen těm, kdo v hlasování říkají „ne“. To oni mohou za to, že národy Evropy nejsou vyslyšeny. To oni neakceptují demokratické výsledky, ale jen výsledek, který vyhovuje jim, nikoli celkové situaci ve všech členských státech.

- Zpráva: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, plně podporuji pátý bod odůvodnění této zprávy. V současné době se angažuji v podobném případě v Irsku, kam matka uprchla ze svého domova v Nigérii se svými dvěma dcerami poté, co její nejstarší dcera zemřela v důsledku mrzačení ženských pohlavních orgánů. Momentálně je její případ před Evropským soudem pro lidská práva a Soud napsal irské vládě, aby tento případ buď obhajovala, nebo dosáhla toho, čemu se říká smírné řešení.

V pátém bodě odůvodnění se uvádí, že mrzačení ženských pohlavních orgánů představuje porušování lidských práv a že vzrůstající počet žádostí o azyl ze strany rodičů je odůvodňován hrozbou, která by jim v jejich vlastní zemi mohla hrozit za to, že odmítli souhlasit s tím, aby jejich dítě podstoupilo mrzačení ženských pohlavních orgánů. Doufám, že Soud pro lidská práva vezme při vynášení rozsudku v tomto případě naše úvahy v potaz.

A konečně souhlasím s panem Corbettem, že se zde dnes hodně hovoří o demokracii, ale když bychom si s tím dali tu práci a sečetli počet lidí, kteří hlasovali ve všech referendech v Evropě o Ústavě a o Lisabonské smlouvě, více než 27 milionů Evropanů řeklo „ano“ a 24 milionů řeklo „ne“. To je demokracie v praxi.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji, že jste mi dali slovo. Chtěla bych vyjádřit svou plnou podporu tomu, že dnes Parlament věnoval tolik pozornosti tak důležitým otázkám, jako je právo na zdraví, právo na sexuální identitu, právo na ochranu duševního zdraví a fyzické a duševní integrity žen, která je těmito gynofobními praktikami velmi často narušována.

Evropa usiluje o tento závazek v oblasti lidských práv, jak jsme právě slyšeli od poslankyně, která hovořila přede mnou. Děti umírají a ženy umírají právě v důsledku těchto praktik, které jsou naprosto nepřijatelné. Evropa dělá dobře, že přijímá v této oblasti závazek a ukazuje větší odpovědnost, kterou přijímá a nabízí, že zajistí, aby v těchto směrech bylo právo harmonizováno.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedající, byla bych ráda hlasovala pro zprávu paní Muscardiniové o mrzačení ženských pohlavních orgánů, protože po mnoho let podporuji zákaz této barbarské praktiky a podporuji i případ rodiny, protože jsou touto praktikou ohroženi, pokud se vrátí do své domovské země.

Jak se však obvykle stává, kolegové využívají nepříjemnou situaci zmrzačených dívek a žen na opětovnou podporu tématu potratů a do této zprávy se vloudila mantra „sexuálních a reprodukčních práv“.

(Po opravě hlasování pana Mitchella o této zprávě, která odráží konečné znění textu, již jeho ústní vysvětlení neplatí.)

- Zpráva: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Pane předsedající, dovoluji mi poděkovat kolegovi z Výboru pro kulturu a vzdělávání, panu Gračovovi Mourovi, za práci na přípravě zprávy, kterou jsem hlasováním podpořil. Navazuje na dokumenty, jimiž jsme se v Evropském parlamentu již v minulosti zabývali. Rozšíření přispěla k jazykové rozmanitosti Evropské unie. Dnes hovoříme 23 jazyky a dalšími více než 60 dialekty v regionech nebo ve skupinách.

Globalizace a emigrační toky rovněž přispívají k široké škále jazyků, jež Evropané denně používají. Jazyková rozmanitost je tedy nepochybně jedním z nejcharakterističtějších znaků Evropské unie, který se dotýká společenského, kulturního a profesního života jejich občanů i hospodářských a politických aktivit členských států. Sdělení Komise v této oblasti pokládám za mimořádně důležité. Souhlasím se zpravodajem, že jazyková a kulturní různorodost Evropské unie představuje velkou konkurenční výhodu a je jednoznačně potřeba podporovat programy výuky jazyků a školních kulturních výměn.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, co se týče zprávy pana Graça Moury, musím říci, že náš kolega odvedl vynikající práci. Chtěl jsem pronést jen faktickou poznámku týkající se tohoto systému – paní Muscardiniová již dnes o této věci mluvila – doufám, že předáváte dále naše žádosti, aby nebylo možno předložit k hlasování něco, co jsou ve skutečnosti dvě prakticky totožné zprávy, a tím potrestat zpravodaje. To se v tomto případě stalo mně a není to příliš záviděníhodné.

Přesně z tohoto důvodu bych chtěl ještě jednou vyzdvihnout pozitivní práci svého kolegy, pana Graça Moury, i když druhé usnesení, pro něž jsem rovněž hlasoval, bylo následně přijato. Můj hlas nebyl popřením zprávy pana Graça Moury, právě naopak.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Pane předsedající, nejdříve bych chtěl poděkovat panu Graçovi Mourovi za vynikající práci. Věnoval se těmto jazykovým věcem celým svým srdcem a je naprostá pravda, že jazyk je základním právem. Jazyk je centrem identity člověka, a proto bychom my v Evropské unii měli pečovat o mnohojazyčnost.

Hlasovali jsme pro alternativní usnesení, avšak s preferencí pro původní zprávu. Já sám jsem se podílel na přípravě alternativního usnesení a je snad vhodné uvést, proč jsme se dali do přípravy alternativy velmi chvályhodné práce pana Graçy Moury. Důvodem bylo, že bychom chtěli zejména zaručit status menšinových jazyků.

Jak se říká, my v Evropě jsme jen tak silní, jako náš nejslabší článek – což jsou lidé na okraji naší společnosti. Proto musíme zajistit, aby si menšinové skupiny, například Samiové v mé zemi, ve Finsku, zachovaly právo na užívání svého mateřského jazyka a měly základní služby ve svém vlastním jazyce. Musíme za ně převzít zodpovědnost tak, jako to děláme za všechny ostatní původní národy. Z toho důvodu je velmi důležité, aby Evropská unie vykonávala své kulturní povinnosti a zajistila životaschopnost všech jazyků, včetně menšinových.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Pane předsedající, přestože alternativní usnesení o mnohojazyčnosti v Evropě, které bylo nakonec přijato, bylo mnohem lepší než původní text, který jsme měli před sebou, přesto jsem po úvaze hlasoval proti; ostatně obě usnesení, to přijaté i to původní, volají po prosazování evropské agentury pro jazykovou rozmanitost. I když to může znít hezky a já bych to v zásadě podporoval, četl jsem pak, že například mimoevropské přistěhovalec je třeba podněcovat k tomu, aby zde i nadále používali svůj mateřský jazyk, že Evropský parlament dokonce žádá, aby mateřské jazyky cizích menšin nebo menšin pocházejících ze zahraničí byly zahrnuty do školních osnov a aby členské státy nejen podněcovaly používání původních jazyků, ale aby podporovaly zejména používání hlavních jazyků přistěhovalců. Je mi líto, ale to je šílenství. To povede k opačnému jevu, než je adaptace a asimilace. To je opak toho, co momentálně chtějí všechny evropské země.

Philip Claeys (NI). - (NL) Pane předsedající, já jsem také hlasoval proti zprávě o mnohojazyčnosti. Přestože jsem nadále přesvědčený stoupenec podpory mnohojazyčnosti, jak původní zpráva, tak pozměňovací návrh, který byl nakonec přijat, prosazují myšlenky, které jsou problematické, mají-li být uplatněny v praxi. Zpráva například usiluje o to, aby přistěhovanci byli podporováni v používání svých původních jazyků, tedy v něčem, co je samo o sobě v mnoha členských státech problematické, neboť přistěhovanci se uspokojivě nenaučí jazyk hostitelské země, což s sebou nese důsledky.

Dalším možným problémem je způsob, jakým zpráva zachází s členskými státy, v nichž existuje více než jeden úřední jazyk. Tam je třeba brát samozřejmě v úvahu specifickou situaci, jako například v Belgii, kde každý region, s výjimkou Bruselu, je oficiálně jednojazyčný. Ve Flandrech máme problém s velkým počtem francouzsky mluvících přistěhovalců, kteří se odmítají přizpůsobit holandskému jazykovému charakteru Flander, a není úlohou Evropy vměšovat se do této situace a slibovat všechna možná neexistující práva.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, já sdílím mnoho výhrad vyjádřených v této zprávě, které se týkají toho, že Evropská unie podporuje další užívání a rozvoj původních jazyků – přestože obecná filozofie obou zpráv si zaslouží pozornost a podporu –, a to proto, že dnes, tváří v tvář těmto oprávněně uvedeným problémům, podstupujeme dokonce větší riziko, tedy riziko, že uvidíme, jak evropské jazyky hynou v důsledku toho, že jsme v této sněmovně, podobně jako jinde, nuceni používat standardizovanou mluvenou a psanou angličtinu. To je velmi vážné nebezpečí, kterému je třeba se věnovat.

Nesmíme zapomínat na práva místních jazyků. Národní jazyky vymírají, mají problém s vyjadřováním, ale místní jazyky mizí skutečně ostudným způsobem, i když by měly být chráněny, což je případ federalistické reformy v Itálii, kterou se snažíme navrhnout a zavést do praxe.

Dělá Evropská unie vše potřebné pro to, aby místní jazyky chránila? Před chvílí jsme slyšeli projev paní Lo Curtové. Jistě by bylo velmi pěkné slyšet ji tentokrát hovořit nádhernou sardštinou, neboť jsem si jist, že ji ovládá. Já bych měl občas mluvit piemontsky, ale v naší parlamentní knihovně nejsou žádné kulturní dokumenty, časopisy atd. týkající se jazyků spojených s kulturní identitou nebo místních jazyků.

Takže než si Evropa začne dělat starosti s ochranou před standardizací jazyků třetích zemí, měly by se starat o své menšiny a své místní jazyky.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane Borghezio, já jsem ze Sicílie a Sicílie je kolébkou a krajem velké civilizace a velkolepé historie a doufáme, že bude schopna si vytvořit svou

vlastní budoucnost, jež začíná u nezávislosti, a proto mohu jen souhlasit s tím, že je potřeba věnovat větší pozornost mateřským jazykům, kterými bychom se měli učit mluvit stále více, a především bychom se měli naučit předávat je našim dětem.

Já především vykresluji historii emigrace, k níž došlo v Itálii, ale myslím, že i v jiných zemích, a která nyní způsobuje, nebo by mohla způsobit, že nové generace těchto Sicílanů, stejně jako Benátčanů, Sardů a bezpočet dalších lidí v Evropě, kteří tímto procesem v minulosti prošli, si nebudou pamatovat a nebudou již umět mluvit sicilsky, benátsky nebo sardsky.

Vyzývám tedy k tomu, pane předsedající, aby se toto velké evropské institucionální divadlo stalo kolébkou rozmanitosti a samostatné identity, kterou si přejí v Evropě regionů, již se naučíme v budoucnosti oslavovat, a to i prostřednictvím našich jazyků pro stále více lidí.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedající, zdržela jsem se hlasování o této zprávě ze dvou důvodů, přestože plně souhlasím s jejím názvem „Mnohojazyčnost: výhoda pro Evropu i společný závazek“.

Dnes nám tady bylo řečeno, že zpráva se zabývá „nějakými národnostními spory ve Španělsku“. Jsem velmi skeptický, pokud jde o využívání diskuse o mnohojazyčnosti a o podpoře jazyků jako pláštíku nebo náhražky nebo nástroje politického handrkování pro různé nacionalistické problémy ve všech našich členských státech, a zdá se, že to se stalo v některých diskusích o tomto tématu ve výboru a tady.

Neútočím na žádné z práv uživatelů menšinových jazyků. Vlastně je plně hájím a skutečně cítím, že musíme respektovat právo občanů EU, jejichž prvním jazykem je menšinový jazyk. V Evropském parlamentu musí být prostor pro tyto jazyky, ale nikoli nutně jako úřední pracovní jazyky, zejména pokud tyto občané ovládají stejně plyně angličtinu – jako v našem případě. Příspěvek například do důležité diskuse v plénu a ve výborech v menšinovém jazyce, který pak musí být překládán pasivně a do 20 dalších jazyků, ohrožuje celý účel demokratické diskuse tím, že jemné odstíny se ztratí v překladu a dojde možná dokonce k nedorozumění. Naším demokratickým úkolem zde je přesvědčit co nejvíce lidí o našem stanovisku a dalším problémem jsou ostatně potíže se získáním dostatečného množství přiměřeně kvalifikovaných tlumočnicků. Z těchto dvou důvodů jsem se tedy zdržela hlasování.

- Zpráva: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych říci, že jsem hlasoval pro zprávu pana van Nistelrooije, ale chtěl bych rovněž využít této příležitosti ve prospěch těch několika málo diváků, kteří zde zůstali, abych řekl, že kdyby ti, kdo tady nyní tak obšírně kritizovali Evropskou unii a její postupy, raději poskytli mnohem objektivnější informace, místo aby nadále jezdili po Evropské unii po svých volebních okrscích a pomlouvali Unii, vytvořilo by to jistě úplně jinou atmosféru.

Co se týče zprávy pana van Nistelrooije, politika soudržnosti byla skutečně koncipována v těchto liniích, aby na jejím základě vznikla solidarita a byla vybudována spolupráce, a navíc si myslím, že v této krizové době by evropské regiony – nejen národy, ale i regiony – měly spolupracovat, měly by posilovat své postavení a měly by zlepšovat kvalitu života svých obyvatel. Právě z tohoto důvodu si zpráva pana van Nistelrooije plně zasloužila můj hlas.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Hlasovala jsem pro zprávu o územní soudržnosti, neboť se rozhodně domnívám, že tato koncepce by měla být rozvíjena a uplatňována jako horizontální zásada na podporu všech politik a činností Společenství.

V průběhu dnešní diskuse o politice soudržnosti jsme vyzývali k výraznému posílení přímého zapojení regionálních a místních orgánů příslušných programů v příštím programovém období. Politiky Evropské unie, konkrétně politika soudržnosti, přeměnily správu z často centralizovaného systému na stále integrovanější vícestupňový systém.

Proto se domnívám, že je třeba podpořit členské státy, aby vybudovaly systém územní správy založené na přístupu zdola nahoru, který rovněž umožňuje aktivnější účast občanů. Naléhavě vyzývám členské státy, aby začaly přemýšlet o tom, jak ve svých programech a politikách mohou konsolidovat a lépe podporovat koncepci územní soudržnosti.

V této souvislosti věřím, že základní zásady koordinovaného rozvoje a partnerství mezi městem a venkovem jsou zvláště důležité a musí být přísně dodržovány.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Já jsem podpořila zprávu o územní soudržnosti na základě pochopení, že je to mimořádně důležitá politika pro každý region Evropské unie.

Zdroje z fondů soudržnosti společně s vnitrostátními zdroji mohou i ty nejzaostalejší regiony změnit v dobře rozvinuté regiony a vynést je na úroveň vyspělých regionů. To je vrcholně důležité pro mou zemi, Bulharsko. Je to důležité i ve fázi plánování, aby všechny zdroje byly rozděleny spravedlivě a aby byla uplatněna zásada soudržnosti ve všech prioritních politikách Evropské unie.

Vezmeme-li v úvahu všechny faktory, které ovlivňují vyvážený regionální a sociální rozvoj, musíme nalézt nejhodnější mechanismy, které nám umožní dát některým novým členským státům na nižším stupni rozvoje příležitost dohnat ostatní.

Ve fázi plánování potřebujeme mít jasná kritéria, aby žádná země nebyla penalizována, neboť k neadekvátnímu a neúčinnému přidělování dochází právě ve fázi plánování, což má poté dopad na kvalitu života občanů.

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, chtěla bych poblahopřát panu van Nistelrooijovi k jeho zprávě. Chtěla bych zejména podpořit odstavec 42, který vyzývá k vybudování skutečného partnerství mezi účastníky zapojenými do regionálního a místního rozvoje na úrovni EU a na celostátní, regionální a místní úrovni.

Je to základní předpoklad k tomu, aby bylo dosaženo územní soudržnosti. Opakovaně se ukázalo, že zapojení místních rozvojových skupin a nevládních organizací do závodu o regionální rozvoj a územní soudržnost přidává skutečnou hospodářskou a společenskou hodnotu. Vzhledem k tomu, že mezi našimi regiony nedosahujeme územní soudržnosti, je velmi důležité, abychom vybudovali a podporovali taková partnerství.

- Zpráva: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, chci podpořit odstavec 22, který – jako zpráva pana van Nistelrooije – žádá, aby členské státy ve svých programech na nynější období a v souladu s článkem 11 všeobecného nařízení o EFRZ, ESF a fondech soudržnosti posílily zásadu partnerství.

My v Parlamentu píšeme tato nařízení, ale je na členských státech, aby tato nařízení prováděly, a je na Komisi, aby jejich provádění sledovala. Nedávná zpráva o zapojení nevládních organizací a dalších subjektů do rozvoje, provádění a sledování strukturálních fondů v nových členských státech byla nazvána „Iluze o začlenění“ a já si myslím, že název hovoří sám za sebe. Členské státy a Komise neberou na svá bedra své povinnosti. My v tomto Parlamentu musíme trvat na tom, aby tak činily.

- Zpráva: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Podpořila jsem balíček zpráv kolegů, kteří kritizují překážky při naplňování politiky soudržnosti. Zejména chci hovořit ke zprávě Krehl. Chci doplnit dnešní diskuzi a upozornit, že kolegové zapomněli připomenout, že jsme před dvěma týdny schválili recovery package, tedy balíček, který vyjednalo české předsednictví s Komisí. Komise i pod tlakem Evropského parlamentu připravila jasné návrhy na zjednodušení administrativy a zejména jasnou flexibilitu, která umožňuje již nyní všem, kteří čerpají ze strukturálních fondů, přesunovat finanční prostředky mezi programy, dokonce to umožní, a to je zejména důležité pro nové členské státy, použít tyto prostředky i na krytí úvěrů. Samozřejmě, že další zpráva v tomto balíčku týkající se mikroúvěrů je dalším podpůrným elementem a já jenom lituji, že dosud nemáme jasná pravidla na harmonizaci pravidel pro využívání mikroúvěrů, které by pomohly zejména malým podnikatelům a také obcím.

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, podporuji zvláště tuto zprávu, zmínku o úvěrových sdruženích a uznání jejich přínosu k poskytování mikroúvěrů. Jako neziskové organizace hrají úvěrová sdružení jedinečnou úlohu při poskytování mikroúvěrů mnoha subjektům, které by nedostaly úvěr od mnoha jiných finančních institucí. Víím, že úvěrová sdružení nejsou ve všech evropských zemích silná, ale jsou silná v mnoha zemích a mají rezervy ve výši více než 40 miliard EUR. V celém světě mají úvěrová sdružení celkově rezervy ve výši přesahující 1,1 bilionu USD s více než 180 miliony členů po celém světě.

V době, kdy mnoho lidí ztrácí důvěru v bankovní instituce, jsou neziskové finanční instituce životaschopnou alternativou a potřebují naši podporu. Potřebují být zejména zahrnuty do programu JASMINE, aby jako poskytovatelé mikroúvěrů měly přístup ke službám na podporu podnikání, jako jsou školení, vzdělávání, poradenství, financování a výchova atd.

A konečně objasnění týkající se zprávy paní Muscardiniové: myslím si, že jsme hlasovali pro pozměňovací návrh 1, kde byl termín „sexuální a reprodukční práva“ změněn na „sexuální a reprodukční zdraví“, a přijali

jej. V této souvislosti si nejsem jista, že souhlasím se svými irskými kolegy, kteří k tomuto tématu hovořili již dříve.

Předsedající. – Pane Kamalle, jak vidíte, jste jediný ve sněmovně!

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat vám a všem tlumočnickům za trpělivost během této dlouhé řady vysvětlení hlasování.

Myslím si, že co se týče výhod mikroúvěru, panuje v Parlamentu konsensus. Je to jedna z věcí, na níž se v Parlamentu mohou shodnout levice a pravice.

V této fázi bych chtěl vzdát hold zejména dvěma organizacím. Jednou z nich je Opportunity International, v jejímž čele stojí bývalý guvernér centrální banky jedné africké země a zavádí profesionální přístup k mikroúvěru tam, kde někdy velmi chybí. Druhou z nich je organizace a její skvělá internetová stránka – www.kiva.org –, která lidem umožňuje, aby si půjčili jednotlivě i jen 25 USD a je zařízena i na větší mikroúvěry pro podnikatele na celém světě, zejména v rozvojových zemích, jimž umožňuje vytvořit majetek a pracovní místa v místních komunitách.

Chtěl bych poznamenat, že musíme zajistit, aby místní a celostátní orgány a orgány EU nevytlačovaly malé komunitní a soukromé poskytovatele mikroúvěrů. Mám takové případy ve svém volebním okrsku v Londýně, kde komunitní organizace byly vytlačeny místní správou.

Celkově si však myslím, že můžeme souhlasit s tím, že mikroúvěr je skvělá věc, která pomáhá podnikatelům v chudších zemích.

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva: Paolo Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Nepálu o některých aspektech leteckých služeb.

Souhlasím s návrhem zpravodaje na uzavření této dohody.

Myslím si, že pozměňovací návrhy týkající se doložky o určení, zdanění leteckých pohonných hmot a tvorby cen jsou oprávněné ve srovnání se stávajícími dvoustrannými dohodami.

Doufám, že spoléhání na vzájemnou důvěru v systémech druhé strany podpoří uplatňování dohody.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Costy o dohodě ES/Nepál o některých aspektech leteckých služeb.

Souhlasím se zpravodajem, že tarify účtované leteckými dopravci určenými Nepálem pro dopravu cestujících a zboží v plném rozsahu v Evropské unii by se měly řídit právem Evropského společenství. Jsem i pro zdanění leteckých pohonných hmot pro provoz na území Společenství.

- Zpráva: Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Geringer de Oedenbergové o kolových zemědělských a lesnických traktorech.

Souhlasím totiž s návrhem Komise na kodifikaci platných právních textů včetně technických úprav.

- Zpráva: Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Geringer de Oedenbergové o osvobození od cla.

Souhlasím s návrhem na kodifikaci platných právních předpisů tak, aby právní předpisy Společenství byly řádně zjednodušeny a jasně koncipovány.

- Zpráva: Sirpa Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Uvážíme-li rostoucí složitost finančních trhů a zejména finanční krizi, toto optimalizované shromažďování statistických informací je potřebné. Spolehlivost a včasnost údajů

by měla být úhelným kamenem pozměněného nařízení. Zpravodaj je toho názoru, že včasné shromažďování statistických informací je mimořádně důležité. Proto by Evropský systém centrálních bank a Evropský statistický systém měly v případě potřeby shromažďovat údaje měsíčně. To by mohlo zvýšit kvalitu statistických údajů a optimalizovat jejich užitečnost, zejména co se týče sledování odvětví finančních služeb. Souhlasím s návrhem Evropské centrální banky na částečnou změnu nařízení Rady týkající se shromažďování statistických informací Evropským systémem centrálních bank, která má posílit účinnost shromažďování těchto údajů. Platné nařízení tak bude kromě toho přizpůsobeno trendům na finančním trhu.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Chtěl bych se zdržet hlasování o zprávě paní Pietikäinenové o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou. Já totiž s dotyčnou zprávou souhlasím jen částečně, neboť v ní nacházím některé kritické body, které mi nedovolují vyjádřit celkově pozitivní názor na zprávu.

- Zpráva: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Philip Claeys (NI), *písemně*. – (NL) Hlasoval jsem proti zprávě pana Lambsdorffa, neboť z ní není jasné, že by pro členské státy EU bylo nejlepší, kdyby se vyhnuly Radě OSN pro lidská práva, pokud by byly ponechány některé nepřijatelné pasáže ze závěrečného dokumentu revizní konference v Durbanu. Je třeba jednou provždy zdůraznit, že Evropa nepotřebuje žádné lekce o lidských právech od islámských teokratů a jiných (polo)diktátorských režimů.

Glyn Ford (PSE), *písemně*. – I když vítám rozsáhlou zprávu pana Lambsdorffa o prioritách EU v souvislosti s 64. zasedáním Valného shromáždění OSN, mám v této fázi problém s jeho požadavkem jediného místa pro Evropskou unii v Radě bezpečnosti OSN. Jsem pro reformu Rady bezpečnosti tak, aby odpovídala novým politickým poměrům – Japonsko, Německo, Indie a Brazílie mohou doložit potřebu členství a bylo by nespravedlivé vyloučit zastoupení Afriky. Ale podpora jediného místa pro EU by měla přijít na konci vyjednávání – i když je to logické –, nikoli na začátku. Z tohoto důvodu jsem cítil, že je vhodné zdržet se hlasování o této zprávě.

Neena Gill (PSE), *písemně*. – Pane předsedající, zdržela jsem se hlasování o této zprávě, neboť si myslím, že OSN potřebuje neodkladnou revizi a reformu. Nemá cenu uvažovat o místě pro EU v Radě bezpečnosti, pokud je zpochybněn celý systém zastoupení.

Především, kde je zastoupení Rady bezpečnosti za Asii? V současné době je tento kontinent zastoupen pouze Čínou, nedemokratickou zemí s děsivými činy v oblasti lidských práv. Kde se žádá místo pro Indii, jejíž počet obyvatel se rychle blíží počtu obyvatel v Číně a jejíž politická, hospodářská a strategická síla je regionálně i celosvětově významná?

Než budeme přemýšlet o hlasu EU v OSN, potřebujeme uvážit, jak by stávající OSN mohla být změněna k lepšímu. Řádné zastoupení největších světových demokratických zemí v Radě bezpečnosti by představovalo velký krok správným směrem.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Zásada „jeden stát, jeden hlas“ je jedním ze základních kamenů spolupráce v Organizaci spojených národů a tak by to mělo zůstat. Myslíme si proto, že je velmi nešťastné, aby se Evropský parlament snažil o jedno místo pro EU v Radě bezpečnosti OSN v budoucnu. Je samozřejmé, že švédská zahraniční politika je jiná než polská zahraniční politika, která je jiná než řecká zahraniční politika. Stejně smýšlející země se však mohou spojit, pokud mají zájem.

Zpráva však obsahuje několik pozitivních prvků, zejména co se týče výzev k respektování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva. Cítíme, že toto znění je tak důležité, že jsme se rozhodli podpořit zprávu navzdory nedostatkům v jiných směrech.

Richard Howitt (PSE), *písemně*. – Labourističtí evropské poslanci plně podporují práci Valného shromáždění OSN a kladnou úlohu, kterou musí hrát v mírové a pozitivní mezinárodní spolupráci. V rámci tohoto usnesení podporujeme zejména zaměření na zvýšenou pozitivní spolupráci v oblasti lidských práv, pozitivní reformu OSN, nešíření jaderných zbraní a informování o rozvojových cílech tisíciletí.

Rozhodli jsme se zdržet hlasování o tomto usnesení, neboť přestože podporujeme mnoho bodů obsažených ve zprávě, nemohli bychom podpořit žádání jednoho místa pro Evropskou unii v Radě bezpečnosti OSN, které je obsaženo v usnesení. V Chartě OSN není žádné ustanovení o regionálním místě v Radě bezpečnosti. Evropa není členským státem OSN a podle Charty OSN mohou být členy OSN pouze státy.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Zpráva pana Lambsdorffa je významným příspěvkem k zapojení Evropské unie do činnosti a transformace OSN. Jsem rád, že ji mohu podpořit.

Doporučení obsažená v této zprávě opětovně potvrzují stále obavy většiny členských států EU týkající se hlavních problémů celosvětové politiky a opětovně přesvědčivě uvádějí témata, která jsou předmětem zájmu Rumunska a skupiny PPE-DE.

Například základní hodnoty EU požadují, abychom připisovali mimořádný význam zásadě povinnosti chránit. Moje strana a další členové skupiny PPE-DE kromě toho považují lidská práva za jeden ze základů našich činností v oblasti zahraniční politiky a za klíčový kanál pro vyjádření našich stanovisek na celosvětové úrovni. Jsem rád, že tato doporučení se široce týkají těchto obav. Aby bylo možno konsolidovat pokrok v těchto oblastech, musíme podporovat i bezpečnost lidí, a to nejen z hospodářského a společenského hlediska, ale i z hlediska tzv. „tvrdé“ bezpečnosti.

A v neposlední řadě, vlastní působení této organizace je důležité pro nás pro všechny, kdo chtějí vidět asertivní, účinný a mnohostranný mechanismus, jehož činnost propaguje tyto hodnoty.

Zpráva a doporučení pana Lambsdorffa znamená krok kupředu díky tomu, že se dotýká těchto témat a dalších témat zajímavých pro evropské občany, a proto ji podporuji.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu Alexandra Grafa Lambsdorffa s návrhem na doporučení Evropského parlamentu Radě o prioritách EU v souvislosti s 64. zasedáním Valného shromáždění OSN. Aby Evropská unie ovlivnila rozhodnutí a závazky, které budou přijaty v září 2009 na zasedání Valného shromáždění OSN, musí jednat jednohlasně.

Jako člen výboru pro rozvoj bych chtěl zdůraznit význam pokroku směrem k rozvojovým cílům tisíciletí. Evropská unie musí převzít vedoucí úlohu v OSN a zajistit, aby naše sliby rozvojovým zemím, které v současné době nejvíce trpí současnou hospodářskou krizí, byly dodrženy, neboť naše činy v současné době bohužel pokulhávají za našimi sliby.

Krise bezpochyby zasáhla téměř všechny země, zvláště v této obtížné době. Všechny rozvinuté země musí jednat společně a hledět dále, než jsou jen úzké národní zájmy, neboť životy milionů lidí doslovně závisí na našich činech a na našem dalším chování.

Důsledky přehlížení problémů by nyní mohly být katastrofální, kromě toho bychom v budoucnu již nemuseli být schopni je řešit.

Kathy Sinnott (IND/DEM), písemně. – Chtěla jsem hlasovat pro tuto zprávu o prioritách EU v souvislosti s 64. zasedáním Valného shromáždění OSN, neboť mnohé z těchto priorit jsou hodnotné a měly by být podporovány a dokonce propagovány. Bohužel kolegové zahrnuli do seznamu priorit „sexuální a reprodukční práva“ a já nemohu a nebudu ani přehlížet zabíjení lidských bytostí, v tomto případě dětí před narozením.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – I když podporuji snahy o koordinovaný postoj západních demokracií v OSN a dlouho jsem obhajoval důvody pro institucionální reformu struktur OSN, nesouhlasím s tím, že EU by měla jednat naším jménem. Za žádných okolností by neměli jednotliví členové OSN, ani členové Rady bezpečnosti, umožnit, aby EU uchvátila jejich právo prosazovat své vlastní stanovisko. Odmítám cíl „místo pro EU v Radě bezpečnosti“. Ze zásady jsem se tedy zdržel hlasování, aniž bych jakkoli odmítal iniciativy OSN, jako jsou rozvojové cíle tisíciletí nebo zásadu „právo chránit“.

- Zpráva: Maria Martens (A6-0079/2009)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Jedna z nejzávažnějších výzev, jíž čelí Evropská unie, je ilegální a protiprávní přistěhovalectví. Vždycky jsem byl přesvědčen, že řešení lze navrhovat jen tehdy, když se obě strany vzájemně považují za partnery. Evropa a státy severní Afriky (Maghrebu) musí pracovat svorně a soustředit se na nepříjemnou situaci migrantů přeplovajících Středozemní moře. Malta vedla od 70. let minulého století nepřetržitou kampaň za tento přístup, ale většina evropských vedoucích představitelů tehdy neměla potřebnou předvídatost. Nyní, kdy jsme svědky exodu biblických rozměrů, je Evropa najednou v šoku z reality.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Martensové.

Vzhledem ke společné strategii přijaté v roce 2007, v níž se navrhovalo zavedení bilaterálnějšího přístupu vytvářením rovnovážnějšího postavení Evropy a Afriky, souhlasím s významem této strategie. Jejím cílem

je vést dialog a spolupracovat „nad rámec rozvoje“, „nad rámec Afriky“ a „nad rámec institucí“ prostřednictvím větší spolupráce mezi EU a Afrikou v mezinárodních institucích a na vícestranných jednáních o problémech, jako jsou lidská práva a změna klimatu.

Souhlasím, že Evropská unie a Afrika by měly pracovat na demokratizaci takových mezinárodních organizací, jako je Světová banka, Mezinárodní měnový fond a Světová obchodní organizace, aby byly reprezentativnější a aby Afrika mohla uplatňovat jistý vliv odpovídající její velikosti.

Zpráva zdůrazňuje čtyři oblasti, v nichž jsou účinné výsledky mimořádně významné pro úspěch společné strategie: mír a bezpečnost, správu v nejširším slova smyslu, obchodní záležitosti, regionální hospodářské komunity a pohyb kapitálu a klíčové rozvojové záležitosti, jako je zdraví a vzdělání.

Podporuji i žádost o konkrétní finanční nástroj na provádění společné strategie a centralizování stávajících zdrojů financování jasným, předvídatelným a plánovatelným způsobem.

Koenraad Dillen (NI), *písemně*. – (NL) Hlasoval jsem proti zprávě paní Martensové, přestože obsahuje mnoho platných a přijatelných prvků a je to relativně nestranná zpráva. Je však politováníhodné, že by zpráva o partnerství mezi EU a Afrikou neobsahovala ani jediné slovo o problému ilegálního přistěhovalectví, tedy o problému, který je tak naléhavý jak pro Evropu, tak pro Afriku, který vede k odlivu mozků z Afriky a způsobuje tolik sociálních problémů v Evropě. Tato zpráva kromě toho vykazuje určitý stupeň naivity, co se týče systému evropské modré karty, který má zabránit odlivu Afričanů z odvětví, v nichž jsou potřební v Africe. Zpráva neříká nic o tom, jak by to mohlo být ve skutečnosti omezeno.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Martensové „Jeden rok po Lisabonu: partnerství mezi EU a Afrikou v akci“, neboť zpráva znovu připomíná potřebu posilovat vazby mezi Evropskou unií a Afrikou, zejména ve stávajícím kontextu celosvětové hospodářské nestability.

Chtěla bych zdůraznit, že konání summitu EU-Afrika v Lisabonu v roce 2007 bylo realistické hlavně díky práci, kterou vykonalo portugalské předsednictví Rady Evropské unie. Před sebou však máme ještě dlouhou cestu, abychom rozvinuli společnou strategii vytyčenou při této příležitosti, zejména v oblasti míru, bezpečnosti, správy, lidských práv, regionální integrace, zdraví a vzdělání.

Evropská unie potřebuje vytvořit konkrétní finanční nástroj na provádění společné strategie a smysluplně zapojit občanskou společnost.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Zpravodajka v zásadě vykresluje přesný obrázek mnoha afrických problémů. Bezpochyby správně popisuje i význam toho, že mezinárodní úsilí a mezinárodní spolupráce mohou být považovány za programy, které se musí zabývat chudobou, nedostatečnou zdravotní péčí a důsledky celosvětového hospodářského poklesu.

Zpravodajka však zabředává do podrobné propagandy ve prospěch Evropského parlamentu, který hraje větší úlohu ve vztazích mezi Afrikou a EU. Bez objektivních argumentů se například navrhuje, aby se předseda Evropského parlamentu mohl účastnit setkání mezi zástupci afrických vlád a Evropské komise nebo Rady. Zpravodajka by rovněž chtěla, aby Evropský parlament měl větší odpovědnost za strukturu a fungování Evropského rozvojového fondu. Jsme přesvědčeni, že takový vývoj by mohl být mimořádně nešťastný. Proto jsme hlasovali proti zprávě jako celku.

David Martin (PSE), *písemně*. – Podporuji tuto zprávu, která se zabývá efektivností partnerství mezi EU a Afrikou. Zpráva uvádí, že bylo poskytnuto velmi málo finančních prostředků na provádění společné strategie, a vyzývá k vytvoření konkrétního finančního nástroje soustředujícího všechny stávající zdroje financování jasným, předvídatelným a plánovatelným způsobem.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě paní Martensové o partnerství mezi Afrikou a EU.

Nesouhlasím totiž se schváleným přístupem, který se často ukazuje jako nevhodný pro uspokojení potřeb africké strany, včetně institucí i soukromého sektoru. V tomto ohledu je navíc potřeba vyvinout větší úsilí z africké strany, aby bylo zajištěno, že široké spektrum občanské společnosti je skutečně zapojeno do provádění partnerských smluv.

Strategie partnerství, která byla doposud uvedena do praxe, přinesla jen skromné výsledky, které zůstaly daleko za očekávanými a stanovenými cíli. Vzhledem k tomu, že první akční plán končí v roce 2010, nemyslím si, že bude možné těchto cílů dosáhnout. Opakuji, že z těchto důvodů jsem proti této zprávě.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – Řádná správa je rozhodující pro hospodářský pokrok a blahobyt v Africe a měla by být prvořadá. Je škoda, že tato zpráva jí věnuje tak malou pozornost a zabývá se jí způsobem, který značí přílišnou citlivost vůči africkým režimům. Nezmiňuje se o skutečnosti, že většina afrických vlád mlčky nebo otevřeně podporuje Mugabeho režim v Zimbabwe i se vši devastací, kterou tento režim způsobil lidu Zimbabwe. A my bychom se neměli pokoušet vnučovat šablonu institucionální struktury EU na jiný kontinent, aniž bychom uvážili, zda je tato struktura vhodná pro Evropu, a tím spíše pro Afriku.

Frank Vanhecke (NI), písemně. – (NL) Je pozoruhodné, že ať se děje co se děje, my v této instituci i nadále lpíme na lisabonské iluzi. Zamysleme se nad ní, není tak mimořádná, neboť jde o skvělý názorný příklad způsobu, jímž evropský úřední aparát řeší legalitu, práva odporu a respektování svobodné volby našich voličů.

Lisabon je ostatně právně mrtvý od referenda v Irsku. Proč to nemůžeme prostě respektovat?

V zásadě si nejsem jist, zda zrovna teď musíme investovat 55 milionů EUR, abychom podpořili orgány Africké unie. Tyto orgány jen vzácně zašeptají nějakou kritiku na adresu krvavých diktátorů, kteří do unie patří. Ptám se, jak je naprosto oprávněný komentář o tom, že modrá karta je obávaným nástrojem dalšího odlivu mozků do Evropy, v souladu se stanovisky přijatými jinde. Kromě toho se tato zpráva nikde nezmiňuje o problému ilegálního přistěhovalectví. Možná, že je to oblast, kam bychom mohli lépe investovat 55 milionů EUR.

- Zpráva: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Hutchinsona a plně podporuji požadavek, aby Komise nadále spojovala svou rozpočtovou podporu v oblasti zdravotnictví a vzdělávání, zejména základního zdravotnictví a základního školství, s výsledky dosaženými v těchto oblastech a aby zlepšila předvídatelnost rozpočtové podpory zavedením smluv o rozvojových cílech tisíciletí.

Souhlasím rovněž s významem možnosti rozšířit zásady, jež jsou základem těchto smluv, na širší okruh zemí za předpokladu, že hlavním cílem smluv o rozvojových cílech tisíciletí je pomoci zlepšit účinnost pomoci a zrychlit postup směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí u těch zemí, které je potřebují nejvíce.

Jsem přesvědčen, že je nanejvýš důležité, aby Komise podmínila svou rozpočtovou podporu výsledky dosaženými nejen v oblasti řádné správy a transparentnosti, ale i co se týče ochrany a dodržování lidských práv, zejména práv nejchudších a vyloučených obyvatel, včetně zdravotně postižených, menšin, žen a dětí, a aby zajistila, že rozpočtová podpora se neposkytuje v jiných odvětvích, než jsou stanovena ve smlouvě o rozvojových cílech tisíciletí.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu, jejímž cílem je vytvořit smlouvy o rozvojových cílech tisíciletí mezi EU a některými zeměmi. Podporuji finanční transparentnost, kterou zpráva doporučuje, a stabilitu, kterou smluvní pomoc zajistí partnerským zemím, aby mohly lépe v předstihu plánovat rozpočty.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Chtěl bych se zdržet hlasování o zprávě pana Hutchinsona o smlouvách o rozvojových cílech tisíciletí. Souhlasím totiž jen s některými body, které zpráva uvádí, a proto nemohu plně podpořit uvedený text.

Kathy Sinnott (IND/DEM), písemně. – EU musí z celého srdce podporovat rozvojové cíle tisíciletí, ale já jsem hlasovala proti zprávě o rozvojových cílech tisíciletí, neboť, opakuji, kolegové prosazují do zprávy „sexuální a reprodukční práva“. Důležitým rozvojovým cílem tisíciletí je dát dětem šanci na život.

- Zpráva: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, sociální demokraté, si myslíme, že je důležité podporovat v EU jak umění, tak kulturu. Chtěli bychom proto vidět mezi členskými státy v této oblasti větší výměnu zkušeností a větší spolupráci. Je to mimořádně důležité proto, aby bylo studentům umění usnadněno studovat v jiném členském státě.

Nemyslíme si však, že obsah kurzů umění v členských státech by měl být určován na úrovni EU. Taková rozhodnutí by měly přijímat členské státy samy. Proto jsme se rozhodli hlasovat proti zprávě.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro.

„Všechny děti se rodí umělci. Problém je, jak zůstat umělcem, když vyrosteme.“ Těmito slovy popsal Pablo Picasso problémy spojené s uměleckým vzděláváním. I když umělecká výchova je v současné době povinným předmětem v mnoha vzdělávacích systémech, výukové modely jsou v jednotlivých členských státech velmi odlišné.

Rozvoj nových informačních a komunikačních technologií podpořil znalostní hospodářství, v němž duševní schopnosti a tvořivost zaujímají přední místo. V této souvislosti se umělecké vzdělávání stává důležitým prvkem pro zachování identity a na podporu mezikulturního a mezináboženského porozumění.

Umělecké vzdělávání rovněž nabízí jednotlivým národům prostředek, jak rozvíjet nezbytné lidské zdroje určené ke zdárnému využití jejich bohatého kulturního dědictví. K tomu je třeba přidat rostoucí nároky na prokazatelnou konkurenceschopnost v mnoha oblastech, což je důvodem, proč se dnes v mnoha vzdělávacích systémech upřednostňuje podpora rozvoje tvořivosti pomocí vzdělávacích programů vyvinutých za použití příslušných pedagogických metod, jež mají velký dopad na následnou integraci studentů na pracovišti.

Šarūnas Birutis (ALDE), *písemně*. – (LT) Vznik společného návrhu na koordinaci uměleckých studií na evropské úrovni je důležitý.

Umělecká činnost zahrnuje zvládnutí několika oblastí dovedností, znalostí a materiálů, které byly dlouho úzce spojeny se vzdělávacím a technologickým pokrokem. V průběhu dějin umění používalo nejpokrokovější metody své doby a vědecké diskuse ovlivnily mnohé estetické teorie. Praktické zkušenosti a některé umělecké disciplíny naopak ovlivnily technický pokrok a přispěly tak k lidskému poznání a k celkovým změnám. Bez ohledu na skutečnost, že uměleckou tvorbu nelze omezit uplatněním přísných vědeckých a technických poznatků, může být technika, přestože nebyla vytvořena k tomuto účelu, pro umění užitečná, stejně jako umění může podnítit výzkum a zlepšení technologií, které se používají nejen při umělecké činnosti. Jinými slovy, umělecké vzdělávání přispívá v 21. století k užším a plodnějším vztahům mezi vzděláváním, kulturou, informačními a komunikačními technologiemi a uměním.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože souhlasím s tím, že v každé oblasti musí existovat rovnováha mezi teoretickým studiem a uvedením do praxe, a to se týká i uměleckého studia.

Zpráva paní Badiové i Cutchetové trvá na tom, že výuka historie umění musí zahrnovat i setkávání s umělci a návštěvy na kulturně významných místech, což u části studentů vyvolá zvědavost a podnítlí reflexi. Doufám, že evropské vlády a Evropská komise schválí doporučení uvedená v této zprávě a že brzy uvidíme zlepšení.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Zpráva z vlastní iniciativy, která je nám dnes předkládána a kterou plně podporuji, v sobě skrývá myšlenku, že umělecké a kulturní vzdělávání, včetně vzdělávání ve vizuálním znázorňování, je základním prvkem vzdělávacího systému. Toto vyučování skutečně pomáhá zrovnoprávnovat jedince a zpřístupňovat kulturu demokratičtějšíм způsobem. V souladu se zásadou subsidiarity tak usnesení volá po podpoře mobility učitelů a studentů, po uznávání kvalifikací na evropské úrovni a po tom, aby členské státy spolupracovaly v oblasti uměleckého a kulturního vzdělávání.

Zdůrazňuje rovněž potřebu rozvíjet vzdělávání učitelů a dalších subjektů (umělců a odborníků), aby byl do celého vzdělávání vnesen prvek umění a kultury byla zajištěna vysoká úroveň výuky. Zpráva kromě toho zcela oprávněně zdůrazňuje potřebu využívat nové informační a komunikační technologie s cílem poskytovat moderní a kvalitní výuku v souladu s aspiracemi mladých lidí. V tomto směru zpráva odkazuje na Europeanu, evropskou digitální knihovnu, která v této souvislosti představuje skutečnou přidanou hodnotu.

Koenraad Dillen (NI), *písemně*. – (NL) Do čeho se to nyní Parlament vměšuje? V odstavci 1 této zprávy jsem například četl, že umělecké vzdělávání musí být povinným předmětem ve školních osnovách na všech stupních škol, aby se podpořila demokratizace přístupu ke kultuře. Co je to za nesmysl a za vlezlost? Ať si členské státy určí samy, jak chtějí naplnit své školní osnovy. Byly schopné to tak dělat posledních sto let a budou schopné to dělat i nadále po celé příští století, aniž by potřebovaly blahosklonnou podporu Evropské unie nebo Evropského parlamentu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Strana Junilistan je přesvědčena, že kulturní záležitosti by měly spadat do politické pravomoci členských států. Tato zpráva není součástí legislativního postupu a není ničím více než jen názorem federalistické většiny v Evropském parlamentu, že EU by měla ještě více zasahovat do kulturní sféry.

Proto jsme hlasovali proti zprávě jako celku.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *písemně*. – (PL) Je pravda, že umělecké předměty se vyučují ve školách po celé Evropě. Je také pravda, že Evropa, a tím mám na mysli společnost, se rychle mění, stejně jako informační a komunikační technologie. Evropa se rovněž sbližuje a kulturní výchova může tomuto procesu posloužit neméně dobře, než například společný trh.

Toho lze dosáhnout uměleckou výchovou na všech stupních vzdělávání tím, že se prohloubí teoretické a praktické znalosti rozmanitosti Evropy a jejích mnoha kultur. Tento soubor znalostí je velmi rozsáhlý a neustále roste. Skutečnost, že umělecké předměty se v různých zemích vyučují různým způsobem, však neumožňuje například výuku umělce, jehož znalosti a potenciál budou uznány a využity v jiném členském státě.

Vyvstává zde otázka koordinace politik a zpráva paní Badiové i Cutchetové navrhuje zajímavé řešení, otevřenou metodu koordinace, nebo, hovoříme-li prakticky, vzájemné vzdělávání jednotlivých zemí založené na příkladu těch, kterým se povedlo nejlépe vyřešit konkrétní problémy. Tato metoda je proto téměř úplně v rukou členských států.

Tento přístup je pružný a umožňuje koordinaci komplexních otázek a rychlou reakci na běžné problémy. Otázka umělecké výuky je složitá: pomocí zvláštního a individualizovaného vztahu učitele a studenta je třeba podněcovat tvořivost, je třeba vštepovat znalosti o neustále se vyvíjející evropské kultuře a je nutné umožnit neomezený rozvoj kariéry. Racionální a konstruktivní reflexe uměleckého vzdělávání je investicí do budoucnosti a identity Evropy jednotné v rozmanitosti.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Vítám zprávu paní Badiové i Cutchetové o uměleckém vzdělávání v Evropské unii.

Myslím si, že v této době, kdy je naše společnost stále různorodější, je kultura zásadně důležitá jako prostředek pro zachování identity a zároveň zlepšuje koexistenci různých lidí a kultur.

Souhlasím s tím, že umění je manifestace kultury a pomáhá rozvíjet kulturní bohatství země i společnost obecně. Umělecká činnost může být kromě toho užitečná pro technologický výzkum a rozvoj a je jím naopak ovlivňována.

Vzhledem k významu uměleckých předmětů jsem tedy pro celoevropskou koordinaci jejich výuky ve vzdělávacích zařízeních.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *písemně*. – (SV) Je mimo jiné důležité, aby umělci měli možnost volného pohybu, důležitá je propagace zařízení pro nekomerční umění a další rozvoj evropských digitálních knihoven, kde se uchovává kulturní dědictví. Odstavec 9 o povaze a trvání uměleckého studia si vykládám jako touhu začlenit do boloňského procesu umělecká studia a s touto výhradou mohu hlasovat pro zprávu.

- Zpráva: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Philip Claeys (NI), *písemně*. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě v důsledku strašného pokrytectví, které se vyskytuje v textu. EU odmítá věnovat pozornost referendům ve Francii a v Nizozemsku o Ústavě pro Evropu a v Irsku o Lisabonské smlouvě a přesto tato zpráva neželí této skutečnosti. Naopak, v odstavci 5 zprávy se uvádí, a to zvláště blahosklonným a urážlivým způsobem, že „ne“ vyřčené ženami lze připsat nedostatku angažovanosti ze strany Evropy.

Odkazy na tzv. Plán D Komise jsou rovněž zcela nemístné, neboť ve většině členských států se Plán B scvrkl na dialog stejně smýšlejících lidí, kteří zjevně nemají zájem brát v potaz kritické hlasy. Tato zpráva měla kritizovat takovéto nešvary, místo aby je mlčky schvalovala.

Koenraad Dillen (NI), *písemně*. – (NL) S hlubokým přesvědčením jsem hlasoval proti federalistické a arogantní zprávě. Jaká to arogance, s níž se tvrdí, jako v bodě odůvodnění B, že ten dav, který hlasoval proti Ústavě pro Evropu, je davem, který nedostatečně rozumí Evropě. To zjevně není pravda. Právě tito občané, kteří jen příliš dobře chápou skutečnost, že EU se snaží podkopat poslední zbytky suverenity členských států, byli těmi, kdo hlasovali proti Ústavě pro Evropu. S jakou to arogancí se tvrdí, že integrace se uchytlí jen ve vzdělaných vrstvách společnosti. Zpravodaj však hovoří jasně. Ti kdo myslí „špatně“, musí být kriminalizováni nebo považováni za idioty. Pak můžeme hovořit o aktivním dialogu s občany.

Brigitte Douay (PSE), *písemně*. – (FR) Podpořila jsem zprávu pana Hegyiho o aktivním dialogu s občany o Evropě. Takový dialog je zásadní a tato zpráva klade velký důraz na význam místní činnosti. Jen skutečnou

činností blíže občanům, jen tím, že jim budeme vykládat o Evropě, si vlastně mohou vytvořit jasnější obrázek o tom, co pro ně Evropská unie dělá v každodenním životě.

Podpora tohoto dialogu bude klíčová při přípravě na červnové volby, zejména ve venkovských oblastech a mezi většinou euroskeptických skupin, jako jsou mladí lidé a ženy. Nedávné interinstitucionální politické prohlášení podepsané Parlamentem, Radou a Evropskou komisí „Partnerství pro komunikaci o Evropě“ sleduje tutéž linii. Můžeme si gratulovat k významu, který tyto orgány přikládají tomuto dialogu, a úsilí, které chtějí vyvinout, aby se občané cítili zapojeni do Evropské unie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme proti této zprávě, neboť cítíme, že se stále vyvíjí tlak na ukončení ratifikačního procesu Lisabonské smlouvy navzdory výsledku irského referenda, což je nepřijatelné. V první řadě, pokud by pravidla stávající Smlouvy byla dodržována a pokud by bylo respektováno svrchované rozhodnutí irského lidu, byl by návrh Lisabonské smlouvy opuštěn. Tato zpráva znovu obhájí protidemokratické postoje. Z toho důvodu je nepřijatelné, aby Evropský parlament hovořil o dalším zvyšování „průhlednosti EU a zapojení občanů do rozhodovacího procesu“, když většina odmítla uspořádání referend o návrhu Lisabonské smlouvy ve svých vlastních zemích právě proto, že se obávala většinového názoru lidí.

Je rovněž politováníhodné, že ignorují protichůdné názory všech těch, kdo se cítí být oklamáni procesem kapitalistické integrace, která zhoršuje nerovnost a zvyšuje chudobu a nezaměstnanost v rozporu s tím, co slibovali.

I těch několik pozitivních bodů zprávy se zdá být zarámováno do souvislosti, jejímž cílem je oklamat veřejné mínění a občany prostřednictvím propagandistických kampaní, místo aby účinně zajistily demokratickou účast a přinesly změnu politiky jako odpověď na racionální aspirace jednotlivců a pracujících.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Vy jste skutečně nenapravitelný. Vy si myslíte, že když jsou evropští občané stále skeptičtější, co se týče Evropské unie, je to z důvodu nedostatečného vzdělání, z důvodu ignorance nebo dokonce stupidity.

Já si myslím, že je to právě naopak. Jsou ti, kdo těží z otevření hranic pro volný pohyb lidí, zboží, kapitálu atd., a pak je velká většina těch, kdo trpí následky: nezaměstnaností, nejistými pracovními místy, sníženou kupní silou, nejistotou, ztrátou identity, a kdo ví, komu za to dávat vinu.

Vaše Evropa je technokracie řízená hrstkou nekontrolovaných a nekontrolovatelných oligarchů: 27 komisaři a několika členy výkonného výboru Evropské centrální banky. To je technokracie naslouchající tisícům lobbyistů, kteří ji ovlivňují, ale je naprosto hluchá k odmítnutí vyjádřenému občany, když se uráčíme zeptat se jich v referendu. Systém, jehož politiky vydláždily cestu pro současnou finanční, hospodářskou a společenskou krizi a ještě ji zhoršily, systém, který podkopává vnitrostátní ochranná a záchranná opatření.

Takže stejně jako vy doufám, že v červnu půjdou evropští občané masově k volbám a využijí tyto volby jako referendum k tomu, aby vám řekli „ne“.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva není součástí legislativního postupu a není ničím jiným než názorem federalistické většiny v Evropském parlamentu. Návrh obhájí ukončení ratifikačního procesu Lisabonské smlouvy.

My si však myslíme, že Lisabonská smlouva neuspěla dvakrát, nedávno, když Irové hlasovali proti ní v roce 2008, ale i již dříve, když voliči ve Francii a v Nizozemsku hlasovali proti stejnému návrhu v roce 2005. Kdy federalistická většina v Evropském parlamentu pochopí, že přání vytvořit Spojené státy evropské nemá podporu voličů?

Bod odůvodnění B návrhu zprávy uvádí toto: „lidé, kteří dostatečně nerozumí politikám Evropské unie nebo smlouvám jsou náchylní být proti nim“. To ukazuje lhostejnost, aroganci a nevědomost federalistů ve vztahu k voličům s politickými hodnotami, které se liší od hodnot převažujících v tomto centralistickém Evropském parlamentu.

Proto jsme hlasovali proti této zprávě.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Komunikace s občany a jejich informování již nesmí být jen předepsaným neúčinným návrhem. Občanská společnost se bude muset zapojit do oblastí, jako jsou: řádná správa a demokratizace, lidská práva, rozvoj a boj proti sociálnímu vyloučení, ochrana životního prostředí a udržitelný rozvoj.

Vzhledem k celosvětové finanční krizi a stále rostoucímu zadlužování spotřebitelů znamená aktivní dialog s evropskými občany, že evropské orgány a občanská společnost musí vyvinout úsilí a zlepšit úroveň finanční gramotnosti spotřebitelů, zejména s ohledem na jejich práva a povinnosti, stejně jako osvědčené postupy v oblastech spoření a půjček.

Členské státy by kromě toho měly navýšit lidské a finanční zdroje poskytované síti evropských spotřebitelských center s cílem zvýšit informovanost a zajistit uplatňování spotřebitelských práv v Evropské unii.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Nedávná kampaň za to, aby úsporné žárovky byly povinné, z čehož budou těžit zejména výrobci, zdůrazňuje propast mezi Evropskou unií a jejími občany. Jak mohou lidé v Evropě cítit nějakou spřízněnost s Evropskou unií, která opakuje referenda, pokud se vůbec konají, dokud není dosaženo správného výsledku? Jak se mohou například rakouští občané identifikovat s EU, když je EU zavalila lavinou tranzitního provozu, uvalila na ně sankce za konání demokratických voleb a donutila je vzdát se své neutrality a bankovního tajemství?

EU byla vytvořena z hospodářských důvodů a to je stále zřejmé. Není výtvořem občanů, je výtvořem vládnoucí třídy EU, která je oddělena od reality a drží se mantry liberalizace a volného pohybu kapitálu. Pokud nezrevidujeme svůj způsob myšlení a pokud bude i nadále existovat nedostatek transparentnosti a demokracie, můžeme přijímat jedno vyjádření zájmu za druhým, ale pro občany bude EU stále cizí a jejich frustrace bude nadále narůstat. Z tohoto důvodu jsem se zdržel hlasování o této zprávě.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Dialog s občany je důležitá a složitá věc, ale je to něco, co vlády musí dobře zvládat. Je to podstata jejich práce: dialog vedoucí ke kompromisu. V této souvislosti se zdá, že pozadí této zprávy je do určité míry sporné. Zpráva nás vyzývá, abychom co nejdříve dokončili proces ratifikace Lisabonské smlouvy, neboť je to důležitá podmínka pro dialog o Evropě. Zpráva tvrdí, že Smlouva zvýší transparentnost a zapojí občany do rozhodovacího procesu. Může budít zdání, že ti, jimž se Smlouva nelíbí, budou přehlíženi a jejich hlas proto nebude vyslyšen. Je proto těžké hovořit o dialogu a kompromisu.

Myšlenka „společného evropského znalostního prostoru“ vytvořeného pomocí studia evropské historie a evropské integrace, je rovněž sporná. K tomu by došlo na základě programu odsouhlaseného na úrovni Společenství, dobrovolně přijatého členskými státy a placeného z rozpočtu Společenství. Krátce řečeno, je to historický kompromis, který poslouží jako nástroj budování společných evropských hodnot. Podle mého názoru nepotřebujeme zacházet tak daleko – historický kompromis je koncepce, která je přinejmenším velice mlhavá, a otázkou je, zda je takový kompromis vůbec potřebný. Kromě toho, využívání historie k nějakému účelu rozdráždí opozici, i když úmysl za tím skrytý je upřímný. Klíč k účinnému dialogu spočívá v dnešku, který nám i tak přinesl dost problémů. Musíme mluvit! Jinak řečeno: „ano“ dialogu a „ne“ zprávě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Chci se zdržet hlasování o zprávě pana Hegyiho o aktivním dialogu s občany o Evropě.

Přestože totiž částečně souhlasím s předloženým textem, rozcházejím se s ním u několika bodů, které považuji za důležité. Proto nemohu plně podpořit tuto zprávu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Diskuse o otázce dialogu mezi Evropskou unií a občany je velmi potřebná. Klíčovou otázkou je, jak evropští občané vidí Evropu a jak chápou fungování Společenství. Lidé přijímají to, co znají, ale všechno to, co je za horizontem, vzbuzuje obavy. Příklady irského referenda a předcházejících referend ve Francii a v Nizozemsku svědčí o tom, že nemůžeme být nepřipraveni na názory našich občanů. Rozhodnutí by neměla být přijímána za zavřenými dveřmi bez přihlédnutí k názorům celé společnosti. *Nihil novi*: nic nového bez všeobecného souhlasu.

Potřebujeme se dostat k chudším a méně vzdělaným občanům. Potřebujeme jasně a stručně sdělit veřejnosti, o co se opírá naše činnost, čeho chceme dosáhnout a zejména jaké to bude mít výhody pro občany. Skutečná integrace není možná, pokud se naši voliči plně neztotožní s činností Evropské unie.

Studie ukázaly, že jen o něco více než 50 % občanů EU je spokojeno s tím, že jejich země je členem Společenství. V jednotlivých zemích je to samozřejmě různé. Bylo by velkým úspěchem, kdyby tento údaj dosáhl 80 %.

Závazek přiblížit EU občanům mají nejen orgány EU jako celek, ale podle mého názoru i my, poslanci Evropského parlamentu. Každoročně jen já organizuji stovky setkání s mladými lidmi, zemědělci a

obchodníky. Naučme své občany využívat výhody, které nabízí EU. Červnové volby budou první prověrkou, jak efektivní jsme byli.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – Zpráva pana Hegyiho týkající se podpory dialogu s občany EU se opírá o předpoklad, že skeptický přístup lidí k EU je způsoben skutečností, že nemají odpovídající znalosti. Ve zprávě jsou navrhována různá opatření, jako vzdělávání, Euronews a vytvoření muzea historie EU. Vzhledem k tomu, že tyto akce připomínají spíše propagandu než dialog, jsem proti nim. Ve skutečném dialogu se názory občanů považují za hodnotné.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Zpráva pana Hegyiho týkající se podpory dialogu s občany EU se opírá o předpoklad, že skeptický přístup lidí k EU je způsoben skutečností, že nemají odpovídající znalosti. Ve zprávě jsou navrhována různá opatření, jako vzdělávání, Euronews a vytvoření muzea historie EU. Vzhledem k tomu, že tyto akce připomínají spíše propagandu než dialog, jsem proti nim. Ve skutečném dialogu se názory občanů považují za hodnotné.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Zpravodaj uvádí, že aktivní dialog s občany o Evropě není řádně rozvinutý. Má bohužel pravdu. Informace o Evropské unii se často dostávají jen ke vzdělaným obyvatelům, což vzbuzuje skepticismus a antipatie u ostatních občanů evropských zemí. Z tohoto důvodu je důležitým prvkem dalšího rozvoje Evropského společenství vzdělávání jeho obyvatel o Evropě.

Zpravodaj se pokouší najít způsoby, jak proniknout k širšímu obecnstvu, což umožní rozšíření znalostí obyvatel o EU. Svůj přístup opírá o následující pragmatické a také velice populární metody, jak se dostat k co nejširšímu obecnstvu: zavedení jednoletého vzdělávání o EU od roku 1945 do škol, vytvoření televizního informačního kanálu podobného americké CNN a vytvoření internetových stránek v takové formě, která je zpřístupní mladým lidem.

Souhlasím s podporou a s významem informační kampaně o EU jako metody ke zvýšení informovanosti společnosti a myslím si rovněž, že zpravodajovy myšlenky na její provedení jsou velmi prospěšné.

- Zpráva: Thierry Cornillet (A6-0081/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), písemně. – (FR) Smíšené parlamentní shromáždění se stalo hlavním nástrojem politického dialogu a prevencí a řešením konfliktů.

V politických krizích umožnily naše naléhavé diskuse konstruktivní a netabuizované dialogy o situaci v Keni, Zimbabwe a Mauritánii.

V souvislosti s horizontálními výzvami ve vztahu sever-jih, jako je potravinová bezpečnost, účinnost státní pomoci a dětská práce přijalo Smíšené parlamentní shromáždění v roce 2008 konstruktivní a mnohdy odvážná stanoviska.

Co se týče uplatňování Evropského rozvojového fondu, Smíšené parlamentní shromáždění má strategické dokumenty, které jeho hospodářský výbor začal přezkoumávat.

Činnost Smíšeného parlamentního shromáždění však byla poznamenána především jednou politickou prioritou, tedy dohodami o hospodářském partnerství. Jeho regionální zasedání jsou největším přínosem a nepopíratelnou přidanou hodnotou pro sledování dohod o hospodářském partnerství.

Tato přidaná hodnota musí být nyní uznána a oceněna. Smíšené parlamentní shromáždění musí stát v centru opatření týkajícího se parlamentní kontroly vyjednávání a provádění dohod.

A konečně bych zde chtěla vzdát hold práci spolupředsedající Glenys Kinnockové. Podařilo se jí vytvořit ze Smíšeného parlamentního shromáždění jedinečný nástroj dialogu mezi severem a jihem a příležitost pro spravedlivý, udržitelný a vzájemně se podporující vývoj.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Jsem proti zprávě pana Cornilleta o práci Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU v roce 2008.

Myslím si totiž, že práce vykonaná v průběhu dosud uskutečněných pracovních zasedání nebyla vždy uspokojivá v tom smyslu, že k některým důležitým otázkám nebyla přijata usnesení.

Kromě toho jednání uskutečněná shromážděním vedla v některých případech k ukončení dohod o partnerství, které nepřinesly dobré výsledky buď pro Evropskou unii, nebo pro druhou stranu. Proto jsem proti předložení zprávě.

Frank Vanhecke (NI), písemně. – (NL) Zdržel jsem se hlasování o práci Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU, přestože ohlédnou-li se zpět, přeji si, abych byl hlasoval „ne“. Po celá ta léta, co chodím do tohoto Parlamentu a pracuji v něm, mám stále silnější pocit, že stanoviska AKT slouží v první řadě jako záminka k pěkným výletům kolem světa, a to ve všech směrech. Upřímně, měly někdy nějaký význam?

Možná potřebujeme jen zhodnocení celé škály parlamentních stanovisek. Ta vypadají skutečně velmi pěkně. Jsem si jist, že je velmi příjemné vidět kus světa za veřejné prostředky, velmi pochybuji, že tyto peníze prospěly někomu někde jinde, než v hotelnictví a leteckých společnostech.

- Zpráva: Constanze Angela Krehl (A6-0095/2009)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – K nejdůležitějším nástrojům Evropské unie patří strukturální fondy. Jednou z nejobtížnějších oblastí je porozumět tomu, jak se k těmto fondům dostat v oblasti regionální politiky. Název skutečně obsahuje slovo „překážky“, které lze zestručnit do sedmi bodů: -

- příliš mnoho složitých předpisů;
- časté změny kritérií způsobilosti a potřebné dokumentace v některých členských státech;
- nedostatečná transparentnost v rozhodovacím procesu a v programech spolufinancování;
- zpoždění plateb, těžkopádná centrálně vedená správa v členských státech;
- neodpovídající decentralizovaná správní kapacita;
- různé modely regionální správy v členských státech, díky nimž neexistují srovnatelné údaje a výměna osvědčených postupů.

Brigitte Douay (PSE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu paní Krehlové o osvědčených postupech v oblasti regionální politiky, neboť obsahuje inovativní definici těchto osvědčených postupů a příklady úspěšných řešení a jsou v ní uvedena velmi konkrétní doporučení pro všechny oblasti zásahů EU v této oblasti.

Upozornila jsem zpravodajku zejména na lepší přístupnost městského mobiliáře a dopravy pro osoby se sníženou pohyblivostí a na možnost sladit lépe soukromý, rodinný a profesionální život, zejména u žen.

Doufáme, že tato vyčerpávající doporučení pomohou inspirovat subjekty v regionální politice.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Krehlové, protože upozorňuje na osvědčené postupy v několika oblastech, včetně oblasti životního prostředí a udržitelné energie. To je případ hydroelektrárny Socorridos v autonomní oblasti Madeira, který je uznáván v rámci iniciativy RegioStars.

Zpráva paní Krehlové uznává rovněž velké překážky při přípravách takových projektů, jako jsou:

- složité předpisy;
- nejasná pravidla spolufinancování;
- málo příležitostí k výměně zkušeností a
- málo příležitostí k meziregionální spolupráci a regionální struktury, které jsou pro takovou spolupráci nevhodné.

V důsledku toho je velmi důležité konsolidovat a zlepšit ukazatele a tím zkvalitnit know-how Společenství v této oblasti, zejména co se týče:

- uznávání zásady rovných příležitostí a zajištění zásady partnerství a inovativních kroků;
- přísné organizace projektů, účinného využívání zdrojů a jasných podmínek, co se týče jejich trvání;
- větší možnosti přenosu znalostí, takže je lze použít i v jiných regionech Evropské unie.

Zpráva paní Krehlové uznává všechny tyto aspekty.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o osvědčených postupech v regionální politice, neboť jsem přesvědčen, že jen poskytování dostatečných, transparentních a včasných informací může usnadnit šíření důležitých informací o strukturálních fondech a fondu soudržnosti.

Tohoto cíle politiky soudržnosti nelze plně dosáhnout, dokud existují překážky, jako je byrokracie a administrativa, které brání případným příjemcům využít strukturální zdroje Evropské unie. Mezi překážky, které až dosud představovaly problémy, patří neproniknutelná dokumentace, stále se měnící kritéria způsobilosti nebo krátké lhůty pro předkládání materiálů.

Nejllepších výsledků lze dosáhnout aktivní výměnou informací a zřízením databáze Společenství obsahující popisy úspěšně provedených projektů. Spolupráce v rámci regionů a mezi regiony a shromažďování a výměna osvědčených postupů v oblasti regionální politiky zlepší schopnost absorbovat evropské fondy.

Evropský portál přeložený do všech úředních jazyků Evropské unie může být významným příspěvkem k odpovídajícímu a transparentnímu šíření informací o evropských fondech a k výměně osvědčených postupů v rámci politiky soudržnosti v regionech těch členských států, které nedávno přistoupily k EU.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě paní Krehlové o osvědčených postupech v oblasti regionální politiky a překážkách využívání strukturálních fondů.

Jsem totiž přesvědčen, že návrhy prosazované v této zprávě nepředstavují příležitost ke zlepšení fungování regionální politiky, což je mimořádně důležitá politika pro řešení nevyrovnaného rozvoje v rámci Evropské unie a politika, které se dostává značné finanční podpory.

Nemyslím si zejména, že by výměna osvědčených postupů mohla vyřešit problém, jak účinněji využívat strukturální fondy, nebo že by mohla skutečně přispět k rozvoji inovativních projektů.

- Zpráva: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme pro zprávu pana Roszkowskiho, neboť souhlasíme se zastřešujícími cíli, co se týče rozvoje venkova a diverzifikace činností směřujících k maximalizaci potenciálu místního rozvoje. Zpráva však obsahuje některé body, s nimiž nesouhlasíme, a to jak faktické, tak z hlediska formulace některých bodů. Nesouhlasíme například s tím, že financování podle druhého pilíře SZP bylo výrazně omezeno. Přestože existují závažné důvody související s environmentální a regionální politikou, nemyslíme si, že určitá zemědělská výroba by měla být dotacemi udržována za každou cenu. Myslíme si rovněž, že některé formulace předjímají vlastní volbu venkovského obyvatelstva. Rozhodli jsme se však vykládat si tyto body jako nešťastné formulace s dobrými úmysly, jako například je předcházení desertifikaci.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o doplňkovosti koordinace politiky soudržnosti s opatřeními pro rozvoj venkova, neboť se domnívám, že tyto politiky představují významné pilíře vnitrostátního rozvoje, co se týče konkrétního zemědělského potenciálu Rumunska.

Cítím, že pro politiku rozvoje venkova je důležité soustředit se na zmenšení hospodářských rozdílů mezi městskými a venkovskými oblastmi tím, že bude určen typický potenciál každé oblasti a podpořen rozvoj příslušných specifických činností.

Politika rozvoje venkova musí být zaměřena na strategie, jejichž výsledkem nebude zpomalení nebo zastavení zemědělské činnosti obyvatel venkova. Pokud něco, měla by napomoci diverzifikaci těchto činností nabídkou místních organických produktů a výrobou tradičních potravin a nápojů.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova byl vytvořen jako fond oddělený od strukturálních fondů s úmyslem účinněji využít evropské finance ve venkovských oblastech. Výhoda, kterou máme jako stát příjemce je, že sdílíme širší škálu finančních prostředků na rozvoj venkova. Budeme tak moci dosáhnout svého cíle, jímž je modernizace společenských struktur a zároveň podpora územní soudržnosti mezi venkovskými a městskými oblastmi.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) V posledních letech trpí venkovské oblasti nejen neustálou migrací obyvatel do měst, ale i mizením infrastruktury: policejních stanic, obchodů s potravinami, veřejné dopravy atd. Tyto oblasti jsou tak stále méně přitažlivé a jejich úpadek se zrychluje. Pokud deregulace vnitrostátních poštovních služeb povede k vlně rušení poštovních úřadů, celé regiony zůstanou bez jakýchkoli zdrojů.

Nemělo by nás překvapit, že trend opouštění půdy a vysoké úmrtnosti zemědělců pravděpodobně v příštích několika letech ještě vzroste. Důsledky špatně vedené dotační politiky EU, z níž mají obecně prospěch jen velcí hráči, a léta zanedbávání venkovských oblastí jsou stále viditelnější. Stále nemáme celkovou koncepci. Bez ní jsou jednotlivá opatření odsouzena k neúspěchu. Proto jsem hlasoval proti zprávě pana Roszkowskiho.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Roszkowskiho o doplňkovosti koordinace politiky soudržnosti s opatřeními pro rozvoj venkova.

Mám zejména pochybnosti, zda podpora nezemědělských činností ve venkovských oblastech je neúčinnější metodou posilování územní soudržnosti. Mám naopak za to, že toto opatření ohrožuje přímou pomoc zemědělství a způsobí závažnou společensko hospodářskou nerovnost ve venkovských oblastech.

- Zpráva: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), *písemně*. – (PL) Zavedení tak přísných opatření týkajících se některých látek je proti zájmům mnoha polských podniků. Polský kosmetický průmysl je tvořen zejména malými a středními podniky, které si nemohou dovolit provádět složité zkoušky potřebné k zavádění náhradních látek v mnoha kosmetických výrobcích. Složky, jejichž používání je těmito předpisy zakázáno, se v první řadě týkají jen 5 % kosmetických výrobků a kromě toho by mohly být v kosmetickém průmyslu používány v bezpečných koncentracích. Bohužel pozměňovací návrhy předložené polskou stranou nebyly přijaty. Proto jsem nepodpořil zprávu paní Roth-Behrendtové.

Šarūnas Birutis (ALDE), *písemně*. – (LT) Skutečnost, že pro nový předpis byla zvolena právní forma nařízení místo platné směrnice je velmi vítána. Bude tím odstraněna právní nejistota a nesrovnalosti a dána definice a prováděcí prostředky. Dalším důležitým cílem je zvýšení bezpečnosti kosmetických výrobků. Vzhledem k tomu, že v platných směrnicích o kosmetických výrobcích nebyly žádné jasné požadavky na hodnocení, nařízení stanoví nejzákladnější normy v této oblasti.

Hanne Dahl (IND/DEM), *písemně*. – (DA) Nechoťně hlasujeme pro nové nařízení o kosmetických výrobcích navzdory skutečnosti, že otevírá cestu pro odchylky od zákazu používání karcinogenních mutagenních nebo toxických látek pro reprodukci. Parlament naštěstí omezil tuto možnost tím, že požaduje, aby při schvalování byla brána v úvahu celková expozice karcinogenním mutagenním nebo toxickým látkám pro reprodukci ze všech zdrojů. Přijetí nařízení znamená, že v Dánsku nemůžeme zakázat látky, o nichž již víme, že jsou karcinogenní, hormonální disruptory nebo alergenů, neboť to by bylo považováno za překážku volného pohybu zboží, což má naopak právní předpis zajistit.

Je to však vyváženo tím, že Parlament zavádí nařízení o nanočásticích a tím i uplatňování zásady omezitelnosti. Od nynějška musí být před povolením používání nanočástic prokázováno, že nejsou škodlivé, a naopak nemusí být prokázováno, že jsou škodlivé, aby mohlo být jejich používání zakázáno, což je v praxi převažující zásada právních předpisů EU.

Nařízení rovněž zavádí přísnější požadavky na podrobný popis výrobků.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Roth-Behrendtové o nařízení o kosmetických výrobcích (přepřacované znění), neboť si myslím, že je důležité zvýšit bezpečnost kosmetických výrobků, aby bylo chráněno zdraví spotřebitelů, a to pomocí minimálních standardů, které musí být splněny, než je výrobek uveden na trh.

Lituji však, že nebylo schváleno povinné značení minimální doby trvanlivosti u všech výrobků včetně výrobků s minimální dobou trvanlivosti delší než 30 měsíců (článek 15). Je třeba poznamenat, že i když používání prošlého kosmetického výrobku nepředstavuje pro zdraví spotřebitele žádné nebezpečí, nepřináší ani požadovaný užitek.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) V této zprávě Evropský parlament obecně souhlasí se stanoviskem Evropské komise, která rozhodla o přepracování směrnice Rady 76/768/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků. Směrnice o kosmetických prostředcích, v níž bylo od jejího přijetí v roce 1976 provedeno 55 změn, je již těžkopádná a zastaralá a nezajišťuje již potřebnou právní jistotu v tomto rychle se rozvíjejícím odvětví. Tímto přepracováním chce Komise odstranit právní nejistotu a nesrovnalosti zavedením souboru definic a prováděcích opatření. Aby se Komise vyhnula rozdílu při provádění do vnitrostátních právních předpisů, změnila právní formu aktu ze směrnice na nařízení.

Dalším cílem je zvýšení bezpečnosti kosmetických výrobků. Vzhledem k tomu, že nynější směrnice o kosmetických prostředcích neobsahuje jasné požadavky na hodnocení bezpečnosti, Komise pro ně nyní zavádí „minimální standardy“. Zpravodajka zdůraznila bezpečnostní aspekt, tedy zajištění ochrany zdraví spotřebitelů, a my se domníváme, že je to správný přístup.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Já osobně podporuji zprávu paní Roth-Behrendtové a kompromis, jehož bylo dosaženo společně s Radou. Lituji však jednoho opominutí, které, jak se domnívám, může poškozovat ochranu spotřebitele.

Nynější směrnice o kosmetických prostředcích a návrh nařízení stanoví, že datum minimální trvanlivosti má být uvedeno jen na těch kosmetických výrobcích, jejichž trvanlivost je kratší než 30 měsíců. Z finančních důvodů je tato doba často uváděna jako delší než 30 měsíců. Tak mohou výrobci zajistit, že žádný z jejich výrobků nemusí mít označení data minimální doby trvanlivosti. I když používání prošlého kosmetického výrobku nepředstavuje pro zdraví spotřebitele žádné nebezpečí, nepřináší ani požadovaný užitek.

Právní služby Parlamentu a Komise bohužel rozhodly, podle mého názoru špatně, že toto ustanovení nemůže být při přepracování změněno.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Chci říci, jak jsem spokojena s tím, čeho jsme dosáhli, co se týče nařízení o kosmetických výrobcích. Trh s kosmetickými výrobky je plný bizarních slibů a pseudovědecké hantýrky, s níž se dá při hodnocení účinnosti výrobků srovnávat jen slovní okázalost reklamních textů. Nyní se pravidla zpřísnila a je to jen dobře. Podle nového nařízení mohou reklamy uvádět jen tvrzení zakládající se na vlastnostech, jež výrobek skutečně má. Musí tedy existovat důkaz o jejich účinnosti. Zpravodajka požádala Komisi, aby vypracovala akční plán týkající se těchto tvrzení a schválila seznam kritérií pro jejich posuzování.

Cílem návrhu bylo zjednodušit stávající právní předpisy. V současné době existuje více než 3 500 stránek vnitrostátních právních předpisů v této oblasti a to by mělo být zestručněno do jednoho textu. Tak je možno zajistit vysokou úroveň ochrany lidí všude v EU a zaručit fungování vnitřního trhu. Zastaralé právní předpisy, zejména v kosmetickém průmyslu, představují nebezpečí pro zdraví a pro míru, s níž můžeme spoléhat na právo. Tyto zásady logicky vyplývají z práce, která byla zahájena v průběhu diskuse o nařízení REACH o chemických přípravcích.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Jako zpravodajka pro politickou skupinu PPE-DE jsem se zapojila do přípravy legislativního balíčku uvádění zboží na trh, který byl schválen v EP v únoru 2008. Pracovala jsem na zprávě o návrhu rozhodnutí o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a své pozměňovací návrhy jsem zaměřila na zvýšení zodpovědnosti dovozců, snížení administrativní zátěže pro malé a střední podniky, zachování nového přístupu jako základního rámce pro uvádění produktů na trh, flexibilnější tvorbu a používání evropských norem.

Tento balíček o zboží se stal základním předpokladem pro revizi dalších odvětvových směrnic, především již schválené směrnice o hračkách, tohoto nařízení o kosmetických výrobcích a nařízení o stavebních výrobcích.

Nařízení o kosmetických výrobcích vychází ze základní zásady legislativního balíčku uvádění zboží na trh. Na jedné straně je zodpovědnost výrobců za soulad jejich výrobků s platným evropským právem a na straně druhé zodpovědnost členských států, které jsou garantem dozoru nad trhem Evropské unie.

Hlasovala jsem pro zprávu paní Roth-Behrendtové o návrhu nařízení o kosmetických výrobcích, které nahradí současnou směrnici, která se stala těžkopádnou a zastaralou. Kosmetický průmysl v posledních letech zaznamenal nebývalý rozmach a platné právní předpisy již neposkytují potřebnou právní jistotu.

Vítám nové právní předpisy, které přispějí k vyšší ochraně spotřebitele a zabezpečí jeho ochranu před zdraví nebezpečnými kosmetickými výrobky.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Roth-Behrendtové o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o kosmetických výrobcích.

Plně souhlasím, že pro zvýšení bezpečnosti kosmetických výrobků, tedy pro zajištění ochrany zdraví všech spotřebitelů, je třeba jasně definovat specifické kontrolní nástroje. Souhlasím rovněž se zpravodajkou, že pro posílení kontrolního mechanismu je třeba odpovědnost za požadavky na kosmetické výrobky pověřit nezávislou organizací, aby bylo zajištěno nezávislé hodnocení.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh právního předpisu Evropského parlamentu o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o kosmetických výrobcích (přepřacované znění), neboť se domnívám, že každý výrobek uvedený na trh musí splňovat jak standardy kvality, tak minimální bezpečnostní standardy. Toto nařízení, které má zvýšit bezpečnost kosmetických výrobků, bude zaručovat ochranu a zdraví spotřebitelů.

Lydia Schenardi (NI), písemně. – (FR) Vzhledem k zavedení nanočástic do kosmetických výrobků a vzhledem ke skutečnosti, že kosmetický průmysl je jednou z největších obětí padělání, je důležité mít jasné kontrolní prostředky, zejména na identifikaci padělané kosmetiky, která tak nesplňuje zákonné požadavky.

Některé výrobky si totiž zaslouží zvláštní pozornost, zejména kosmetické přípravky používané v okolí očí, sliznic, na poškozenou pokožku, pro děti nebo pro osoby s oslabeným imunitním systémem. Zvláštní pozornost je zjevně třeba věnovat hodnocení místní toxicity, podráždění pokožky a očí, senzibilizaci pokožky a fototoxicitě v případě vstřebávání UV záření. Boj proti padělání pomocí těchto kontrol je navíc rozhodující pro veřejné zdraví a dopad na životní prostředí, ale i pro konkurenceschopnost. Proto podporujeme tuto zprávu, ale neměly by být prováděny zkoušky na konečných produktech, pokud dostupné informace o složkách, jež obsahují, prokazují, že vyhovují právním předpisům.

- Zpráva: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) V této zprávě Evropský parlament přijímá s několika pozměňovacími návrhy žádost Komise o změnu směrnice 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh. Komise se domnívá, že tato změna je nezbytná poté, co hodnocení provádění směrnice ukázalo, že desetileté období do 14. května 2010, předpokládané pro posuzování aktivních látek používaných v biocidních přípravcích s cílem zahrnout je do pozitivního seznamu Společenství, nebude dostatečné. V důsledku toho by přechodné období, během něhož bude trh s biocidními přípravky nadále regulován vnitrostátními předpisy, vypršelo, aniž by byl vytvořen pozitivní seznam Společenství. V praxi by to znamenalo, že tak důležité přípravky, jako například dezinfekční přípravky v nemocnicích, by musely být po 15. květnu 2010 staženy z trhu.

Aby nedošlo k tomuto nežádoucímu jevu, Komise navrhuje prodloužit přechodné období o tři roky do 14. května 2013. V případě, že by ani tyto tři roky nestačily, Komise zavádí možnost dalšího prodloužení období rozhodnutím na základě komitologie. Zpravodajka si však nepřeje, aby tato možnost byla používána pro nekonečné prodlužování celého procesu a proto navrhuje omezení.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Podporuji zprávu paní Sárbuové a návrh Komise, který představuje technickou změnu stávajícího právního předpisu.

Nynější směrnice stanoví přechodné období (2000–2010), během něhož bude trh s biocidními přípravky nadále regulován vnitrostátními předpisy. Stanoví ovšem i desetiletý program pro vyhodnocování aktivních látek používaných v biocidních přípravcích, jehož cílem je zařadit je na pozitivní seznam, který připraví Komise.

Vzhledem k tomu, že stávající stav revize programu této směrnice neumožní jeho dokončení do roku 2010, jak bylo plánováno, je nutné učinit příslušné úpravy tak, aby přechodná období pro případy s největším zpožděním mohla být prodloužena. Proto je tento návrh změny vhodný.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Tento návrh Komise na změnu směrnice 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh se ukázal být nezbytný poté, co hodnocení provádění směrnice ukázalo, že desetileté období do 14. května 2010, předpokládané pro posuzování aktivních látek používaných v biocidních přípravcích s cílem zahrnout je do pozitivního seznamu Společenství, nebude dostatečné. V důsledku toho by přechodné období, během něhož bude trh s biocidními přípravky nadále regulován vnitrostátními předpisy, vypršelo, aniž by byl vytvořen pozitivní seznam Společenství. V praxi by to znamenalo, že tak důležité přípravky, jako například dezinfekční přípravky v nemocnicích, by musely být po 15. květnu 2010 staženy z trhu.

Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť prodloužení nynějšího přechodného období umožní dokončit hodnocení aktivních látek používaných v biocidních přípravcích a poskytnout členským státům dostatek času na provedení ustanovení a na vydání povolení a registraci těchto přípravků a příslušnému odvětví na přípravu a předložení kompletní dokumentace. Toto prodloužení navíc umožní uplatnění zásady předcházení produkce odpadních produktů (látky, které nejsou hodnoceny, jsou odpadními produkty) a pomůže zabránit ilegálnímu uvádění biocidních přípravků na trh.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Sárbuové o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, jíž se mění směrnice 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh, co se týče prodloužení některých časových lhůt.

S ohledem na citlivý a pracný postup vyhodnocování aktivních látek používaných v biocidních přípravcích souhlasím se zpravodajkou ohledně prodloužení přechodného období o čtyři roky, místo o tři, aby toto odvětví mělo dostatek času splnit své závazky.

– **Zpráva: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)**

Koenraad Dillen (NI), *písemně*. – (NL) S vědomím toho, že je třeba v naší společnosti odradit lidi, a zejména mladé lidi, od kouření, jsem se hlasování o této zprávě zdržel. Evropská unie chce zdražit cigarety a jemně řezaný tabák k ručnímu balení cigaret a krátkých doutníků, avšak je otázka, zda je pokrytecký přístup spočívající ve zvyšování daní správnou cestou k tomuto cíli. Tabákový průmysl konečkonců v členských státech zaměstnává mnoho lidí a v době krize by se měl předtím, než se taková opatření zavedou, důkladně posoudit jejich dopad na zaměstnanost.

Nebylo by lepší, kdyby se kouření omezilo cestou vzdělávání lidí a ne uvalováním daní?

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Pan Becsey navrhuje ve své zprávě vyšší a sladnější daně uvalené na tabák, a aby to odůvodnil, zbaběle se schovává za cíle veřejného zdraví. Skutečným cílem je totiž dokonalý a čistý evropský trh s cigaretami, trh zbavený hranic s jednotným systémem daní, v němž se bude moci plně rozvinout konkurence.

Trochu důslednosti, prosím! Buď je na prvním místě zdraví, nebo trh. U některých výrobků to trh být nemůže. Některé státy, jako například Francii a Belgie, Komise žalovala, jelikož zavedly minimální prodejní ceny. Není bez důvodu, že je obchod s tabákem takto regulován, a to jak na vnitrostátní (prodej podmíněný povolením), tak na mezinárodní úrovni (omezené přeshraniční nákupy), a že v tomto případě skutečně existují kontroly na hranicích, třebaže jsou omezovány regulací na evropské úrovni.

Tato zpráva konečně představuje důvod k obavám pro francouzské provozovatele trafik, kteří hrají velmi významnou roli v udržování místních obchodů a poskytování některých služeb veřejného zájmu ve venkovských oblastech a kteří již byli vážně ohroženi předchozím zvýšením daní.

Jörg Leichtfried (PSE), *písemně*. – (DE) Hlasuji pro zprávu pana Becseyho, v níž se doporučuje vyšší úroveň spotřební daně z tabákových výrobků.

Velice vítám postupné zvyšování daní z cigaret a dalších tabákových výrobků od roku 2014. Také se domnívám, že má-li se zajistit vysoká úroveň ochrany zdraví, je naprosto nezbytné, aby byla aktualizována definice některých druhů tabákových výrobků.

Řadu let intenzivně podporuji ochranu nekuřáků a domnívám se, že tato zpráva je další krok správným směrem. To potvrzuje také odhad Komise, podle něhož se spotřeba tabáku v následujících pěti letech sníží o 10 %.

Astrid Lulling (PPE-DE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro Becseyovu zprávu, neboť výrazné zvýšení spotřební daně z tabákových výrobků, jak navrhuje Komise, by v Evropě zejména v době vážné krize poškodilo zaměstnanost v tomto odvětví. Zkušenosti ukazují, že politika vysokých cen není účinnou metodou boje proti závislosti na nikotinu.

Proto jsem také spokojena, že bylo upuštěno od sladění minimální úrovně zdanění tabáku k ručnímu balení cigaret s úrovní zdanění cigaret. Tlumící funkce tabáku k ručnímu balení je zásadní, má-li se na evropském území zabránit nárůstu pašování. Jistá studie provedená v Německu ukázala, že v některých spolkových zemích byla každá druhá cigareta předmětem pašování. Aby bylo možné tento jev podchytit, je třeba, aby bylo možné používat jako náhražku cigaret jemně řezaný tabák.

Lituji, že některé velmi citlivé pozměňovací návrhy byly těsnou většinou zamítnuty.

Věřím, že naše poselství se přesto dostane k Radě, která musí rozhodnout jednomyslně.

David Martin (PSE), *písemně*. – Souhlasím se zdaněním tabáku a se zavedením minimální daně v celé Evropě, avšak zdržel jsem se hlasování, protože by tím mohla vzniknout škoda britské dani z tabáku. Vláda může zvyšovat daně z tabáku bez omezení, což může fungovat jako pobídka, aby lidé omezovali kouření a upouštěli od něj, čímž by se zlepšilo jejich zdraví a snížila se zátěž veřejného systému zdravotní péče. Hlasování jsem

se zdržel proto, že by v důsledku této zprávy byla ohrožena a omezena pravomoc vlády uvalovat daně na tabák.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Becseyho o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 92/79/EHS, 92/80/EHS a 95/59/ES, pokud jde o strukturu a sazby spotřební daně z tabákových výrobků.

Tento návrh nepodporuji, neboť by podle mého názoru mohl oslabit návrh Komise. Ve výsledku by se tak ztížilo dosažení zamýšleného cíle, kterým je omezit do roku 2014 spotřebu tabáku o 10 %.

Olle Schmidt (ALDE), *písemně*. – (SV) Cílem návrhu Komise je sladit zdanění tabáku v rámci EU, a to za účelem omezení rozsáhlého přeshraničního obchodu s tabákem, který ohrožuje cíle členských států v oblasti zdravotní politiky. Návrh, který předložil navrhovatel Hospodářského a měnového výboru, je znatelně mírnější než návrh obsažený v původním textu Komise. Jako zástupce skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu jsem se všemožně snažil tuto zprávu vylepšit. Otázka daní z tabáku je velmi složitá, protože v míře zdanění a v názorech na škodlivost tabáku v EU existují velké rozdíly. V jednotlivých skupinách včetně mé vlastní byly velké názorové rozdíly. Navzdory svému úsilí jsem nakonec dospěl k názoru, že návrh Parlamentu nejde dostatečně daleko. Rozhodl jsem se proto zdržet se závěrečného hlasování o nových tabákových daních.

Peter Skinner (PSE), *písemně*. – Zástupci Labouristické strany v Evropském parlamentu souhlasí s tím, že příliš nízká úroveň daní povzbuzuje přeshraniční arbitráž a vede k nekontrolovanému/nepovolenému obchodování s tabákovými výrobky. Stanovení minimální výše daní je tudíž velmi účinným nástrojem pro uskutečnění změn nezbytných k tomu, aby se toto začalo měnit. Některé evropské země mohou chtít jít dále, než jsou stanoveny minimální úrovně odůvodněné vědeckými a společenskými důvody, a to je taktéž v pořádku.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *písemně*. – (NL) Oceňuji úsilí, které zpravodaj při zpracovávání zprávy vynaložil, avšak nemohu podpořit výsledek, k němuž dospěl. Jsem zcela přesvědčena, že zvyšování spotřební daně z tabáku pomáhá v boji proti spotřebě tabáku. Ráda bych zdůraznila, že zdravotní ohledy považuji za důležitější než hospodářské ohledy. Také považuji za politováníhodné, že zpravodaj snižuje váhu návrhů Komise. Z těchto důvodů jsem hlasovala proti zprávě pana Becseyho.

– Zpráva: **Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro.

Do Evropy se prostřednictvím přistěhovalectví v posledních 30 letech nenápadně dostala barbarská a nezákonná zvyklost, která se povětšinou provádí v Africe.

Údaje Světové zdravotnické organizace jsou jasné: mrzačení ženských pohlavních orgánů je rozšířeno v 28 afrických zemích, na Středním východě a v některých asijských zemích. Tento zákrok podstoupilo na celém světě asi 100–140 milionů žen a dívek, přičemž 4 miliony jsou potenciálně ohroženy. Mrzačení ženských pohlavních orgánů znamená znehodnocení procesu evropské integrace a poškození rovnosti mužů a žen.

Evropský parlament, který je již léta zavázán k prosazování základních práv všech občanů, již přijal usnesení v této věci v roce 2001. Nyní však nadešel čas podniknout další krok, a to také cestou podpory programu DAPHNE III, z něž je dosud financováno čtrnáct projektů spojených s mrzačením ženských pohlavních orgánů, a definováním priorit pro oblast prevence a vymýcení mrzačení ženských pohlavních orgánů v Evropě. Jednou z oblastí, v nichž bude nutno vynaložit intenzivnější úsilí v boji s mrzačením ženských pohlavních orgánů, je prevence týkající se dívek. Zásadním krokem v tomto ohledu je identifikování ohrožených dětí a zavedení preventivních opatření, a to prostřednictvím systémů psychologické podpory ve spolupráci s jejich rodinami.

Martin Callanan (PPE-DE), *písemně*. – Těžko si lze představit něco strašnějšího a primitivnějšího než mrzačení ženských pohlavních orgánů. Tato barbarská zvyklost se bohužel projevuje také v EU, a to kvůli trvalému přílivu přistěhovalců ze zemí, kde se provádí pravidelně.

Ve zprávě paní Muscardiniové je správně vyjádřeno, jak opovrhujeme touto brutalitou, k níž mezi námi dochází, a jsou tam rovněž navrženy způsoby, jak zajistit, aby se naše hodnoty rovnosti a svobody promítly do konkrétních postupů proti mrzačení ženských pohlavních orgánů. Přestože Evropská unie podporuje multikulturalismus, musíme zajistit, aby neúprosné rozrůstání politické korektnosti vycházející z právního řádu EU nepodkopalo naše odhodlání vymýtit tuto ohavnou praxi.

Samozřejmě jsou určité meze toho, co pro zabránění mrzačení ženských pohlavních orgánů můžeme udělat ve třetích zemích. Musíme však být ochotni spojit obchodní a rozvojové vztahy za účelem zlepšení stavu lidských práv, a zejména postavení tohoto odpudivého zločinu na ženách mimo zákon.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Dnes jsme hlasovali pro zprávu z vlastního podnětu o boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, které se provádí v EU (A6-0054/2009), již připravila paní Muscardiniová. Ve zprávě se upozorňuje na velmi závažný problém a je zde jasně ukázáno, že je proti takovým postupům třeba zakročit. Zpráva také obsahuje různé návrhy, jak toho dosáhnout. Víťame tedy, že členské státy na řešení tohoto problému spolupracují.

Rádi bychom však zdůraznili, že otázka pravidelných preventivních zdravotních prohlídek děvčat a žen, kterým byl přiznán azyl v EU z důvodu rizika mrzačení ženských pohlavních orgánů, by měla být řešena na úrovni jednotlivých členských států v souladu s právy dotyčných jednotlivců.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která se zabývá vážným problémem mrzačení ženských pohlavních orgánů. V důsledku přistěhovalectví jde v Evropě v posledních třiceti letech o jev čím dál běžnější. Mrzačení ženských pohlavních orgánů nejen způsobuje velmi vážná a nezvratná poškození tělesného a duševního zdraví žen a dívek – v některých případech dokonce poškození vedoucí k úmrtí –, ale představuje také porušení základních práv zakotvených v mezinárodních úmluvách, porušení trestního práva členských států a zásad zakotvených v Listině základních práv Evropské unie.

Odhaduje se, že v Evropě utrpělo zmrzačení pohlavních orgánů přibližně 500 000 žen a že každý rok tento zákrok podstoupí či je v nebezpečí jeho vykonání zhruba 180 000 přistěhovalek do Evropy.

Ve zprávě se vyzývá Komise a členské státy, aby společně pracovaly na sladění stávajícího právního řádu. Cílem je zaměřit se na prevenci prostřednictvím lepší integrace rodin přistěhovalců a zvyšování povědomí, a to podporou vzdělávacích kampaní a podněcováním dialogu o tradičních zvyklostech. Ve zprávě se usiluje o to, aby každý, kdo se dopustí mrzačení ženských pohlavních orgánů, byl soudně stíhán, a aby byla obětem poskytována lékařská a právní pomoc, v některých případech včetně poskytnutí útočiště.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Podle organizace Amnesty International se mrzačení ženských pohlavních orgánů dotýká života 130 milionů žen, pro které obřízka představuje z kulturních, náboženských či jiných neléčebných důvodů „ceněnou“ sociální praktiku, která je jim vnucena. Výzkum ukazuje, že tato zvyklost přetrvává z přesvědčení, že obřízka pomůže zmírnit ženskou sexualitu, a tím zajistit „vdatelnost“, a že uznávána z náboženského hlediska. Je známo, že mrzačení ženských pohlavních orgánů způsobuje ženám podrobeným této praktice celou škálu dlouhodobých komplikací či dokonce smrt. Dozvěděli jsme se o ní především v důsledku globalizace a mobility lidí a dnes je tento problém komplexně provázán s politikou a politickými přístupy k přistěhovalectví a azylu.

Když se lidé obávají pronásledování, jsou oprávněni překročit hranice a hledat útočiště a ochranu. Mrzačení ženských pohlavních orgánů je v současné době hlavním bodem diskuse o případech azylového řízení, kdy například nigerijský ministr spravedlnosti Michael Aondoakaa nedávno nabídl, že bude svědčit proti rodinám, které se dovolávají azylu z důvodu hrozby mrzačení ženských pohlavních orgánů v Nigérii, kde je tato zvyklost oficiálně postavena mimo zákon. Souhlasím však s tím, že neoficiálně jde i v Nigérii dosud o velmi rozšířenou praktiku.

V Irsku se mrzačení ženských pohlavních orgánů považuje za projev násilí založeného na genderu. Zprávu paní Muscardiniové podporuji.

Lena Ek a Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Dnes jsme zaujali postoj ke zprávě z vlastního podnětu o boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, které se provádí v EU. Rozhodli jsme se nepodpořit alternativní usnesení, které mezi jinými návrhy zde v Parlamentu předložila naše skupina a které nakonec také získalo v hlasování většinu. Důvodem našeho rozhodnutí bylo, že se domníváme, že původní zpráva byla lepší. Alternativní usnesení obsahovalo text týkající se požadavku na pravidelné lékařské prohlídky žen, kterým byl přiznán azyl z důvodu jejich ohrožení mrzačením ženských pohlavních orgánů. Účelem tohoto znění je zabránit tomu, aby k tomuto mrzačení v EU docházelo. My se však domníváme, že toto opatření představuje zásah do soukromí a zachází příliš daleko a že bude obtěžovat již tak zranitelné mladé ženy způsobem, který je nepřijatelný. K návštěvě lékaře by mělo docházet dobrovolně. Proto jsme se rozhodli nepodpořit alternativní usnesení.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení Evropského parlamentu o boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, které se provádí v EU. Mrzačení ženských pohlavních orgánů nejen

že způsobuje velmi vážná a nezvratná poškození fyzického a mentálního zdraví žen a dívek, nýbrž představuje také porušení základních lidských práv. Vzhledem k nenapravitelným poškozením, která způsobuje, je musí společnost považovat za velmi vážný zločin a musí proti němu energicky bojovat.

Odhaduje se, že v Evropě je oběťmi tohoto zločinu přibližně 500 000 žen, a je proto naprosto nezbytné, aby Komise a členské státy společně pracovaly na sladění stávajících právních úprav za účelem prevence a vymýcení mrzačení ženských pohlavních orgánů v Evropské unii.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Mrzačení ženských pohlavních orgánů je krutý a nelidský zvyk a v moderní společnosti nemá místo. Jelikož Červnová kandidátka nepovažuje Evropskou unii pouze za určitý způsob spolupráce v zájmu zvýšeného růstu a obchodu, nýbrž také za fórum pro podporu společných základních lidských hodnot, rozhodli jsme se hlasovat pro tuto zprávu.

Na několika místech, kdy její znění zachází příliš daleko ve věci trestního práva členských států, však se zprávou zásadně nesouhlasíme. Právní předpisy, jejichž cílem je zajištění fungování společnosti, by měly být iniciovány a přijímány ve vnitrostátních volených parlamentech a nikoli v Evropském parlamentu.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Dnes jsem hlasovala proti zprávě z vlastního podnětu paní Muscardiniové o boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, které se provádí v EU (A6-0054/2009). Tato zpráva se týká velmi závažného problému a jasně ukazuje, že je třeba přijmout příslušná opatření. Vítám, že mezi členskými státy dochází v této oblasti ke spolupráci.

Rozhodla jsem se však hlasovat proti, neboť se domnívám, že využívání zdravotní péče by mělo být dobrovolné. Jsem proti pravidelným preventivním lékařským prohlídkám dívek a žen, kterým byl přiznán azyl z důvodu rizika mrzačení ženských pohlavních orgánů, neboť se domnívám, že je to diskriminační a je to zásah do soukromí.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasuji pro zprávu paní Muscardiniové, která se týká potlačení mrzačení ženských pohlavních orgánů. Tímto ohavným rituálem, který musí být jednou provždy zakázán a jeho původci pronásledováni, je nyní postiženo více než půl milionu žen. Opatření a rozhodnutí přijatá v minulosti je nutno zkombinovat a rozšířit. Potřebujeme komplexní strategie a akční plány, díky nimž budeme moci chránit ženy před předpotopní tradicí obřízky.

Komise se musí při vyjednáváních s třetími zeměmi nadále snažit o zavedení zákazu mrzačení ženských pohlavních orgánů v podobě doložky a musí být možné, aby každý, kdo spáchá v kterémkoli členském státě EU trestný čin ženské obřízky, byl soudně stíhán.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Muscardiniové o boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů, které se provádí v EU.

Mám za to, že takové praktiky jsou otřesným porušením lidského práva na osobní integritu. Souhlasím tudíž se zpravodajkou, že je potřeba vypracovat rozumnou strategii pro prevenci a vymýcení mrzačení ženských pohlavních orgánů.

Lydia Schenardi (NI), písemně. – (FR) Samozřejmě že je třeba podpořit tuto odvážnou zprávu, která útočí na přežilé praktiky – praktiky, které se v důsledku přistěhovalectví šíří po celé Evropě.

V souladu s Všeobecnou deklarací lidských práv a Úmluvou o odstranění všech forem diskriminace žen již není přípustné, aby takové praktiky mohly v Evropě a ve světě přetrvávat.

Podle údajů, které shromáždila Světová zdravotnická organizace, podstoupilo na celém světě zmrzačení pohlavních orgánů mezi 100 a 140 miliony žen a dívek a každoročně jsou riziku vykonání tohoto vážně mrzačícího zákroku vystaveny dva až tři miliony žen.

Nesmíme zapomenout, že takové praktiky pramení ze společenských struktur, které jsou založeny na nerovnosti mužů a žen a na nevyvážených mocenských vztazích dominance a kontroly pod tlakem společnosti a rodiny, a že toto vede k porušování základních práv a způsobuje vážná a nezvratná poškození.

Tyto zvyklosti musíme jednoznačně odsuzovat a trestat. Přistěhovalé obyvatelstvo se musí podřídit našemu právnímu řádu a tomu, že respektujeme jednotlivce, a nepřinášet s sebou tyto nepřijatelné barbarské praktiky.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – Členské státy musí mrzačení ženských pohlavních orgánů odsoudit. Tato zvyklost znamená porušení základních práv žen, a to zejména práva na osobní integritu a sexuální a reprodukční práva. Zpráva paní Muscardiniové však obsahuje aspekty, které zcela nepodporuji,

jako např. formulace týkající se zpochybnění důvěryhodnosti rodičů, kteří požádají o azyl na základě toho, že odmítli, aby bylo jejich dceři provedeno zmrzačení pohlavních orgánů. Nevidím důvod, proč pohlížet se zvláštním podezřením na lidi, kteří žádají o azyl z tohoto konkrétního důvodu. Další formulací ve zprávě, kterou nepodporuji, je návrh pravidelných lékařských prohlídek žen a dívek, kterým byl přiznán azyl v EU z důvodu rizika mrzačení ženských pohlavních orgánů v jejich domovské zemi. Považuji tento postup vůči těmto ženám a dívkám za diskriminační. Pokud je někomu přiznán v některém členském státě azyl, měl by mít stejná práva a povinnosti jako ostatní občané dané země.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Členské státy musí mrzačení ženských pohlavních orgánů odsoudit. Tato zvyklost znamená porušení základních práv žen, a to zejména práva na osobní integritu a sexuálních a reprodukčních práv.

Zpráva paní Muscardiniové však obsahuje aspekty, které zcela nepodporuji, jako např. formulace týkající se zpochybnění důvěryhodnosti rodičů, kteří požádají o azyl na základě toho, že odmítli, aby bylo jejich dceři provedeno zmrzačení pohlavních orgánů. Nevidím důvod, proč pohlížet se zvláštním podezřením na lidi, kteří žádají o azyl z tohoto konkrétního důvodu.

Další formulací ve zprávě, kterou nepodporuji, je návrh pravidelných lékařských prohlídek žen a dívek, kterým byl přiznán azyl v EU z důvodu rizika mrzačení ženských pohlavních orgánů v jejich domovské zemi. Považuji tento postup vůči těmto ženám a dívkám za diskriminační. Pokud je někomu přiznán v některém členském státě azyl, měl by mít stejná práva a povinnosti jako ostatní občané dané země.

Frank Vanhecke (NI), písemně. – (NL) Zprávu paní Muscardiniové, či lépe řečeno pozměněný text jako celek, jsem plně podpořil, jelikož je samozřejmé, že každý citlivý člověk musí být naprosto zhnusený, slyší-li o ohavném mrzačení pohlavních orgánů žen a dívek – a tento termín použiji bez jakéhokoli respektu – v zaostalých kulturách a náboženstvích.

Považuji za politováníhodné, že se zde omílají obvyklá slova ze zákonů, a sice o „reprodukčních právech“, třebaže vlastně neodpovídají situaci a pravděpodobně pouze slouží tomu, aby se přidala i politicky korektní levice. Co má právo na potrat společného s bojem proti barbarskému mrzačení ženských pohlavních orgánů, to je pro mě záhadou.

Bylo by lepší využít této příležitosti a položit si otázku, zda například islám respektuje odpovídajícím způsobem základní hodnotu, kterou představuje rovnost mužů a žen, a pokud bude odpověď záporná, zda by tedy mělo být v naší Evropě pro islám místo.

Anders Wijkman (PPE-DE), písemně. – (SV) Původní zpráva z vlastního podnětu o boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů byla velmi dobrá, avšak revidovaná verze, která byla v hlasování přijata, obsahuje text, v němž autoři oznamují záměr zavést pravidelné lékařské prohlídky dívek a žen, kterým byl přiznán azyl v EU z důvodu rizika mrzačení ženských pohlavních orgánů. Zamýšleným cílem tohoto postupu je zabránit tomu, aby v hostitelském členské státě EU docházelo k mrzačení ženských pohlavních orgánů. Domnívám se, že vynucené lékařské prohlídky představují masivní zásah do soukromí. K návštěvě lékaře musí docházet dobrovolně. Zavádění povinnosti je v tomto případě zcela nepřijatelné. Z toho důvodu jsem hlasoval proti revidované verzi.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) Vyvinula jsem mimořádné úsilí, aby výbor, kterému předsedám, mohl ukončit činnost vedoucí k odhlasování usnesení. Toto téma je bezpochyby důležité.

Mrzačení ženských pohlavních orgánů působí ženám a dívkám, které je podstoupí, vážná a nenapravitelná poškození tělesného i duševního zdraví a je násilím proti jejich osobě a integritě. V některých případech může mít dokonce smrtelné následky.

Evropský parlament v této zprávě vyzývá členské státy, aby přijaly preventivní strategii opatření zaměřenou na ochranu nezletilých, která by nestigmatizovala přistěhovalcké komunity, a to prostřednictvím veřejných programů a služeb sociálního zabezpečení zaměřených na prevenci takových praktik, jakož i na poskytování pomoci obětem, které takové praktiky podstoupily. Žádá členské státy, aby v souladu s právními předpisy na ochranu dítěte zvážily, zda hrozba či riziko mrzačení pohlavních orgánů neplnoleté osoby nemůže být důvodem k zásahu ze strany státních orgánů.

Členské státy by měly vypracovat směrnice pro zdravotníky, učitele a sociální pracovníky, jejichž cílem by bylo ohleduplně a v případě potřeby i s pomocí tlumočnicka informovat rodiče o rizicích mrzačení ženských pohlavních orgánů.

Avšak v usnesení se rovněž vyzývá k podpoře sexuálního a reprodukčního zdraví. Tento pojem nebyl nikdy definován Světovou zdravotnickou organizací ani nástroji *acquis communautaire*. Z tohoto důvodu jej některé skupiny používají na podporu potratů.

Je mi líto, ale z tohoto důvodu jsem se hlasování zdržela.

– **Zpráva: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Již několikrát jsem se při různých příležitostech vyjádřil na podporu otázek spojených s mnohojazyčností, a tak se domnívám, že je můj postoj celkem jasný.

Jazyková a kulturní rozmanitost Evropské unie je obrovskou konkurenční výhodou. Podle mého názoru je životně důležité podporovat praktické programy pro výuku jazyků a kulturní a studentské výměny jak v rámci, tak vně EU, jak jsem učinil, když jsem podpořil program Erasmus Mundus. Mnohojazyčnost je zásadní pro účinnou komunikaci a představuje prostředek, jak usnadnit porozumění mezi jednotlivci, a tím i respekt různorodosti a menšin.

Jazyková rozmanitost má také významný dopad na každodenní život občanů EU, a to v důsledku pronikání médií, vzrůstající mobility, migrace a postupující kulturní globalizace. Pro občany EU má zásadní význam, aby získali široké spektrum jazykových dovedností, neboť jim to umožňuje plně hospodářsky, společensky a kulturně čerpat ze svobody pohybu v rámci Unie a ze vztahů Unie se třetími zeměmi. Jazyk je totiž základní faktor sociálního začlenění.

Jazyková rozmanitost Evropy tudíž představuje životně důležitou kulturní výhodu a byla by chyba, kdyby se Evropská unie omezila pouze na jeden hlavní jazyk.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Mnohojazyčnost v Evropské unii je velkým přínosem při kontaktu s třetími zeměmi. Může nám dát zásadní konkurenční výhodu, a proto by se měly podporovat vzdělávací programy a programy pro jazykové výměny, avšak nikoli pouze v oblastech velkých měst, kde je přístup k těmto věcem již nyní jednodušší.

Při zavádění takové politiky musíme také pamatovat na to, že i když jsou Evropané spojeni, jsou na prvním místě a především občany svých vlastních zemí. Mělo by se dbát na to, aby se mohli identifikovat se svým vlastním jazykem. Tento aspekt je ve zprávě pana Moury rovněž zmíněn.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Evropská unie utrácí každoročně nebetyčné částky z peněz daňových poplatníků ve jméno mnohojazyčnosti. Vzhledem k tomu, že se EU snaží omezit rozdíly mezi státy a národy, přisuzuje velký význam jazykovému nacionalismu. Jedním z takových příkladů je ústupek irským nacionalistům v tom, že byla galština prohlášena za jeden z úředních jazyků EU.

Jak se EU dále rozšiřuje, budou náklady a míra byrokracie spojené s pomýlenou politikou mnohojazyčnosti pouze narůstat. Mí voliči mají oprávněné obavy z toho, co považují za vynakládání veřejných peněz bez jakéhokoli rozmyslu pouze za tím účelem, aby bylo učiněno zadost politice, která má mimo politickou kosmetickou úpravu malé praktické využití.

Přestože je angličtina v Evropském parlamentu společným jazykem, váhal bych, kdyby se měla stát jediným pracovním jazykem. Vzhledem k nadšení EU pro slaďování se domnívám, že společný jazyk je přirozeným krokem na cestě k federálnímu superstátu. Domnívám se tedy, že bychom měli mít pracovních jazyků několik. Pokud si OSN se dvěma sty členskými státy vystačí s šesti jazyky, jsem si jistý, že EU může počet jazyků také omezit.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě, a to vzhledem k tomu, že některé menšiny ve Flandrech by mohly zneužít některá její ustanovení. Je zajisté cenné všemožně podporovat jazykovou rozmanitost v EU, a to zejména mezi mládeží, avšak politika v této oblasti nesmí být na újmu zákonného dodržování místního jazyka. Mám v tomto případě na mysli holandský jazyk v provincii Vlámský Brabant ve Flandrech. Evropská agentura pro jazykovou rozmanitost by se brzy stala prostředkem v rukou francouzsky mluvící menšiny, jak obcházet povinné užívání holandštiny ve Flandrech. V minulosti se již mnohokrát ukázalo, jak málo pochopení má „Evropa“ pro specifické situace v členských státech. Je na přistěhovalcích a menšinách, aby se naučily a používaly jazyk oblasti, v níž žijí. To pak svědčí o jazykové rozmanitosti, a nikoli opak.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem proti alternativnímu návrhu usnesení ke zprávě, kterou zpracoval Graça Moura a která nese název Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek, neboť

tím, že se v něm odstraňuje možnost, aby si rodiče v zemích s více než jedním úředním jazykem či s regionálními jazyky vybrali úřední jazyk, v němž budou jejich děti vzdělávány, protiřečí některým zásadám, které Evropský parlament podporuje.

Místo toho se v alternativním návrhu usnesení hovoří pouze o potřebě věnovat zvláštní pozornost žákům, kteří se nemohou vzdělávat ve svém mateřském jazyce, čímž se znehodnocuje základní princip, že vzdělávání v mateřském jazyce je naprosto nezbytné, a to nikoli pouze pro celkový úspěch vzdělávacího procesu, nýbrž také pro schopnost žáka učit se dalším cizím jazykům.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tento dokument je celkově velmi pozitivní a jsou v něm obsaženy poznatky a doporučení, které podporujeme. Hlavní otázka je, zda jej lze provést, neboť aby se dosáhlo toho, o čem se v tomto dokumentu píše, že je zásadní, je ještě nutné vykonat mnoho práce vzhledem k politickému směru, kterým se Evropská unie ubírá.

V některých ze zmíněných otázek, jako je dominance některých evropských jazyků na úkor jiných, vycházíme ze zcela negativní výchozí pozice. V tomto ohledu bychom chtěli zdůraznit, že v důsledku některých vnitrostátních jazykových politik se některé etnické skupiny v Evropě ocitly v jazykové a kulturní izolaci, což ústí v jejich znatelnou diskriminaci. Ve hře je specifické kulturní dědictví národů Evropy a jeho úspěšné předání budoucím generacím.

Také bychom rádi zdůraznili, jaký význam má úloha učitelů, překladatelů a tlumočnicků jakožto profesionálních odborníků, jejichž práce je naprosto nezbytná pro účely výuky, šíření a vzájemného porozumění jazykům, kterými se hovoří v Evropské unii.

Litujeme tedy, že byl přijat alternativní návrh usnesení, neboť se tak rozměňují některé aspekty obsažené ve zprávě, kterou připravil Graça Moura, jako například ochrana mateřského jazyka a právo rodičů v zemích s více než jedním úředním jazykem či s regionálními jazyky vybrat úřední jazyk, v němž budou jejich děti vzdělávány.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Červnová kandidátka se domnívá, že kulturní otázky by se měly řešit v rámci politické odpovědnosti členských států.

Tato zpráva nepatří mezi legislativní postupy a nepředstavuje nic více než názor federalistické většiny v Evropském parlamentu, že by EU měla do kulturní sféry zasahovat ještě intenzivněji.

Výbor Evropského parlamentu pro kulturu a vzdělávání jako obvykle trvá na zavádění nových nákladných programů a agentur na úrovni EU. My z Červnové kandidátky se nedomníváme, že by víceletý program či Evropská agentura pro jazykovou rozmanitost a studium jazyků na úrovni EU měly něco přinést zhruba 500 milionům obyvatel Evropy kromě toho, že ještě výrazněji zatíží daňové poplatníky.

Dále se nedomníváme, že plány Komise na informační kampaně a kampaně ke zvýšení povědomí o přínosech učení se cizím jazykům budou mít nějaký skutečný dopad na skutečný svět. Motivovat své občany ke studiu jazyků by měly prostřednictvím svých vzdělávacích politik členské státy. To není záležitost EU.

Hlasovali jsme tedy proti této zprávě.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Evropa dnes žije v novém světě charakterizovaném globalizací, zvýšenou mobilitou a migrací, jakož i obnovením role regionů a posílenou úlohou přeshraničních regionů. Mnohojazyčnost proto musí nabídnout občanům Evropy a naší společnosti nová řešení.

Chtěl bych zpravodaji k této zprávě poblahopřát. Doufám též, že pozměňovací návrhy, které jsme předložili, zaručí vzájemnou úctu k jazykům včetně těch, kterými hovoří národnostní menšiny či naši přistěhovalci, neboť naše živoucí jazykové dědictví je poklad, je to zdroj, kterého je nutno si cenit.

Jazyk znamená pro každého z nás nejpřímější vyjádření naší kultury. Učením se cizím jazykům tak objevujeme ostatní kultury, hodnoty, zásady a postoje. Můžeme v Evropě objevit hodnoty, které máme společné. Tato otevřenost dialogu je zásadní součástí našeho evropského občanství a důvodem, proč jazyky představují jeden z jeho základních prvků.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Na jedné straně podporují programy EU pro výuku jazyků a výměnu, které stojí mnoho milionů EUR, mnohojazyčnost a na svých internetových stránkách zdůrazňují význam mnohojazyčnosti jako zásadního faktoru při zvyšování transparentnosti, legitimacy a účinnosti EU, avšak na druhé straně se EU sama těmito zásadami neřídí. Dokonce i internetová stránka současného předsednictví

nebere v úvahu, že němčina, kterou hovoří 18 % obyvatel EU, je jazykem s největším počtem rodilých mluvčích v EU, přičemž dalších 14 % občanů EU jí hovoří jako cizím jazykem.

Jde tak o promarněnou příležitost, jak se může EU více přiblížit svým občanům. V praxi by mohlo konsistentní užívání všech tří pracovních jazyků, tedy němčiny, angličtiny a francouzštiny, umožnit oslovení většiny obyvatelstva. Jelikož zpravodaj zřejmě došel k podobnému závěru, hlasoval jsem pro tuto zprávu.

Zita Pleštinská (PPE-DE), písemně. – (SK) V této zprávě se opět ukázalo, že čl. 45 odst. 2 má vážné nedostatky. Nová zpráva založená na pozměňovacím návrhu a na doplňujícím návrhu, umožní změnit původní zprávu zpravodaje, která byla přijata v příslušném výboru. Navrhovatelé převezmou zprávu a vloží tam nové body, které zpravodaj nemůže ovlivnit. A tak se zpráva přijatá ve výboru v případě přijetí alternativního návrhu nahradí novým textem. Tento postup považuji za velmi nespravedlivý vůči zpravodaji. Doufám, že Evropský parlament tento postup v nejbližším období přehodnotí a najde spravedlivější řešení.

Zprávu, kterou zpracoval Graça Moura, jsem pokládala za velmi vyváženou, a proto jsem nehlasovala pro alternativní návrh skupin PSE, ALDE a Verts/ALE. Jelikož tento návrh prošel, o původní zprávě se nehlasovalo. Souhlasím se zpravodajem, že jazyková a kulturní rozmanitost ovlivňuje významným způsobem každodenní život občanů. Představuje pro EU obrovský přínos, a proto je třeba podporovat programy výuky cizích jazyků a školních a kulturních výměn, a to jak v rámci EU, tak mimo ni.

Výměnné programy pro pedagogické pracovníky všech stupňů vzdělávání s cílem procvičit si vyučování různých předmětů v cizím jazyce pomohou při přípravě pedagogů, kteří by mohli následně své jazykové znalosti odevzdávat žákům a studentům ve svých rodných zemích. Vyzývám členské státy, aby se důsledně věnovaly přípravě pedagogů vyučujících cizí jazyky a aby zároveň zajistily také jejich odpovídající finanční ohodnocení.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Otázka mnohojazyčnosti a jejího zachování je jednou z největších výzev, před nimiž Společenství stojí. Důsledky politiky mnohojazyčnosti jsou dalekosáhlé a zřejmé, avšak pokud se tato politika uplatní chybně, mohou být výsledky žalostné.

Jednou z předností Evropy je její multikulturní charakter, který se projevuje také v mnohojazyčnosti. Je to zároveň společný závazek, který je založen na potřebách a obtížích při přetváření multikulturalismu do jasné síly, která spojí Společenství a která bude mít také dopad za jeho hranicemi a umožní Evropě zaujmout místo ve světě, které jí právem náleží. Ve hře je tedy mnoho. Špatná politika mnohojazyčnosti je založena na upřednostňování jednoho nebo více jazyků a na odsouzení ostatních k marginalizaci ve všech oblastech veřejného života. Evropská unie má velkou příležitost provádět prostřednictvím svého právního řádu a svým orgánům dobrou jazykovou politiku. O to je její odpovědnost ve všech těchto aspektech větší.

Zpráva, kterou zpracoval Graça Moura, neřeší všechny problémy spojené s právem jednotlivých evropských jazyků na koexistenci a s příslušnými privilegii. Vedle úředních jazyků existuje také velký počet jiných jazyků, kterými se v Evropě hovoří a které jsou v různém stupni ohroženy zánikem. Projevem dobré politiky mnohojazyčnosti by bylo, kdyby byly tyto jazyky ochraňovány. Zpráva se však spíše než na provádění myšlenky mnohojazyčnosti zaměřuje na učení se úředním jazykům. Tato otázka vyžaduje citlivý politický přístup schopný vývoje, a já se domnívám, že by se měla přijmout zpráva v tomto duchu.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Otázka mnohojazyčnosti je v evropském kontextu životně důležitá. Z toho důvodu jsem se zúčastnil různých iniciativ, které usilují o podporu a zajištění toho, aby byla mnohojazyčnost plně respektována. Evropa, v níž věřím, je také Evropou jazykové rozmanitosti. Z těchto důvodů se ztotožňuji s původní zprávou, kterou připravil Graça Moura. Stejně jako zpravodaj však nemohu souhlasit s tím, aby správná myšlenka úcty k jazykové rozmanitosti a ke svobodě jednotlivce a rodiny mohla či měla být používána jako zbraň v argumentaci ve prospěch extremistického nacionalismu. Taková naše debata není a nesmí být.

Mnohojazyčnost v tomto případě je a musí být podporován ve jménu myšlenky úcty k jazykové a kulturní rozmanitosti Evropy. Teď však není čas ani místo pro jiný typ boje, zejména pak pro takový, který odmítá subsidiaritu a svobodu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek, kterou připravil Graça Moura.

Jako vysokoškolský učitel zejména velmi podporuji návrh na podporu vyučování cizím jazykům a výměnných programů v oblasti vzdělávání a kultury, jako jsou dobře známé programy mobility mládeže. Tato schémata,

kteřá spravuje GŘ Komise pro vzdělávání a kulturu, dodávají zkušenostem studentů získaným při studiu zásadní přidanou hodnotu, a tím přispívají k pokroku EU na cestě ke společnosti založené na vzdělání.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh usnesení Evropského parlamentu s názvem *Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek (2008/2225(INI))*, neboť se domnívám, že kulturní a jazykové dědictví v rámci Evropské unie je poklad, který skutečně přispívá k „jednotě v rozmanitosti“. Také se domnívám, že školní a kulturní výměny, jakož i programy pro výuku cizích jazyků v zemích EU i mimo ni jsou prospěšné a je třeba je podporovat.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Mnohojazyčnost je bezpochyby jednou z velkých předností spojené Evropy. Získávání jazykových dovedností by mělo sloužit ke zlepšování kvalifikace lidí, získávání lepších pracovních míst a získávání nových mezilidských kontaktů. Podle každoročních studií, které provádějí jazykovědci, jsou osoby ovládající více jazyků schopnější, prokazují větší představitost a více než jednojazyčné osoby uvažují mimo zaběhnuté vzorce. Jsou také tvořivější a mají širší obzory. A to ani nezmiňují evidentní výhodu, že mohou komunikovat s větším počtem lidí, kteří mají často zcela odlišné postoje vyvěrající z příslušnosti k odlišným kulturám či národům.

Tyto přínosy mnohojazyčnosti ukazují, že musíme učení se jazykům považovat za prioritu. Z toho důvodu je velmi důležité, aby měli všichni občané Společenství v přístupu k učení se jazykům rovné příležitosti. Z toho důvodu podporuji kroky Komise při průzkumu a vyhodnocování stavu studia cizích jazyků a metod a programů vyučování cizích jazyků. Domnívám se, že cílem těchto kroků je sladit v budoucnu v Evropské unii vyučování cizích jazyků, což vyústí v lepší jazykové dovednosti a v konečném důsledku se to odrazí v počtu vysoce kvalifikovaných občanů Společenství.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Mnohojazyčnost představuje v Evropském parlamentu velký přínos. Jakožto jediný parlament na světě, který disponuje simultánním tlumočením do dvaceti tří různých jazyků, bychom měli učinit vše pro to, abychom tento jedinečný aspekt své práce zachovali. Všichni občané EU by měli mít možnost přechít si o práci orgánů EU ve svém vlastním jazyce a členské státy by měly dělat vše pro to, aby všem občanům EU poskytl příležitost osvojit si ostatní jazyky EU.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) V každém případě podporuji mnohojazyčnou Evropskou unii. Mnohojazyčnost Evropské unie zdůrazňuje její kulturní pluralitu, která dokazuje její jedinečnost. Jazykové dovednosti občanů spojené Evropy by se měly stále rozvíjet. Mnohojazyčnost je zásadním prvkem evropské integrace, neboť umožňuje, aby si občané svobodně vybrali, kde chtějí bydlet a hledat práci. Zároveň je třeba zdůraznit význam mateřského jazyka jako prostředku k získání odpovídajícího vzdělání a profesní kvalifikace.

Měli bychom věnovat obzvláštní pozornost trvalé potřebě zvyšovat schopnosti učitelů cizích jazyků a zavádět nové vyučovací metody. Zpravodaj zdůrazňuje význam pomoci občanům, kteří se chtějí sami učit cizí jazyky, v tomto učení, a poznamenává také, že je důležité, aby si cizí jazyky osvojovali též starší lidé. Stejně jako zpravodaj si myslím, že je zásadní, aby byla občanům poskytována stálá pomoc při učení se cizím jazykům, a že by se měla věnovat obzvláštní pozornost občanům s různými znevýhodněními. Myslím, že učení se jazykům pomůže v boji proti diskriminaci a podpoří integraci zemí spojené Evropy.

Plně podporuji požadavky Evropského parlamentu, pokud jde o mnohojazyčnou Evropu.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) Usnesení o mnohojazyčnosti je přínosem pro Evropu a důležitým krokem směrem k Evropě založené na vzdělání, neboť v něm trváme na tom, aby byly úřední jazyky uznány za rovnocenné ve všech oblastech veřejné činnosti. Jsem přesvědčena, že jazyková rozmanitost Evropy představuje hlavní kulturní přínos. Bylo by nesprávné, kdyby se EU omezila na jediný jazyk.

V usnesení se připomíná význam mnohojazyčnosti, který se netýká pouze hospodářských a společenských aspektů, nýbrž také kulturní a vědecké tvorby a jejího šíření, jakož i významu literárních a technických překladů pro dlouhodobý rozvoj EU.

V neposlední řadě jazyky sehrávají důležitou úlohu při formování a posilování identity.

Mnohojazyčnost je oblastí se širokým záběrem. Má obrovský dopad na životy evropských občanů. Členské státy jsou vyzývány, aby mnohojazyčnost v budoucnu začlenily vedle vzdělávání také do dalších politik.

Oceňuji, že usnesení podporuje studium druhého jazyka Evropské unie pro úředníky, kteří se při práci dostávají do styku s občany jiných členských států.

Úloha orgánů EU je rozhodující jak při zajišťování dodržování zásady rovnosti jazyků, tak ve vztazích mezi členskými státy a v samotných orgánech EU, jakož i ve stycích občanů EU s vnitrostátními orgány, orgány Společenství a mezinárodními institucemi.

Podpořila jsem usnesení, blahopřeji zpravodaji a jsem hrdá, že jsem byla první ze slovenských poslanců, kdo v rámci orgánů otevřel diskusi o mnohojazyčnosti prostřednictvím písemné deklarace.

– **Zpráva: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)**

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu, kterou připravil pan van Nistelrooij, a to vzhledem k významu územní soudržnosti pro zajištění toho, aby se Evropská unie nadále ubírala cestou trvale udržitelného a harmonického rozvoje a čím dál více přetvářela svou územní soudržnost a rozmanitost v přínos.

Zelená kniha znamená důležitý krok v rozvoji územní soudržnosti a sdílené odpovědnosti Unie. Také vyzývá k široké diskusi o tomto tématu mezi evropskými orgány, vnitrostátními a regionálními orgány, hospodářskými a sociálními partnery a dalšími subjekty zapojenými do evropské integrace a územního rozvoje.

Mezi nejpozitivnější aspekty patří hodnota, která se připisuje potenciálu evropského území a jeho rozmanitosti, a také tři klíčové koncepty pro vyváženější a harmoničtější rozvoj v každém regionu: omezení negativních dopadů spojených s rozdíly v hustotě osídlení, spojení mezi územími za účelem překonání vzdáleností a spolupráce za účelem překonání rozdělení.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), písemně. – (PT) Blahopřeji panu van Nistelrooijovi k jeho zprávě a zejména k tomu, že je ochoten převzít různé pozměňovací návrhy, které byly k jeho zprávě předloženy.

Plně tuto zprávu podporuji.

Zcela souhlasím s tím, aby se spojila diskuse o územní soudržnosti s diskusí o budoucnosti politiky soudržnosti EU, a to vzhledem k tomu, že reforma této politiky musí zohlednit závěry prvně jmenované diskuse.

Ztotožňuji se s tím, jak zpravodaj hodnotí Zelenou knihu a jak analyzuje koncept územní soudržnosti, a podporuji jeho doporučení pro budoucnost územní soudržnosti, zejména pak ve věci:

- definování územní soudržnosti;
- zveřejnění Bílé knihy o územní soudržnosti;
- posílení cíle evropské územní spolupráce;
- integrace územní soudržnosti do budoucího rozvoje všech politik Společenství;
- vypracování dodatečných kvalitativních ukazatelů;
- měření územního dopadu odvětvových politik Společenství a návrhu způsobů, jak dosáhnout synergií mezi územními a odvětvovými politikami;
- rozvoje komplexní evropské strategie pro regiony se specifickými zeměpisnými rysy;
- zavedení komplexního systému postupné přechodové pomoci regionům, které již brzy překročí mez 75 % HDP; a
- rozvoje víceúrovňové územní správy.

Hlasoval jsem tudíž pro.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zpravodaj v této zprávě píše, že politika soudržnosti je jednou z neúspěšnějších investic EU. To je překvapivý závěr, a to v neposlední řadě z toho důvodu, že Evropský účetní dvůr zcela nedávno – v listopadu loňského roku – potvrdil, že 11 % z částky 42 miliard EUR, která byla schválena v roce 2007 v rámci politiky soudržnosti EU, nemělo být nikdy vyplaceno.

Zdá se, že si to ho je zpravodaj plně vědom, a v bodě 17 vyzývá ty, kdo se zapojují do diskuse o územní soudržnosti, aby se vystříhali veškerých zmínek o rozpočtových a finančních dopadech navrhované politiky – jinak řečeno, aby nad nimi přivřeli oči.

Politika soudržnosti EU je špatně promyšlena. Ze sociálně-hospodářského hlediska lze říci, že kde je třeba brát ohled na peníze daňových poplatníků, jedná se o naprostou katastrofu. Červnová kandidátka přirozeně hlasovala proti této zprávě jako celku.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Co znamená zamítnutí našich návrhů ze strany Evropského parlamentu pro usnesení o politice soudržnosti EU? V těchto návrzích se zdůrazňovalo, že:

- hlavním cílem strukturální politiky musí být podpora skutečné konvergence, a to tím, že bude působit jako nástroj přerozdělování nejméně rozvinutým zemím a regionům Evropské unie;
- cíl snížit rozdílu, o který nejméně rozvinuté regiony zaostávají, nesmí hrát v územní soudržnosti druhé housle;
- je třeba nalézt pro nové priority nové finanční zdroje Společenství, a to tím spíše, že stávající finanční zdroje Společenství jsou pro potřeby splnění cílů skutečné konvergence nedostatečné;
- je třeba posílit rozpočet Společenství, a to za účelem podpory hospodářské a sociální soudržnosti na úrovni EU;
- pozemková správa a územní plánování jsou odpovědností každého členského státu;
- je třeba přijmout opatření k odstranění tzv. statistického efektu;
- konkurenceschopnost nesmí být náhražkou konvergence v těch členských státech a regionech, které zaostávají v sociálně-hospodářském rozvoji, a politika soudržnosti a s ní spojené finanční zdroje nesmí být podřízeny hospodářské soutěži a liberalizaci, o níž usiluje Lisabonská strategie.

Jednou z možných odpovědí by mohla být ta, že v mezním případě je proklamovaná politika soudržnosti skutečně ohrožena..

James Nicholson (PPE-DE), písemně. – Koncept územní soudržnosti se nyní uznává vedle sociální a hospodářské soudržnosti jako klíčový cíl Unie.

Podstatou územní soudržnosti je dosažení vyváženého rozvoje v celé EU a v tomto smyslu by tato politika měla zaujímat ústřední pozici mezi všemi politikami Společenství. V této zprávě se zdůrazňuje skutečnost, že územní soudržnost bude obzvláště důležitá pro zeměpisně znevýhodněné oblasti, jako jsou horské regiony a ostrovy.

Komise nyní musí předložit legislativní balíček, v němž budou navržena konkrétní ustanovení a politické kroky týkající se územní soudržnosti, aby bylo této soudržnosti dosaženo.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Diskuse o územní soudržnosti znamená mnohem více než jen rozpočtovou rozpravu či rozpravu o politikách Společenství; je to diskuse o hlavních zásadách jednoho ze zakládajících a zásadních konceptů evropské myšlenky v podobě, jak ji chápeme. Posuzování politiky soudržnosti a hledání nejvhodnějších řešení v kontextu Evropy rozšířené na 27 členských států, která v současné době prochází hospodářskou krizí, tudíž zasluhují náš souhlas a podporu. To však neznamená, že souhlasíme s celým obsahem Zelené knihy či že jej vítáme.

Vzhledem k tomu, která kritéria považujeme za důležitá, jsou tři klíčové koncepty tohoto hodnocení v pořádku; jde konkrétně o: omezení negativních dopadů spojených s rozdíly v hustotě osídlení, spojení mezi územími za účelem překonání vzdáleností a spolupráce s cílem překonat rozdělení. Vzhledem k přesné povaze toho, co je ve hře, nelze připustit, aby míra strukturální pomoci závisela na počtu obyvatel, kterých se týká, nýbrž přesně naopak. Koncept územní soudržnosti musí být sám o sobě založen na myšlence vytvoření prostoru, který lidé považují za přitažlivý a vhodný k životu. To je jeden z našich cílů, který musíme jasně sledovat.

Myšlenka soudržnosti je v zásadě myšlenkou solidarity, jíž jsme všichni vázáni a z níž můžeme mít všichni prospěch.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě o Zelené knize o územní soudržnosti a jednání o budoucí reformě politiky soudržnosti, kterou připravil pan van Nistelrooij.

Důvody mého nesouhlasu plynou z odlišného chápání územní soudržnosti, a nemohu proto podpořit zpravodajovy úvahy.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Souhlasím ze zpravodajem, že musíme jasněji definovat zásadu územní soudržnosti.

– **Zpráva: Oldřich Vlasák (A6-0031/2009)**

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu pana Vlasáka o městské dimenzi politiky soudržnosti v novém programovém období. Žiji v Poznani, regionálním středisku Velkopolska. Téměř každý den pozoruji, že rozvoj města má pozitivní dopady na rozvoj celého regionu. Dokonce bych se odvážil tvrdit, že se zde naplňuje dlouho očekávaná synergie mezi rozvojem města a venkova.

Rozvoj měst nemá nic společného s místním centralismem. Ti, kdo jsou proti rozvoji velkých měst, si často nejsou vědomi významu těchto měst pro regiony, v nichž se nacházejí. Některé funkce velkého města nemohou být pro samotnou svou povahu přeneseny na venkovské oblasti. Lidé, kteří řídí města, mají obzvláštní odpovědnost. Úkoly, které řeší, pokud jde o plánování, územní řízení, sociální dialog, kulturu a vzdělávání a vytváření udržitelných pracovních míst založených na znalostech, jsou velmi složité. Některé z těchto úkolů s sebou nesou nutnost úzké spolupráce s místními orgány veřejné moci na jiných úrovních.

Je také důležité, aby městská dimenze politiky soudržnosti nekonkurovala rozvoji venkova, nýbrž aby se navzájem doplňovaly. Jak venkovské, tak městské oblasti se mohou a měly by se rozvíjet, a Evropská unie podporuje oba tyto procesy.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Vlasáka o městské dimenzi politiky soudržnosti v novém programovém období.

Třebaže chápu význam trvale udržitelného rozvoje měst, myslím si, že bude obtížné dosáhnout jej bez obecné definice „městských oblastí“.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu a rád bych využil této příležitosti k posílení názoru, že je třeba dosáhnout integrovaného přístupu k politice soudržnosti.

Tato integrace by však měla být nástrojem ke získání přínosů pro Evropu, a nikoli omezujícím opatřením, což je nutné bedlivě sledovat.

Městská soudržnost je pro dosažení trvale udržitelného hospodářského a sociálního pokroku zásadní. V tomto ohledu bych chtěl zdůraznit zásadní úlohu dopravy a moderní dopravní infrastruktury pro dosahování výsledků politiky soudržnosti v městských oblastech.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Městskou dimenzi politiky soudržnosti je nutno více upřednostňovat.

– **Zpráva: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)**

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Mikolášika o provádění Nařízení o strukturálních fondech na období 2007–2013: výsledky jednání ohledně vnitrostátních strategií a operačních programů politiky soudržnosti.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Je třeba podrobně sledovat provádění Nařízení o strukturálních fondech na období 2007–2013, a to za účelem řádného využití peněz daňových poplatníků a umožnění toho, aby mohly být programy po roce 2013 řádně vyhodnoceny.

– **Zpráva: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)**

Adam Bielan (U), písemně. – (PL) Malé podniky hrají významnou úlohu ve vytváření pracovních míst v Evropě, a měli bychom jim tedy usnadnit fungování. Rád bych zdůraznil, že podporuji všechny iniciativy, jejichž cílem je podpořit malé podniky v EU a pomoci lidem, kteří chtějí vykonávat samostatnou výdělečnou činnost.

Podpořil jsem Becseyovu zprávu, jelikož příznivě hodnotí iniciativu týkající se mikroúvěrů v Evropě.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Bude-li evropská iniciativa týkající se mikroúvěrů úspěšná, mohla by zásadním způsobem pomoci v dosažení cílů v oblasti růstu a zaměstnanosti stanovených v obnovené Lisabonské strategii a vytvořit moderní, tvůrčí a dynamickou evropskou ekonomiku. Malé podniky jsou zásadním zdrojem růstu, zaměstnanosti, podnikatelských schopností, inovace a soudržnosti v EU. Mikroúvěry mohou především podpořit jednu ze čtyř priorit Lisabonské strategie – konkrétně mám na mysli poskytování podnikatelských příležitostí lidem tím, že se jim pomůže ve společenské a hospodářské (re)integraci a že

budou zaměstáni. Lisabonskou strategii lze skutečně považovat za úspěšnou pouze tehdy, pokud míra zaměstnanosti významně vzroste. Výstup evropské iniciativy v oblasti mikroúvěrů by měl být moderní a měl by věnovat největší pozornost těm nejrelevantnějším skupinám, kterým dosud nebyla dostatečná pozornost věnována.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Mikroúvěry v EU dosud nedosáhly takového úspěchu ve snižování chudoby, jakého dosáhly v rozvojových zemích, zejména v jižní Asii a Latinské Americe. Mikroúvěry jsou však velmi potřebné, zejména pro ty, kteří si nemohou vzít půjčku v tradičním bankovním sektoru. Mikroúvěry se coby obchod od tradičního bankovníctví liší. Jsou přiznávány nejen z finančních důvodů a nikoli pouze za účelem zisku, nýbrž také pomáhají v podpoře soudržnosti, neboť jejich cílem je integrovat lidi, kteří se nacházejí v nepříznivé situaci a chtějí založit mikropodnik.

Bude-li evropská iniciativa týkající se mikroúvěrů úspěšná, mohla by pomoci v dosažení cílů stanovených v obnovené Lisabonské strategii pro růst a zaměstnanost a v dosažení stavu, kdy bude evropská ekonomika více inovativní, tvůrčí a dynamická. Zejména mohou mikroúvěry pomoci v uskutečnění prioritního zvýšení hospodářského potenciálu podporou integrace či opakované sociální a hospodářské integrace lidí prostřednictvím samostatné výdělečné činnosti.

Proto podporuji návrh zpravodaje, který nás žádá, abychom přijali odpovídající vnitrostátní institucionální, právní a obchodní rámce k podpoře příznivějšího prostředí pro rozvoj mikroúvěrů a zavedení harmonizovaného evropského rámce pro nebankovní instituce poskytující mikroúvěry.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy s doporučeními Komise o Evropské iniciativě pro rozvoj mikroúvěrů na podporu růstu a zaměstnanosti. Souhlasím se zpravodajem, že malé podniky jsou zásadním zdrojem růstu, zaměstnanosti, podnikatelských schopností, inovace a soudržnosti v EU.

Měli bychom položit důraz na skutečnost, že mikroúvěr se často přiděluje nikoli pouze z finančních důvodů a nejen za účelem zisku, nýbrž také pomáhá v podpoře soudržnosti, neboť jejich cílem je znovu začlenit do společnosti lidi, kteří se nacházejí v nepříznivé situaci.

Podporuji přijetí zprávy. S ohledem na to, že mikroúvěry mohou přispět k odblokování podnikatelského potenciálu tím, že pomohou lidem zahájit samostatnou výdělečnou činnost, se domnívám, že by tato metoda měla být v EU zavedena.

Jamila Madeira (PSE), písemně. – (PT) Tato zpráva je velice důležitá v kontextu práce, kterou EU odvádí v oblasti politiky soudržnosti a politiky rozvojové spolupráce.

Tento názor také Evropský parlament podpořil ve svém písemném prohlášení P6_TA(2008)0199 ze dne 8. května 2008, jehož jsem měla tu čest být jednou z prvních signatářek a signatářů.

Hlasovala jsem tedy pro tuto zprávu, neboť každý druh investice a podpory v této oblasti je naprosto žádoucí a naléhavý, a to zejména v současném kontextu hospodářské a finanční krize. Je tedy nyní třeba, aby Evropská komise a Rada urychleně přistoupily ke konkrétním krokům za účelem zvýšení důvěryhodnosti a soudržnosti systému.

David Martin (PSE), písemně. – Mikroúvěry v EU dosud ve snižování chudoby nedosáhly takového úspěchu jako v rozvojových zemích. Podporuji tuto zprávu, jelikož bude-li evropská iniciativa týkající se mikroúvěrů úspěšná, mohla by zásadním způsobem pomoci v dosažení cílů stanovených v obnovené Lisabonské strategii, neboť malé podniky jsou zásadním zdrojem růstu, zaměstnanosti, podnikatelských schopností, inovace a soudržnosti v EU.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Nyní dochází k diskusím o opatřeních k obnovení poskytování úvěrů. Za stávající hospodářské krize a zejména v zemích, jako je Rumunsko, které nyní vyjednávají o půjčkách od mezinárodních finančních institucí, je naprosto nezbytné, aby banky obnovily svou hlavní funkci, jíž je poskytovat obyvatelstvu opět úvěry.

Domnívám se, že zpráva pana Becseyho je inovační, neboť zahajuje diskusi o této otázce, avšak z nové perspektivy, přičemž se při identifikaci řešení současného zablokování finančního systému neomezuje pouze na bankovní systém.

Tato zpráva, která se týká problematiky mikroúvěrů, se zaměřuje na znevýhodněné skupiny ve společnosti, jako jsou menšiny, romská komunita či obyvatelé venkovských oblastí, kteří v sobě mají nevyužitý potenciál

a chtějí založit malé podniky, avšak nemohou tak učinit, jelikož nedostanou půjčku od bankovní instituce. Tito lidé nemají mnoho možností.

Proto považují návrh pana Becseyho na zřízení fondu Společenství k podpoře mikroúvěrů pro lidi a společnosti bez přímého přístupu k bankovním půjčkám a na zlepšení informování o těchto finančních nástrojích za velmi vhodný.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hodlám se při hlasování o zprávě pana Becseyho o Evropské iniciativě pro rozvoj mikroúvěrů na podporu růstu zdržet hlasování.

S některými body obsaženými ve zprávě souhlasím, avšak jsem rozhodně proti některým jiným bodům, a proto nemohu předložený text plně podpořit, a proto se zdržím hlasování.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Mikroúvěry mohou pomoci mnoha velmi chudým lidem na celém světě, zejména ženám, vymanit se z naprosté chudoby. Orgány a členské státy EU by měly na podporu mikroúvěrů vynaložit větší úsilí.

6. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

Předsedající. – Tím končí sdělení o úmyslu hlasovat.

Sejdeme se opět v 15:00 a budeme se věnovat stanoviskům k přípravám summitu G20.

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:35 a pokračovalo v 15:05.)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

7. Příprava schůzky na nejvyšší úrovni G20 dne 2. dubna – za účasti Gordona Browna, premiéra Spojeného království, člena Evropské rady (rozprava)

Předseda. – Dámy a pánové, vážení kolegové, je mi velkou ctí uvítat zde dnes odpoledne premiéra Spojeného království, Gordona Browna. Pane premiére, vítejte v Evropském parlamentu.

(Potlesk)

Pan premiér učiní v Evropském parlamentu prohlášení o přípravách na schůzku na nejvyšší úrovni G20, která se uskuteční příští týden. Tato schůzka na nejvyšší úrovni, jež se bude konat v Londýně dne 2. dubna 2009, přichází v době rozhodujícího pokroku v otázce vypořádání se se současnou mezinárodní hospodářskou a finanční krizí. Vedoucím představitelům průmyslového světa i rozvíjejících se hospodářství nabízí významnou příležitost, aby spolupracovali na vypracování společného programu pro okamžité nastolení hospodářské stability a dlouhodobé obnovy. Je třeba, aby se na londýnské schůzce na nejvyšší úrovni dospělo ke shodě o makroekonomických politikách a regulačních strukturách, které nám pomohou zotavit se ze současné krize a stanovit lepší a udržitelnější rámec pro budoucnost.

Jako předseda G20 nám Gordon Brown nabízí aktivní mezinárodní vedení v době, která se ukazuje být jedním z nejsložitějších období v nedávné historii. Rychlost, s jakou pomohl vyvinout G20 jakožto nový nástroj mezinárodní hospodářské správy, je jak povzbuzující, tak obdivuhodná. Jednání pana premiéra mělo rovněž silný a pozitivní vliv na to, abychom viděli, že Spojené království umí účinně spolupracovat se svými partnery v Evropské unii, protože společně nalézáme inovativní řešení mnoha výzev, kterým společně čelíme.

Vždy jsem věřil, že je důležité, aby Británie hrála v Evropské unii významnou roli jakožto ústřední aktér.

(Potlesk)

Pane premiére, velmi vítáme vaši odhodlanost takovou roli hrát.

Je mi velkou ctí předat slovo britskému premiérovi, Gordonu Brownovi.

(Potlesk)

Gordon Brown, premiér Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku. – Pane předsedo, dovoluji mi, abych vám poděkoval za čest, které se mi dostalo v podobě pozvání zde hovořit, a za vaše úspěšné předsednictví v Evropském parlamentu. Dovolte mi poděkovat poslancům Evropského parlamentu a členům Evropské komise vedené předsedou Barrosem: díky práci vás všech a díky generacím, na jejichž práci stavíme, se dnes těšíme ze svobodné a jednotné Evropy, která bude opravdu patřit mezi největší úspěchy lidské historie a v současnosti představuje signál naděje pro celý svět.

(Potlesk)

A pokud někdo v jakékoli zemi nebo na jakémkoli kontinentě pochybuje o tom, jak lidská vůle a odvaha představitelů, kteří sledují určité poslání, může vybudovat novou budoucnost bez ohledu na minulá desetiletí beznaděje, nechme je zamyslet se nad tím, jak před 60 lety Evropané hovořili o navždy zakořeněných konfliktech a vztazích, které nemohou být nikdy napraveny. Hovořili o tvrdé, dlouhé a drsné studené válce. Nevěřili, že je možné, aby naše Evropa vůbec někdy mohla žít v úplném míru, a již vůbec ne tomu, že by se mohla sjednotit a spolupracovat.

Nechme je tedy přemýšlet nad tím, že dnes po letech spolupráce a jednoty by zpochybňovali to, že společně jsme silnější a bezpečnější, než kdybychom byli rozděleni, jen ti, kteří zastávají politické extrémy.

(Potlesk)

Dne 9. listopadu tohoto roku oslavíme 20. výročí události, která musí pro každého z nás na tomto shromáždění představovat jednu z nejvýznamnějších událostí v našich životech – pád Berlínské zdi. Byla to zeď zbouřaná odhodláním lidí přesvědčených o tom, že lidé Evropy by již nikdy neměli být rozděleni žádnou hranicí, žádným zastrasováním a žádným utlačováním.

Přátelé, dnes již neexistuje žádná stará Evropa, žádná východní nebo západní Evropa. Je zde pouze jedna Evropa a to je Evropa, která je naším domovem.

Stojím zde a jsem hrdý, že jsem Brit a že jsem Evropan zastupující zemi, která sama sebe nespatřuje jako ostrov odtržený od Evropy, ale jako zemi ve středu Evropy – nikoli ve stínu Evropy, ale v hlavním proudu Evropy.

(Potlesk)

Proto jsem rovněž hrdý, že Lisabonská smlouva byla v britském parlamentu ratifikována převážnou většinou hlasů.

(Hlasitý potlesk)

Domnívám se, že my v Evropě máme jedinečné postavení na to, abychom vedli svět v otázce naplňování nových a významných výzev globalizace, před kterými stojíme. Máme jedinečné postavení kvůli tomu, čeho jsme dosáhli v naší Unii. Rád bych poděkoval poslancům tohoto Evropského parlamentu. Všichni byste měli být hrdí na to, čeho jsme společně dosáhli – vytvořili jsme nejvýznamnější a největší jednotný trh na světě, jenž v současnosti nabízí příležitosti 500 milionům lidí, a vyvinuli jsme nejúspěšnější úsilí v hospodářské spolupráci, které nemá na světě obdoby. Měli byste být hrdí na to, že tento úspěch náleží Evropské unii.

Rovněž byste měli být hrdí na komplexní rámec ochrany životního prostředí, který budujeme – je to významný úspěch evropské koordinace a tento kontinent je prvním na světě, který si jasně vytyčil cestu směrem k nízkouhlíkovému hospodářství.

(Potlesk)

Měli byste být hrdí také na to, že prostřednictvím největšího světového programu pomoci se tato Evropská unie trvale zavázala k záchraně a změnám životů kdekoli na světě.

Mnoho práv spotřebitelů a práv na pracovišti, ze kterých se těšíme po celé Evropě, vyústilo z kampaní vedených jednotlivými poslanci a skupinami tohoto Parlamentu.

Nezapomeňme na to, že Evropská unie disponuje nekomplexnější sociální ochranou na světě – souborem práv a povinností, který byl pro občany Británie rozšířen, když, a jsem hrdý to říct, naše vláda směřovala Británii k sociální oblasti.

Pane předsedo, úspěchy Evropy by byly nemožné bez spolupráce mezi národy, které vy a tento Parlament zastupujete. Ano, můžeme vidět jednotu posilovanou tím, že úředníci se setkávají s ostatními úředníky i za

hranicemi. Ano, můžeme vidět jednotu, když se vedoucí představitelé setkávají s ostatními vedoucími představiteli. Avšak jednotu, která přetrvává, je demokratická jednotu zakořeněná ve společných hodnotách lidí, kteří jsou nyní zastupováni v tomto Parlamentu, jednotu je více než smlouvy, více než orgány, více než jednotlivci, jsou to tyto významné hodnoty, které nás úzce spojují – je to naše víra, víra Evropské unie, že svoboda, hospodářský pokrok a sociální spravedlnost postupují kupředu společně, nebo vůbec.

Jsou to hodnoty zakořeněné v tom, co jsme se naučili společnou prací – jde o pravdu, že svoboda se nikdy nesmí stát bojem, že trhy by měly být svobodné, ale nikdy bez hodnot, a víru v to, že spravedlivé jednání je důležitější než zásada laissez-faire (zásada volného průběhu tržních sil).

V průběhu této krize jsme znovu zjistili, že bohatství nemá pro společnost žádnou velkou hodnotu, pokud není ku prospěchu větší skupině lidí než bohatým. Bohatství má hodnotu pouze tehdy, neobohacuje-li pouze některá společenství, ale všechna.

Není to pouze naše politická filosofie – v Evropě těmito skutečnostem věříme, protože jsme je zažili v průběhu práce, kterou jsme vykonali ve svých zemích.

Uprostřed globální krize, která z historického hlediska dosahuje značně nevídané rychlosti, rozsahu a dopadu, s vámi nyní chci prodiskutovat, jak prostřednictvím uplatňování těchto hodnot, které jsou nyní součástí naší DNA – naučili jsme se to v Evropě v průběhu času – se může Evropa a svět vyrovnat se čtyřmi výzvami globalizace: finanční nestabilitou ve světě nynějších globálních toků kapitálu; zhoršováním životního prostředí ve světě nedostatku energie; extremismem a hrozbou, již přináší ve vztahu k bezpečnosti ve světě nevídané mobility; a rostoucí chudobou ve světě zhoršující se nerovnosti.

Rovněž chci prodiskutovat, jak se prostřednictvím globálního hospodářství, které společně pečlivě řídíme, miliardy lidí v Asii a kdekoli jinde, z nichž většina produkuje pouze *svoje* zboží, mohou stát zítřejšími spotřebiteli *našeho* zboží, jak budeme moci být v příštích dvaceti letech svědky největšího rozmachu pracovních příležitostí pro střední třídu a zvýšení příjmů v historii a jak navzdory všem problémům, které v současnosti máme, budeme moci vidět světové hospodářství, které dvojnásobně vzroste a vytvoří nové příležitosti pro nás všechny ve všech našich zemích.

Chci prodiskutovat, jak můžeme ze světa, který dnes vypadá jako neudržitelný, nebezpečný a nerovný, vybudovat skutečně globální společnost, která bude udržitelná pro všechny, bezpečná pro všechny a spravedlivá vůči všem.

Dovolte mi, abych zopakoval: domnívám se, že Evropská unie má jedinečné postavení pro to, aby budovala takovou budoucnost právě z důvodu, že v posledních 60 letech jsme prokázali, že jako Evropa můžeme naplnit výzvy přeshraniční spolupráce, spolupráce mezi národy a budování jednoty na základě rozmanitosti a vypořádat se s těmito výzvami.

Někteří z vás budou vědět, že jsem po mnoho let podporoval myšlenku globální Evropy a provedení hospodářských reforem, které by to umožnily. Víím, že někteří kritici uváděli, že jsem více podporoval globální opatření, protože jsem byl menším příznivcem evropských opatření. Ale já jsem tuto myšlenku v nedávných letech tolik podporoval přesně proto, že si horlivě přeji, aby Evropa zaujala ve světě vedoucí postavení, a protože se domnívám, že evropské země, jež se soustředí na hodnoty svobody, spravedlnosti a odpovědnosti, mají světu mnoho co nabídnout, protože i svět se s ohledem na tyto hodnoty sblíží.

Chci vidět globalizaci, která je otevřená, umožňuje volné obchodování a je pružná, ale která je také reformující, všeobecná a udržitelná. To je zpráva, kterou může Evropa v této době, která podrobuje hospodářství velké zkoušce, vyslat zbytku světa a sdílet ji s ním.

Jak víte, v současné době je svět zmítán mezinárodní vichřicí. Žádná evropská země není vůči jejím dopadům imunní. Dotýká se každého podniku, každého pracovníka, každého majitele domu a také každé rodiny.

Buďme vůči sobě upřímní: náš globální hospodářský systém se vyvinul a zdeformoval způsoby, které jsou v rozporu s hodnotami, které vyznáváme a podporujeme v našich rodinách, v našich společenstvích a ve všech ostatních součástech našich životů – hodnoty, jako například chovat se k ostatním poctivě a nést odpovědnost, ocenit pilnou práci a naopak neoceňovat neodpovědné výstřelky.

Komplexní produkty, jako jsou bankovní deriváty, které měly rozptýlit riziko po celém světě, místo toho šířily nákazu. Již si nemůžeme dovolit, aby bylo po světě šířeno riziko bez jakékoli odpovědnosti. Tvrdím, že každá část tzv. stínového bankovního systému musí nyní spadat do působnosti kontrolní sítě.

(Potlesk)

Zavedená tržní omezení dohodnutá v jedné zemi nebo regionu jsou překonávána globální soutěží mezi všemi zeměmi. Tvrdím, že není dostatečné podporovat samoregulaci a umožnit tzv. závod ke dnu (race to the bottom): musíme se dohodnout na mezinárodních standardech pro transparentnost, uveřejňování a – ano – také odměňování.

(Potlesk)

Víme, že stejně jako globalizace překračovala národní hranice, překračovala také morální hranice. Jak jsme na základě vlastní zkušenosti zjistili, problémem nespoutaných volných trhů v nekontrolovaném tržním prostředí je to, že mohou omezit veškeré vztahy na transakce, veškeré motivace na vlastní zájem, veškerý smysl pro hodnoty na spotřebitelskou volbu a veškerý smysl pro cenu na cenovku.

Ale dobrá společnost a dobré hospodářství potřebuje silný smysl pro hodnoty. Nejedná se o hodnoty, které pramení z trhu, ale o hodnoty, které na trh přineseme; pevné hodnoty, jako je čestnost, odpovědnost, poctivost a ocenění pilné práce – jsou to hodnoty, které nevychází z trhů, ale vychází skutečně ze srdce.

Protože se připravujeme na londýnskou schůzku na vrcholné úrovni, navrhuji na začátek naší dnešní rozpravy, abychom jakožto Evropa zaujali ústřední postavení v otázce nahrazení tzv. Washingtonského konsenzu novým a principiálním hospodářským konsenzem přizpůsobeným naší době.

Vzhledem k tomu, že čelíme všem těmto globálním problémům, nemůžeme zůstat nečinní. Musíme jednat. Samozřejmě máme volbu a já vím, že některé láká vyrovnat se s touto novou nejistotou tím, že ustoupíme – zkouší se cítit bezpečně tím, že se pokusí vytáhnout padací mosty a vrátit čas. Ale říkám vám, že jestli víme něco z minulosti, pak je to skutečnost, že protekcionismus je politikou kapitulace, politikou ústupu a politikou strachu a nakonec vůbec nikoho nechrání.

(Potlesk)

Místo abychom směřovali k izolaci, vydejme se cestou spolupráce. To naplňuje všechny naše národní zájmy. Proto navrhuji, aby Evropa zaujala vedoucí postavení ve smělém plánu, který má zajistit, že každý kontinent nyní učiní změny ve svém bankovním systému a otevře tak cestu ke společné prosperitě, že se každá země bude podílet a spolupracovat na stanovení globálních standardů finanční regulace a že každý kontinent vynaloží zdroje potřebné na zajištění hospodářského růstu a pracovních míst.

Jaký je tento program? Nejprve je nutné říct, že trh je tu, aby nám sloužil; my tu nejsme proto, abychom sloužili trhu. Proto jsme v Británii, ostatních zemích v Evropě a nedávno v Americe odstranili nejistotu, která sužovala bankovní odvětví, abychom znovu umožnili půjčky pro lidi, kteří je potřebují, a ti tedy mohli dál vést svůj běžný život i uprostřed této výjimečné doby. Domnívám se, že společné zásady, které překračují meze plánů Spojených států, Spojeného království a Evropy, jejichž cílem je očistění rozvah bank, pomohou širší ekonomice obnovit důvěru a oživit půjčování.

Vůbec poprvé jsme po celém světě dosáhli shody, která je vyjádřena v Larosièrově zprávě, ve zprávě G30 od Paula Volckera, v Turnerově zprávě ve Spojeném království a v reformě finanční stability. Tato shoda se týká toho, že v zájmu ochrany úspor občanů by měly být v celé Evropě a v celém světě zavedeny přísné standardy regulace a ty by měly být uplatňovány a plně monitorovány nejen v jedné zemi, ale na každém kontinentě světa.

Poprvé se také domnívám, že se můžeme dohodnout na velkých změnách nezbytných pro koordinované kroky, které budou znamenat začátek konce daňových rájů a extrateritoriálních finančních středisek.

(Potlesk)

Řekněme společně, že naše regulační opatření by se měla vztahovat na každou banku, všude, vždy, bez možnosti výjimek pro stínový bankovní systém a aniž by v jakýchkoli částech světa existovaly úkryty pro subjekty, které odmítají platit jejich spravedlivý podíl, co se týče daní.

Víme rovněž, že celosvětový fiskální a měnový podnět pro naše hospodářství může být v každé zemi dvakrát účinnější, přijmou-li ho všechny země. Domnívám se, že letos jsme svědky největšího poklesu úrokových sazeb, jaký kdy svět zažil, a jsme svědky uplatňování největšího fiskálního podnětu, na jakém se svět ve své historii dohodl.

Jsem si jistý, že londýnská schůzka na nejvyšší úrovni bude moci vycházet z kroků, na kterých se před několika dny dohodla Evropská rada a ministři financí zemí G20. Uděláme vše, co je v našich silách, abychom podpořili vytváření potřebných pracovních míst a hospodářský růst. Věřím, že celá Evropa bude souhlasit

s prezidentem Obamou v tom, že naše činnost musí být vytrvalá a pevná, dokud nebude dosaženo hospodářské obnovy.

Máme rovněž odpovědnost vůči nezaměstnaným. Domnívám se, že nikdo by neměl být po celé měsíce nezaměstnaný, aniž by mu nebyla nabídnuta možnost odborné přípravy, pracovní místo nebo pomoc se získáním pracovního místa, a že žádní absolventi škol by neměli být dlouhou dobu mimo školu a bez práce, aniž by jim nebyla nabídnuta příležitost získat kvalifikaci, kterou potřebují pro budoucnost.

Rovněž se domnívám, že v této době krize musíme učinit naléhavé, vážné a rozsáhlé kroky, abychom dosáhli obnovy na základě nízkouhlíkového hospodářství a zajistili, že naše hospodářství budou udržitelná. Evropa vedla průmyslovou revoluci a nyní může vést nízkouhlíkovou revoluci – prostřednictvím investic do energetické účinnosti, rozvoje obnovitelných zdrojů energie a zdrojů jaderné energie, ukázky zachycování a ukládání uhlíku, vývoje tzv. inteligentní sítě (smart grid) a uvádění elektrických vozidel a vozidel s mimořádně nízkými emisemi uhlíku na trh. Proto jsem hrdý, že jsem se podílel na evropském balíčku v oblasti energetiky a změny klimatu pro rok 2020, který jsme schválili v prosinci 2008 – rozhodnutí tohoto Parlamentu, které stanoví nejvyšší standardy pro světové vedení na cestě k dohodě o změně klimatu, o jejíž uzavření letos v Kodani všichni usilujeme.

(Potlesk)

To, co nyní zažíváme v některých zemích východní a střední Evropy, ukazuje, proč musíme znovu vybudovat mezinárodní hospodářskou spolupráci a pomoci těmto zemím, kdykoli to potřebují.

Nový reformovaný Mezinárodní měnový fond (MMF), ve kterém vítáme větší zastoupení rozvíjejících se zemí a jehož zdroje musí dosahovat nejméně částky 500 miliard USD – tedy dvojnásobku částky, kterou disponuje v současnosti –, musí mít pravomoc pomoci zemím, které čelí úniku kapitálu, pomoci jim podporovat restrukturalizaci platební schopnosti jejich bank a umožnit jim obnovit půjčování jejich průmyslovým odvětvím. Přeji si Mezinárodní monetární fond, který nereaguje pouze na krize, ale předchází krizím, a přeji si Světovou banku, která disponuje zdroji, díky nimž může předcházet chudobě a i uprostřed zhroutilí obchodních úvěrů usnadní rozvoj obchodu na celém světě.

Pamatujeme si a oslavujeme, že naše Evropská unie a tento Parlament se velmi úspěšně rozšířily, když přivítaly nové členy do naší rodiny; členským státům EU z východní Evropy chci říci – v době, kdy nás budete potřebovat, vás neopustíme. Uděláme vše pro to, abychom mohli stát při vás.

(Potlesk)

Nezapomeňme ani na to, že pro stovky milionů lidí v nejchudších zemích, kteří trpí extrémní chudobou, není tato krize ničím menším než otázkou života a smrti. Děsivou pravdou je to, že vzhledem k tomu, že banky mohou krachovat a trhy a obchod se mohou hroutit, dalšího půl milionu dětí – celkem to činí deset a půl milionu dětí – tento rok zemře, protože jsou doslova příliš chudé na to, aby žily. Deset a půl milionu dětí není pouhým statistickým údajem. Je to jedno dítě, poté druhé dítě, poté třetí dítě, poté čtvrté; každé z nich není pouze dítětem, ale něčím dítětem; každé má pohřeb, ke kterému nikdy nemělo dojít; každé představuje život, který mohl být zachráněn – domnívám se, že je to tragédie, která je zásahem do samotného nitra duše, a to moj i vaší.

(Potlesk)

Časy, které jsou pro nás těžké, se nikdy nesmí stát výmluvou proto, abychom se otočili zády k nejchudším částem světa nebo abychom umožnili situace, kdy by zkrachovalé banky směřovaly k porušování slíbené pomoci a odůvodňovaly to touto těžkou dobou. Namísto abychom dovolili, aby se naše sliby o evropské pomoci staly pouhým záměrem, pak mlhavým úsilím a případně tragicky tichou zradou, měli bychom zdvojnásobit naše úsilí, abychom zajistili, že budeme generací, která konečně učiní chudobu minulostí.

(Potlesk)

Společně můžeme představit největší fiskální podnět, největší snížení úrokových sazeb, největší reformu našeho mezinárodního finančního systému, první mezinárodní zásady řídicí bankovní protiplnění a bankovní standardy, první komplexní celosvětové opatření pro boj proti daňovým rájům a poprvé v době světové krize novou a dodatečnou pomoc pro chudé.

Jakým způsobem dosáhneme globálního konsenzu o globálních změnách, jež jsou potřebné? Dovolte mi, abych uvedl, že jednou z velkých příležitostí, které před námi stojí, je to, aby Evropa a všechny ostatní

kontinenty spolupracovaly. Dnes chci zdůraznit také to, že Evropa a Amerika mohou přistoupit k užší spolupráci.

Včera jsem mluvil s prezidentem Obamou o tom, co vám chci říci dnes: o novém období posílené spolupráce mezi Evropou a Amerikou. Americké vedení nebylo v posledních letech nikdy tolik pozitivně nakloněno spolupráci s Evropou na všech úrovních v otázkách finanční stability, změny klimatu, bezpečnosti a vývoje. Málokdy je taková spolupráce tak zjevně přínosná pro celý svět.

Počínaje summitem EU-USA, který se bude konat za několik dní, kdy prezident Obama přijede do Prahy, můžeme tento summit přeměnit z pouhé výroční schůzky na nepřetržité a vyvíjející se partnerství, které zajistí globální změnu, již svět v současnosti potřebuje.

Přemýšlejte o veškerém pokroku, na kterém můžeme – Evropa a Amerika – v nové éře transatlantické spolupráce společně pracovat, a tak ho dosáhnout. Spolupracujme na nové celosvětové dohodě v oblasti změny klimatu – dohoda v oblasti změny klimatu zahájená při příležitosti schůzky skupiny G8 kancléřkou Merkelovou v roce 2005 – týkající se největšího snížení emisí uhlíku v historii. Spolupracujme, Evropa a Amerika, abychom porazily rostoucí teroristické hrozby ze strany Pákistánu a Afghánistánu, které mohou udeřit v ulicích kterékoli z našich zemí a kdykoli.

Francie se pod vedením prezidenta Sarkozyho navrátila do ústředního postavení v rámci NATO. Ať to Evropa vezme na vědomí a spolupracuje s Amerikou s cílem dosáhnout něčeho, co bývalo snem, ale co je v současnosti podle mého názoru možné: jedná se o svět, kde nebudou šířeny jaderné zbraně a kde budou jaderné mocnosti souhlasit se skutečným omezením jejich arzenálů jaderných zbraní.

(Potlesk)

Spolupracujme rovněž v naléhavé otázce, jejíž vyřešení si přejeme vidět po celou dobu naší existence; je to něco, po čem, jak se domnívám, touží všechny strany v tomto Parlamentu: mír na Blízkém východě s bezpečným Izraelem a zároveň životaschopným palestinským státem.

(Potlesk)

Avšak nejbezprostřednějším a nejnaléhavěji potřebným přínosem naší evropské a americké spolupráce by bylo to, kdyby výsledkem našich opatření bylo vytvoření většího počtu pracovních míst, podniků a větších obchodních příležitostí, protože společně dokážeme naplnit a zvládnout velké finanční výzvy naší doby.

Chtěl bych uvést citát od jednoho z nejslavnějších Evropanů, Michelangela, který říká, že je lepší mířit příliš vysoko a neuspět, než mířit příliš nízko a uspět. Je to volba, napsaná již Michelangelem, které v současnosti čelíme, protože když se dnes rozhlednu na tomto shromáždění, vidím, že všichni, jak tu jsme, nepředstavujeme pouze svědky a diváky, ale možné tvůrce změny, kteří jsou ochotni formovat náš vlastní osud.

Lidé Evropy nesmí být ovládnáni událostmi. Ať jsou tyto události jakékoli, to my je můžeme ovládat. Ať se o nás tedy říká, že i v nejhroších časech, v dobách nejhlubšího poklesu, jsme se drželi naší víry v budoucnost a společně jsme přetvořili a obnovili světový řád pro potřeby naší doby.

Domnívám se, že pouze až budou sepsány knihy o historii, budeme moci opravdu pochopit rozsah a stupeň mimořádných výzev, kterými se musí každá země na každém kontinentě zabývat kvůli současné globalizaci. Je to více než moment změny v naší společné historii. Toto je svět změn a my bychom si měli připomínat, že nepřevratnější desetiletí evropské historie nebyla při svém vlastním průběhu plně chápána.

Pokud se podíváte zpět do doby renesance, jedné z nejúžasnějších dob, které kdy svět zažil, nemůžeme její dopad na svět přisoudit jedinému datu, osobě nebo zásadnímu průlomů. Nebo osvícenství – nemůžeme s jistotou říci, kdy nebo kým nebo jak bylo zahájeno, můžeme jen říct, že současná Evropa a současný svět by bez něj nemohly existovat. Když se podíváme zpět do doby průmyslové revoluce, nemůžeme určit den, kdy se ozvala píšťala a revoluce začala, nebo zdůraznit pouze jednoho vynálezce nebo podnikatele nebo řídicí výbor, který na ni dohlížel. O událostech, které jsme v dané době správně nepochopili, dnes můžeme pouze říct, že z nich všichni těžíme.

V této generaci čelíme světu ještě ne zcela pochopených změn, jehož pokrok můžeme buď urychlit nebo zpomalit prostřednictvím nesčetných rozhodnutí, která každý den přijímáme. V tomto světě překvapivých změn – změna klimatu, environmentální požadavky, energetické potřeby, riziko utiskování, chudoby a nerovnosti, které musí být řešeny, finanční krize, se kterou se musíme vypořádat – říkám, neuchylujme se k protekcionismu, který je cestou ke zkáze.

Ať je toto naším odkazem: že jsme to předvídali a poté vytvořili skutečně globální společnost pro naši novou dobu; že namísto toho, aby byla globalizace silou pro nespravedlnost a nerovnost, učinili jsme z ní sílu pro spravedlnost v globálním měřítku, a že sjednocená Evropa konfrontovaná s nejtěžší výzvou, ale založená na společných ideálech a hodnotách, pomohla znova vybudovat tento svět.

(Vytrvalý potlesk)

Předseda. – Pane premiére, jménem Evropského parlamentu vám chci poděkovat za tento znamenitý projev, který jste zde v Evropském parlamentu pronesl.

(Potlesk)

Nyní je mi potěšením pozvat předsedu Evropské komise, Josého Manuela Barrosa, aby pronesl svůj příspěvek.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, londýnská schůzka na nejvyšší úrovni G20 bude milníkem v globální reakci na globální krizi. Jsem si jistý, že pod vedením premiéra Browna bude tato schůzka úspěchem.

Iniciativa vyzývající ke globální reakci na globální krizi pochází z Evropy. Připomínám, že prezident Sarkozy a já jsme se vydali do sídla Camp David, abychom prezidentovi Bushovi navrhli možnost globální odpovědi. Právě schůzka na nejvyšší úrovni G20 ve Washingtonu, která se konala v listopadu 2008, byla výsledkem tohoto společného úsilí.

Evropa proto nese zvláštní odpovědnost v současném postupu G20. Chceme, aby byla londýnská schůzka na nejvyšší úrovni úspěchem, a jsem si jistý, že úspěchem bude. Evropa bude v Londýně jednotná a bude prosazovat jednotnou zprávu. Jak se 27 členských států dohodlo minulý týden v Evropské radě, budeme mít na londýnské schůzce proaktivní program. Chceme konkrétní výsledky týkající se podnětu pro světové hospodářství a regulace všech finančních aktérů od bank až po zajišťovací fondy a nová pravidla ratingových agentur.

Měli bychom si být jistí, že mezi stimulací hospodářství a zlepšováním regulace nepanuje žádná dichotomie – potřebujeme obě. Ve skutečnosti potřebujeme zajít ještě dále: musíme také odmítnout jakoukoli formu znárodnování a protekcionismu, obnovit naše závazky vůči méně rozvinutému světu a zároveň potvrdit, že bude Evropa respektovat rozvojové cíle tisíciletí.

Zpomalení hospodářského růstu je obzvláště vážnou situací. Poskytnout hospodářství koordinovaný podnět prostřednictvím podpory celkové poptávky je tedy nezbytné. Evropská unie je již v tomto ohledu velmi aktivní: naše celková fiskální opatření, která spojují diskreční opatření a automatické stabilizátory, se blíží k 4 % HDP.

Naše plány obnovy musíme nyní uplatňovat důrazně. Víme, co musíme udělat: opět zajistit poskytování půjček; zachovat lidem jejich pracovní místa; zlepšovat jejich kvalifikaci, dojde-li k obratu; pokračovat v investování do produktivity a evropské konkurenceschopnosti. Komise bude sledovat a hodnotit, co členské státy dělají pro to, aby koordinovaly naši společnou reakci na krizi.

V oblasti finanční regulace chce Evropská unie posunout hranici vpřed: žádné finanční produkty, žádné instituce, žádný trh, žádná jurisdikce by se neměly této regulaci vyhnout. Cílem této regulace není samotné regulování – potřebujeme další regulaci, protože je třeba, aby trhy znovu správně fungovaly, aby bylo umožněno financovat pracovní místa a investovat. Pouze tímto způsobem bude důvěra obnovena a důvěra je klíčová. Podmínkou pro důvěru, již v otevřených hospodářstvích potřebujeme, je také navrátit do finančního systému etiku.

V Evropské unii je tato hranice již posouvána: Komise předložila návrhy týkající se kapitálové přiměřenosti a ratingových agentur a ty jsou v současnosti předmětem diskuse také v tomto Parlamentu. V nadcházejících týdnech Komise předloží návrhy týkající se zajišťovacích fondů, soukromého kapitálu a odměňování vrcholných zaměstnanců a při příležitosti červnového zasedání Evropské rady Komise představí balíček pro nový evropský systém dohledu. Evropská unie dělá kroky vpřed: v Londýně to řekneme hlasitě a jasně tak, abychom mohli spolupracovat s našimi partnery, konkrétně s našimi americkými přáteli.

Přejeme si, aby ostatní pokročili vpřed společně s námi; potřebujeme globální pravidla pro globální hospodářství. Vezměme si příklad znehodnocených aktiv: je jasné, že bez vyčištění bankovního systému se úvěry do hospodářství nevrátí. Evropská unie nyní disponuje rámcem, který poskytla Komise a který se touto otázkou zabývá. Ministři financí G20 obšírně prodiskutovali otázku řešení znehodnocených aktiv ani ne

před dvěma týdny. Soubor zásad, které přijali, ve velké míře odráží názory Evropské unie na tuto záležitost. Znovu jsme tedy měli jedinečnou zkušenost se stanovením nadnárodních pravidel a mohli jsme ukázat, že Evropská unie je připravená lépe než kdokoli jiný, a nikoli na to, aby pravidla pro tuto globalizaci ukládala, ale navrhovala je.

V Londýně musí Evropská unie rovněž jasně vyjádřit, že odmítá protekcionismus. Doma budeme bránit náš vnitřní trh a zároveň ho udržovat otevřený a budeme usilovat také o otevřené globální trhy. V otázce jednání z Dohy se nesmíme vzdát a brzy musíme dosáhnout dohody. Nesmíme zapomenout ani na země, které potřebují pomoc: musíme se držet svých závazků týkajících se rozvojových cílů tisíciletí.

Neustále musíme mít na paměti, že opatření, která přijímáme, jsou pouze prostředky vedoucí k našemu cíli, tedy zlepšení životních podmínek lidí. Nejsou to opatření určená pro finanční systém – nikoli pro tento zvláštní úsek hospodářství –, ale pro lidi. V této kritické době to znamená, že musíme utlumit a zmírnit účinky hospodářského poklesu v Evropské unii na zaměstnanost. Zaměstnanost je nyní naším prvním zájmem. Dne 7. května se bude konat summit k zaměstnanosti s cílem mobilizovat myšlenky a opatření ve prospěch zachování pracovních míst a přeškolení pracovníků pro účely zaměstnání budoucnosti. Pracujeme se sociálními partnery, protože se domníváme, že je to také součástí našeho evropského modelu – myšlenka spolupráce s našimi sociálními partnery – a domníváme se, že tímto způsobem můžeme pomoci pracovníkům, aby se připravili na zaměstnání, která bude nabízet budoucí udržitelné a nízkouhlíkové hospodářství, o které v Evropě usilujeme.

Schůzka G20 v Londýně se tedy bude muset zabývat značně velkým počtem oblastí – je to velmi ambiciózní program. Jsem si jistý, že pod vedením Gordona Browna a se silným přispěním Evropy dospěje skupina G20 ke globálnímu konsenzu týkajícímu se mezinárodního hospodářství.

(Potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych přivítal britského premiéra, Gordona Browna, který bude za několik dní hostit schůzku na nejvyšší úrovni G20, na které je Evropa očekávána tak netrpělivě, jak tomu bylo v minulosti pouze zřídka.

Prvním ponaučením, které jsme se na základě krize získali, je to, že hospodářství jsou nyní tak propojená, že vnitrostátní řešení je již nemyslitelné. Potíže, které k nám přicházejí, a to je nutno říci, zejména ze Spojených států, jakožto výsledek nedostatečné regulace, jsou již evidentní a Evropa, pane Browne, musí pochopit, že bude silná jen tehdy, bude-li jednotná v obhajobě svých společných zájmů. Musí být také dostatečně silná na to, aby svedla všechna regionální hospodářství na cestu směrem k novému růstu. Nemohu opomenout slova Manuela Barrosa a skutečnost, že skupina G20 byla z podnětu Evropy – zejména Nicolase Sarkozyho – vyzvána, aby napomohla k obnově řádu ve finančním systému, který sešel ze své cesty.

Solidarita a odpovědnost jsou nejvýznamnějšími zásadami Evropy. Společně jsme připraveni jít na pomoc těm z nás, kteří zažívají největší potíže, a podpořit je. Ačkoli vaši zemi přeji to nejlepší, pane premiére, nejnovější údaje MMF týkající se vaší země jsou pro vás bohužel velmi znepokojující, stejně jako v případě jiných zemí Evropské unie, zejména Maďarska.

Po několik let jsem působil jako dobrovolný hasič a vím, že pokud něčí dům hoří, netrvá to dlouho a plameny ohrožují také sousedův dům.

Moji kolegové poslanci v levé části tohoto Parlamentu, vaši přátelé, pane Browne, budou, až skončím, nepochybně vyzývat k více sociálně zaměřené Evropě a větší ochraně. Než tak učiní, chtěl bych namítnout, že tato jednostranná hesla, která spočívají v utrácení peněz, jež nemáme, jsou přesně ta samá jako hesla, která v mnoha evropských zemích vyústila v selhání politik 80. let.

(Potlesk)

Nejde samozřejmě o vaši vládu, pane premiére, uznávám, že v 80. letech se nejednalo o vaši vládu. Titíž poslanci jistě zopakují, že současná krize je výsledkem globalizace a tržního hospodářství. Předem bych jim chtěl odpovědět, že díky tomuto tržnímu hospodářství se průměrný příjem našich spoluobčanů zvýšil za posledních 40 let o 40 %. Chtěl bych jim také připomenout, že zatímco země bez tržního hospodářství a pod záštitou Berlínské zdi postihl dobře známý osud, globalizace a tržní hospodářství umožnily zemím západní Evropy prosperovat, a to s průměrnou roční mírou růstu ve výši 2 %. To všechno ukazuje, že zastánci sociální Evropy nezbytně nemusí být těmi, za které je pokládáme.

Pane premiére, evropská integrace byla vždy otázkou solidarity mezi občany jejích zemí a v těžkém období, které v současnosti zažíváme, je povinností Evropy více než kdy jindy znovu to prostřednictvím svých činů prokázat. Podpora bank byla nezbytná, protože to zabránilo, aby jejich věřitelé o všechno přišli, a to tedy není nedůležité, ale není to ani dostatečné. Naším prvním zájmem musí být pomoc těm, kteří ztratili zaměstnání, a rodinám, které se ocitly v situaci finančních potíží. Důvěru a dostatek pracovních míst získáme zpět pouze prostřednictvím návratu k hospodářskému růstu a tím, že podnikatelům znovu poskytneme vhodné hospodářské a fiskální prostředí. Evropský program podpory ve výši 400 miliard EUR nám pomůže krizi překonat. Umožní, aby byly prováděny nové investice, posílí poptávku a stejně tak podpoří růst a vytváření pracovních míst.

Evropský vnitřní trh může být významným nástrojem pro zlepšení situace a naopak jakákoli protekcionistická opatření tuto situaci pouze zhorší. Pane Browne, nestačí pouze odsuzovat protekcionismus, ke kterému dochází v zahraničí. Také doma se musíme vyhnout heslům jako „britská pracovní místa pro britské pracovníky“ (British jobs for British workers), protože to by nás uvěznilo v pasti velmi nebezpečného znárodnování. Věřím však, že Komise, která dohlíží na dodržování smluv, zajistí, aby byly respektovány právní předpisy a naše podniky mohly obchodovat na volném a spravedlivém trhu. Naší prioritou je vytvořit novou globální finanční strukturu, která bude stabilnější, bude podrobena významnějšímu dohledu a bude transparentnější. Musíme urychlit reformy „Basilej II“ a přísně kontrolovat zajišťovací fondy.

Pane premiére, oceňuji, že jste sem nepřišel prosazovat názory, ale naslouchat očekáváním občanů. Zejména příští týden nezapomeňte, pane premiére, že jste skutečným Evropanem.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – Pane předsedo, to byl opravdu odvážný projev a vynikající popis toho, co v současné době potřebujeme. To je přesně ta cesta, kterou se musíme vydat, a my, evropští socialisté a sociální demokraté – a nemluvím pouze jménem členů mojí skupiny, ale také jménem pana Rasmussena, vedoucího představitele našeho sociálně demokratického hnutí v Evropě – se můžeme podepsat pod každé slovo vašeho projevu, pane premiére. Směr, kterým se chcete ubírat, je vynikající.

(Potlesk)

, jménem skupiny PSE. – (FR) Co se týče připomínek, které učinil kolega poslanec pan Daul, to nejmenší, co člověk může očekávat od předsedy parlamentní skupiny v Evropském parlamentu, je to, že je schopný rozlišovat mezi protekcionismem a sociální ochranou. Mezi nimi je obrovský rozdíl.

(Potlesk)

Co se týče vašeho velkého prezidenta, pana Sarkozyho, on možná ví něco o protekcionismu, ale určitě existuje jedna věc, o které neví nic, a tou je sociální ochrana.

jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, máte pravdu, toto je opravdu významná chvíle. Těsně před schůzkou na nejvyšší úrovni G20 přišel sem do Evropského parlamentu promluvit Gordon Brown. Tato návštěva ukazuje, že fórum evropských národů, tento Parlament, je přesně tím správným místem, kde by měl být prezentován výhled, který jste nám, pane premiére, dnes popsal.

Z tohoto důvodu je vaše návštěva něčím významnějším než pouhou návštěvou Evropského parlamentu. Je to čin, který udává směr, protože ukazuje, že jako premiér vaší země a jako hostitel schůzky na nejvyšší úrovni G20 přisuzujete Evropskému parlamentu důležité postavení, jaké si zaslouží. Tím myslím, že ho považujete za místo, kde musí být projednávána nadnárodní a mezinárodní politika v rámci vnitřních vztahů v Evropě a vztahů Evropy s ostatními částmi světa. Za to vám velice děkuji, pane Browne. Udělal jste správnou věc.

(Potlesk)

Pane premiére, zmínil jste tři základní zásady, které bych rád zdůraznil, protože jsou rovněž základními zásadami našeho hnutí. Rozhodujícím faktorem nebyla nenasytlost, individuální nenasytlost. Je to dáno odvěkou povahou lidských dějin a bude to platit vždy. Jedná se o systém, ve kterém se může individuální nenasytlost šířit a mít ničivé důsledky. Je to tento systém, který je špatný. Tento systém ničím neomezeného tržního radikalismu a liberalismu selhal a zkrachoval. Proto musí být změněn.

Máte tedy pravdu, když říkáte, že je třeba zavést evropskou a globální regulaci soukromého kapitálu, zajišťovacích fondů a extrateritoriálních finančních středisek, která musí být uzavřena, a že je třeba stanovit pravidla pro ratingové agentury. Navíc musí být zakázán tzv. krátký prodej. Představuje to mnoho opatření,

kteřá jsme pod vedením pana Rasmussena a navzdory opozici ze strany ostatních skupin již dlouho požadovali. Je to přesně to, co je třeba udělat.

(Potlesk zleva)

Vážení pravícoví kolegové poslanci, chápu, že je pro vás těžké uznat, že politika, kterou jste po 10 let prosazovali, se ukázala jako špatná volba. Je pro vás těžké vyrovnat se s tím, co se děje. Chápu to, ale nemění to skutečnost, že jste vždy oponovali té správné politice.

Máte pravdu, když uvádíte, že závody v jaderném zbrojení musí být zastaveny. Máte pravdu v tom, že spolupráce se Spojenými státy americkými nám umožní zahájit novou dobu jaderného odzbrojování. Máte rovněž pravdu v tom, že potřebujeme solidaritu mezi lidmi naší společnosti, ale také solidaritu mezi státy. Proto se jménem mojí skupiny zavážu k tomu, že nové státy této Unie se mohou na Unii spolehnout. To je skutečně ta správná cesta, kterou se vydat, pane premiére.

Rád bych uvedl poslední bod. Prosím, jděte na schůzku G20 s poselstvím, že kdokoli se v současné krizi pokusí stavět politiku životního prostředí proti hospodářské politice, dopouští se obrovské chyby. Hospodářská krize pomine, ale změna klimatu přetrvává. Proto potřebujeme obě tyto politiky. Především potřebujeme vést účinnější boj za lepší politiku v oblasti klimatu. Tento boj nám rovněž poskytne příležitost pro vytvoření velkého počtu nových pracovních míst. Spojení těchto dvou politik představuje přesně ten správný přístup.

(Potlesk)

Gordon Brown pronesl skvělou řeč. Čím více zastánci pravice oponují tomu, co bylo řečeno, tím jasněji z vaší řeči vyplývá, pane Browne, že jsme na správné cestě. Těší nás, že zde dnes promluvil skutečně sociálně demokratický předseda vlády.

(Potlesk)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, vítám pana premiéra při příležitosti této první etapy „Brownova světového turné předcházejícího schůzce G20“. Pro G20 jste navrhnul velký program, pane premiére, a to od boje proti světové chudobě až po jaderné odzbrojování a mír na Blízkém východě, a já vám přeji úspěch. Moje skupina vám a vašim kolegům z Evropské rady blahopřeje k načrtnutí obrysů společného přístupu pro účely schůzky na nejvyšší úrovni, která se koná příští týden, ačkoli tento program je omezenější.

Příležitosti spolupracovat s administrativou prezidenta Obamy by neměly být zmařeny transatlantickou slovní válkou. Víme, že v této otázce se shodneme, ale Amerika si stále zachovává svou náklonnost ke slabé regulaci a realita současné recese ukazuje, že ti, kteří záměrně přehlíželi špatné praktiky, nyní trpí nejvíce. Potřebujeme evropský úřad pro finanční služby. Je třeba využít všechny prostředky na to, aby ostatní podporovali tytéž standardy, ale ani jejich obezřetnost nemůže přehlížet naši nečinnost. Jak říkáte, ve finančním systému je třeba zajistit čestnost, transparentnost a dodržování právních předpisů. Potřebná je rovněž reforma světových finančních institucí, a to s cílem zamezit tomu, aby globální růst a pokles byly podněcovány na základě přebytků běžného účtu a likvidních zůstatků.

Je třeba, aby tuto úlohu hrál MMF. Může s lepším přístupem ke krizovému fondu shromáždit více prostředků? Měl by se stát skutečným správcem prostředků pro část globálních úspor, předvídat spekulanty, předcházet panice, stabilizovat trhy? Jak můžeme reformovat jeho rozhodovací struktury tak, aby odrážely požadavek na demokratičtější dozor a pravomoci rozvíjejících se zemí?

Navzdory problému recese je také důležité postavit se výzvě změny klimatu a problému chudoby.

Pane premiére, hovořil jste o tom, že je třeba jednat, udělíte tedy MMF a Světové bance výslovný mandát, aby se zabývaly obdobími sucha, záplavami a nemocemi, které doprovází globální oteplování v rozvojových zemích? Zajistíte, aby schvalovaly půjčky, půjčovaly a plánovaly nejen za účelem tržního úspěchu, ale také za účelem dosažení sociálního pokroku a cílů v oblasti životního prostředí? Potřebujeme nové a udržitelné hospodářství stanovené globální sociální dohodou. Doba lehce nabytých peněz je minulostí. Aby se v budoucnosti dosáhlo růstu, vydělávání si na živobytí se nesmí rovnat zabíjení.

Avšak aby se těchto věcí dosáhlo, Evropa musí dospět ke konsenzu a Spojené království musí být jeho součástí. Pane premiére, já a vy uznáváme jiné barvy politické palety, ale vím, že jako Skotové s horoucí vírou v progresivní politiku oba chápeme Burnse, když napsal: „Ó kdyby nám tak nějaká síla dala ten dar

vidět se tak, jak nás vidí jiní.“ A ty strany, které sebe a Británii tlačí směrem od Evropy na vedlejší trať, přijdou svou zemi draho.

Ať je tedy Británie pozitivním partnerem podílejícím se na formování Evropy. Pane premiére, očekávám, že jednotná měna bude touto krizí posílena. V tomto mrazivém závanu recese se investoři ukryli pod ochranná křídla eura. Navrhl jste pět složitých testů, které Británii za posledních 10 let zabránily vstoupit do eurozóny. Budete nyní pracovat na tom, aby Spojené království přešlo na euro v období po recesi? Spojené království by nemělo stát vzadu u zdi, zatímco ostatní tancují. Toto je tanec, ke kterému by se měla Británie připojit.

(Hlasitý potlesk)

Brian Crowley, jménem skupiny UEN. – Pane předsedo, spíše než abych se zaměřoval na socialismus, liberalismus, konservatismus a jakékoli ostatní „-ismy“, které jsou v tomto Parlamentu pravidelně probírány, chci nejprve poblahopřát panu premiérovi za jeho ochotu sem přijít a představit nám situaci, silně hájit své stanovisko, ale především nabídnout most mezi Evropou a Amerikou s ohledem na to, jak můžeme vyřešit některé problémy a potíže, které před námi leží, zejména protože se nyní nacházíme v době globální krize. Této globální krizi bychom ale neměli dovolit, abychom kvůli ní zapomněli na úspěchy minulosti.

Za posledních 15 let jsme zažívali nebyvalý hospodářský růst, nebyvalý růst zaměstnanosti, nebyvalou prosperitu a nebyvalou činnost s ohledem na pomoc a podporu určenou rozvojovým zemím. Tyto nové plány, které jsme předložili, by neměly vést k tomu, abychom se zbavili něčeho cenného zároveň s tím, co již nepotřebujeme. Měly by být založeny na úspěchu minulosti, který by současně uznal chyby, jichž jsme se dopustili, a umožnil vytvořit nový ambiciózní plán do budoucna zaměřený na oživení světového hospodářství, který by měl mít společné cíle vycházející ze společných hodnot ubírající se společným směrem. Tento společný směr musí být v jakékoli době založen na potřebě poskytovat lepší věci lidem, nikoli poskytovat lepší věci trhům nebo lepší věci hospodářství.

Pane premiére, citoval jste před chvílí ve svém projevu Michelangela, existuje další dobrý citát od irského básníka Oscara Wilda, který řekl: „Všichni vězíme v bahně, ale někteří z nás se dívají ke hvězdám.“ A nyní se můžeme hvězd dotknout! Tato nová krize je příležitostí. Barack Obama správně poznal příležitost vrátit Americe přední postavení na světě. Skutečnost je taková, že – při srovnání s Marshallovým plánem uplatněným po druhé světové válce – v současnosti není na světové úrovni žádné „velké zvíře“, které by mohlo zachránit hospodářství zbytku světa. Ve výzvách, které na nás útočí, jsme na sobě vzájemně závislí, to se však týká rovněž řešení, ke kterým můžeme dospět.

Myslím, že pokud nejvíce ze všeho potřebujeme navrhnout tuto novou cestu vpřed, můžeme samozřejmě mluvit o uhlíkově neutrálním hospodářství, pracovních místech, které to může vytvořit – to je velmi důležité – a také o další odborné přípravě a rekvalifikaci, které jsou velmi významné. Sociální ochrana těch, kteří ji nejvíce potřebují, je nezbytná pro rozvoj, ale nebudme posedlí myšlenkou, že to, kolik peněz dostane banka, je určujícím faktorem toho, s jakým řešením přijdeme. Je třeba lepší regulace, lepší dohled – ale také lepší prosazování těchto regulací – protože v mnoha případech se s ohledem na bankovní krizi nejednalo o nedostatečnou regulaci, ale spíše o nedostatečný dohled a nedostatečné prosazování pravidel.

Myslím, že jedním z klíčových prvků, který musíme hledat a vyjasnit pro budoucnost, je zajištění nejen jistoty s ohledem na to, jak budou fungovat trhy, s ohledem na druhy útočišť, kterých bychom se měli zbavit, odstranění daňových rájů a stínového bankovníctví, ale vraťme také určitou důvěru lidem. Ukažme jim, že z této krize vede cesta ven, že na konci tunelu je světlo, ale především jim ukažme, že jsou součástí řešení.

V irském jazyce máme výraz *meitheal*; znamená to, že se lidé scházejí a pracují společně, aby zachránili úrodu. Nyní nastal čas, abychom se sešli my, nejen proto, abychom zachránili tuto úrodu, ale abychom zachránili planetu.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedo, těší mě, že je zde s námi pan premiér. S ohledem na malou vážnost, s jakou po dlouhou dobu pohlížel na Evropskou unii a Evropský parlament, dnes považují jeho účast za znamení, že se lidé mohou změnit.

Jsem si také jistá, že po dnešku, pane premiére, možná oznámíte ukončení několika výjimek (opt-out) nebo dokonce, jak řekl můj přítel Graham Watson, oznámíte vstup Spojeného království do eurozóny.

Musím vám však připomenout, že ve většině otázek, jež jste zmínil – demokratické reformy, sociální otázky, směrnice o pracovní době, daně – je vaše vláda na špatné straně.

jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, pane premiére, společně s mnoha vašimi kolegy a naším předsedou Barrosem jste odpovědní za skutečnost, že Evropská unie nemá žádné nástroje finanční regulace, ani fiskální a rozpočtové politiky, které by dnes byly tak cenné a umožnily nám vypořádat se s krizí. Je dobré to připomenout, protože pokud je nyní cílem navrhnout věrohodná řešení, je projevem dobrých mravů připustit, že jsme na počátku chybovali.

Podívejme se na spolehlivost tohoto tažení proti daňovým rájům. Ty se jeví jako velmi snadné cíle – každý je nenávidí – ale skutečnost je poněkud jiná. Existuje již podezření, že o nich tolik mluvíme, protože se nemůžeme dohodnout téměř na ničem jiném, o čem bychom mluvili.

Pane premiére, domníváme se, že je důležité přestat si myslet, že je nemožné omezit volný pohyb kapitálu a že miliony eur promarněné kvůli spekulacím již nemohou být správně využity. Musíme zastavit, a nikoli regulovat, činnost zajišťovacích fondů. Musíme banky dovést zpět do bodu, ve kterém dělají to, proč byly v Toskánsku před mnoha stoletími vytvořeny: je to financování reálného hospodářství.

Posílení dozoru nad trhem není dostatečné; musíme snížit zisky spekulantů. Je třeba zdůraznit, že mafie v současnosti disponuje 120 miliardami EUR skrytými v daňových rájích. Musíme rozhodně usilovat o dvojí nahlášení a dvojí transparentnost: ti, kteří si uloží peníze v jiné zemi, to musí nahlásit. Banky, které přijmou vklady, je musí nahlásit. Není zde žádná střední cesta. Zbytek jsou pouze hloupé řeči a obávám se, že hloupé řeči nás pohrbí, pokud G20 nedospěje k výsledku, který je silnější než bláboly, které kolem sebe slyšíme.

Pane premiére, stejně jako váš předchůdce jste zde použil silná a emotivní slova v jazyce Shakespeara, ale stejně jako váš předchůdce jste předložil málo konkrétních návrhů. Hovořil jste o ekologické obnově v oblasti životního prostředí. Podle plánu vaší vlády ale připadne na projekty z oblasti životního prostředí pouze 7 % investic, zatímco Jižní Korea, Čína a dokonce i Spojené státy stanoví takové tempo, s nímž naše hezká slova nedokážou udržet krok.

Hovořil jste o Kodani, ale ani v této otázce Evropská rada nedosáhla shody o fondu pro změny klimatu určeného pro rozvojové země. Velmi dobře víte, že bez významného finančního závazku je Kodaň předurčená k zániku a s tím zaniknou i naše ambice ovládnout změnu klimatu.

jménem skupiny Verts/ALE. – Pěkný projev, pane Browne, ale skutečně jste připraven to učinit?

(Potlesk)

Francis Wurtz, *jménem skupiny GUE/NGL. – (FR)* Pane předsedo, pane Barrote, pane Browne, jak jste nám připomněl, před 20 lety došlo k pádu Berlínské zdi, jednou a provždy byl ukončen model společnosti, který tato zeď ztělesňovala a který stejně již po nějaký čas umíral.

Za těchto okolností zde panovalo příliš velké pokušení předat otěže nespoutanému kapitalismu. Evropská unie následovala ostatní a tomuto pokušení podlehla. Tento nyní již nevladatelný výtvar předstihnul zakladatele tohoto nového modelu i jejich nástupce. Abychom překonali tuto krizi, která je také krizí existenční, musíme se odvážit pochybovat sami o sobě. Nemám dojem, že bychom se touto cestou vydali.

Na posledním zasedání Evropské rady předseda Komise uvedl, že danou situaci dokážeme zvládnout. Úřadující předseda Rady uvedl, že je velmi spokojený s dosaženými výsledky, zatímco vítězství připadlo jako obvykle panu Berlusconi, pro něhož je Evropská unie zdravým tělem, které je napadeno virem. To ukáže čas.

I ze samotných ekonomických kruhů se do nynějška ozvalo pouze málo hlasů sebekritiky, například předseda asijské divize společnosti Morgan Stanley řekl, že jsme odpovědní všichni: finanční instituce, regulační orgány, ratingové agentury, správní rady, politici a centrální banky, a že to musíme všichni uznat. To je to, co nás změní.

Myslím si, pane premiére, že jste prvním evropským vedoucím politickým představitelem, který určitým způsobem naznačil vlastní chybu. Týkalo se to postoje, který jste zaujal před 10 lety po asijské krizi: postoje, který dnes považujete za nedostatečně přísný vůči těm, kteří si mysleli, že jsou to pouze přechodné problémy.

Řekl jste, že stará myšlenka toho, že trhy jsou efektivní a mohou se samy regulovat, je překonána. Musím říci, že upřednostňuji toto gesto pokory před méně než vhodným projevem, který v tomto Parlamentu přednesl váš předchůdce v předchozím funkčním období.

Jsem však přesvědčen, že problém spočívá jinde. Jak jsem uvedl v nedávné zprávě sekretariátu Konference OSN o obchodu a rozvoji, je třeba, abychom zavřeli to „velké kasino“. Teorie, která byla uplatňována v posledních 20 letech, velkolepě selhala.

Proto ti, kteří okázale prohlašovali G20 za novou éru Bretton Woods, ve které by byl kapitalismus nově uspořádán nebo dokonce moralizován, oklamali naše spoluobčany. V Londýně dne 2. dubna nedojde k žádnému revolučnímu večeru.

Myslím, že Unit, velká odborová organizace vaší země, našla velmi jednoduchou a přesnou frázi, která vystihuje, kde je jádro problému. Toto heslo pro pochod, který se uskuteční příští sobotu v hlavním městě Británie, bude, cituji: „Lidé na prvním místě“ (Put people first). Může se to zdát zřejmé, ale ve srovnání s tím, co se stalo dominantním systémem, to hraničí s naprosto zásadní změnou hlediska.

Je to přesvědčivým důkazem o povaze výzev, kterým čelíme v naší době.

(Potlesk)

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedo, pan premiér byl dnes odpoledne cílem kritiky za svoji poznámku „britská pracovní místa pro britské pracovníky“, ale to můžete zamést stranou, protože od chvíle, kdy to řekl, nevěřím, že by si někdo vážně myslel, že by jakožto britský premiér někdy kladl zájmy britských pracovníků nad svůj evropský sen. Máte můj obdiv, dnes odpoledne jste to ukázal, pane premiére.

Pouze je škoda, že kromě Nezávislé strany spojeného království (UKIP) se prakticky nikdo neobtěžoval vás poslouchat. Zde jste velmi oblíbený. Jste vlastně velmi oblíbený, protože za několik dní poté, co Irsko řeklo „ne“ Lisabonské smlouvě, jste tuto smlouvu předložil v britském parlamentu a porušil tím zvláštní manifestní příslib, že britskému lidu umožníte hlasovat o ústavní smlouvě prostřednictvím referenda.

Za to se styďte, pane premiére. Znehodnotil jste demokracii ve vaší zemi, znehodnotil jste víru, kterou ve vás jakožto britského premiéra vložili voliči. Samozřejmě známe důvod, proč jste tak učinil. Důvodem je to, že bychom hlasovali proti. Ve svém projevu jste řekl, že Evropské unii oponují pouze ti, kdo zastávají politické extrémy. To může být pravda mezi profesionálními politiky, jasná většina britského lidu si však přeje udržovat s Evropskou unií přátelské vztahy a volné obchodní styky, ale nepřeje si být členy této politické Unie.

Nemůžete nadále budovat tuto Evropskou unii proti stanovisku veřejného mínění. Pokud tak učiníte proti vůli lidu, budete do budoucna vytvářet obrovské sociální a politické problémy. Prosím, nechte evropské národy, ať rozhodnou o svém osudu. Nedělejte to v parlamentech, jako je tento, a nedělejte to v parlamentech, jako je ten ve Westminsteru. To nebude fungovat!

Co se týče hospodářství, řekl jste nám, že určitým způsobem jste v této oblasti skutečným odborníkem; jste mužem, který může zachránit svět. Velmi dobře si pamatuji váš první velký čin, který jste udělal jako ministr, když jste prodal 400 tun zlata na světových burzách, a to za 275 USD unci. Při dnešních cenách by to dělalo o 10 miliard USD více. Nejde pouze o skutečnost, že jste se zmýlil, protože zmýlit se můžeme všichni. Jde o skutečnost, že jste předem oznámil, jaké množství hodláte prodat a který den tak učiníte. To byla naprosto průměrná chyba. Pokročilý student ekonomie – i v těchto časech znehodnoceného vzdělávání – by to neudělal. Navíc jste zničil náš systém soukromého penzijního pojištění a centrální bance Bank of England jste odebral schopnost regulovat banky a dal ji ne příliš schopným byrokratům z Úřadu pro finanční služby (FSA) při finančním centru Canary Wharf.

Neslyšeli jsme žádnou omluvu. Vaše vláda se omluvila za masakr v Amritsar; omluvil jste se za otroctví; omluvil jste se prakticky za všechno. Omluvíte se, prosím, také za to, co jste učinil jako britský ministr, a poté bychom vás možná mohli poslouchat?

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedo, vidím, že pan premiér již ovládá základní dovednost evropského politika; konkrétně jde o schopnost říct určitou věc v tomto Parlamentu a naprosto jinou věc svým domácím voličům.

Pane premiére, hovořil jste zde o volném obchodu a o tom, že ho velmi schvalujete. Kdo by vás právě teď poslouchal, když jste autorem věty „britská pracovní místa pro britské pracovníky“ a když jste dotoval – pokud jste je přímo neznárodnil – upadající odvětví našeho hospodářství, včetně automobilového průmyslu a mnoha bank?

Možná byste se v tomto Parlamentu těšil větší morální vážnosti, kdyby byly vaše činy v souladu s tím, co říkáte. Možná byste byl na světových shromážděních více uznávaný, kdyby Spojené království nevstoupilo do této recese s nejhorsími podmínkami ze všech zemí G20.

Pravdou je, že jste vyčerpali naše peníze. Země je nyní celkově v záporných hodnotách. Každé britské dítě se narodí s dluhem přibližně 20 000 GBP. Splacení úroků z tohoto dluhu bude stát více než výchova takového dítěte.

Dnes se znovu snažíte tuto vinu rozptýlit. Mluvil jste o mezinárodní recesi, mezinárodní krizi. Je pravda, že se všichni společně plavíme do bouře, ale ne všechna plavidla ve skupině se nachází ve stejně zanedbaných podmínkách. Ostatní lodě využívaly dobré roky k tomu, aby utěsňovaly trupy svých lodí a vyčistily svou výstroj – jinými slovy splatily dluhy –, ale vy jste využíval dobré roky k dalšímu navyšování půjček. V důsledku toho je kvůli vašemu vedení náš lodní trup pod celkovou tíhou vašeho dluhu hluboce ponořen.

V současnosti jsme v deficitu, který se blíží 10 % HDP – to je téměř neuvěřitelné číslo. Větší než deficit Pákistánu i než Maďarska – země, které již požádaly o pomoc MMF.

V této otázce se nejedná o to, že se neumíte omluvit. Stejně jako všichni ostatní jsem po dlouhou dobu připouštěl, že jste patologicky neschopný přijmout za tyto věci odpovědnost. Jedná se o to, že i nadále svévolně zhoršujete naši situaci, nemravně utrácíte to málo, co nám zbylo.

Za posledních 12 měsíců jsme přišli o 100 000 pracovních míst v soukromém sektoru a vy jste přesto vytvořil 30 000 pracovních míst ve veřejném sektoru. Pane premiére, nemůžete neustále stlačovat produktivní část hospodářství, abyste financoval nebyvalou nenasytost neproduktivní části. Na cestě ven z recese nemůžete utrácet nebo si půjčovat na cestě ven z dluhu a když tímto neobratným a ledabylým způsobem zopakujete, že naše situace je lepší než situace ostatních, že máme dobré postavení proto, abychom bouři přestáli, musím říci, že připomínáte aparátčíka Brežněvovy doby, který udává politickou linii strany.

Vy víte a my víme a vy víte, že my víme, že je to nesmysl. Každý ví, že Británie je na tom při vstupu do těchto těžkých časů mezi všemi ostatními zeměmi nejhůře. Řekl to i MMF. Evropská komise to řekla. Trhy to řekly, což je důvod, proč naše měna znehodnotila o 30 %, a také voliči dostanou brzy možnost, aby to řekli.

Mohou vidět to, co již viděly trhy – že jste znehodnocený premiér znehodnocené vlády.

Gordon Brown, premiér Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku. – Pane předsedo, pro tento Evropský parlament je skutečným darem, že zde můžete vyslechnout tolik různých názorů v tak krátké době a od tolika lidí a já vám za vaše názory děkuji.

Doufám však, že i poté, co politické strany oslabily, si budeme pamatovat tři věci. Zaprvé, že je důležité, aby se svět s touto krizí vypořádal společně. Protože kdybychom stáli odděleně, stranili se a nespolupracovali s ostatními zeměmi, byl by to návod k neúspěchu a neschopnosti vyřešit problém, kterým je v současnosti globální selhání bank, které se rozšířilo v celé průmyslové ekonomice. Pokud tento problém nepochopíme, nebudeme moci pochopit jeho řešení.

Měli jsme moc zasáhnout do celého bankovního systému po celém světě. Zjistili jsme, že banky, které jsme považovali za nezávislé, byly naprosto propojeny s ostatními bankami z různých zemí a tímto problémem se musíme zabývat. Ať jsou linie politických stran, které chtějí lidé přijmout, jakékoli, pravda je taková, že se musíme vypořádat s problémem globální bankovní restrukturalizace.

Evropa měla vedoucí postavení. Rekapitalizovali jsme naše banky. Ostatní země to udělaly nyní. Po celém světě bylo na rekapitalizaci bank vydáno více než bilion dolarů. Nyní jsme vytvořili pojistné a další režimy, abychom se vypořádali se znehodnocenými aktivy. Toto je třeba udělat a musí to být uděláno na základě globální spolupráce.

Druhou věcí, kterou si musíme uvědomit navzdory všem různým politickým stanoviskům v tomto Parlamentu, je to, že globální spolupráce – nejen v otázce bankovních institucí, ale globální spolupráce v ostatních oblastech, ve fiskální a monetární politice a obchodě – musí být velmi významnou součástí našeho přístupu k budoucnosti. Ať se nám to líbí či nikoli, svět se neuvěřitelně rychle mění. V Asii je realizována větší část průmyslové výroby než v Evropě. Obchod ve světě probíhá takovou rychlostí, jakou jsme před tím, než došlo k této krizi, nikdy nezažili, a musíme se s tím vypořádat prostřednictvím vytvoření globálního obchodního prostředí, které bude volné, ale také spravedlivé. Ať jsou názory v tomto Parlamentu jakékoli, myslím si, že i této otázce musí lidé čelit.

Třetí věcí, která podle mě vyplývá z této diskuse, je to, že abychom měli globální řešení na globální problémy, bude rovněž třeba, abychom disponovali nejen našimi silnými evropskými institucemi, ale také silnými globálními institucemi. Těmi, kteří reagovali na můj projev, jsem byl dotazován, co bychom mohli udělat pro reformu těchto globálních institucí. MMF, Světová banka a Světová obchodní organizace představují

organizace založené ve 40. letech za účelem vypořádání se s problémy 40. let. Nyní máme rok 2009. Měli jsme vnitrostátní kapitálové trhy. Nyní máme globální kapitálové trhy. Měli jsme domácí hospodářskou soutěž. Nyní máme globální hospodářskou soutěž. Svět se podstatně změnil a my potřebujeme instituce, které globální hospodářství promítají do způsobu, jakým fungují a jakým se zabývají problémy, které máme.

Byl jsme dotázán, zda bych přistoupil k zajištění nebo se pokusil zajistit, aby měl Mezinárodní měnový fond prostředky nezbytné pro vypořádání se s problémy hospodářství, která se nyní z důvodu úniku kapitálu nemohou udržet. Odpověď zní: musíme to udělat. Byl jsem dotázán, zda Světová banka a ostatní mezinárodní instituce mohou pomoci zemím, ve kterých panuje velká chudoba, jež byla zapříčiněna krizí. Musíme tak učinit. Domnívám se, že ponaučením z této krize je to, že nyní žijeme v globálním hospodářství. Vyskytují se zde globální problémy, které vyžadují globální řešení. To bude vyžadovat, abychom vytvořili globální instituce a moje zpráva tomuto Parlamentu je velmi jasná. Evropa zaujímala vedoucí postavení v mnoha jiných oblastech: nyní nastal čas, aby měla vedoucí postavení při vytváření globálních institucí, které se budou zabývat globálními problémy, které máme, a budou poskytovat globální řešení.

Je to zkouška, jak poté, co jsme v posledních 60 letech vytvářeli Evropu, která disponuje sociální ochranou a dosahuje hospodářského pokroku, můžeme pomoci formovat svět, jenž se bude těšit jak hospodářskému pokroku, tak péči o životní prostředí a sociální spravedlnosti. Domnívám se, že bez ohledu na různé názory vyjádřené v tomto Parlamentu mezi národy tohoto světa panuje vůle to učinit a my, Evropa, v této otázce můžeme hrát hlavní roli.

(Hlasitý potlesk)

Předseda. – Vážený kolegové, dnešní živá rozprava ukázala, jakou významnost v Evropském parlamentu přikládáme zajištění úspěšného výsledku schůzky na nejvyšší úrovni G20. Víím, že pan premiér musí brzy odejít, protože se chystá do New Yorku na další přípravy schůzky na nejvyšší úrovni, která se koná příští týden.

Pane premiére, velice nás těší, že jste se k nám mohl dnes odpoledne připojit, a přejeme vám co největší úspěch ve významné práci, kterou se zabýváte. Přivítat v Evropském parlamentu britského premiéra je vždy velmi vzrušující příležitost. Dnešní vynikající rozprava nebyla výjimkou. Pane premiére, opravdu vám velice děkujeme.

(Potlesk)

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jsou vydávána prohlášení, která by před rokem byla nepředstavitelná. Zároveň ale stále existují rozdíly v názorech mezi hlavními vedoucími představiteli. Na jedné straně je to důkazem pokusu vyhnout se odpovědnosti za závažné důsledky neoliberální politiky a na druhé straně víření prachu, aby zastřel pohled na skutečnost, že se stále kráčí po cestách, které jsou až na několik málo drobných změn v podstatě stejné jako dříve. Znamená to, že se opět vyznává princip, který tak dobře pojednal Luchino Visconti ve svém filmu „Gepard“, totiž že „věci se musejí změnit, aby vše mohlo zůstat stejné“.

Obdobně, když britský premiér Gordon Brown tvrdí, že „trh existuje, aby nám sloužil“, a dodává, že „my zde nejsme od toho, abychom sloužili trhu“, aniž by přitom zavedl základní opatření pro účinnou kontrolu trhu. Přitom se omezuje na to, že trvá na koordinaci a regulaci opatření pro daňové ráje, zatímco předseda Evropské komise pan Barroso trvá na liberalizaci mezinárodního obchodu a agendě z Dohy.

Nebylo řečeno nic o opatřeních na ukončení privatizace veřejných služeb a strategických sektorů našich ekonomik. Nebylo řečeno nic o skoncování s liberální lisabonskou strategií nebo o ochraně pracovních míst s příslušnými právy prostřednictvím ukončení pokusů o změnu pracovněprávních předpisů k horšímu.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

8. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

9. Výroční zprávy EIB a EBRD za rok 2007 – Poskytnutí záruky Společenství Evropské investiční bance (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o následujících zprávách:

- A6-0135/2009, kterou předkládá pan Mitchell jménem Hospodářského a měnového výboru o výročních zprávách Evropské investiční banky a Evropské banky pro obnovu a rozvoj (2008/2155(INI)), a
- A6-0109/2009, kterou předkládá pan Seppänen jménem Rozpočtového výboru o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se poskytují záruky Společenství Evropské investiční bance na ztráty z úvěrů a úvěrových záruk na projekty mimo Společenství (KOM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD)).

Esko Seppänen, zpravodaj. – (FI) Pane předsedající, Evropská unie může rozvojovým zemím a jiným zemím, které nepatří do EU, poskytnout finanční pomoc ve formě úvěru s nízkými mírami úroku z Evropské investiční banky. Evropská unie poskytuje záruky na půjčky takovým způsobem, že poskytovatelé půjčky nevnikají žádné ztráty a může dále financovat své vlastní výpůjčky tržními penězi.

Když došlo k obnově a rozšíření záruk EU vůči Evropské investiční bance tak, aby pokryly více zemí než dříve, názorem Evropského parlamentu, a nejenom Rady, bylo, že rozhodování by měla podléhat procesu spolurozhodování a dále by měla spadat do pravomocí Evropského parlamentu, a nejenom pravomocí Rady. Evropský soudní dvůr s tím souhlasil, a proto bylo jednostranné rozhodnutí Rady vráceno zpět do procesu spolurozhodování. Nové rozhodnutí má být přijato do 6. listopadu tohoto roku.

Nyní před sebou máme návrh Komise na rozhodnutí, které může být považováno za prozatímní a ke kterému bude mít Komise možnost připravit nový obecný návrh do konce dubna příštího roku. Parlament zanechal na „prozatímním“ rozhodnutí své otisky prstů a Rada to přijala. Je to kladné znamení, že po určitých obtížných jednáních nyní existuje shoda názorů mezi Radou a Parlamentem a že toto rozhodnutí může být přijato dnes při prvním čtení, aniž by byla třeba jakákoliv další diskuse.

V této souvislosti bych rád poděkoval českému předsednictví, které v Radě tak tvrdě pracovalo na dosažení konsensu. Kdyby nebylo aktivního zapojení České republiky, toto rozhodnutí by nikdy nevzniklo.

Musím nicméně zkritizovat všechny, kdo způsobili zmatek v Evropské investiční bance. Evropská investiční banka je zvyklá dostávat podporu od Evropského parlamentu pro různé záležitosti, ale její představitelé si tentokrát neuvědomili, že byl do hry zapojen postup spolurozhodování a že se pravomocí Parlamentu v této záležitosti významně rozšířila. Parlament si přál plně využít svých pravomocí, což dříve nebylo při konzultačních postupech možné. Myslím, že bylo naprosto nevhodné, aby Evropská investiční banka, která je orgánem EU, neprojevila určitý respekt k zavedeným postupům Parlamentu, a místo toho se pokusila ovlivnit rozhodnutí z politické periferie.

Je to nicméně dobrý konečný výsledek. Evropská investiční banka v podstatě získala, co chtěla. Získala souhlas Parlamentu v rozhodovacím procesu, ve kterém Parlament zformuloval svůj vlastní postoj. Toto rozhodnutí má nyní širokou podporu politických skupin, které za ním stojí. Nemělo by ji však, kdyby byl přijat přístup Evropské investiční banky. Rád bych za dosažení tohoto kompromisu poděkoval předsednictví Rady Evropské unie. Rád bych také poděkoval Rozpočtovému výboru a jeho stínovým zpravodajům za konsensus, kterého dosáhli, aby se mohlo dospět k rozhodnutí při prvním čtení. Jsem si jistý, že to bude dobré rozhodnutí pro všechny, jichž se týká.

Gay Mitchell, zpravodaj. – Pane předsedající, rád bych na začátek uvedl, že mám skutečně zásadní námítky proti tomu, jakým způsobem je zde plýtváno časem poslanců. Doba vyhrazená pro otázky, ať už pokládané Radou nebo Komisí, není tento týden zařazena do programu. Lidé sem mohou přijít a obšírně hovořit libovolně dlouhou dobu. Bez upozornění je plýtváno časem poslanců parlamentu, kteří jménem Parlamentu předkládají zprávy. To je ostudné zneužívání poslanců Parlamentu.

Jako zpravodaj bych nejprve rád v tomto jednání sále přivítal pana prezidenta Maystadta a pana prezidenta Mirowa při této první příležitosti, kdy Parlament vypracoval současně návrh zprávy o činnosti Evropské investiční banky (EIB) a Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD). Nelze pochybovat o skutečnosti, že současná finanční krize poukázala na význam činnosti EIB a EBRD. Oběma bankám je třeba za jejich úsilí vypořádat se s dopady hospodářské krize vyjádřit uznání. Obě se staví obtížným úkolům čelem a já je za to chválím. Je důležité, abychom uvažovali o obou bankách současně, a zajistili tak lepší spolupráci mezi nimi a vyloučili veškeré překrývání jejich činnosti.

Obě banky by měly zajistit maximální synergii, aby se připravily na hospodářské oživení a mohly mu napomáhat. Obzvláště je vítáno rozhodnutí zvýšit poskytování půjček malým a středním podnikům o 50 %. Původně plánovaných 5 miliard eur ročně pro MSP se zvýšilo na 7,5 miliardy eur ročně za čtyřleté období 2008-2011.

Příkladem nového financování je 310 milionů eur, které EIB nedávno schválila pro investice do MSP v Irsku. EIB dala jasně najevo, že irské a jiné MSP mohou dostat k dispozici další prostředky za velmi konkurenční úrokové míry. Podle mého názoru je třeba, aby Evropa přemýšlela v intencích typu Marshallova plánu, který tak dobře fungoval po druhé světové válce.

Pokud by bylo možné EIB přesvědčit, aby si půjčila řekněme od Číny na investice do banky, mohla by takové zdroje použít k novému nastartování hospodářské obnovy a dosáhnout jí dříve. Tato půjčka by mohla být splacena vyčleněním mimořádných celních poplatků, které by EU vybrala z obnoveného zahraničního obchodu, a některých příjmů DPH pro tento účel. To by mělo také dodatečnou výhodu v tom, že by se snížil tlak na členské státy a jejich individuální požadavky na udržení se v rámci Paktu stability a růstu ve smyslu dalších půjček.

V roce 2007 dosáhly vnitřní investice EU v Číně 7,16 miliard eur, zatímco vnitřní investice Číny v EU byly pouze 0,6 miliardy eur. Ze zvýšeného obchodování by měly užít jak EU, tak Čína. Jsem si vědomý návštěvy předsedy Komise, Hospodářského a měnového výboru a prezidenta Evropské centrální banky v Číně před Vánoci. Nedávný navazující summit mezi EU a Čínou je vítaným znamením naděje.

Dostali jsme se do potíží, protože se nesoustředíme na tyto otázky. Nastal čas soustředit se na obnovu, včetně posílení konkurenceschopnosti EU, jak navrhuje Lisabonská smlouva. Jsem potěšen návrhy, které jsou předkládány v kontextu energetické krize a kontroly životního prostředí, a zejména rolí, kterou v tom hraje EIB. Potěšilo mě také ohlášení nedávného rozhodnutí soudu o spolurozhodování, a že Parlament bude nyní hrát větší roli ve vztahu k těmto dvěma bankám.

Ve své zprávě jsem navrhl – a výbor to podpořil a jsem si jistý, že to podpoří i Parlament –, aby Komise a obě banky pravidelně předstupovaly před Hospodářský a měnový výbor a zodpovídaly se z koordinace uvedených rolí a uplatňování příslušných politik obou bank. Myslím, že to bude velmi užitečný vývoj. Potřebujeme totiž více transparentnosti a odpovědnosti. Slyšeli jsme premiéra Browna, jak o tom hovořil ve smyslu mezinárodní finanční krize. Měli bychom o tom přemýšlet ve smyslu odpovědnosti tomuto Parlamentu za naše vlastní finanční instituce a ty, kteří jsou částečně financováni finančními institucemi.

Vítám celkový náboj obsažený v záměru bank, zejména ve vztahu ke kontrole životního prostředí a energie, a doufám, že Parlament podpoří hlavní náboj obsažený ve zprávě, kterou jsem předložil.

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Pane předsedající, dnes odpoledne bych chtěl jménem Komise přivítat prezidenta Evropské investiční banky, pana Maystadta, a prezidenta Evropské banky pro obnovu a rozvoj, pana Mirowa. Rád bych jim oběma i jejich institucím před tímto Parlamentem poděkoval za jejich nesmírně pozitivní spolupráci s Komisí, zejména během tohoto obtížného zápasu s hospodářskou krizí.

Pane Seppänen, velice vám děkuji za vaše slova a za vaše zpravodajské úsilí, které jste vyvinul na zpracování tak obtížného tématu. Toto téma však má šťastný výsledek, jak jste sám řekl, konkrétně v podobě dohody při prvním čtení o řešení právních problémů, které vyvstaly ohledně externího mandátu Evropské investiční banky, jinak také EIB.

Tento externí mandát nám umožňuje prostřednictvím opatření EIB a ve spolupráci s evropskými politikami, přijmout velice pevná a účinná opatření k politikám a oblastem zvláštního zájmu pro Evropskou unii a všechny evropské orgány, včetně tohoto Parlamentu.

Komise vyjadřuje své uspokojení z toho, že Parlament bude od této chvíle přímo zapojen do diskusí o tomto externím mandátu. Musíme ale také srdečně poděkovat jak Parlamentu, tak Radě za pružnost, kterou prokázaly při dosahování shody, které bylo dostatečně rychlé na to, aby se předešlo vytváření nebo zvyšování nejistoty před koncem tohoto roku, o možnosti pokračovat ve využívání zdrojů a nástrojů tohoto externího mandátu.

Za nás příští Komise na začátku roku 2010 předloží tomuto Parlamentu a Radě odpovídající právní dokument. Doufáme, že opět při prvním čtení budeme schopni zajistit právní stabilitu pro externí mandát, který, jak už bylo uvedeno, umožňuje další rozvoj evropských politik, na kterých máme my všichni zájem.

Rád bych také pogratuloval panu Mitchellovi a poděkoval mu za jeho zprávu. Je to poprvé, co se zpráva týká nejenom Evropské investiční banky, ale také Evropské banky pro obnovu a rozvoj, jinak také EBRD. Cítíme,

že je správné zabývat se těmito dvěma finančními institucemi společně, zejména v současné době, kdy účinnost jejich kroků musí sloužit k posílení našich politik týkajících se hospodářské krize a kdy je spolupráce mezi těmito dvěma institucemi obzvláště důležitá.

Od obou bank žádáme, aby vyvíjely obrovské úsilí. V plánu obnovy, který byl přijat na konci minulého roku, jsme obě instituce vyzvali k podstatnému zvýšení jejich kapacity úvěrování v době, kdy i ony samy považují získávání peněz z trhů za obtížné.

Na tuto výzvu ke zvýšení intenzity své činnosti reagují přijímáním opatření v oblastech, které považujeme za prioritní, jak uvedl pan Mitchell, jako jsou malé a střední podniky, sektor energetické účinnosti a také ostatní oblasti. Zejména jsme nesmírně spokojeni s dohodou, které obě banky dosáhly se Světovou bankou ve společné iniciativě zaměřené na posílení jejich finančních nástrojů a zlepšení jejich účinnosti ve využívání úvěrových nástrojů v zemích střední a východní Evropy, které procházejí obzvláště obtížnou situací.

Doufáme, že od této chvíle až do příštího roku nám přípravy a diskuse expertní skupiny založené Radou a Komisí se souhlasem pana Maystadta za účelem zvážení budoucnosti externího mandátu EIB a také strategického přezkoumání EBRD, k němuž také dojde na začátku příštího funkčního období Parlamentu a příští Komise, umožní pokračovat v klidnější době, než je tato ve smyslu hospodářské situace, ve využívání jejich know-how, úvěrových nástrojů, finančních zdrojů, lidských zdrojů a zkušeností pro podporu politik, které, jak se všichni shodneme, musí být ukazateli budoucího směřování Evropské unie v následujícím desetiletí.

Gabriele Stauner, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro rozpočtovou kontrolu*. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych shrnula stanovisko Výboru pro rozpočtovou kontrolu k výroční zprávě Evropské investiční banky.

Výbor pro rozpočtovou kontrolu vyzývá EIB, aby hrála aktivnější úlohu při zavádění aktivnější politiky pro boj s podvodem, včetně nulové tolerance k podvodu, korupcí, praní peněz a financování terorismu. EIB se musí nezávisle na jakémkoliv úsilí, které vyvinula v minulosti a které si zaslouží naše uznání, nyní řídit politikou, která není pouze zaznamenána na papíře, ale zahrnuje také konkrétní opatření a kritéria transparentnosti pro účely sledovatelnosti. Proto by se nemělo společností, u kterých se prokázala korupce, dovolit využívat úvěry a informátorům by se měla poskytnout účinná ochrana. Vyšetřovací a preventivní funkce EIB musí hrát mnohem výraznější roli, než jak tomu bylo v minulosti.

Zejména vzhledem k současné finanční a hospodářské krizi chceme, aby pro EIB platily stejné regulační předpisy jako pro všechny ostatní komerční banky, protože EIB nemůže být bez skutečného dohledu důvěryhodným hráčem na úvěrovém trhu. Potřebujeme také nezávislé monitorovací struktury, které zajistí kvalitu výsledků EIB a dodržování kodexu správného jednání z její strany.

Naším hlavním zájmem je, aby Parlament v budoucnu vydával samostatnou zprávu o činnosti EIB. Podle našeho názoru by zpráva tohoto typu byla možná i vhodná, protože členské státy jsou jedinými akcionáři EIB, což znamená, že má přímou vazbu na Parlament, a tedy i přímou rozpočtovou odpovědnost vůči němu. Velice vám děkuji.

Zsolt László Becsey, *jménem skupiny PPE-DE*. – (HU) Nejprve bych rád poděkoval oběma zpravodajům za tuto zprávu a jsem také potěšen, že je nám tato otázka, problémy týkající se těchto dvou finančních institucí, předkládána zároveň; skutečně si myslím, že v budoucnosti budeme muset tyto dvě instituce kontrolovat důkladněji.

Když se budu držet pouze klíčových slov, první otázka se týká duplikace. Nepochybně musíme vypracovat určitou dlouhodobou dělbu práce mezi oběma institucemi a umožnit užší spolupráci. Všiml jsem si, že zpravodaj přiřadil hlavní projekty Evropské investiční bance a ponechal činnosti, které se vztahují k menším podnikům, na Evropské bance pro rekonstrukci a rozvoj. V každém případě jsem přesvědčen o nezbytnosti určité prospěšné specializace.

Jsem potěšen, že Evropský parlament může konečně vstoupit do Mekky a diskutovat o budoucích zaměřeních, která by měla být v tomto ohledu přijata. Jsem opatrný, pokud jde o orientaci navenek nebo dovnitř. Před dvanácti lety jsme v Maďarsku věřili, že můžeme jednou provždy zapomenout na MMF, který nyní stojí před našimi branami a my k němu rychle běžíme pro úvěry.

Před pár lety jsme si mysleli, že EBRD nebude hrát žádnou důležitou roli například ve státech, které jsou mimo eurozónu, a že se EBRD místo toho bude posouvat dál na východ, a nyní jsme rádi, že společně se Světovou bankou tyto dvě instituce umožnily vznik velkého fondu pro střední Evropu.

Rád bych vás upozornil na skutečnost, že likvidita a financování malých a středních podniků je, podle mého mínění – ve funkci předsedy příslušné pracovní skupiny v mé politické skupině – naprosto nezbytná. Proto bych rád požádal, aby opce, o kterých bylo nedávno rozhodnuto, vstoupily v platnost co nejdříve, abychom mohli společně s komerčními bankami účinně zajistit možnost likvidity především pro malé a střední podniky ve střední Evropě.

Udo Bullmann, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, projednáváme současnou hospodářskou krizi jako problém nerovnováhy, s deregulovaným trhem na jedné straně a nedostatkem veřejného zájmu na straně druhé. Pokud jde o vyvolání zájmu veřejnosti o finanční trhy a skutečné ekonomické procesy, ne vždy jsme měli úspěch. Proto je důležité, že dnes hovoříme o veřejných investičních bankách, které stojí přesně na tomto rozhraní, neboť umožňují fungování trhu a mají veřejný mandát zastupovat naše budoucí zájmy. Proto mám pro prezidenty těchto bank, kteří jsou dnes tady s námi, prognózu, že je v budoucnu budeme potřebovat ještě více, než je potřebojeme nyní a potřebovali jsme v minulosti.

Ve zprávě pana Mitchella jsou zdůrazněné dvě oblasti. Naléhavě nás vyzývá, abychom dospěli ke správné dělbě práce a abychom našli optimální postavení, které umožní se zaměřit na silné stránky. Navrhuje také, abychom těmto dvěma bankám umožnili se soustředit na úkoly, před kterými budeme stát v budoucnosti. Jedná se o změnu klimatu, o obavu, že budeme ohroženi masovou nezaměstnaností a recesí, pokud nepodnikneme protiopatření, a o volání, zejména ze strany malých a středních podniků, po veřejné infrastruktuře, abychom se mohli rozvíjet, vytvářet určitý životní prostor a dopřát si nadhled nad danou situací. Proto bych rád panu Mitchellovi poděkoval za jeho dobrou práci. Vytvořil pozitivní zprávu. Evropský parlament bojoval za udržení své úlohy a v budoucnu ji bude vykonávat ještě energičtěji. To je poselství z mé skupiny.

A ještě jedna poznámka pro paní Stauneroovou, která se právě zmínila o kontrolních předpisech. Veřejné banky musí samozřejmě podléhat kontrolním předpisům a řádným kontrolám. Nelze na ně ale uplatňovat stejné kontrolní předpisy jako u běžných bank, jinak by nebyly v postavení, kdy na sebe mohou brát rizika, která často chceme, aby přijaly. Z tohoto důvodu jsem pro kontroly, ale jiného druhu.

Wolf Klinz, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropská investiční banka a Evropská banka pro obnovu a rozvoj existovaly dlouhou dobu ve stínu. Velká část veřejnosti v posledních letech o jejich existenci stěží věděla. Doufám, že se to nyní v době finanční a hospodářské krize změní, protože tyto důležité evropské instituce se stávají významnějšími než kdy jindy.

Vzhledem k velkým sumám peněz, se kterými obě banky nakládají a přidělují je ve formě půjček, je zásadní, aby pracovaly podle jasných kritérií a principů. Skutečnost, že se jedná o veřejné instituce není, sama o sobě zárukou, že tomu tak je. Máme veřejné banky, například v Německu, které tyto principy porušily a dostaly se do potíží naprosto stejně jako mnoho soukromých bank. Doufám, že obě instituce, EIB a EBRD, stanovují své priority na základě velice jasných úvah a že tyto priority budou v budoucnu, když se ohlédneme nazpátek na toto období, vnímány jako správné a realistické.

Důležité je, a já v tomto ohledu mohu banky jenom podpořit, aby se i nadále zaměřovaly na středně velké společnosti, které jsou páteří evropské ekonomiky, a aby se zaměřili na projekty, které jasně splňují kritérium udržitelnosti. Tyto banky mají velice dobrý rating, lepší než trojí A. To jim umožňuje získávat a poskytovat finanční prostředky za relativně příznivých podmínek. Musíme zajistit, že je nebudeme vystavovat nadměrnému tlaku a zejména v dobách krize se nebudeme pokoušet je využívat jako zdroj kapitálu v oblastech, kde jiné zdroje kapitálu již případně vysychají.

Jsem potěšen, že poslanci Evropského parlamentu budou od příštího roku zapojeni do stanovování priorit. Věřím, že skutečnost, že jsou banky ještě více odpovědné Parlamentu, než byly v minulosti, vytvoří základ pro dobrou a konstruktivní spolupráci.

A ještě poslední bod: chtěl bych obě banky podpořit, aby zvýšily své úsilí a ujistily se, že své činnosti neduplikují. Místo toho by se měly v tom, co dělají, doplňovat a spolupracovat komplementárním způsobem.

Zdá se mi také důležité, aby EBRD i nadále hrála svoji úlohu v transformujících se zemích, protože tyto země nesmíme ponechat svému osudu, zejména ne v dobách krize.

Sepp Kustatscher, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval těm, kteří jsou odpovědní za obě zprávy, které ve Skupině Zelených/Evropské svobodné aliance podporujeme. Jsme pro rozšíření činností Evropské investiční banky v rozvojových zemích. Dlouhou dobu jsme vedli kampaň za to, aby financování projektů z EIB dodržovalo sociální a environmentální standardy

a dohlíželo na dodržování lidských práv. To se nyní uskuteční v praxi, protože Společenství garantuje projekty EIB. Rádi bychom poděkovali rozpočtovému výboru, který se tohoto bodu chopil a úspěšně ho dovedl společně s Radou do konce.

EIB je v rámci EU velmi důležitým nástrojem, který umožňuje kontrolu sociálního, environmentálního a ekonomického rozvoje členských států. Rád bych proto požádal o podrobnější kontroly, než jsou ty, které byly prováděny v minulosti u všech projektů podporovaných EIB, aby se zjistilo, zda je skutečně možné garantovat sociálně-environmentální udržitelnost a rentabilitu. To je důležité zejména v současné finanční a hospodářské krizi.

Například by bylo vážnou chybou, aby EIB podporovala projekty velkého rozsahu, jako je most přes Messinskou úžinu nebo Brennerský železniční tunel pro vysokorychlostní osobní vlaky. Tyto projekty vyžadují velká množství strojního zařízení a jsou velmi kapitálově náročné. Podpora modernizaci a rozšíření stávajících infrastruktur je mnohem přínosnější ve smyslu trhu práce a dopadu na životní prostředí.

Kvalitativní růst má původ v zastaralé filozofii ve stylu „rychleji, výš, dál“. Potřebujeme udržitelnou sociálně-environmentální politiku jak pro naše občany, tak pro životní prostředí. Děkuji vám.

Konstantinos Droutsas, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Pane předsedající, zpráva vítá činnost obou bank, aniž by ale zmínila jejich odpovědnost za kapitalistickou krizi a to, jak k ní samy přispěly. EIB na sebe vzala roli poskytovatele půjček bankám a společnostem, aby podpořila kapitálové zisky.

Ozdravná opatření Evropské unie jsou doprovázena povinnými, finančně omezujícími opatřeními. Běžnou součástí Evropské unie je politika Lisabonské strategie, Paktu stability a Maastrichtské smlouvy zaměřená proti vrstvám pracujících občanů, jejímž cílem je přesunout negativní důsledky krize na pracovníky tím, že se sníží mzdy, flexibilní pracovní smlouvy se stanou pravidlem, nezaměstnanost se bude sdílet rovným dílem a dojde ke zvrátům zaměřeným proti pojištění.

Jedním typickým příkladem je moje země, proti které byl za posledních pět let dvakrát uplatněn postup při nadměrném schodku. Komise požaduje opatření permanentní a trvalé povahy: dodatečná opatření ke snížení sociálních výdajů, zejména na veřejné zdraví a péči, zatímco soukromý sektor v této oblasti zároveň bohatne. Zároveň také požaduje zvýšení daní u spotřebních produktů pro pracující vrstvy obyvatelstva a zvýšení sazeb DPH.

Jediný přístup, který slouží zájmům pracujících vrstev, je cesta odmítnutí opatření nastolených kapitálem, se kterými v podstatě souhlasí všechny síly, které podporují Maastricht a Evropskou unii, a vytvoření společensko-politické aliance pro ekonomiku a moc pracujících vrstev.

John Whittaker, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, to, čeho se nejvíce obávám, je návrh, aby Evropská investiční banka (EIB) hrála významnou roli při řešení finanční krize – že může jednat určitým způsobem jako celoevropský orgán, který má být aktivní hnací silou tam, kde členské státy při koordinaci vlastní hnací síly jednotlivě selhaly.

Pokud ale příliš rozšíří své činnosti, dokonce o podporu komerčních bank a vlád – jak bylo navrženo – existuje nebezpečí snížení její záviděníhodné hodnoty ratingu, což je případ některých našich vlád.

Ukazatel pohybu kapitálu EIB je okolo 35krát a jejími akcionáři jsou vlády členských států. Byl by to vážný problém, kdyby měla zkrachovat, jako některé z našich komerčních bank. Zpráva dokonce povzbuzuje EIB a Komisi, aby zvýšila úvěrování prostřednictvím experimentování s novými inovačními finančními nástroji. Myslím, že svět už má dost chytrých finančních triků.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - Pane předsedající, nejprve bych ráda srdečně poděkovala našemu finskému kolegovi Esko Seppänenovi za úsilí, které přispělo k dosažení kompromisu s Komisí a Radou o úvěrech EIB a zárukách Společenství.

Jak všichni víme, poté co Parlament vyhrál spor u Evropského soudního dvoru, bylo příslušné rozhodnutí Rady zrušeno, ale mělo zůstat v platnosti po dobu jednoho roku, dokud nebude přijato nové rozhodnutí. Komise navrhla postup spolurozhodování a zítra máme hlasovat o kompromisu sjednaném během trojstranného rozhovoru a dovést tento proces spolurozhodování k závěru.

Je důležité si pamatovat, že EIB byla původně založena k financování činností v rámci EU. Takže záruka Společenství pro EIB proti ztrátám a záruky úvěrů jsou základem pro její činnosti mimo EU. Návrh, o kterém dnes vedeme rozpravu, se týká okolo 10-15 % činností EIB, tj. činností banky mimo EU v kandidátských

zemích, zemích Středomoří, Asii, Latinské Americe a Jižní Africe. Tyto činnosti EIB jsou obzvláště důležité v zemích a infrastruktuře se středními příjmy, finančním a obchodním sektoru. Tyto činnosti EIB jsou nanejvýš důležité v prostředí globální finanční krize a recese.

Jsem velice ráda, že se nám podařilo dosáhnout kompromisu ve všech hlavních otázkách, jako je konečný termín pro předložení nového návrhu rozhodnutí, který je nyní 30. dubna 2010, a také pokud jde o ustanovení o skončení platnosti, k němuž dojde 18 měsíců po konečném termínu, 31. října 2011.

Evropský parlament podal pozměňovací návrh k návrhu Komise s poukázáním na důležitost dodržování lidských práv, rozvojových politik, diverzifikace energie, potřeby strategických dokumentů, větší transparentnosti politik a činností EIB.

Máme dobrý výsledek a doufám, že zítra bude nezbytnou většinou přijat kompromis. Počítám s podporou všech politických skupin tohoto Parlamentu.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Pane předsedající, připojuji se k ocenění vyjadřovanému kolegou poslanci za skvělou práci, kterou odvedl náš zpravodaj z Rozpočtového výboru, a za způsob, jakým dovedl bojovat za práva a výsady Evropského parlamentu.

Evropský parlament má v této oblasti v souladu s rozsudkem Evropského soudního dvora z 6. listopadu 2008 plné spolurozhodovací pravomoci. Dále má Evropská investiční banka jasný mandát podporovat udržitelný hospodářský a sociální rozvoj, integraci rozvojových zemí do světové ekonomiky, kampaň proti chudobě a respektování právního řádu, lidských práv a základních práv ze strany těchto zemí.

Budeme zde, abychom zajistili, že investice EIB budou sledovat tyto cíle.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Evropská investiční banka je největší banka na světě a je zřejmé, že hraje důležitou roli pro rozvoj hospodářství v rámci vnitřního trhu Evropské unie i mimo něj. V současné době se předkládá mnoho návrhů na rozšíření funkcí, které plní Evropská investiční banka. Jsem členkou Hospodářského a měnového výboru, ale mnoho z těch návrhů si nejsem schopna ani zapamatovat. Zdá se, že nyní každý ví, co Evropská investiční banka musí udělat. Existuje také mnoho návrhů na přezkoumání projektů, které banka realizuje mimo Evropskou unii. Specifickým záměrem dokumentu vypracovaného panem zpravodajem je rozšířit platnost záruk Společenství tak, aby se pokryly ztráty, které vznikly kvůli úvěrům poskytovaným Evropskou investiční bankou mimo Evropskou unii.

Různorodost návrhů jasně ukazuje, že potřebujeme širší diskusi o činnostech Evropské investiční banky a směru, kterým by se vývoj těchto činností měl ubírat. Doufám, že si Komise najde čas na hlubší přezkoumání tohoto problému v celkovém kontextu evropského plánu na oživení hospodářské dynamiky. Pokud jde o záruky poskytované Evropskou investiční bankou, bylo stanoveno mnoho dodatečných podmínek, aby byly brány v potaz lidská práva a aspekty rovnoprávného rozvoje. Tato iniciativa je vítána, ale Evropská unie by se měla ve své vnější politice zaměřit na to, aby přinutila realizovat nebo provádět své činnosti na základě těchto principů i jiné banky působící ve třetích zemích. Jenom pak nastane rovnoprávná hospodářská soutěž mimo Evropskou unii a Evropská investiční banka nebude riskovat, že utrpí mnoho ztrát.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, pane Maystadte, moje první otázka se týká zprávy předložené Evropskou investiční bankou. Zajímalo by mě, zda byla připravena mise pro regulaci a supervizi, jak požadoval Parlament. Dále nemohu, pane komisaři, pochopit, proč nepřevzmete iniciativu, kterou vám ukládá článek 105, a nesvěříte tento úkol Radě, aby takovou misi mohla podniknout Evropská centrální banka. Odpovědi, které jsem od vás dostal, byly velice vyhybavé, což považuji za politováníhodné.

Musím se také zmínit o problematice týkající se záruky. Nechápu, proč záruka, která je poskytována tímto způsobem, nemůže být proplacena. Z celkové plánované záruky ve výši přibližně 30 miliard eur by to pro rozpočet Unie představovalo ztrátu zdrojů mezi 30 až 100 miliony eur. Stejně tak nechápu, pane předsedající, proč Výbor pro rozpočtovou kontrolu, do jehož kompetence otázky týkající se Evropské investiční banky spadají, nebyl osloven, aby vyjádřil svůj postoj k této otázce záruky udělené bance.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, Evropská investiční banka a Evropská banka pro obnovu a rozvoj jsou dvě nesmírně mocné instituce, které mohou napomoci regionálnímu rozvoji jak v rámci Evropské unie, tak ve třetích zemích. To je obzvláště patrné dnes, v době finanční krize a z ní vyplývajících omezení v přístupu k investičním úvěrům.

Když většina bank drasticky seškrtávala úvěry zemím sousedícím s Evropskou unií na jejich finanční programy, obě výše uvedené banky s vervou prosazovaly investice do dopravy nebo životního prostředí.

Evropská investiční banka je zároveň hlavním zdrojem úvěrů a úvěrových záruk pro evropský sektor malých a středních podniků. V této obtížné době pokračuje v nedocenitelné podpoře podnikatelů. Důležité je i to, že mezi šest priorit uplatňovaných Evropskou investiční bankou patří zajištění udržitelné a bezpečné hospodářské soutěže v oblasti energetiky pro Evropskou unii.

Thomas Mirow, EBRD. – Pane předsedající, velmi vám děkuji za tuto zprávu a možnost pokračovat v diskusi, která byla s výborem zahájena v listopadu. Přichází včas a je vítána zejména ze tří důvodů.

Zprv v kontextu ekonomické a finanční krize je jakékoliv pobídnutí k větší spolupráci mezi EBRD a EIB mnohem důležitější než kdy jindy. Přesto tato krize také znamená, že spolupráce mezi veřejnými mezinárodními finančními institucemi není nadále pouhou politicky motivovanou ambicí, ale životní nutností.

Protože jsme byli svědky dramatického poklesu soukromých toků úvěrů, sešli jsme se minulý měsíc se skupinou ze Světové banky, abychom zahájili společný akční plán mezinárodních finančních institucí (IFI) na podporu bankovních systémů a úvěrů poskytovaných reálnému hospodářství ve střední a východní Evropě.

Jedná se o balík 24,5 miliard eur v průběhu let 2009 až 2010, ze kterých EBRD přispěje 6 miliardami eur. Akční plán bere na vědomí, že účinná odezva na krizi v integrovaných finančních trzích Evropy vyžaduje rychlou a koordinovanou akci všech zainteresovaných stran: mateřských bank, které vlastní velkou část finančních sektorů regionu; důležitých místních bank; vedení přeshraničních bankovních skupin sídlící v domovských i hostitelských zemích; evropských orgánů a mezinárodních finančních institucí (IFI). Spolupracujeme s tímto širokým spektrem zainteresovaných stran na realizaci plánu a vytváříme pro to koordinační a kooperační mechanismy.

A vidíme, stejně jako jsme viděli minulý srpen, když jsme byli konfrontováni s bankovní krizí způsobenou konfliktem v Gruzii, že tento způsob spolupráce mezinárodních finančních institucí, který vznikl z nutnosti, funguje nejlépe.

Zadruhé pod patronátem Evropské unie nám nové struktury spolupráce mezi EBRD a EIB nabízejí skvělé nové příležitosti ke spolupráci.

Mám na mysli především investiční síť pro Západní Balkán, která se v těchto chvílích uvádí do provozu, a také Východní partnerství ohlášené v posledních dnech Evropskou radou, které bude stavět na dobré spolupráci, kterou jsme již vytvořili prostřednictvím našeho memoranda o porozumění a finančního nástroje pro politiku sousedství.

Tyto iniciativy, kterým napomáhají fondy ES, nás spojují, abychom pracovali na konkrétních specifických projektech a programech a využívali potenciál každé z institucí. Samy tyto iniciativy jsou skvělou zkouškou ohněm, kterou započne rozvoj naší společné práce.

Jsem přesvědčen, že právě v tomto kontextu můžeme najít dělbu práce, využití společných odborných znalostí a potřebné mechanismy spolupráce, včetně společných standardů, o které usilujete.

Zatřetí považuji názory Evropského parlamentu za vítaný vklad do počáteční fáze čtvrtého přezkumu kapitálových zdrojů EBRD, který zakončíme na našem výročním shromáždění v Záhřebu, které se koná v květnu 2010.

EBRD zaujala v reakci na krizi proaktivní postoj: na podporu našich klientů v zemích, kde realizujeme projekty, rozšiřujeme své nástroje a klademe si za cíl investovat 7 miliard eur v roce 2009, což představuje nárůst o více než 20 %.

Zároveň musíme přiznat, že se pro nás zvyšuje i míra rizika. Nyní ještě není možné jasně vidět všechny dopady současné situace na naše portfolio a na rozvoj našich činností. Přesto ale je význam našeho partnerství s EIB a s Evropskou unií při plnění našich závazků, jak vůči našim akcionářům, tak vůči zemím, kde realizujeme své projekty, jasnější než kdy předtím.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN BIELAN*Místopředseda*

Philippe Maystadt, prezident EIB. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji nejprve, abych vám poděkoval za příležitost, kterou jste nám znovu poskytli k pokračování v konstruktivním dialogu, který je mezi Evropskou investiční bankou a Parlamentem zaveden již několik let.

Jsem zejména velice rád, že mám příležitost diskutovat o dvou zprávách, které nám dnes byly předloženy, protože se jedná o dvě zprávy – zprávu pana Mitchella a zprávu pana Seppänenena –, které jsou zajímavé a přicházejí s naprosto odpovídajícími tématy. Doufám, že budeme mít příležitost se k těmto tématům vrátit později.

Dnes samozřejmě stojíme před krizí výjimečného rozsahu – možná nejvážnější krizí od konce druhé světové války – a v tomto kontextu je tedy zcela normální, že členské státy žádají naše dvě instituce, aby se pokusily o svůj vlastní příspěvek k reakci Evropské unie na tuto krizi. Víte, že v tomto kontextu členské státy, které jsou našimi akcionáři, požádaly EIB, aby podstatně zvýšila objem svých úvěrů v roce 2009, v porovnání s původními prognózami se jedná o navýšení o přibližně 30 %, a aby toto dodatečné úsilí směřovala v podstatě do tří oblastí: zaprvé do úvěrů bankám pro malé a střední podniky; zadruhé do energií, zejména do boje se změnou klimatu, a nakonec do zvláštního úsilí zaměřeného na ty země, které jsou krizí postiženy nejhůře.

Kam až jsme se do dnešního dne dostali? Předložím vám statistické údaje týkající se posledních tří měsíců roku 2008, jinými slovy – počínaje od chvíle, kdy EIB obdržela první žádosti – a prvních dvou měsíců roku 2009. Během těchto pěti měsíců jsme půjčili více než 31 miliard eur, což představuje 38 % nárůst v porovnání se stejným obdobím na konci roku 2007 a na začátku roku 2008. V první oblasti, pokud jde o úvěry pro malé a střední podniky, bylo za toto krátké období na úvěrech poskytnuto 5,6 miliard eur. Několik z vás zdůraznilo význam pomoci malým a středním podnikům za stávajících podmínek. Ve skutečnosti vyvíjíme v této oblasti velice mimořádné úsilí a již vám mohu sdělit, že cíl, který nám byl stanoven, tedy uvolnit formou těchto úvěrů 15 miliard eur v průběhu let 2008 a 2009, byl již překročen.

Pokud jde o druhý cíl, energie a boj se změnou klimatu, i zde jsme vyvinuli velké úsilí, a právě do tohoto kontextu musí být zařazeno financování automobilového průmyslu. Je třeba si ujasnit skutečnost, že v tomto sektoru je naše financování směřováno do projektů, které zahrnují výzkum, vývoj a výrobu automobilů šetrných k životnímu prostředí, tedy automobilů, které budou splňovat nové standardy Unie, co se týká snížení emisí CO₂.

Nakonec, co se týká třetí oblasti, tedy pomoci zemím, které byly nejhůře postiženy krizí: za toto stejné období pěti měsíců jsme uvolnili 910 milionů eur v úvěrech poskytnutých v Maďarsku, 600 milionů eur v Lotyšsku, 1 miliardu eur v Rumunsku a 1,1 miliardu eur v Litevsku.

Proto mohu myslím říci, že děláme co můžeme, abychom reagovali na žádost členských států a bez prodlení zaváděli sjednaná opatření. Sám pan Mírow již nepřímo poukázal na společný akční plán Mezinárodní peněžní korporace a Evropské banky pro obnovu a rozvoj týkající se pomoci bankovnímu sektoru ve střední a východní Evropě.

Toto navýšení objemu našich půjček je přirozeně umožněno díky navýšení kapitálu, o kterém rozhodli naši akcionáři. Členské státy to nebude stát nic. Bylo ale rozhodnuto, že potřebujeme oprávnění našich akcionářů k převedení našich rezerv na kapitál.

Několik z vás položilo otázky týkající se sledování EIB a dohledu nad ní, a já osobně si myslím, že tato otázka je naprosto legitimní. Když finanční instituce roste takovým způsobem, je běžné, že existují obavy, jak je sledována. Existuje to, co již bylo zavedeno, což není bez významu: existuje určitý stupeň interního monitorování, a především existuje externí monitorování nezávislým revizním výborem, který podává zprávy přímo členům naší správní rady. Kromě toho je v Lisabonské smlouvě ustanovení o posílení tohoto revizního výboru dalšími lidmi, kteří prokázali zkušenosti v oblasti dohledu nad bankami.

Mohli bychom se posunout dále? Rád bych vám připomenul, že Evropský účetní dvůr již sleduje všechny činnosti EIB, které využívají fondy z evropského rozpočtu. Máme jít ještě dál k formálnímu systému bankovního dohledu? V to doufala paní Staunerová. Pan Bullmann poukázal na to, že to možná nebude tak jednoduché. V každém případě stojí za to o tom mluvit. Vše, co mohu dnes udělat, je potvrdit, že EIB je zcela otevřená tomu, aby byla podrobena formálnímu bankovnímu dohledu, je-li považován za přínosný.

Pro tuto chvíli jsme společně s Dozorčí komisí finančního sektoru v Lucemburku zorganizovali určitou formu neformálního dohledu.

Abych odpověděl panu Audymu, řekl bych, že akce, kterou požadoval minulý rok od Evropského výboru orgánů bankovního dohledu (CEBS) byla skutečně zrealizována. Vznegli jsme proto na CEBS dotaz, ale informovali nás, že oni sami nemají v této oblasti žádnou pravomoc, a že by nemohli vystupovat dokonce ani v roli poradců. Jsme tedy stále v rukou těch, kdo by v tomto směru chtěli převzít iniciativu. Znovu říkám, že jsme takovým iniciativám otevřeni.

A ještě slovo na závěr o spolupráci mezi našimi dvěma institucemi. Pan Mirow již naznačil, že se vyvíjí dobře, zejména na Západním Balkáně a s našimi sousedy na východě, v poslední době v Turecku. Vše, co k tomu chci uvést, abych dodržel svoji řečnickou dobu, je, že se plně ztotožňujeme s doporučeními představenými ve zprávě pana Mitchella. Myslíme si, že by bylo ve společném zájmu obou našich institucí a také půjčujících, abychom se dostali dál směrem k racionálnější a funkčnější dělbě práce.

Slovo na závěr ke zprávě pana Seppäena. Rád bych uvedl, jak velice jsme oceňovali konstruktivní přístup pana Seppäena. Navrhuje dočasné řešení, což EIB umožňuje, aby pokračovala ve svých činnostech, ale které také pevně stanovuje datum pro hloubkovou rozpravu o roli, kterou by EIB měla hrát mimo Evropskou unii. Nemám naprosto žádné pochybnosti o tom, že se jedná o rozpravu, kterou strávíme nějaký čas a která přichází, jak věřím, ve správný okamžik.

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Pane předsedající, rád bych poděkoval všem poslancům Parlamentu, kteří vystoupili v této rozpravě. Jsem přesvědčen, že většina projevů vyjádřila vysoký stupeň souhlasu a konsensu s pokyny, které byly právě vydány prezidenty obou bank v této době krize, ale i příležitostí. Využitím zdrojů a akcí chtějí podpořit takové zásadní politiky v Evropské unii, jako je energetická účinnost, boj proti změně klimatu, podpora malým a středním podnikům a podporu čistým technologiím v sektorech, které jsou v současné době vážně zasaženy, jako je automobilový průmysl.

Jsem přesvědčen, že také existuje velice široká shoda ohledně nutnosti co nejvíce zintenzívnit aktivitu obou bank v zemích, které jsou krizí obzvláště ovlivněny nebo zasaženy, a to jak v rámci Evropské unie, tak za našimi hranicemi. Souhlasím se všemi poslanci, kteří požadují, aby banky dělaly více. Nesouhlasím s těmi, kteří bankám říkali, aby dělaly méně nebo aby byly v této těžké době obezřetné. Ve skutečnosti jsem přesvědčen, že existence bank, jako jsou Evropská investiční banka nebo Evropská banka pro obnovu a rozvoj, je oprávněna, obzvláště v dnešní době.

Na závěr bych rád řekl několik slov k poznámkám týkajícím se dohledu nad EIB. Jsem potěšen, že pan Maystadt projevil svoji otevřenost, jíž jsem byl svědkem již dříve, přezkoumání této otázky a nalezení jejího řešení, jak již bylo zmíněno v rozpravě minulý rok.

Komise je samozřejmě už nyní připravena spolupracovat s panem Maystadtem při hledání nejúčinnějších nástrojů, které zároveň odpovídají našim pravidlům, aby se našlo řešení pro tak závažnou otázku, v době, kdy se EIB a také EBRD musí uchýlovat k trhům, kde je těžší než v předcházejících letech získávat finanční zdroje za příhodných podmínek a s nejvyšším možným ratingem, se kterým obě banky pracují.

Gay Mitchell, zpravodaj. – Pane předsedající, dovoluji mi poděkovat panu komisaři a oběma prezidentům za jejich příspěvky a všem poslancům Parlamentu, kteří se zapojili do rozpravy.

Dovolte mi odpovědět ve třech krátkých bodech. Poznámky pana prezidenta Maystadta o tom, že dodatečná finanční podpora EIB umožní rychlé vyplacení částek a přispěje k reálné ekonomice, zejména ochranou dobrých projektů a pomocí poskytovanou životaschopným společnostem v této těžké době, jsou velice povzbudivé. Zastávám názor, že je třeba, abychom co nejvíce podpořili společnosti, které se potýkají s obtížemi, a poskytl jim úvěr, který potřebují, aby udržely své podnikání nad vodou a aby se zajistilo, že nedojde ke ztrátě pracovních příležitostí.

Zpráva ale vyzývá k bdělosti, pokud jde o využívání úvěrů poskytovaných EIB komerčními bankami, a žádá, aby v tomto ohledu byla vytvořena pravidla pro jednání mezi komerčními bankami a EIB. Doufám, že to poslanci Parlamentu zaznamenali z některých poznámek, které byly učiněny.

Zadruhé, současná nálada v Evropě svědčí o obavách, neboť ceny nemovitostí v některých zemích nadále prudce klesají a lidé hromadí úspory. Abychom mohli s touto finanční tísňí bojovat, musíme začít hovořit o obnově. Když došlo na krizi, ve které nyní jsme, spustili jsme oči z míče. A nyní své oči z míče spouštíme opět. Obnova přichází; může se tak stát na konci tohoto roku nebo příští rok, ale ona nastane. Je třeba, abychom začali hovořit o obnově a přípravě na obnovu a zejména musíme být natolik konkurenceschopní,

abychom obnovy uměli využít. Naléhavě o tom přesvědčuji tři orgány, které jsou zde dnes zastoupeny, a tento Parlament.

V poslední řadě existuje potřeba, aby EIB a EBRD spolupracovaly s jinými mezinárodními a regionálními finančními institucemi, jako je Světová banka, Asijská rozvojová banka a Africká rozvojová banka za účelem podpory rozvoje v oblastech, které jsou od Evropy více vzdáleny. Tyto banky mají kladný dopad na poskytování pomoci rozvojovým zemím, ale jsem přesvědčen, že tento dopad je třeba řádně vyhodnotit.

Na financování vlastnictví půdy v rozvojových zemích je třeba pohlížet jako na investiční náklady spadající pod mandát EIB k externímu poskytování úvěrů. O této otázce jsem hovořil při mnohých příležitostech. Země, ze které pocházím, zažila hladomor. Zažili jsme mnoho z toho, čím nyní procházejí lidé v afrických zemích. Změnu severovýchodní části našeho ostrova přinesly investice do obecně malých kousků půdy.

Podívejte se na tento model pro rozvojový svět. Potřebujeme tyto země jako budoucí obchodní partnery a naléhavě žádám obě banky, aby zvážily, co jsem zde řekl, protože si myslím, že to je způsob, jak rozvojovému světu pomoci. Je to problematika, o které zde dnes jen o pár minut dříve hovořil ministerský předseda Spojeného království, a já jsem tento konkrétní bod doporučil pozornosti obou bank.

Děkuji vám, pane předsedající, za příležitost reagovat na tuto rozpravu. Doufám, že budeme i nadále postupovat kupředu v atmosféře vzájemné spolupráce ve prospěch Evropy.

Esko Seppänen, zpravodaj. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, všímám si, že v tomto Parlamentu existuje velká shoda ohledně právního základu pro nový mandát Evropské investiční banky k externím úvěrům.

Protože zástupci EIB přišli pozdě a neslyšeli můj úvodní projev, rád bych je upozornil na skutečnost, že se o této záležitosti nyní rozhoduje v kontextu postupu spolurozhodování a že Evropský parlament již není žádný slabý soupeř, jak tomu bylo doposud v záležitostech souvisejících s Evropskou investiční bankou.

EIB nebude moci do budoucna počítat s podporou několika málo důvěryhodných poslanců. V procesu spolurozhodování bude potřebovat širokou podporu Evropského parlamentu. Aby se tak mohlo stát, bude třeba, aby postupy EIB vůči Evropskému parlamentu byly konstruktivnější v porovnání s tím, jak tomu podle nás bylo, když se zvažoval tento mandát. Doufám, že tentokrát to bylo bance jasně vysvětleno a doufám, že pochopila zprávu, kterou jí Parlament vyslal. Konec dobrý, vše dobré.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 25. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), písemně. – (IT) Důležitost role EIB při realizaci evropské politiky rozvoje a soudržnosti stále roste.

Přestože si EIB v minulosti vysloužila určitou kritiku, protože byla považována za jaksi vzdálenou cílům hospodářské a sociální soudržnosti, které sledovala Evropská unie, zdá se, že zaměřením svého úsilí především na veřejnoprávní subjekty EIB mění svůj kurz, co se týká vyhlídek rozvoje a soudržnosti na období 2007-2013.

Prostřednictvím užší spolupráce s Evropskou komisí se EIB dnes prezentuje jako moderní a dynamická banka a je tomu tak díky nárůstu typů finančních projektů vytvořených za účelem pomoci obnovit sociálně-ekonomickou rovnováhu méně zvýhodněných regionů Evropy. Pokud jde o uplatňování různých opatření, obzvláště nás těší zavádění podpůrných mechanismů pro MSP, které budou schopny zvýšit své investice v důsledku toho, že získají lepší přístup na finanční trhy.

Kromě balíčku opatření stanovených Evropskou komisí na pomoc MSP na úrovni Společenství, která jsou v současnosti realizována, musí EIB zajistit přidanou hodnotu a uvést činnosti MSP do chodu a rozeběhnout jejich rozvoj rychleji, protože představují hlavní, ničím nenahraditelný zdroj nových pracovních míst v Evropě.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Základní otázky, o kterých pojednává tato zpráva, se netýkají záruky Společenství jako takové, ale spíše způsobů, jak efektivněji využít finančních zdrojů poskytovaných EIB. Role EIB jako nástroje EU pro podporu hospodářského rozvoje je nesporná. EU má v oblasti vnějších vztahů řadu finančních nástrojů a činnost EIB se s nimi musí doplňovat.

Pokud jde o priority financování, jsem potěšen, že stávající verze zprávy obsahuje také můj návrh zařadit nezbytné objasnění energetických projektů ve východní Evropě a na jižním Kavkazu, konkrétně, že musí být „v souladu s cíli politiky Společenství diverzifikovat zdroje energie a musí brát ohled na zajištění stabilních a bezpečných zdrojů pro spotřebitele.“

Jsem potěšen, že vedoucí představitelé Evropy dosáhli v rámci Evropské rady kompromisu ohledně financování energetických projektů Evropskou unií, které je součástí plánu evropské hospodářské obnovy. Jsem také potěšen, že projekt Nabucco přežil tento kompromis a že byl prohlášen prioritním energetickým projektem. Doufám, že se EIB zapojí, aby tento projekt mohl získat potřebné množství investic a že od roku 2013 budeme dovážet plyn z Kaspického moře do Evropy.

10. Řídící nástroj přidělování rozpočtových prostředků – Přezkum finančního rámce na období 2007–2013 v polovině období (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o následujících zprávách:

– A6-0104/2009, kterou předkládá pan Virrankoski jménem Rozpočtového výboru o metodě ABB-ABM jako řídicím nástroji přidělování rozpočtových prostředků (2008/2053(INI)) a

– A6-0110/2009, kterou předkládá pan Böge jménem Rozpočtového výboru o přezkumu finančního rámce na období 2007–2013 v polovině období (2008/2055(INI)).

Kyösti Virrankoski, zpravodaj. – (FI) Pane předsedající, máme před sebou zprávu o sestavování rozpočtu a řízení podle činností. Rád bych poděkoval celému Rozpočtovému výboru za jeho rozhodnou a vytrvalou podporu a také sekretariátu výboru a všem, kteří mi pomáhali.

Sestavování rozpočtu podle činnosti (Activity Based Budgeting, ABB) a řízení podle činnosti (Activity Based Management, ABM) byly zavedeny Prodiho Komisí a prosazovány komisařem Kinnockem. Podnět k reformě dala zpráva externí skupiny expertů, která byla pověřena přezkoumáním krize, kterou procházela předchozí Komise. Tato zpráva představuje určitou střední fázi revize toho, čemu se říká „Kinnockovy reformy“.

Cílem ABB a ABM je objasnit správu sestavením rozpočtů dostupných zdrojů a lidských zdrojů podle oblastí politik. Správa by měla být schopná jasně prokázat dosažené výsledky, aby tak zřetelně zviditelnila jejich hodnotu v porovnání se vstupy.

V centru pozornosti jsou spíše výsledky, než to, jak jich bylo dosaženo. Tento přístup odráží přístup uplatňovaný v podnikatelské sféře.

Takový systém může být vyjádřen i jednodušeji. Nestačí, že se peníze utrácejí, nebo dokonce „rozhazují“, zákonným způsobem nebo podle pravidel; kvalitu správy určují výsledky, ne dobré úmysly.

Tyto výsledky také ukazují míru účinnosti řízení a správy. Vezměme si jako příklad strukturální politiku a politiku soudržnosti. Pokud za dva roky a tři měsíce od začátku programového období nebyly přijaty více než tři čtvrtiny systémů správy a kontroly, nelze správu považovat za účinnou. Může se jednat o chybu jak Komise, tak členských států, ačkoliv zůstává skutečností, že správa je byrokratická a neúčinná.

ABB a ABM kladou na účinnost důraz a podporují ji. Omezují byrokracii a posilují právní postavení občanů a těch, kterých se dopady správy dotýkají, pokud jde o řízení.

Řízení podle činnosti klade důraz na osobní odpovědnost, ale umožňuje také volnost v jednání. Dobrý systém správy vede k jasné dělbě odpovědnosti. Řízení m tvář jak na nižší, tak na vyšší úrovni.

Protože cílem řízení je dobrá produktivita, manažer by neměl práci zbytečně omezovat. Nezbytná jsou pouze nejpodstatnější regulační nařízení. Nepodstatné zprávy a plánování nejsou třeba.

Tato zpráva je založena na nedávných studiích, z nichž ty nejpodstatnější jsou uvedeny v oddílu obsahujícím důvodovou zprávu. Jejich celkové vyznění naznačuje, že uplatňování ABB a ABM je úspěšné a přineslo Komisi významnou kulturní změnu, přičemž zároveň pomohlo objasnit osobní pracovní úkoly a oblasti odpovědnosti a zvýšilo účinnost řízení, jeho zaměření na výsledek a transparentnost.

Byrokracie a skutečnost, že je na vzestupu, však představují skutečné nebezpečí. Zejména potřebujeme vyhodnotit, zda stávající každoroční proces plánování a kontroly nezahrnuje příliš mnoho plánování, zejména v porovnání s prezentací a vyhodnocováním dosažených výsledků.

Měli bychom také přezkoumat způsob, jakým jsou propojeny pětileté strategické cíle Komise, jejího „Vládního programu“, s víceletými finančními rámci (MMF) a především s roční politickou strategií. Roční politická strategie je často spojována s prvky, které nemají žádnou zjevnou souvislost s Vládním programem, pětiletými strategickými cíli nebo víceletým finančním rámcem. To obvykle způsobuje problémy při sestavování návrhu rozpočtu, protože zdroje jsou zahrnuty do přezkumu finančního rámce, a právě proti tomu má Rada obzvláštní výhrady. Jasně příklady toho se objevují každých pět let.

Komise má obtíže zejména s určováním „negativních priorit“, jmenovitě činností, které jsou zbytečné nebo méně významné a od kterých by se mělo upustit. V tomto ohledu je třeba doufat, že Komise bude ve svém přístupu odvážnější.

Je stále obtížné odhadnout správný výdaje, i když jsou v rozpočtu vyhrazeny odděleně, protože správa je stále ještě financována z funkčních položek, a to zahrnuje výkonné agentury a často také technickou pomoc v členských státech. Proto zpráva věnuje pozornost významu sledování lidských zdrojů.

Na závěr, pane předsedající, uvádím, že zpráva, kterou máme před sebou, vychází z evropského dědictví, z článku 15 Prohlášení práv člověka a občana Velké francouzské revoluce z roku 1789: „Společnost má právo žádat na každém veřejném úředníkově počet z jeho činnosti.“

Reimer Böge, *zpravodaj*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dnes projednáváme přezkum finančního rámce na období 2007–2013 v polovině období. Rád bych vám opět připomněl, že jsme se původně dohodli na řadě interinstitucionálních prohlášení, jejichž realizaci tato zpráva požaduje a která předáváme nově zvolenému Parlamentu ve formě pokynů pro budoucí jednání Evropského parlamentu při jeho rozpravách během několika následujících měsíců.

Existovala tři základní prohlášení, podle nichž by měl být Parlament zahrnut do budoucích projednávání příjmové a výdajové politiky způsobem, který v minulosti nemá precedens. Proto se Komise zavázala předložit na konci roku 2009 zprávu o fungování Interinstitucionální dohody. Komise se také zavázala předložit úplný, rozsáhlý přezkum rozpočtu se zahrnutím všech aspektů výdajů EU včetně společné zemědělské politiky a zdrojů včetně rozpočtové slevy Spojeného království v období 2008/2009. Kromě toho nesmíme zapomenout, že v roce 2010 bude v tomto Parlamentu probíhat přezkum mnoha víceletých programů v polovině období.

Kdokoliv nahlédne do dokumentů z veřejné konzultace, uvidí, že se členské státy narozdíl od ostatních institucí, které vyjádřily svůj postoj, pokoušejí vyhybat svým povinnostem a závazkům, které na sebe vzaly, když přímo postoupily do následujícího finančního výhledu. Právě jsem přišel z jednání o tzv. plánu hospodářské obnovy a rád bych uvedl, že to, co se zde odehrává, když se neustále hledají rezervy, které již nejsou k dispozici, a když existují nové plány, které porušují rozpočtová práva Parlamentu, jasně ukazuje, že stejným způsobem jako dříve nemůžeme pokračovat. Proto vyzývám Komisi, aby na podzim předložila návrh, který se bude nejenom týkat období po roce 2013, ale bude zahrnovat také přezkum finančního výhledu a otevře nové vyhlídky do budoucna.

Zcela jasně v této zprávě uvádíme, že se zaměříme nejprve na stávající schodky a dlouhodobý výhled, aniž bychom se podrobně zabývali dopadem, jaký bude na rozpočet mít reformní Lisabonská smlouva. Z tohoto důvodu jsme v Rozpočtovém výboru hlasovali velkou většinou pro třístupňový přístup, kdy se nejprve vyřeší nedostatky a zjevné schodky v nedořešených záležitostech, které jsme nebyli schopni úspěšně vyjednat, a poté se objasní, že existují rozpočtové okruhy, tedy hlavní oblasti, na které kladou důraz naše politiky, které jsou chronicky nedostatečně financovány. Například nedosáhneme svých cílů ve výzkumu a inovacích. V oblastech okruhů 3a a 3b nebudeme schopni dosáhnout toho, co jsme chtěli, co se týká kultury, mladých lidí, vzdělávání a zajištění naší vnitřní a vnější bezpečnosti. Společná zahraniční a bezpečnostní politika je také chronicky nedostatečně financována.

Proto jsme dali Radě následující nabídku: pojďme diskutovat o těchto nedostatcích a uspořádejme jednání v této oblasti, ne však v rámci usilovného snažení zaměřeného na roční rozpočtový proces. Náš návrh zní řešit tyto problémy při ambiciózním přezkumu a zároveň prodloužit stávající finanční výhled do roku 2015 nebo dokonce 2016, abychom v dlouhodobé perspektivě dosáhli nezbytné demokratické legitimacy ve finančním rámci. Součástí toho bude také větší vzájemné přiblížení funkčního období Komise a období, kterého se finanční rámec týká. Kromě toho nesmíme zapomenout, zejména v kontextu rozpravy o Evropské investiční bance, zajistit, aby mimo rozpočet Společenství neexistovaly žádné stínové rozpočty.

Rád bych na závěr řekl, že tato zpráva je v souladu se zprávami připravenými Výborem pro ústavní záležitosti. Proto předáváme Komisi a Radě následující poselství: cíl dosáhnout pětiletého finančního rámce, který

probíhá paralelně s funkčním obdobím Komise, pro nás není řešitelný jednáním. Jsme pouze připraveni vyjednávat o tom, jak dosáhnout našeho cíle. Velice vám děkuji.

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – Pane předsedající, velmi děkuji za tyto dvě zprávy – o kterých můžeme říci, že jsou určeny pro nový Parlament a možná stále ještě pro stávající Komisi a také pro novou Komisi – o tom, jak budeme vyjednávat, jaké nástroje budeme mít k řízení evropského rozpočtu a o jaký typ budoucího evropského rozpočtu se bude jednat.

V tomto ohledu bych nám všem, včetně Parlamentu a Komise, ráda pogratulovala. V posledních pěti letech jsme zažili nebyvalé události. Třikrát jsme provedli přezkum finančního rámce – což se nikdy předtím nestalo – Galileo, opatření pro potraviny a nyní 5 miliard eur.

Je tomu tak právě díky schopnosti institucí využívat toto nepružné prostředí, ve kterém dnes plníme své činnosti ve finančních rámcích podle našich nejlepších schopností, k plnění úkolů tam, kde bylo třeba.

Komise tedy pečlivě sleduje obě zprávy, zejména zprávu pana Bögeho, která se týká budoucí podoby evropského rozpočtu. Komise je a bude připravena vyjednávat na základě toho, co do zprávy zahrnete. Potvrdíme svůj závazek provést přezkum v polovině období a vyhodnocení práce Interinstitucionální dohody. Potvrzujeme, že splníme to, co je naší povinností učinit, a v souladu se slibem daným v Interinstitucionální dohodě dodržíme reformu rozpočtu do konce tohoto roku.

Vzhledem k tomuto bych Parlamentu ráda osobně poděkovala. Hovořím k vám pravděpodobně při jedné z mých posledních příležitostí zde a ráda bych vám poděkovala za veškerou spolupráci, které se mi dostalo, za všechno pochopení, které jste mi od samého začátku projevovali. V této těžké době jsme byli společně schopni vytvořit velice dobré výsledky.

Michael Gahler, navrhovatel stanoviska Výboru pro zahraniční věci. – (DE) Pane předsedající, nejprve bych rád vyjádřil svoji podporu uvedenému třístupňovému přístupu k přezkumu v polovině období, který připravil a představil pan Böge. Dává příležitost k pečlivé analýze našich politických cílů, nezbytných změn nástrojů, které máme k dispozici, a otázce financování.

Ceterum censeo: jako odborník na zahraniční věci bych znovu rád požadoval ukončení chronického nedostatečného financování zahraničních věcí. Komise souhlasila s tím, že předloží vyhodnocení této oblasti. Chceme, aby existovala krátkodobá řešení jako součást stávajícího finančního rámce a uskutečnitelné alternativy pro následující finanční rámec. Kromě jiného musí být zajištěno odpovídající financování Evropské služby pro vnější činnost. Chceme Evropskou unii, která plní své závazky v oblasti zahraničních vztahů a je schopná reagovat na krize rychle a odpovídajícím způsobem. Závisí na tom naše důvěryhodnost a naše schopnost být platným partnerem.

Vítáme další vývoj evropské politiky sousedství směrem k začlenění Východního partnerství a Unie pro Středomoří, který partnerům poskytuje dva účinné a spolehlivé rámce. Budeme ale muset zjistit, zda jsou finanční opatření uskutečnitelná s ohledem na naše úkoly v zahraniční politice. Žádáme nové právní úpravy a odpovídající financování v příštím finančním rámci pro spolupráci se třetími zeměmi mimo rámec veřejné rozvojové pomoci.

Rád bych vyjádřil ještě jedno přání do budoucna, které přesahuje Lisabonskou smlouvu. Myslím si, že by do rozpočtu EU mělo být zahrnuto veškeré financování vnějších činností. To platí jak pro Evropský rozvojový fond, tak pro mechanismus Athena. Naše vlády by se neměly obávat vytvářet transparentnost ve specifické oblasti, aby objasnily, kolik toho již společně podnikáme v evropském prostoru ve smyslu zahraniční politiky, zejména co se týče vojenské akce.

Herbert Bösch, navrhovatel stanoviska Výboru pro rozpočtovou kontrolu. – (DE) Pane předsedající, rád bych pogratuloval Komisi k tomuto sdělení, které otevřeně prezentovala právě takovým způsobem, jaký jsme si představovali v minulosti. Gratuluji!

Stojí za to sledovat oněch 300 nebo více příspěvků. Jedná se o návrhy plně odhodlání, které nám pomohou, abychom se posunuli vpřed. Jsem velmi vděčný, že se sdělení zabývalo tématy odpovědnosti, transparentnosti a viditelnosti politik. Bude to mít rozhodující vliv. Můj potlesk předcházejícímu řečníkovi vycházel samozřejmě z dojmu vyvolaného otázkou, do jaké míry může Rada vzdálit Evropskou unii kontrole prováděné Parlamentem. Vzhledem k Lisabonu to znamená, že pokud skutečně získají více práv, nebude oněch osm miliard podléhat žádné parlamentní ani veřejné kontrole.

Abych se vyjádřil naprosto jasně, pocházím z neutrální země. Měl bych být schopen říci lidem, kteří mě zvolili, co se s těmi penězi děje. Nejsem schopen to udělat, i když jsem předseda Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Proto je třeba v budoucnu brát v úvahu tyto obavy. Jsem za vaše návrhy velice vděčný.

Je mi líto, že tato debata upadá do politického zapomnění, protože se spolu již loučíme a přejeme si hodně štěstí. Rád bych udělal to samé. Jako komisařka jste odvedla dobrou práci. Gratuluji!

Paul Rübig, *navrhovatel stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropě se podařilo vytvořit tzv. nulový rozpočet. Jsme jedinou politickou úrovní, která má nulový rozpočet. Máme k dispozici 0,89 % hrubého národního důchodu a jsme dobrým příkladem toho, jak opatrně lze využívat peníze evropských daňových poplatníků.

Kromě toho jsme za několik let dokázali, že naše příjmy přesahují naše výdaje. Něco málo nám každý rok zbývá a měli bychom se konečně dostat k využívání zbývajících peněz k vytváření evropské přidané hodnoty v budoucnosti. Parlament a Rada by se měly shodnout na způsobu, jakým mohou tyto peníze k evropské přidané hodnotě přispět. Je velice důležité, abychom tyto základy položili.

Dále jsme právě vedli rozpravu o Evropské investiční bance. Jsem přesvědčen, že zejména v době krize by se měly fondy zpřístupnit co nejrychleji. Potřebujeme okamžité rozdělení fondů, zejména v oblasti výzkumu, který nabízí budoucí příležitosti pro nové služby a nové produkty. Zjednodušení správy a omezení objemu byrokracie jsou důležité požadavky, zejména pro malé a střední podniky, protože chtějí podnikat na světových trzích a k tomu potřebují naši podporu.

V tomto smyslu má zásadní význam intenzivní zaměření na rozvoj infrastruktur mezi členskými státy, čímž se začíná zabývat plán hospodářské obnovy – Nabucco a jiné energovody, abychom uvedli jeden příklad –, protože v této oblasti jsou možné rychlé investice. Když pomyslíte na to, kolik oceli je třeba pro tyto energovody, je zřejmé, že by náš ocelářský průmysl mohl přinejmenším v krátkodobé perspektivě dosáhnout špičkového obratu a zajistit pracovní místa. Měli bychom na dosažení tohoto cíle pracovat.

Rumiana Jeleva, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (BG) Dámy a pánové, jako zpravodajka Výboru pro regionální rozvoj bych ráda zdůraznila význam přezkumu finančního rámce na období 2007–2013 v polovině období.

Vítám zprávu pana Bögeho, protože také ukazuje oblasti, kde jsou potřebné změny a zlepšení, a tím připravuje půdu pro efektivnější Evropskou unii. Z pohledu mého výboru nás zajímá především to, jak jsou čerpány zdroje pro politiku soudržnosti, protože to je jedna ze základních součástí rozpočtu. Trvale zastáváme naše dlouhodobé stanovisko, že většina finančních zdrojů musí být cílena do méně rozvinutých regionů, které vyžadují podporu EU. Jsem potěšena, že zpráva není s naším stanoviskem v tomto ohledu v rozporu.

Jsou zde nové globální výzvy s významným místním dopadem. Aby bylo možné se s nimi vyrovnat, musí být na období po roce 2013 zajištěny dostatečné finanční zdroje. 0,35 % HDP Evropské unie možná k dosažení našich cílů nebude stačit. S politováním bereme na vědomí, že zpráva plně nepřijímá naše návrhy, ale vítáme skutečnost, že dochází k závěru, který je velice blízký tomu našemu.

Přezkoumali jsme také status strukturálních fondů, kde se bohužel zdroje v některých zemích využívají velmi málo. Do určité míry jsou na vině vnitrostátní orgány, že je při práci využívají neúčinně. Jsem přesvědčena, že jedním z důvodů jejich malého využití je také složitost systému. Náš výbor navrhl zjednodušení příslušných postupů a jsem potěšena, že zpráva pana Bögeho sleduje podobnou myšlenkovou linii.

Náš výbor je přesvědčen, že potřebujeme znovu zahájit rozpravu o čerpání zdrojů, které ztrácíme kvůli pravidlu N+2/N+3. Během jednání o nařízení o strukturálních fondech pro období 2007–2013 Parlament navrhl, aby se nevyčerpané zdroje použily pro operační programy s lepší úrovní využití. Zpráva pana Bögeho o této myšlence neuvažuje, ale myslím si, že ji musíme vzít v potaz jako výchozí bod pro další diskusi.

Ráda bych na závěr poděkovala panu Bögemu za jeho konstruktivní spolupráci a skvělou zprávu, kterou sestavil.

Esther De Lange, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova*. – (NL) Pane předsedající, ve skutečnosti jsem dnes chtěla oslovit Radu, ale vidím, že tu z Rady není nikdo přítomen, a že se tedy této rozpravě přisuzuje poněkud menší význam. Trochu mě to překvapuje, protože o minulém víkendu byly učiněny nezbytné závazky vzhledem k rozpočtu, a když pak přijde na rozpravu o konkrétním financování těchto závazků, Rada tyto závazky odvolá.

V každém případě zde však stojím s nezbytným smyslem pro ironii. Oficiálně jsme zde kvůli tomu, abychom vedli rozpravu o přezkumu v polovině období, ale ve skutečnosti bylo již o balíku oživení hospodářské dynamiky řečeno vše potřebné a dohody bylo dosaženo minulý víkend. Tento balík začíná tam, kde selhává přezkum v polovině období a víceletý rozpočet, protože jsme si od začátku stávajícího víceletého rámce ve třech případech za sebou pohrávali s našimi vlastními dohodami. Galileo, potravinová pomoc pro Afriku a způsob, jakým jsou financovány, nebyly moc hezké věci.

Nyní opět vedeme rozpravu o balíku oživení hospodářské dynamiky. Rada přijala závazky, ale, jak se zdá, neví ještě, odkud přijdou peníze. Například v oblasti energií se musí právě najít asi 2 miliardy na energetické projekty, nejenom z rozpočtu na tento rok, ale také z rozpočtu na rok příští a možná také z rozpočtu na rok přespříští. To znamená, že už budeme tápavě ohledávat rezervy rozpočtu na zemědělství. Když se to tak bude dělat, lidé řeknou, dobře, to tedy nejsou žádné peníze na zemědělství, je to rezerva, ale stačí, aby vypuklo jedno onemocnění postihující zvířata a tyto peníze budou ve skutečnosti potřebné v rámci rozpočtu na zemědělství. Možná si vzpomenete na vypuknutí slintavky a kulhavky? Nebo co se stane, když budou i nadále platit nízké ceny na mléčářském trhu a bude potřeba zasáhnout? Kromě toho se rezerva v rozpočtu na zemědělství bude během několika dalších let zmenšovat. Zpráva Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o přezkumu v polovině období na toto zcela právem poukazuje.

Byla bych proto ráda, kdyby Komise a Rada – pokud by se druhá v řadě jmenovaná dostavila, a pokud ne, tak písemně – potvrdily, že se nejprve budeme zabývat stávajícími závazky, které se týkají zemědělství, než začneme hledat, kde taková rezerva je, a že se až potom podíváme, jestli by se taková rezerva dala použít i pro jiné účely. To jsou pravidla, na kterých jsme se vzájemně dohodli. Když se jich nebudeme držet, myslím, že bychom s vaničkou vylévali i dítě.

Ingeborg Gräßle, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ráda bych vyjádřila vřelé díky panu Virrankoskimu za jeho zprávu z vlastní iniciativy, která se zabývá dávnou obavou Rozpočtového výboru, jinými slovy následujícími otázkami: Jak budeme přistupovat k našemu plánování? Jaké nástroje plánování učiníme dostupnými? Jak zajistíme realizaci našich priorit? Velice vám děkuji, pane Virrankoski, za vaši nesnadnou práci.

Podle našeho přesvědčení je také důležité, aby se naše rozpočtové priority odrážely v otázce lidských zdrojů. Proto bychom Komisi rádi učinili návrh. Měli bychom lépe využívat povinnost Komise podávat zprávy, abychom spojili roční politickou strategii a návrh rozpočtu. Myslíme si, že výroční zprávy vypracované generálními ředitelstvími nevypovídají o realizovaném potenciálu rozpočtu dostatečně podrobně nebo jej vůbec neberou v úvahu. Rádi bychom věděli, co se stalo s prioritami Parlamentu. Jak vysoký je v tomto ohledu realizovaný potenciál roční politické strategie?

Podle mého názoru se my všichni máme ještě hodně co učit a také potřebujeme mnohem více zkušeností, nemá-li celý proces podávání zpráv zůstat čistě teoretickým cílem. Nejedná se o teoretické cvičení. Je nezbytné k tomu, abychom byli schopni správně nakládat s penězi. Proto žádáme, aby se manažerské nástroje dále rozvíjely, aby nám pomáhaly zjistit více o způsobu, jakým je rozpočet realizován, a aby již do procesu plánování byla zařazena větší část z postupu realizace.

Klademe si také otázku, jak účinněji integrovat roční plán řízení do Roční politické strategie. Rádi bychom se dozvěděli více o nákladech na cyklus ABM, který je také nutné zjednodušit. Bylo navrženo, aby tyto otázky byly zařazeny do vyhodnocení dopadu záměru. Aktuální vyhodnocení dopadu záměru již máme k dispozici – děkuji vám. Prostudujeme ho a seznámíme se s ním. Znamená to ale, že se tyto záležitosti musí zahrnout nejpozději do následujícího vyhodnocení.

Byly předloženy dva pozměňovací návrhy, které naše skupina nemůže přijmout. Nemyslíme si, že prodloužení na dva roky je správné, protože to řídicí nástroj ještě víc znehodnocuje, místo aby ho to zlepšovalo. Chceme řídicí nástroj ABM/ABB zlepšit, ne jej prodloužit na dva roky. Budeme také hlasovat proti pozměňovacímu návrhu studie. Je to dobrý pozměňovací návrh, ale v této zprávě nemá své místo.

Rádi bychom poděkovali paní komisařce za její práci a všem přejeme úspěch ve volbách.

Gary Titley, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, na základě tohoto přezkumu rozpočtu si jednoduše musíme položit jednu otázku: Odráží tento rozpočet politické priority 21. století? Pokud ne, je nutné jej změnit. Je dostatečně flexibilní, aby reagoval na měnící se dobu? Protože jednou z věcí, která mě v současnosti ohledně rozpočtu znepokojuje, je způsob, jakým zacházíme s negativními prioritami. Od příliš mnoha záležitostí se v rozpočtu upouští, protože je nemůžeme měnit kvůli omezením víceletého finančního rámce.

Pokud bych se mohl nyní vyjádřit k sestavování a řízení rozpočtu podle činností, myslím, že Komise udělala v tomto směru obrovský pokrok, ale chtěl bych varovat před nadměrnou byrokratizací tohoto úkonu, protože chceme zajistit kvalitativní vyhodnocování, a nikoliv jen zaškrtnout políčka. Nechceme, aby lidé věnovali všechny svůj čas vyhodnocování sebe sama, když by se měli pustit do další práce. Takže v tomto ohledu musíme být opatrní. Osobně si myslím, že by roční politická strategie byla lepší, kdyby byla na každé dva roky nebo každých dva a půl let, aby se přizpůsobila parlamentnímu cyklu. To by nám umožnilo získat mnohem jasnější představu o našich politických vyhlídkách vedle ročních pracovních programů Komise.

Silvana Koch-Mehrin, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, reforma financí EU je velmi opožděná a jsem za toto zjištění zpravodaji Bögemu velice vděčná. Potřebujeme pro Evropskou unii spravedlivý, jednoduchý, transparentní, spolehlivý a udržitelný systém příjmů a výdajů. Finance pro rozpočet EU by měly pocházet pouze ze dvou zdrojů, jinými slovy z tradičních vlastních zdrojů a z plateb založených na ekonomické síle členských států, tedy na podílu z hrubého domácího produktu. V tomto případě by členské státy měly přispívat maximálně 1 % ze svého HND.

EU by se nemělo dávat více peněz k dispozici, ale místo toho by se měly fondy přerozdělit do oblastí, kde lze získat skutečnou přidanou hodnotu na evropské úrovni, například ve společné zahraniční politice, transevropských sítích, řízení vnějších hranic a výzkumu. Na druhou stranu by neměly nadále být poskytovány dlouhodobé dotace. To také znamená, že by se měly zrušit vlastní zdroje založené na DPH a, což je nejdůležitější, že nesmí existovat žádná daň Evropské unie, nehlédě na její formu, protože EU není žádnou skutečně zastupitelskou demokracií. Je v pořádku, že existuje zákaz veřejné zadluženosti. Je to skvělá politika a musí být zachována. Kromě toho musí všichni ministři financí EU nakonec vydat vnitrostátní prohlášení věrohodnosti. Děkuji mnohokrát a přeji vám mnoho úspěchů ve vaší nové roli.

Wiesław Stefan Kuc, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, obě zprávy, které dnes byly předneseny, jsou založeny na provádění vyhodnocování, která nás donutila provadět rozhodnutí různých institucí Evropské unie. Vyhodnocování nástrojů řízení podle činnosti, sestavování rozpočtu podle činnosti nebo „strategické plánování a programování“ jsou možná potřebné, ale vyvolávají dojem vytváření „umění pro umění“. Jak může být dosahování politických cílů porovnáváno se stavbou elektrárny nebo dopravních sítí? Je Evropská unie obchodní podnik, na který se pokoušíme uplatnit podobné mechanismy vyhodnocování účinnosti?

To samé platí pro přezkum víceletého finančního rámce v polovině období. Každý den provádíme hodnocení a přeměrování zdrojů z našich ročních rozpočtů. Tato rozhodnutí dělá Evropská rada, což zvyšuje finanční zdroje dostupné pro realizaci jednotlivých důležitých úkolů. Stabilní víceleté finanční rámce nám všem dávají víceletý pocit bezpečí, a to bychom měli nejvíce ocenit, zejména v tomto obtížném období.

Srdečně gratuluji panu Bögemu a panu Virrankoskimu za jejich velice dobré zprávy. Paní Grybauskaitėová, přeji vám v nadcházejících volbách největší úspěch.

Helga Trüpel, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, v době hlasování o aktuálním finančním výhledu všechny tři evropské orgány – Rada, Parlament a Komise – pochopily, že pokud se chceme dostat na úroveň nejnovějšího vývoje, potřebujeme reformu. Členské státy se z toho nyní snaží vycouvat, což je špatný přístup. V porovnání s tím je správné, že potřebujeme rovnováhu mezi kontinuitou a předvídatelností na jedné straně a schopností se rychle přizpůsobit novým výzvám na straně druhé.

Je třeba, abychom tuto nepružnou strukturu změnili. Z toho důvodu musí evropský rozpočet – střednědobý finanční plán – platit pět let, a proto jsme provázali politické podmínky s odpovědností zvolené Komise a zvoleného Parlamentu. Přispěje to k transparentnosti a politické srozumitelnosti a pohotovosti k rozhodování.

Dnes jsme slyšeli, co navrhuje pan Brown a co by mělo být na programu. Prezident Obama dnes také oznámil svůj záměr investovat 129 miliard do obnovitelné energie. Ráda bych řekla, že bychom také měli vysvětlit občanům Evropy, že musíme pozměnit evropský rozpočet. Musíme například propojit zemědělskou politiku s výrobou energie šetrnou k životnímu prostředí a nadále již neprovádět přímé platby v závislosti na velikosti zemědělského podniku v hektarech. Musíme vytvořit více logických vztahů s rozvojem venkova, což přinese lidem žijícím ve venkovských oblastech skutečný užitek.

Musíme přizpůsobit všechny naše hospodářské politiky a politiky růstu paradigmatu změny klimatu a udržitelnosti, pokud bereme rozpravy, které vedeme zde a o Lisabonské strategii, vážně, a musíme se přizpůsobit novým výzvám, před kterými stojíme. Znamená to také, že musíme investovat více do vzdělání,

výzkumu a vývoje na evropské úrovni. Všechny tři orgány musí najít politickou odvalu, aby tak postupovaly společně.

Pedro Guerreiro, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Zpráva naráží na určité záležitosti, které do jisté míry zdůrazňují to, o čem již dlouho mluvíme, konkrétně že stávající rozpočet Společenství je menší, než jaký by byl potřeba k řádnému a účinnému prosazování proklamované hospodářské a sociální soudržnosti v rámci Evropské unie. Je tomu tak o to víc, když se navzdory tomu, že jsme uprostřed krize, ani plně nevyužívají neodpovídající limity schválené v současném víceletém finančním rámci na období 2007–2013 – téměř 29 miliard eur nekrytých mezi roky 2007 a 2009 – a částky zahrnuté do rozpočtu nejsou realizovány jako „výdajový“ cíl, zejména pokud jde o konvergenci a zemědělství a odvětví rybolovu.

Na druhou stranu se přidávají nové priority, které jsou v rozporu s tím, co by podle našeho přesvědčení mělo být cílem a ústřední prioritou rozpočtu Společenství: nástroje pro přerozdělování, pokud jde o náklady, nerovnosti a asymetrie způsobené vnitřním trhem, Hospodářskou a měnovou unií a liberalizací světového obchodu, a to pro méně hospodářsky rozvinuté země a regiony Evropské unie. V rozpočtu Společenství by měla být prioritou skutečná konvergence, založená na společenském pokroku a na ochraně a podpoře potenciálu každé země, dále udržitelné využívání přírodních zdrojů a ochrana životního prostředí, přičemž cílem je kromě účinné rozvojové pomoci také hospodářská a sociální soudržnost.

Klademe také důraz na to, aby byl rozpočet Společenství založen na spravedlivém příspěvku od každé země podle jejího hrubého národního důchodu, a proto odhodlaně odmítáme jakékoliv více či méně maskované pokusy o zavedení evropských daní.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Pane předsedající, jako vždy, když dojde na náš rozpočet, jedná se o svědomitou a kompetentní práci, ale z čistě politického hlediska, bohužel se dostal do vyježděných kolejí. Jak již řekl předcházející řečník, není to rozpočet pro 21. století. Je zjevně založen na myšlence, že by se výdaje EU měly prostě nadále zvyšovat donekonečna. V určitém okamžiku to musíme zastavit.

Rád bych velice stručně zmínil tři body. Uvádí se zde, že pokud HDD poklesne, což se nyní stane, nesmí tím být rozpočet EU ovlivněn. Tímto způsobem nemůžeme dál fungovat. Je lepší, aby se peníze utrácely v jednotlivých zemích, když v nich dochází k hospodářskému poklesu a kolapsu způsobem, který se právě děje.

Zpráva navrhuje více peněz pro nové oblasti činnosti na základě Lisabonské smlouvy. To je arogance vůči základním demokratickým pravidlům. Tato smlouva byla zamítnuta.

Zpráva zároveň nepřichází se žádnými návrhy na opatření ke snížení nákladů. Ve skutečnosti ale existuje široké spektrum pro rozsáhlé úspory v zemědělství, strukturálních fondech, Evropském hospodářském a sociálním výboru, Výboru regionů a jinde. Prosím, realizujeme tyto úspory!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, nadešel čas vyhodnotit, jak byl doposud využíván víceletý finanční rámec na období 2007-2013 a jaké změny je případně potřeba udělat za téměř čtyři roky, které zbývají do konce jeho trvání.

Zprvne musíme přiznat omezení dohody o finančním výhledu, kterou členské státy přijaly v roce 2006. V té době jsme to popírali, nyní jasně vidíme, jak neadekvátní tato dohoda je. Bohužel ale současný finanční výhled ukázal svá omezení v tom nejhrošším okamžiku, právě v době krize, kdy by rozpočet Společenství měl plnit pro Evropskou unii funkci hlavní vůdčí síly v boji proti hospodářské krizi a nezaměstnanosti.

Kdyby se v této chvíli v rozpočtu Společenství našlo 5 miliard eur, které by se v následujících dvou finančních letech použily k opakovanému nastartování výzkumu v oblasti energií, k zajištění energetické provázanosti nebo zlepšení komunikací ve venkovských oblastech EU, byl by to téměř ohromující počin. Celé regiony Evropské unie, jako je ten můj, Asturie, doufají, že najdou životaschopný a udržitelný způsob, jak využívat uhlí jako čistý zdroj energie.

K tomu by se například měl využívat rozpočet Společenství. Avšak jeho nepružnost a nedostatečné financování různých výdajových okruhů umožní nalézt těchto 5 miliard eur, pouze pokud finance pro společnou zemědělskou politiku na období 2009-2010 nebudou plně využity. To není efektivita rozpočtu, to je jednoduše účetní trik.

Pan Böge jako zpravodaj dnes zahájil velice užitečnou diskusi o transformaci rozpočtu Společenství do skutečně aktivního nástroje hospodářské politiky. Do budoucna si nemůžeme dovolit žádné další neúspěšné finanční výhledy.

Göran Färm (PSE). - (SV) Pane předsedající, jako stínový zpravodaj pro Skupinu sociálních demokratů v Evropském parlamentu v této záležitosti bych rád poděkoval panu Bögemu za jeho pozitivního ducha spolupráce. Dlouhodobý rámec je důležitý, ale sedmileté zmražení s nepružnými rozpočtovými stropy jak celkově, tak po jednotlivých sektorech je v dnešním rychle se měnícím světě nerozumný model.

Stávající dlouhodobý rozpočet, který je v platnosti do roku 2014, byl ve skutečnosti stanoven v roce 2005. Co jsme tenkrát mohli vědět o současné ekonomické krizi, o situaci v Kosovu nebo Gaze, o rozsahu klimatické krize nebo extrémních výkyvech cen potravin? Ne, takto nemůžeme nadále postupovat.

Závěr, ke kterému jsem došel, je, že musíme mít k dispozici podrobný přehled stávajícího dlouhodobého rozpočtu: víceletý finanční rámec. To bude samozřejmě platit v obzvláště velkém rozsahu, pokud bude realizován návrh Rozpočtového výboru, jinými slovy – prodloužení stávajícího finančního rámce o navrhované dva roky kvůli jeho lepší synchronizaci s funkčními obdobími Komise a Parlamentu.

Takže co chceme? Vlastně několik věcí.

Zprvč naše vlastní aspirace na samotný přezkum rozpočtu. Z našeho pohledu je nepřijatelné soustředit se pouze na nadcházející finanční rámec. Rozpočtový výbor přijal řadu pozměňovacích návrhů, což znamená, že budeme od Komise požadovat, aby co nejdříve předložila návrh na důkladné přezkoumání obsahu stávajícího dlouhodobého rozpočtu. To je samozřejmě důležité, zejména pokud by se měl realizovat náš požadavek na prodloužení.

Žádáme také, aby švédské předsednictví letos na podzim tento návrh Komise aktivně a urychleně zpracovalo. Musíme se s tím vypořádat.

Zadruhé, pokud jde o politický přístup, široké otevřené projednávání, které realizuje Komise, nám vyslalo jasné signály. Existuje zejména několik oblastí, v nichž musí být EU přesvědčivější. Patří k nim klimatická politika, pracovní místa a růst a zahraniční a rozvojová politika. Má-li být EU schopná hrát v těchto oblastech celosvětovou vůdčí roli, potřebuje zdroje. To je naprosto jasné. V současné době jsou všechny tyto oblasti financovány zcela nedostatečně.

Zatřetí potřebujeme provést řadu nezbytných technických změn. Není třeba, abych to rozváděl, protože pan Böge o tom již hovořil. Chceme pět let místo sedmi a přizpůsobení se tomuto období, aby nový Parlament a nová Komise mohly mít skutečný vliv na rámec, který má během tohoto funkčního období platit.

Začtvrté si přeje, aby vlastní zdroje EU měly přepracovaný a spravedlivější systém. To, co právě teď potřebujeme, jsou rychlé návrhy a solidní přezkum stávajícího dlouhodobého rozpočtu v polovině období, aby se tak teoretické fráze a zdroje dostaly k sobě blíž a aby se zahájil proces směrem k dlouhodobějšímu udržitelnému přístupu k rozpočtu EU před následujícími obdobími dlouhodobého rozpočtu.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Pane předsedající, rád bych Komisi v této rozpravě předložil tři body.

Je třeba, aby Evropská komise v současném finančním výhledu navrhla systém podpory pro regiony přesahující 75 % HDP na hlavu, které ale budou vyžadovat vzhledem k silným vnitřním nepoměrům ve vývoji trvalé financování. Rád bych uvedl, že některé regiony Španělska, Portugalska, Itálie a Řecka dostávají takové dočasné financování během stávajícího finančního výhledu.

Také je třeba, aby existovalo konečné rozhodnutí o ustoupení od posledních pokusů o opakované znárodnění společné zemědělské politiky. Nebude možné garantovat povinné spolufinancování společné zemědělské politiky na podobných úrovních jednotlivými členskými státy, protože to povede k výraznému zkrácení hospodářské soutěže nebo jinými slovy k rozpadu společné zemědělské politiky.

Pokud jde o ambici Evropské komise oddělit přímé platby od výroby, je také nezbytné odstranit velké nerovnoměrnosti v podpoře zemědělské půdy o rozloze menší než jeden hektar, které v současné době existují mezi starými a novými členskými státy po roce 2013. Jinak pokud tato situace bude přetrvávat i po roce 2013, bude *de facto* znamenat tolerování dvou společných zemědělských politik na území EU.

Janusz Lewandowski, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Pane předsedající, dovoluji mi pokračovat v jazyce, kterému paní Grybauskaitėová rozumí. Naše dnešní příspěvky vycházejí ze dvou ukončených rozpočtových roků v rámci sedmiletého výhledu. Je zřejmé, že by nás to mělo přinutit k opatrnosti, pokud jde o způsob, jakým formujeme naše intervence. Zdá se mi, že jednohlasné přijetí zprávy pana Bögeho pro Rozpočtový

výbor ukazuje, že v názorech jednotlivých skupin našel společného jmenovatele v názorech jednotlivých skupin.

Zaráží mě ale skutečnost, že zůstalo nevyužitých téměř 5 miliard eur z rozpočtu na rok 2008. To se nesmí opakovat. Byla by to prohra pro nás pro všechny. Existují iniciativy Komise, jejichž cílem je zjednodušit získávání financí. Protože tak se věci mají a měly by se mít, regionální politika v budoucnu nebude a nemůže být zdrojem financování pro ty okruhy rozpočtu, které trvale nejsou dostatečně financovány; hovořili jsme o tom, když jsme vyjednávali finanční výhled, a bylo to plně potvrzeno v naší zahraniční politice – kapitola 1a a kapitola 3. Pokud se budeme i nadále spoléhat na 1 % rozpočtů, je jasné, že se nám nepodaří dosáhnout rozumného řešení pro otázku rozpočtu Evropské unie.

Ve zprávě, o které mluvím, pokládá pan Böge klíčovou otázku o přizpůsobení funkčního období Parlamentu období finančního výhledu. To je vskutku postoj, který zaujímá tento Parlament. Měli bychom ale mít na mysli některé pochybnosti mezi zeměmi, kterých se dotýká politika soudržnosti, které hledají v souvislosti s touto politikou určitou jistotu a stále ještě přesně nevědí, jaký vliv bude mít omezení tohoto období na tuto předvídatelnost při získávání strukturálních fondů.

Nakonec bych rád srdečně poděkoval paní Grybauskaitėové za spolupráci s Parlamentem a samozřejmě, stejně jako ostatní řečníci, vám přeji úspěch ve vaší kampani. Taková rozmanitost hlasů, navzdory rozdílnostem v politických názorech, je v těchto volbách dobrým znamením.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Pane předsedající, nejprve bych vám ráda připomněla, že tato rozprava je součástí dlouhodobého procesu, který probíhá již několik let: konzultace Evropské komise, „kontrola stavu“ společné zemědělské politiky, čtvrtá zpráva o hospodářské a sociální soudržnosti a zpráva poslance Lamassourea o „vlastních zdrojích“ pro rozpočet.

Naše Evropská komise oznámila svůj záměr představit nejpozději na podzim roku 2009 své hlavní zásady pro tento přezkum, což vedlo k pozoruhodnému pracovnímu úsilí našeho Rozpočtového výboru pod vedením pana Bögeho. Víme, že se tento přezkum bude provádět, až bude ustaven následující Evropský parlament. Není to náš stávající Parlament, který se tím bude zabývat.

Zdůraznila bych proto základní politický bod, konkrétně, že jsme se téměř jednohlasně shodli na tom, aby budoucí finanční rámec byl v souladu s politickým mandátem budoucího Parlamentu a že se jedná o uspořádání, které bychom si přáli vidět zachováno. Případá mi to velice důležité, protože nakonec dosáhneme souladu mezi výsledky voleb a rozpočtovými zásadami, na které má dohlížet Komise.

Dále bych vám ráda připomněla, že podle postoje Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu by se měl rozpočet opět zaměřit na základní poslání – zaměstnanost, růst a inovace, jak řekl náš kolega, pan Färm. Než však skončím, ráda bych ještě uvedla, že na tomto přezkumu závisí skutečná budoucnost Unie, a já doufám, že budoucí Parlament zprávu pana Bögeho využije, aby mohl dosáhnout naší evropské ambice tváří v tvář na sebe soustředěným národním zájmům které jsou každý den předávány dál jako štafeta prostřednictvím vyhýbavých odpovědí Rady.

Je na Parlamentu, aby vydal evropské politiky, které všem našim spoluobčanům poskytnou skutečnou naději v projektu, který je politický, ne pouze ekonomický.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, dnes je nás zde 27 a utrácíme méně než 1 % z našeho společného bohatství na rozpočet Společenství, což je zhruba stejně, jako jsme utráceli, když nás bylo 15. Sám tento číselný údaj ilustruje, proč zpráva pana Bögeho, o které dnes vedeme rozpravu, je jedním ze základních politických riskantních počinů Unie na dalších pět let.

Je to zásadní otázka, na kterou musíme odpovědět: Kolik peněz a na jaké politiky? Kde stanovíme limit, míru našich ctížádostí? V této době musíme dát na stůl vše, bez jakýchkoliv podmínek, a diskuse musí začít od bodu nula. V tomto zásadním vyjednávání se budeme muset zabývat dvěma důležitými potížemi:

- první je, že nás je nyní více, než nás bylo při předcházející příležitosti, když se konala podobná jednání, a
- druhá potíž je, že se toto vyjednávání bohužel koná, když se uzavřel cyklus prosperity a na nás těžce doléhá ekonomická krize.

Nicméně, vyjednávání, které v podstatě začíná dnes, s velice realistickým přístupem pana Bögeho, by mělo potvrdit tři základní předběžné podmínky, které jsou pro Evropu stěžejní:

- zaprvé, že budoucnost zemědělské výroby ve Společenství musí být zajištěna i po roce 2013,

- zadruhé, že princip soudržnosti a solidarity mezi členskými státy nesmí skončit, a
- zatřetí, že nadešel čas, abychom hovořili o inteligentním rozvoji, o penězích, které také směřují do mozků, a nejenom do asfaltu a cementu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Pane předsedající, zpráva předkládaná předsedou našeho výboru, panem Bögem, o které dnes vedeme rozpravu, je podle mého názoru velmi zajímavá a zásadní ze tří důvodů: zaprvé protože zdůrazňuje určité sektory, které vyžadují zlepšení, zadruhé protože v hlavních rysech naznačuje určité návrhy a zatřetí protože připravuje půdu pro hlavní rozpravu v následujícím funkčním období Parlamentu.

Sektory vyžadující zlepšení souvisejí především s nesouladem mezi politickými možnostmi a možnostmi Společenství a neschopností odpovídajícím způsobem řídit naše rozpočtové zdroje.

Návrhy:

- jedním velice základním návrhem je pětiletý cyklus finančního rámce a strategie pětiletého cyklu pro finanční politiky, jinými slovy – funkční období našeho Parlamentu by se krylo s politickými návrhy na rovině rozpočtu;

- zadruhé otázka flexibility je velmi, velmi důležitá. Flexibilita však neznamená jenom změnu mezi sektory; znamená celkovou reakci. Flexibilita samotná není řešením problému.

Takže to všechno nás připravuje na hlavní rozpravu v příštím funkčním období Parlamentu o novém politickém a koordinovaném rozpočtu na nových základech.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Zkrácení finančního programovacího období na pět let, jak bylo také doporučeno ve zprávě pana Bögeho – a já bych rád využil této příležitosti a pogrataloval panu Bögemu za jeho osobní příspěvek k této zprávě – by přineslo konkrétní důkaz o zralosti evropských orgánů a náznak omezování byrokracie.

Zároveň musíme být realističtí a zvážit proveditelnost takového opatření, abychom neskončili v extrémních situacích, kdy nám bude trvat dva roky, než se přizpůsobíme pětiletému rozpočtu. Klíčová otázka je, jak bychom měli postupovat při zjednodušování postupů, aby se evropské peníze používaly v rámci rozumného časového období.

Existují případy, které se již staly legendou, kdy evropské peníze nepřicházely měsíce, ne-li roky, dávno po období, kdy byly skutečně potřeba. Dovolte mi jen uvést jeden příklad týkající se finančních prostředků z fondu solidarity. Jak víte, Rumunsko dostane 12 milionů eur pro pět krajů postižených povodněmi. Povodně přišly v létě minulého roku, my jsme o této záležitosti hlasovali tento měsíc, ale je pravděpodobné, že finanční prostředky nedorazí dřív než zhruba za rok po době, kdy k povodním došlo. Rumunští občané, kteří tyto peníze obdrží, si nebudou vědomi toho, že jim pomáhá Evropská unie.

Kyösti Virrankoski, zpravodaj. – (FI) Pane předsedající, rád bych poděkoval všem, kteří poskytli zpětnou vazbu k mé zprávě.

Řekl bych, že nyní, kdy se z Evropské unie stalo Společenství o 27 členských zemích a s 480 miliony obyvatel, je třeba řízení a správu zjednodušit a zvýšit jejich účinnost. Řízení podle činností a sestavování rozpočtu podle činností to zjevně umožňují, přičemž se pravomoci a odpovědnost rozdělují na odpovídajících úrovních, a napomáhají tak odpovědnému řízení a účinné realizaci programů.

Nakonec bych rád poděkoval vám všem, a zejména přeji paní Grybauskaitėové hodně štěstí a úspěchu při jejích budoucích úkolech. Pracovat s vámi bylo pro mě velkým potěšením a skvělou úroveň spolupráce mezi Parlamentem a Komisí jsme zmínili. Děkuji vám a přeji vše nejlepší.

Reimer Böge, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych začal poděkováním paní komisařce. Po úvodní fázi našeho vzájemného seznamování jsme spolupracovali účinně, konstruktivně a otevřeně. To bylo zjevné ve výsledcích několika vyjednávání za poslední roky. Přeji vám všem v příštích týdnech vše nejlepší. Rád bych také vřele poděkoval svým kolegům poslancům za jejich usilovnou práci a za diskusi, která proběhla před zítřejším plenárním hlasováním, a paní Guy-Quintové v roli zpravodajky o

dopadech Lisabonské smlouvy na rozpočet. Dohodli jsme se na společném postupu u klíčových bodů zprávy, zejména co se týká třístupňového přístupu a časového harmonogramu.

Když jsme pochopili, že stávající finanční výhled na období 2007–2013 a související Interinstitucionální dohoda z roku 2006 představují maximum, kterého bylo možné dosáhnout při vyjednávání, byli jsme si také plně vědomi případů, kdy se jednat nepodařilo. Proto je tak důležité, aby tato zpráva požadovala včasné dohody zaměřené na budoucnost a zajistila, že budou zcela závazné. Náš úkol na dalších několik týdnů a měsíců, zejména co se týká stávajících vyjednávání, je zcela zaměřen na plán hospodářské obnovy a na to, abychom Radě připomněli, že všechny prvky Interinstitucionální dohody jsou nedílnou součástí celkového finančního rámce. Existuje totiž řada nástrojů, o nichž se zmínila paní komisařka. Pokud by si to všechny členské státy trochu více uvědomovaly, o trochu bychom pokročili s našimi stávajícími nařízeními.

Nakonec bych rád využil příležitosti a vyzval Komisi, aby na podzim vzala v potaz základní zjištění a úvahy, které Parlament zítra přijme. Mohl by to být skvělý začátek pro realizaci nezbytných náročných změn díky společnému úsilí Komise a Evropského parlamentu a zároveň pro vytváření rozpočtu zaměřeného do budoucna a spojeného s větší politickou legitimitou. To Parlament v této zprávě žádá společně a velice naléhavě.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 25. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Přezkum stávajícího finančního rámce je dobrou příležitostí k reflexi, nejenom o způsobu přidělování dostupných zdrojů, ale také o budoucí formě rozpočtu EU. Při zavádění změn do současného rozpočtu a při plánování dalšího finančního výhledu bychom se měli nechat vést především aspirací na prohloubení integrace a dosažení specifických cílů.

V nedávné době jsme mohli být svědky dalekosáhlých změn ve struktuře rozpočtu EU. Výdaje na společnou zemědělskou politiku již nespotřebovávají největší díl hotovosti Společenství. Stávající politika soudržnosti a opatření spojená s realizací lisabonské strategie mohou počítat s největší podporou. Není pochyb, že tento vývoj je přínosem pro budoucnost Evropy orientované na inovační, na znalostech založenou ekonomiku, která zaručuje vysokou úroveň zaměstnanosti. Taková změna se ale nesmí odehrát za cenu oslabení zajištění potravin v Evropě a snížení příjmů zemědělců.

Stejně znepokojivé je také snižování výše rozpočtu EU ve vztahu k hrubému národnímu důchodu členských států. Statistiky ukazují, že pokud bychom ve stávajícím výhledu udržovali rozpočet na úrovni, na jaké byl v období 1993–1999 (počítáno podle stejného procenta HDP), měli bychom k dispozici navíc 200 miliard eur na realizaci evropských politik. Tlak, který pozorujeme, na snížení rozpočtu Společenství je škodlivý, protože omezuje jeho flexibilitu a schopnost přizpůsobit se měnícím se potřebám. Proto naléhavě žádám, aby se rozpočet EU novým výzvám přizpůsoboval nikoliv přesunem zdrojů ze společné zemědělské politiky, ale odpovídajícím navýšením rozpočtových prostředků EU.

11. Budoucnost automobilového průmyslu (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je sdělení Komise k budoucnosti automobilového průmyslu.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, nyní jsme se zde za několik měsíců po druhé sešli v této sněmovně, abychom diskutovali o situaci v automobilovém průmyslu v Evropě. S lítostí vám však musím oznámit, že od poslední rozpravy se situace zhoršila.

V posledním čtvrtletí roku 2008 klesl prodej nových aut o 20 % a výroba aut o 29 %. Tento negativní trend pokračuje i v roce 2009. V lednu tohoto roku klesl prodej o 29 % a v únoru tohoto roku o 18 %. Pokles by byl ještě větší, kdyby některé členské státy nezačaly úspěšně kampaně k podnícení poptávky. Krize se netýká pouze evropského trhu. Značně se snížily vývozy do třetích zemí, což znamená, že můžeme očekávat negativní dopad na naši obchodní bilanci. Automobilový průmysl čelí po celém světě velkému tlaku.

Existuje naděje na zlepšení v následujících měsících tohoto roku. Celková výroba aut a průmyslových vozidel v Evropě pravděpodobně klesne o 20 až 30 %. To znamená, že se v Evropě v roce 2009 ve srovnání s rokem 2007 vyrobí o přibližně 5 milionů vozidel méně. Negativní předpovědi se týkají hlavně průmyslových vozidel, u kterých se očekává pokles výroby o 35 %.

Víte, že Komise na tuto situaci zareagovala rychle. V říjnu roku 2008 jsme učinili první doporučení skupině CARS 21 pro překonání krize, včetně doporučení týkajících investic Evropské investiční banky a šrotovného. Počátkem ledna jsem se setkal s ministry financí Evropské unie, abychom se dohodli na společném postoji ke krizi. Komise představila dne 25. února koncepci, kterou o několik dní později schválila Evropská rada a Rada ve složení pro konkurenceschopnost.

V reakcích se přímo zaměřujeme hlavně na nejdůležitější příčiny této velmi těžké krize. Mezi tyto příčiny patří rychle klesající poptávka, potíže při získávání kapitálu, problémy s likviditou a strukturální nadměrná kapacita. V případě strukturální nadměrné kapacity se jedná o celosvětový jev. To, co nyní chceme, je zachovat celistvost evropského vnitřního trhu, vyhnout se ochrannářským opatřením a chránit solidaritu mezi členskými státy, abychom tak zachránili pracovní místa v automobilovém průmyslu.

Na tomto místě bych chtěl zcela jasně říct, že toto samotné průmyslové odvětví musí učinit první kroky vpřed. V rámci skupiny CARS 21 jsme stanovili základní podmínky pro automobilový průmysl hledící vpřed a stále je zlepšujeme. Abych byl zcela přesný, evropský automobilový průmysl nyní musí na široké frontě usilovat o to, aby na trh uváděl typy aut, které potřebujeme na počátku 21. století, jinými slovy energeticky úsporná auta s malou spotřebou paliva, která jsou z energetického hlediska účinnější.

Komise objasnila své stanovisko z politického hlediska. Dle našeho názoru je nejdůležitější, abychom umožnili finančnímu systému opět účinně fungovat, aby tak bylo možné poskytnout velké investice do evropského automobilového průmyslu, který je potřebuje. Velké investice jsou nezbytné, protože se tento průmysl musí dále rozvíjet a uvádět na trh evropská auta budoucnosti.

Přijali jsme dočasný rámec Společenství pro opatření státní podpory, který dává členským státům větší manévrovací prostor pro řešení problémů likvidity. Byl to nezbytný krok pro to, abychom zajistili, že se jinak ziskové společnosti nestanou obětí náhlých dopadů krize.

Dále jsme chtěli zajistit, aby společnosti i v době krize pokračovaly v investicích do výzkumu a modernizace. Ohledně přijatých opatření jsme značně pokročili. Letos již Evropská investiční banka schválila projekty pro automobilový průmysl v hodnotě více než 3 miliardy EUR. Pro rok 2009 se již plánují další projekty v celkové hodnotě několika miliard eur. Tyto projekty se vztahují nejen na výrobce aut, ale též na jejich dodavatele.

Evropská investiční banka, které bych chtěl moc poděkovat za její spolupráci, také pracuje na zvláštním programu pro střední podniky, které působí jako dodavatelé pro automobilový průmysl a které byly krizí zasaženy obzvláště těžce. Uvolníme 1 miliardu EUR na výzkumné partnerství s průmyslem, abychom tak urychlili kroky směrem k energeticky účinnému hospodářství s nízkými emisemi. To je potřeba, abychom evropský průmysl dostali do dobrého postavení pro období, které bude následovat po krizi, abychom tak mohli skutečně využít pozitivní vývoj, který očekáváme.

Můžeme něco udělat i s poptávkou. Řada členských států zavedla pro zvýšení poptávky šrotovné. Komise stanovila pravidla, kterými se členské státy musí v případě těchto pobídkových programů řídit. Cílem těchto pravidel je to, aby bylo zajištěno, že vnitrostátní opatření nebudou působit diskriminačně a nedostanou se do rozporu s vnitřním trhem. Mohu vám s potěšením oznámit, že byla úspěšná.

Samozřejmě se také musíme chránit před vlivy strukturálních změn, udržovat sociální výdaje na co nejnižší úrovni a udržet odborné pracovníky v automobilovém průmyslu. Pokud chce evropský automobilový průmysl zůstat z dlouhodobého hlediska konkurenceschopný, budou některé strukturální změny nevyhnutelné. Tento proces bude bolestivý, ale nemůžeme jej obejít. Potřebujeme silný a konkurenceschopný průmysl, který bude schopen zaměstnat značné množství lidí, nikoliv společnosti trvale závislé na dotacích. Evropská komise uvolnila prostředky z Evropského sociálního fondu a z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, aby podpořila zaměstnance, kteří jsou nejvíce zasaženi přechodnými dopady nezbytné restrukturalizace tohoto průmyslového odvětví.

V dubnu se bude konat náš první kulatý stůl se zástupci tohoto průmyslového odvětví, zástupci zaměstnanců a členskými státy, kde se bude diskutovat o sociálním rozměru krize a naší reakci na ni. Doporučil bych však společnostem, aby svým zaměstnancům poskytly odbornou přípravu, aby jim zvýšily šance na nalezení nového pracovního místa v automobilovém průmyslu nebo v jiných hospodářských odvětvích.

Chtěl bych říci něco k situaci konkrétního výrobce – General Motors v Evropě –, který je tvořen z Opelu, Vauxhallu a Saabu. Na tomto místě bych chtěl zopakovat, že není v zájmu Evropy umožnit těmto společnostem, aby zbankrotovaly. Na této společnosti je v celé Evropě závislých více než 200 000 pracovních míst. Nesdílím názor, že zánik výrobních závodů General Motors v Evropě by pomohl vyřešit problémy

s kapacitami v evropském automobilovém průmyslu a měl by být proto přivítán. Zaměstnanci, kteří jsou krizí ve společnosti postiženi, za ni nenesou zodpovědnost. Krize přichází pouze z Ameriky.

Tento problém nemá řešení na vnitrostátní úrovni. Neexistuje ani evropské řešení. Může existovat pouze transatlantické řešení zahrnující mateřskou společnost. Pro nás je proto významné vědět, co se stane ve Spojených státech. V tuto chvíli to nevíme. Ani americká vláda to dosud neví. Jsem rád, že všechny evropské vlády zemí, kde má General Motors své pobočky, se dohodly na tom, že nebudou jednat na vlastní pěst, ale budou spolupracovat na evropském řešení. Výsledkem tohoto řešení může být pouze nástupnická společnost, která bude konkurenceschopná a schopná přežít na trhu. Navíc musí existovat možnost hospodářského a politického ospravedlnění tohoto řešení. Pracovní místa v General Motors v Evropě jsou příliš důležitá na to, aby byla zavléčena do předvolebního boje či politiky jednotlivých států. Proto bude Komise pokračovat ve svém úsilí nalézt evropské řešení tohoto druhu.

Komise také zajistí, že v tomto těžkém období nebudou pro automobilový průmysl v legislativním programu zavedena žádná dodatečná břemena.

Čas na to, abychom si všimli závažnosti krize, již uplynul. Máme k dispozici evropské plány obsahující koordinovaná opatření jak na úrovni Evropské unie, tak na úrovni členských států. Nyní je na čase, abychom začali jednat a tyto plány naplňovat. Děkuji.

Werner Langen, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, chtěl bych moc poděkovat panu komisaři Verheugenovi za to, že toto téma otevřel, a poblahopřát mu k úspěchu při koordinaci evropských opatření a k tomu, že zabránil jednotlivým členským státům na zasedání ministrů dne 13. března v tom, aby se vydaly vlastní cestou.

Požadovali jsme, aby byla na základě vaší písemné zprávy vedena rozprava, protože máme za to, že krize je tak vážná, že o ní musí jednat Evropský parlament. Vypracovali jsme společné usnesení, které se týká nejdůležitějších bodů.

Chtěl bych zopakovat to, co už zde někteří uvedli. Záchrana konkrétní společnosti může být samozřejmě úspěšná jen tehdy, pokud bude vzato v úvahu, že společnost sama za svou záchranu musí převzít odpovědnost, a dále budou vzaty v úvahu zvláštní okolnosti případu General Motors, práva duševního vlastnictví a mnoho jiných faktorů. Celkově se jedná o velké průmyslové odvětví. Jedná se velmi důležité průmyslové odvětví s celkovým počtem 12 milionů pracovních míst závislých na automobilovém průmyslu, ročními investicemi ve výši 20 miliard EUR, ročním obrátem 780 miliard EUR a přidanou hodnotou 140 miliard EUR, které se dostalo do potíží i kvůli vlastním chybám – mám zde na mysli nadměrnou kapacitu a politiku některých výrobců –, ale obecně hlavně kvůli dopadům mezinárodní krize na finančních trzích.

Vítáme proto to, že jsou všechna tato kolektivní opatření přijímána. Měla by napomoci tomu, že se automobilový průmysl stane udržitelnějším, že bude podnícena poptávka, a toto průmyslové odvětví se tak dostane z krize a bude snadnější poskytnout kupujícím a tomuto průmyslovému odvětví investice a finance. Navíc tato opatření, jak jste uvedl v závěru vašeho projevu, by neměla způsobit nové legislativní problémy, které by vytvářely další tlak na konkurenceschopnost evropského automobilového průmyslu.

Na tomto základě můžeme přijmout společné usnesení. Moje skupina bude hlasovat pro pozměňovací návrh skupiny socialistů v Evropském parlamentu k odstavci 5 tak, aby obsahoval konkrétní odkaz na případ General Motors, abychom mohli s širokou podporou vyzvat Komisi k tomu, aby zajistila větší jistotu pracovních míst a otevřela automobilovému průmyslu nové možnosti.

Robert Goebbels, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v dohledné budoucnosti se lidstvo nebude schopné obejít bez osobních ani bez nákladních aut. Tyto dopravní prostředky musí méně znečišťovat životní prostředí a být energeticky účinnější. Avšak ani nejlepší a nejvíce žádoucí organizace veřejné dopravy nebude nikdy schopná nahradit flexibilitu individuální dopravy.

Evropský automobilový průmysl je z technologického hlediska v tomto odvětví světový vůdce. Špičkový průmysl musíme chránit. Pro strukturu průmyslu v Evropě má strategický význam. Závisí na něm přímo či nepřímo miliony pracovních míst. Skupina socialistů v Evropském parlamentu chce tato pracovní místa chránit. Vyzývá k možné restrukturalizaci, která by měla následovat po diskusi se zaměstnanci a odbory.

S ohledem na to, co bylo učiněno ve prospěch bank, zafinancovala Čína modernizaci a technologické úpravy v tomto odvětví. Z tohoto hlediska zcela souhlasím s připomínkami pana Verheugena. Evropa musí přijmout svůj díl odpovědnosti. V případě potřeby musí být zvýšen kapitál Evropské investiční banky, aby byla schopná

napomoci restrukturalizaci tohoto odvětví a jeho tisíců subdodavatelů, kterými jsou zejména malé a střední podniky.

Očekáváme, že Komise bude pokračovat v konstruktivním dialogu všech evropských zemí, ve kterých jsou umístěny závody patřící americkým výrobcům a tyto firmy. Blahopřejeme také panu Verheugenovi k tomu, co v této souvislosti učinil.

Musíme však stále chránit evropské duševní vlastnictví a vrátit Evropě patenty k vynálezům vytvořeným v Evropě, jejichž vlastníci jsou nyní ve Spojených státech. Je to podobné krádeži nebo přinejmenším vyvlastnění bez náhrady. Je nemyslitelné, aby evropské závody musely platit v budoucnu poplatky za know-how vyvinuté inženýry a pracovníky v Evropě.

Pokud jde o situaci kolem General Motors, pane předsedající, skupina socialistů souhlasí s tím, co v této sněmovně uvedl pan Verheugen.

Jorgo Chatzimarkakis, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři Verheugene, opět se zde scházíme, abychom diskutovali o tématu aut, a je to tak správné. Tato krize zasáhla jedno z našich klíčových odvětví obzvláště silně. Celkem 12 milionů pracovních míst, 6 % průběžného obyvatelstva, největší investor do výzkumu a vývoje, proto o tomto problému musíme diskutovat a hledat řešení. Nyní se však ukázalo, že Evropská unie nemá pro řešení krize dostupné nástroje. Členské státy postupují individuálně, rámec pro hospodářskou soutěž byl často ohrožován a zaměstnanci a prostředky Evropské investiční banky, která má být všelékem, jsou přetěžováni. Musíme proto najít nový přístup.

Jsem vděčný panu komisaři Verheugenovi za velmi rychlé přijetí této rámcové směrnice, která nám umožní zjistit, jak můžeme s ohledem na předpisy upravující hospodářskou soutěž postupovat dále. Evropská investiční banka však musí dostat k dispozici lepší nástroje. Evropská investiční banka potřebuje, aby jí Evropská centrální banka nabídla zvláštní podmínky, aby tak měla přístup k čerstvému kapitálu, což nyní právní předpisy nedovolují. Je také důležité, aby byla státní podpora více spojená se změnou paradigmat směrem k novým technologiím a odklonila se od spalovacích motorů. Fondy, například strukturální fondy a zemědělské fondy, by se navíc měly zaměřit na rozvoj silnější infrastruktury pro tyto nové technologie.

Chtěl bych se blíže zaměřit na General Motors. Souhlasím s panem komisařem a předchozími řečníky, že tento problém má evropský rozměr, protože tato společnost má výrobní závody v mnoha členských státech Evropské unie. Sečteno a podtrženo, státy i Evropská unie by neměly do hospodářství zasahovat. Krize na této zásadě nic nezměnila. Ačkoliv je automobilový průmysl strategickým odvětvím, není tak spojen s bankovníctvím. Měli bychom se proto vyhnout nabývání akcií v automobilovém průmyslu. Věřím však, že pokud existuje soukromý investor, jsou správným krokem záruky Evropské investiční banky. To předpokládá, že budeme následovat změnu paradigmat a posuneme se k novým technologiím. Daimler a investiční fondy v Abú Dhabí nedávno přistoupily k tomuto kroku a mohla by to být i cesta pro nás.

Chtěl bych poděkovat panu komisaři za to, že tato opatření navrhl. Chtěl bych také poděkovat mým kolegům poslancům za podporu podnětů obsažených v tomto usnesení.

Antonio Mussa, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, krize v automobilovém průmyslu je jednou z nejzávažnějších v globálním výrobním průmyslu, protože kromě toho, že má závažný dopad na hospodářství a zaměstnanost v evropských podnicích a přidružených podnicích, zasahuje i třetí země, do kterých byla v několika posledních desetiletích výroba ve stále větší míře přesunována.

Pokud se má navíc Unie dostat na úroveň zisků v tomto odvětví, kde byly v roce 2007, nemůže si dovolit sociální výdaje vyplývající ze snížení přibližně 350 000 pracovních míst. Měli bychom proto alespoň přivítat harmonizovanou pomoc tomuto odvětví, pokud doplňuje ochranu pracovních míst. Klíčovým slovem musí být pro evropské podniky špičkový výzkum a vývoj. Je jasné, že vzhledem k tomu, jak se trh vyvíjí, jsou možnou cestou fúze či strategické dohody, ale k tomu nesmí docházet na úkor evropské tradice výroby aut, která je perlou výrobního průmyslu Společenství.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, ti, o které máme největší obavy, jsou pracovníci v automobilovém průmyslu. Čísla jsou tak vysoká, že je těžké si představit rozsah problému. Ve vašem projevu jste, pane komisaři, jasně pojmenoval děsivé problémy, které ostře kontrastují s čísly týkajícími se obrovské nadprodukce a naprosté neschopnosti inovací v oblasti energetické účinnosti a ochrany klimatu. Jestliže jsme nyní připraveni poskytnout automobilovému průmyslu státní podporu, tato podpora musí být poskytnuta pouze tam, kde napomůže udržení bezpečných míst a vytvoření udržitelné zaměstnanosti. Navíc musí být podmíněna tím, že se tyto společnosti opravdu zaměří na inovace.

Co ve mně, pane komisaři, trochu vzbuzuje pochybnosti, je značný vliv skupiny CARS 21 a vliv automobilového průmyslu v procesu, který je zde zahajován. Znam situaci v některých německých automobilových společnostech a vím, že když přijde na ochranu klimatu a hospodárnost, zatahují za záchranou brzdu.

Také jsem si všimla, že před dvěma týdny byla požadována nová výjimka týkající se vyloučení požadavků v oblasti životního prostředí. K tomu nesmí dojít. Podpora musí být podmíněna vytvářením pracovních míst, opravdovými inovacemi, poskytováním odborné přípravy a školení zaměstnancům, přičemž toto se týká i dodavatelů, jinými slovy, mnoha malých a středních podniků, které jsou závislé na velkých společnostech, a pracovníků v automobilovém průmyslu. Moje skupina by s tím byla spokojena. Bez těchto přísných podmínek nepřispějeme k vytváření udržitelných pracovních míst.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, tato rozprava o automobilovém průmyslu přišla bohužel v příliš pozdní hodinu a také její obsah není adekvátní. Ve skutečnosti vedeme rozpravu v době, kdy již vlády jednotlivých států přijaly rozhodnutí mimo jakýkoliv evropský rámec a kdy již došlo k tragickým sociálním dopadům na zaměstnanost.

Podíváme-li se na obsah usnesení, jeho text neobsahuje nic o tom, jak zajistit, aby byla opatření, která mají být přijata, účinná a spravedlivá. Chtěl bych poukázat na to, že před několika měsíci, když jsme jednali o změně klimatu, se Evropa k této věci postavila zcela odlišně a jednala o této věci jako o skutečně politické otázce. Nestaví se tak k hospodářské krizi. Dala vládám volnou ruku a vlády jednaly nekoordinovaně a já bych řekl i tak, aby získaly hlasy.

To samozřejmě způsobila politická slabost Barrosovy Komise, ale i obtíže při řešení situací, které vyžadovaly rozhodná řešení v průmyslové a sociální politice a politice zaměstnanosti.

Můžeme sjednotit opatření jednotlivých států? Můžeme si dovolit vlny kolektivních propouštění za současné podpory firem? Může nadále docházet k přemísťování v automobilovém průmyslu a přidružených podnicích, jako tomu bylo v případě italské společnosti ITONO a jako je tomu nyní v případě Indesitu, což jsou společnosti působící v dalším zásadním odvětví? Můžeme rozšířit rámec evropských fondů, aniž bychom je zároveň zvětšili? Z tohoto hlediska nestačí říci, že se jedná o problém automobilového průmyslu a že se konalo již hodně jednání.

Musíme stanovit pravidla pro naši činnost, čímž myslím, že společnosti nebudou moci propouštět lidi, když dostanou podporu, že podpora bude muset být použita na inovace tak, jak to stanoví balíček týkající se změny klimatu a nařízení Sacconi, a že přemísťování a soutěž mezi členskými státy Evropské unie bude muset skončit. Moje skupina předložila ke všem těmto bodům pozměňovací návrhy. Jinými slovy, potřebujeme novou politiku, takovou, jakou, jak se zdá, Evropa nemá, a kterou musíme přijmout před tím, než se problémy stanou tak velkými, že nebudeme moci dát zaměstnancům jasnou odpověď.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Celosvětový dramatický pokles poptávky po automobilech se projevil i v Evropě. V posledním čtvrtletí roku 2008 zaznamenal prodej aut v Evropě více než 19% meziroční pokles, který dále pokračuje. Několik klíčových členských států Evropské unie se rozhodlo podpořit odvětví výroby automobilů. Objevují se však pochybnosti o zvolených a připravovaných postupech, které zavánějí protekcionismem. Podporuji proto stanovisko Evropské komise, které varuje před protekcionistickými opatřeními na podporu domácích výrobců. Na místě je i výzva Komisi členskými státy prioritně řešit strukturální problémy, zejména vysokou nadprodukcí a investování do inovačních technologií.

Jakákoliv podpora z veřejného sektoru musí být transparentní a respektovat pravidla Evropské unie týkající se hospodářské soutěže a státní podpory. Je třeba se vyvarovat soupeření jednotlivých hráčů na evropském trhu o dotace. Situace je o to složitější, že tato pravidla neberou v úvahu světoví konkurenti, především Spojené státy americké. Ve Spojených státech se plánuje rozšíření dotací na řešení problémů automobilek i na subdodavatele výrobců aut. Pokud se situace vyhrtí takto, může Evropa čelit nejen problému, jak uspořádat problémy výroby a odbytu v Evropě, ale bude čelit i problémům dovozů automobilů využívajících nepřiměřenou státní podporu. V této situaci by měla Evropa pohrozit i opatřeními v rámci Světové obchodní organizace.

Mnoho evropských zemí zavedlo šrotovné, nejnověji o něj usilují i ve Velké Británii. Šrotovné však odbytovou krizi může řešit jen krátkodobě. Spíše bude deformovat trhy, odčerpá část z veřejných zdrojů a oddálí potřebná řešení zaměřená na realizaci investic do inovačních technologií.

Amalia Sartori (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, přála jsem si promluvit k této věci i proto, že v posledních několika měsících jsem s velkým zájmem sledovala práci Evropského parlamentu, našich výborů a nyní i práci této sněmovny, právě pokud jde o zvláštní závazky, které jsme dali výrobcům aut na našem kontinentu.

Stanovili jsme si velké cíle, zejména pokud jde o CO₂, když jsme žádali, aby bylo snižování emisí CO₂ součástí plnění hlavních cílů, které si Evropa pro následující roky stanovila, přičemž tyto ambiciózní cíle sledují všechny země světa s velkým zájmem. Požádali jsme automobilový průmysl, aby v průměru snížil emise CO₂ do roku 2012 o 120 mg a do roku 2020 o dalších 25 mg. To jsou velké cíle, které budou vyžadovat značné investice.

Ke skutečnosti, kterou zde už zmínilo mnoho kolegů poslanců, je třeba dodat, že automobilový průmysl přímo či nepřímo zaměstnává v Evropě 12 milionů pracovníků, tedy 6 % práceschopného obyvatelstva. Jestliže Evropa myslí vážně poskytnutí prostředků automobilovému průmyslu k dosažení stanovených cílů týkajících se snižování CO₂, a jestliže na druhou stranu chceme, aby si lidé udrželi svá pracovní místa, což je právě nyní problém našeho kontinentu, musíme přijmout koordinovanou strategii pro poskytování pomoci tomuto odvětví.

Několik členských států připravuje plány na podporu prodeje, což ve skutečnosti znamená zachování stejné úrovně prodeje aut. Tyto politiky však musí být součástí jednotné strategie Společenství, abychom zabránili nebezpečnému narušení trhu.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych zde jasně říci, že plně podporuji vše, co zde řekl pan komisař. V mé zemi, v Rakousku, je krizí přímo či nepřímo zasaženo mnoho tisíc pracovníků. To platí i pro našeho souseda, Slovensko, a mnoho jiných zemí.

Mám velké obavy, protože je samozřejmě jasné, že automobilový průmysl je klíčovým průmyslovým odvětvím. Neměl by být vnímán jako staromódní průmysl, protože velká část výzkumu a vývoje je spojená s existencí automobilového průmyslu v Evropě. Navíc je na automobilovém průmyslu závislých mnoho malých a středních podniků, které působí jako jeho dodavatelé. Vždy si představujeme velké společnosti a nesoucíme s nimi. Podíváme-li se však na dodavatele, malé a střední podniky, situace vypadá hned jinak.

Zejména bych chtěl zdůraznit to, co jste, pane komisaři, řekl o General Motors. Ve Vídni máme velký výrobní závod General Motors. Známe strach lidí, kteří čekají na rozhodnutí, které bude učiněno v Americe. Doufám, že toto rozhodnutí bude pozitivním příkladem transatlantické spolupráce, kdy nám dá Amerika – protože to není americká vláda, ale Amerika jako taková –, která vždy požaduje, aby Evropa učinila více pro boj s krizí, pozitivní příklad, aby měla Evropa možnost něco učinit i pro své vlastní společnosti.

Závěrem bych se chtěl zmínit o ochrannářských opatřeních. Přijatelné je pouze společné evropské řešení. To musí být náš cíl.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, toto je třetí rozprava o automobilovém průmyslu za několik měsíců. Ani Komise ani Rada dosud nereagovaly na naše požadavky, ani pokud jde o podporu poptávky, ani pokud jde o podporu vývozu.

I když považuji evropská opatření pro boj s finanční krizí za důležitá, myslím si, na rozdíl od toho, co bylo dohodnuto na posledním summitu, že evropská reakce na recesi a na skutečné problémy hospodářství je nedostatečná. Jsme ve válce a naši vojáci stírlí slepými náboji.

Automobilový průmysl je zásadním průmyslovým odvětvím; dopadají na něj nové požadavky týkající se reorganizace výroby a inovace postupů a výrobků. Pobídky typu celounijního šrotovného a všechny typy ochrannářských opatření; refinancování včetně pomocí Evropské investiční banky, úvěry pro toto odvětví; pobídky pro auta šetrná k životnímu prostředí a hybridní auta; více prostředků na výzkum do čistých motorů a účinná opatření v rámci Světové obchodní organizace, aby tak byly vytvořeny podmínky skutečné reciprocity na globálním trhu s auty – to jsou ty nejdůležitější požadavky těch, kteří si nepřejí, aby z Evropy zmizel průmysl se zásadní přidanou hodnotou a zaměstnávající velké množství lidí.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pan komisař Verheugen zdůraznil, že musíme být velmi opatrní, abychom nenavrhovali a nepodporovali ochrannářská opatření. Chtěl bych mu připomenout, že na druhé straně Atlantiku se taková opatření přijímají a zjevně z nich mají konkurenti evropských výrobců užitek.

Mám dojem, že strategie, kterou až dosud Evropská unie měla, není správně cílena – jak by tomu v tak kritické situaci mělo být – na podporu pouze nebo hlavně „evropských“ aut konstruovaných a vyráběných zde v Evropě. Viděl jsme představitele odborů ronit krokodýlí slzy nad mizením průmyslu, přemísťováním výroby a tak dále. Pokud by osoba jako já před několika lety použila tyto argumenty na zasedání třeba velkého italského výrobce aut, nebyly by brány příliš vážně. Dnešní skutečnost nám bohužel dává za pravdu.

Pokud se Evropa omezí na opatření zaměřená pouze na podporu poptávky, která může zjevně směřovat i k autům neevropských výrobců, nedosáhne žádoucích výsledků. K dosažení těchto výsledků musíme spíše naléhavě přijmout opatření pro podporu výroby aut v Evropě. Evropští výrobci musí být podporováni v investicích do výzkumu, aby tak byla zajištěna budoucnost vynikajícího průmyslového odvětví, které zahrnuje i společnosti spojené s výrobou aut, jež nyní také trpí politikou neuvolňování prostředků uplatňovanou evropskými bankami.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Neměli bychom zapomínat, že minulý rok v listopadu jsme v této sněmovně vedli tu samou rozpravu a již tehdy bylo jasné, že čelíme krizi kapitalistického systému, která vyžaduje zásadní změny, aby se zvýšila kupní síla většiny obyvatelstva. Trváme proto na tom, aby se zvýšily mzdy a důchody, aby tak došlo ke spravedlivějšímu rozdělování příjmů. To zůstává hlavním opatřením, které by mohlo zvýšit poptávku, a zajistit tak pro automobilový průmysl a jeho dodavatele jistý odbyt.

Sociální situace se bohužel stále více komplikuje, protože politici nepřijímají potřebná opatření a naopak nadále roste počet nezaměstnaných a lidí s nejistým či špatně placeným zaměstnáním. Trváme proto na tom, aby byly přijaty nové politiky, jejichž prioritou budou zaručená pracovní místa a podpora průmyslové výroby v zemích Evropské unie, a které budou protiváhou nadnárodní strategie, která využívá krizi jako záminku pro snižování počtu pracovních míst, většímu vykořisťování zaměstnanců a zvýšení zisku. Je třeba, aby se průmyslu v Evropské unii dostalo potřebné podpory, aby tak byla udržena a vytvořena řádná pracovní místa. Musíme však také věnovat pozornost zemím s křehčím hospodářstvím, jakou je například Portugalsko, tím, že zvýšíme finanční podporu na zabránění ztráty pracovních míst a na pomoc mikropodnikům, malým a středním podnikům v automobilovém průmyslu a v souvisejících a dalších odvětvích a malým opravárnám.

Carl Lang (NI). – (FR) Pane předsedající, šílená globalizace a její šílení představitelé způsobili, že zaměstnanci v automobilovém průmyslu platí vysokou cenu za jejich fundamentalismus, pokud jde o otevřený trh a volnou obchodní výměnu.

Finanční virus americké hypotéční krize se tak mohl volně šířit finančním systémem, bankovním systémem a dále hospodářským systémem, a vedl tak ke zničení podniků a pracovních míst.

Jako poslanec spolu s mým kolegou Le Rachinelem, který je poslancem za francouzské regiony Picardy, Nord-Pas de Calais a Normandii, kde došlo ke ztrátě tisíců pracovních míst, vám musím říct, že evropská obchodní politika je vedena na úkor lidského a sociálního rozměru, což je nesnesitelné, neospravedlnitelné a nepřijatelné. Fanatici obhajující otevřený trh však trvají na svém. I dnes pan Brown a pan Barroso znovu potvrdili, že odmítají chránit Evropu, náš průmysl a naše pracovní místa ve jménu všemocného volného trhu a globalizace. Sociální globalisté nalevo, liberální globalisté napravo a noví globalisté na krajní levici, kteří nic nechtějí vidět a ničemu nechtějí rozumět, zrazují a opouštějí evropské zaměstnance.

Globalisti celého světa spojte se! Zaměstnanci zmizte! To je manifest globalistů.

Navíc je neustálé obtěžování motoristů a vlastníků motorových vozidel ze strany ekologicky uvědomělých občanů, vlád a některých místních funkcionářů sotva slučitelné s ochranou a podporou našeho automobilového průmyslu.

A nakonec jsou zde demagogové na krajní levici, kteří vnímají současnou krizi jako dar z nebes pro ospravedlnění revoluce a kteří jsou zcela neschopní odpovědět na potřeby francouzských a evropských zaměstnanců. Jedině hospodářským a sociálním vlastenectvím, upřednostňováním národních a evropských výrobků a národní a evropskou podporou budeme moci vdechnout nový život našim průmyslovým odvětvím.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Pane předsedající, problémy, kterým evropský automobilový průmysl čelí, jsou do velké míry výsledkem hospodářské a finanční krize. V tomto ohledu se doufejme jedná o problém, který přejde. Ale v jiném významném ohledu se jedná o problém související s nadměrnou kapacitou. Abychom proto zajistili budoucnost evropského automobilového průmyslu, je pro nás nesmírně důležité, abychom zajistili, že se budeme moci opřít o realistické a rozumné obchodní plány a rozumné vlastníky.

Tím chci říct, že pokud máme v Evropě úspěšně zachránit automobilový průmysl spolu s jeho možnostmi technického vývoje, zaručenými pracovními místy a úlohou, kterou toto odvětví hraje v evropském

hospodářství, musí být státní podpora, kterou v současnosti poskytují členské státy, určena na zajištění přežití recese a finanční krize, ale nesmí narušit hospodářskou soutěž mezi členskými státy či mezi výrobci aut.

Státní podpora, která by narušovala hospodářskou soutěž a zasévala nedůvěru mezi členské státy, by ve skutečnosti ohrožovala schopnost evropského automobilového průmyslu přežít, a v této souvislosti bych se chtěl zeptat na to, co se stalo ve Slovinsku a ve Francii a na státní podporu udělenou ve Francii. Jedním z hlavních úkolů Komise je zajistit, že nedojde k porušování pravidel dohledu, že bude vytvořena víra v to, že žádná státní podpora nebude udělena na úkor jiných členských států ani jiného odvětví. Podpora, která vede k narušení hospodářské soutěže podkopává budoucnost evropského automobilového průmyslu a má negativní dopad jak na zaměstnanost, tak na technický rozvoj.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ze všeho nejdříve bych chtěla ocenit včasný závazek Komise a Rady týkající se podpory automobilového průmyslu a přidružených společností, ale bohužel to stále nestačí.

Od doby prvních opatření ze strany členských států se toto odvětví trochu vzpamatovalo: údaje z Itálie ukazují 18% pokles prodeje v únoru, zatímco v lednu došlo k 22% poklesu. Samozřejmě ve srovnání s údaji, které citoval pan komisař Verheugen, se Evropa musí posunout vpřed tím, že zajistí finance od Evropské investiční banky a bude více koordinovat opatření jednotlivých států, aby tak zabránila nekalé a diskriminační hospodářské soutěži.

Evropa se také musí při vytváření restrukturalizačních plánů pokusit zkoordinovat své úsilí se zástupci pracovníků a sdruženími zaměstnavatelů, aby tak vytvořila evropskou strategii pro oživení tohoto odvětví na základě investic do výzkumu a nových technologií.

I s ohledem na hrozivé údaje o hromadném propouštění a opatření na ochranu před nezaměstnaností vyzývám Komisi, aby předložila návrhy na účinnější využití zdrojů ze Sociálního fondu a Fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Pane předsedající, nyní zaznamenáváme jak finanční, tak klimatickou krizi. Vidíme, že existují automobilové společnosti, které se s touto dvojí krizí vyrovnávají lépe než jiné. Některé značky a modely aut se vyrovnávají lépe s těmito krizemi, zejména ty, které investovaly do udržitelného technického vývoje. Pak jsou zde společnosti jako General Motors, které požadují 350 milionů USD od států, ve kterých působí.

Nyní nesmíme vyhazovat další peníze. Musíme podpořit lidi pracující v automobilovém průmyslu. Měli bychom podpořit regiony, kde dochází k problémům, a malé podniky v dodavatelském řetězci, ale zároveň musíme zajistit, že budou podporovány výrobky, které jsou vhodné pro trh budoucnosti.

Komise může udělat více zpřístupněním prostředků ze strukturálních fondů, Sociálního fondu, regionálních fondů a zemědělských fondů, podporou biopaliv, přijetím sociálních opatření a podporou regionů.

A myslím si také, že zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku by měla být zrušena.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, automobilový průmysl je jedním z klíčových průmyslových odvětví evropského hospodářství a jedním z odvětví, která jsou současnou krizí nejvíce ohrožena. Proto nyní není čas na to, abychom opakovali, že bychom se měli postavit ochrannářským opatřením a nekalé soutěži. To je úplně zbytečné. Nyní je čas na to, aby byly evropským výrobcům a pracovníkům nabídnuty jasné a odvážné jistoty a – a to chci zdůraznit – podpůrný plán, který dá všem členským státům stejné příležitosti.

Mezi tyto cíle samozřejmě patří lepší využívání evropských fondů, včetně Fondu pro přizpůsobení se globalizaci, ale především zjednodušení a zvýšení finanční podpory tomuto odvětví od Evropské investiční banky a Evropské centrální banky, aby bylo možné žádat o úvěry s nízkým úrokem, ale i zjednodušení administrativních postupů.

Závěrem bych chtěla obecně říci, že cílem je udržet toto odvětví konkurenceschopným a zajistit, aby všechny evropské iniciativy mohly kromě řešení současné krize napomoci zahájit pozitivní fázi restrukturalizace a transformace automobilového průmyslu.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Pane předsedající, britský premiér Gordon Brown to dnes ráno vyjádřil dokonale, když řekl, že nesmíme chodit kolem horké kaše, že je čas na akci. Je opravdu čas na udržitelnou a silnou akci.

My v Evropě nyní musíme převzít kontrolu a vedení a obrátit se k udržitelnému automobilovému odvětví, což bude možné pouze tehdy, pokud toto odvětví převedeme úspěšně přes tuto těžkou a hrozivou recesi.

Proto tato výzva určená vám, pane komisaři Verheugene, a Komisi. Opravdu všichni chceme, aby Evropa udělala pro budoucnost našich automobilových společností více. My jako Evropská unie máme nyní jedinečnou příležitost ukázat, že jsme na straně pracovníků – 200 000 pracovníků Opelu v Německu, Polsku, Rakousku, Španělsku a Belgii, abych vyjmenoval alespoň některé.

Z tohoto konkrétního důvodu musí Evropská investiční banka v co největší míře poskytovat úvěry a využít své funkce a potenciál. Před dvěma týdny jsme zde v Parlamentu vedli konzultace s předními zástupci tohoto odvětví a ukázalo se, že zde existuje jeden velký problém: toto odvětví trpí akutním nedostatkem kapitálu. Proto jsou naprosto nezbytné levné úvěry a státní záruky, a to nejen pro přežití, ale především k nutnému přechodu k autům budoucnosti, autům, která budou poháněna elektřinou či budou hybridní, ale především budou šetrná k životnímu prostředí.

Sociální partneři a zcela jistě i zástupci zaměstnanců musí být zapojeni do tohoto evropského plánu obnovy, neboť tato otázka je též lakmusovým papírkem pro sociální dialog na evropské úrovni.

Pane komisaři Verheugene, na akci je příliš pozdě. Nedovolte prosím, aby tato situace skončila špatně.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych chtěl poděkovat panu komisaři za jeho projev a za jeho kurážné akce za posledních několik týdnů a měsíců v odvětví automobilového průmyslu a jeho jasná vyjádření, že pro General Motors je třeba najít řešení, protože tuto společnost potřebujeme, zejména pokud jde o strategii nových systémů řízení. Chtěl bych mu proto co nejvíce poděkovat.

Chtěl bych také navázat na to, co řekl pan Langen ze skupiny Evropské strany lidové (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, když podpořil pozměňovací návrh naší skupiny, protože si myslím, že je to důležitá a správná věc. Jsem rád, že jako Parlament činíme prohlášení o General Motors. Po dlouhou dobu to vypadalo, jako by se nic nestalo, ale raději později než nikdy. Moc vám děkuji.

V našem usnesení jsme se zabývali krátkodobými opatřeními. Měli bychom však také zmínit střednědobá opatření, například to, co učinila skupina odborníků CARS 21, a harmonizaci silničních daní. Víím, že je to těžké, ale znamenalo by to pro automobilový průmysl evropský plán obnovy. Nyní se nacházíme v krizi a s těmito opatřeními bychom měli začít nyní. Všechny 27 ministrů financí by k tomu mělo vyvinout společné úsilí.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, už jste řekl, že nemůžeme vést rozpravu o automobilovém průmyslu, aniž bychom zároveň zmínili General Motors.

Jsm rádi, že jste uspořádal setkání evropských ministrů hospodářství, aby našli jednotný evropský přístup. Tento výsledek chcete i vy sám – evropský přístup, nikoliv vnitrostátní –, ale takový přístup je možný pouze tehdy, pokud do rozpravy o něm a jeho vytvoření zapojíte Evropskou radu zaměstnanců a pokud bude mít Evropská rada zaměstnanců k dispozici všechny informace, které má podle zákona dostat. Proto se zcela otevřeně ptám, zda jste připraveni přijmout iniciativu tohoto druhu a předat Evropské radě zaměstnanců informace, které jednotlivé členské státy získaly od General Motors.

Dále jste poukázal na evropské fondy, které mají zmírnit sociální dopady na zaměstnance. Pevně věřím, že prostředky z těchto fondů musí být použity i na prevenci. Musíme zabránit ztrátám pracovních míst a nikoliv používat prostředky z těchto evropských fondů, až když už tato pracovní místa neexistují.

Richard Howitt (PSE). - Pane předsedající, jménem 350 pracovníků Fordu, kteří byli pro nadbytečnost propuštěni ve Warley a Duntonu v Essexu, a jménem 1 400 pracovníků General Motors v továrně IBC vyrábějící dodávky – dvojnásobného počtu, pokud do tohoto čísla zahrneme i dodavatele –, chci vyjádřit svou radost z dnešního prohlášení, že nedovolíme, aby tito výrobci zbankrotovali.

Když však pan komisař Verheugen říká, že General Motors nesmí sledovat politiku ožebračování sousedů, může jim spolu se mnou položit tyto čtyři otázky: za prvé: mohou plně zpřístupnit tyto restrukturalizační plány nejen německé vládě, ale i britské vládě a též jiným členským státům; mohou učinit úplné prohlášení o dopadu na životní prostředí a dopadu balíčku 3,3 miliard EUR, který navrhuji; zejména vysvětlit budoucnost společného podniku s francouzskou společností Renault, pokud jde o výrobu dodávek v Lutonu; a vysvětlit nám, jaké existují záruky, aby dotace v krátké době zajistily výrobu a zachovaly opravdu natrvalo pracovní místa?

Minulý týden jsem se v Lutonu setkal se zaměstnanci, z nichž mi jeden řekl, že šance na přežití IBC jsou 50 na 50, a to ve městě, ve kterém se vyrábí auta po více než 80 let, a kde 50 % pracovních míst je stále ve výrobním průmyslu. Za budoucnost jejich pracovních míst budu bojovat.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: Diana WALLIS

Místopředsedkyně

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Paní předsedající, Evropa musí pevně podpořit automobilový průmysl, který je klíčový pro rozvoj technologicky vyspělého hospodářství, aby mohlo vést boj se změnou klimatu a zajistit vysokou úroveň účinnosti, bezpečnosti a kvality v osobní i nákladní dopravě.

Evropská unie je hlavním výrobcem aut na světě a druhým největším výrobcem nákladních automobilů vyrábějícím 19 milionů vozidel, z nichž 20 % je vyváženo. Toto odvětví představuje 3 % HDP, zaměstnává 6 % obyvatelstva, tvoří 8 % národních příjmů a šestinu výdajů domácností.

Strukturální a strategické problémy automobilového průmyslu se s krizí zvětšily. Musíme s těmito problémy bojovat evropským, odvětvovým a na budoucnost zaměřeným přístupem a konzultacemi se sociálními partnery. Pouze tímto způsobem můžeme na první místo klást zaměstnanost a vzdělání, zabránit diskriminaci a nekalé soutěži a chránit evropské zájmy ve světě. V krátké době budeme muset přijmout s pomocí Evropské investiční banky dočasné pobídky a poskytnout finanční podporu či jiné prostředky, abychom zajistili přežití a obnovu tohoto odvětví.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Prodej aut klesl v Rumunsku do konce roku 2008 o polovinu. Obrat rumunského automobilového průmyslu zaznamenal ve srovnání s odhady učiněnými před začátkem krize v roce 2008 7% pokles.

S ohledem na tento hospodářský pokles, který zasáhl celou Evropu, věřím, že vlády jednotlivých států a Evropská komise se musí společně snažit o podporu automobilového průmyslu. Musíme si také uvědomit, že zpomalení výroby automobilů vyvolává vertikálně krizi v celém průmyslu, jinými slovy má dopad na výrobce závislé na automobilovém průmyslu: výrobce kabelů, motorů, elektrického vybavení a tak dále. Konkrétním důsledkem jsou tisíce nezaměstnaných.

Rumunská vláda například přijala na podporu místního automobilového průmyslu program Rabla. Tento program umožňuje spotřebitelům získat příspěvek na sešrotování automobilů starších 10 let, který bude odečten při nákupu nového auta.

Vyzývám proto ty, kteří budou činit rozhodnutí, aby se zamyslili nad tímto příkladem a navrhli životaschopnou strategii na podporu automobilového průmyslu v současné globální hospodářské krizi.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Paní předsedající, musím poděkovat panu komisaři za jeho ochotu a schopnost, s jakou vyzývá všechny zúčastněné k řešení problému Opelu v Evropě a v automobilovém průmyslu, který je jistě konkurenceschopným průmyslovým odvětvím čelícím globálním problémům General Motors ve Spojených státech.

Dále ho naléhavě vyzývám, aby přijal tento záchranný plán – který bude impulsem pro obnovu Opelu v Evropě – jako příklad, jak může Evropská unie řešit problémy způsobené globalizací, a reagoval na to, jak jsme se poučili z globalizace, evropským přístupem.

Proto bych chtěla, aby byla především vrácena vlastnická práva k evropským inovacím. Potřebujeme také systém vhodných záruk pro Opel v Evropě a nezávislost potřebnou pro bezpečnější, inovativnější a energeticky úspornější auta.

Musíme také posílit sociální dialog tím, že dáme větší pravomoci odborům Opelu a Evropské radě zaměstnanců, které jsou připraveny převzít velký díl odpovědnosti.

Závěrem bych chtěla, pane komisaři, říct, že věřím, že pro ochranu evropského přístupu musíme být první. Jinými slovy, pokud máme zajistit, aby se Evropa těšila důvěryhodnosti a úspěchu, nemůžeme čekat na vlády, jako je ta moje v Aragónu, která již nabídla záruku ve výši 200 milionů EUR. Jak se zdá, Evropa o tom zatím stále jen přemýšlí.

Jménem více než 7 000 zaměstnanců továrny Opel v Figueruelas vás chci požádat o to, abyste učinili ještě více.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pokud Evropa poskytne peníze, a zejména členské státy poskytnou hodně peněz na podporu automobilového průmyslu k tomu, aby se dostal z krize, nemůže to být pouze o zachování statu quo a zabránění bankrotům, protože v sázce je mnoho dalších věcí. Nejdůležitější z nich už byly zmíněny.

Jedná se o to, abychom zajistili, že lidé, kteří hledají a potřebují zaměstnání, je budou schopni najít na dlouhou dobu. Musíme proto podporovat nové technologie a inovace, ale zejména udržitelný systém dopravy, což jsme dosud nedělali.

Z tohoto důvodu bych všechna naše opatření vnímal v souvislosti s těmito cíli, abychom si za pár let nemuseli vyčítat, že jsme na to nemysleli dříve, a nedostali se do další krize.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vážení kolegové, krize je testem soudržnosti Evropské unie. Bohužel vlády přijímají izolovaně krátkodobá opatření a příkladem je právě šrotovné, které, ač okamžitě přineslo své pozitivní protikrizové výsledky, není koordinováno. Kritizujeme-li USA za opatření proti férové soutěži a protekcionismus, o to více bychom měli směřovat ke společné strategii uvnitř Evropské unie. Šrotovné pomáhá snižovat emise, zvyšuje bezpečnost na silnicích a brání nezaměstnanosti v automobilovém průmyslu, který přináší obživu 12 milionům zaměstnanců a statisícům firem v dalších odvětvích. Jestliže jsme automobilovému průmyslu v CARS 21 uložili, aby dosáhl vysokých ekologických a bezpečnostních cílů, pak šrotovné zejména v době krize je dobrým obsahem pro společný postup evropských vlád a mělo by být i financováno ze společných prostředků. Žádám české předsednictví, aby o tom začalo jednat.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Pane komisaři, zcela s vámi souhlasím, když říkáte, že automobilový průmysl je ze strukturálního hlediska přehřátý a že potřebujeme zelenější a energeticky účinnější auta.

Udělal bychom chybu, pokud bychom se pokusili pomocí opatření udržovat směr, kterým jsme šli dosud, tj. směr kvantity. Budeme sociálně uvědomělí a ukážeme velkou solidaritu, pokud podpoříme ekologickou a energeticky orientovanou restrukturalizaci.

Současná krize také ukázala, že evropský automobilový průmysl je úzce propojený. Toto průmyslové odvětví prostě nebude tolerovat ochranářství na vnitrostátní úrovni. Očekávám, že si to politika Společenství uvědomí.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, nejprve bych chtěl poděkovat za jednotný postoj této sněmovny a za vaši širokou podporu politice Komise. Věřím, že je velmi důležitá a že je také důležitým signálem pro zaměstnance v automobilovém průmyslu, kteří stojí v centru pozornosti této rozpravy. To je jen správné.

Někteří poslanci, včetně paní Harmsové, pana Hökmarka a dalších se zabývali otázkou spojení mezi inovacemi a konkurenceschopností. Opět bych chtěl jasně zdůraznit, že bez tohoto spojení s inovacemi by evropský automobilový průmysl nebyl z dlouhodobého hlediska konkurenceschopný. Cílem naší politiky je zajistit, aby byla evropská auta budoucnosti ta nejinovativnější, jinými slovy, nejčistší, energeticky nejúčinnější a nejbezpečnější na světě. Věřím, že naši výrobci, naši techničtí specialisté a naši inženýři toho mohou dosáhnout. Máme pro to možnosti.

Chtěl bych nyní přejít k druhému tématu, kterým je financování krize. Banky neposkytují prostředky. Společnosti nemohou dostat úvěry, které potřebují. Evropská investiční banka je nyní naším nástrojem pro všechny účely. Musím zcela jasně říct, že Evropská investiční banka již vyčerpala své možnosti. Automobilový průmysl není jediným odvětvím, které žádá Evropskou investiční banku o pomoc. Co třeba finance pro malé a střední podniky? Co třeba finance pro naše velmi ambiciózní cíle ochrany klimatu? Evropská investiční banka poskytuje prostředky na toto všechno. Víím, že nyní budeme dostávat žádosti z průmyslových odvětví, na které Evropská investiční banka prostě nebude schopná reagovat, protože chceme podnikat na zdravém základě a nikoliv vytvářet bubliny, jako to dělají jiní. Je proto pravděpodobné, že problémy v druhé polovině roku ještě narostou a my se na tuto možnost musíme připravit.

Souhlasím se všemi, kteří řekli, že potřebujeme inteligentní pobídky, abychom zajistili, že všechna auta, která se dostanou na trh, budou skutečně prodána. Naprosto sdílím názor pana Groota ohledně silniční daně založené na emisích CO₂. Komise to navrhovala už dávno a velmi mě mrzí, že některé členské státy tento návrh tehdy nepodpořily.

Pan De Vits hovořil o úloze odborů a rad zaměstnanců. S velkou radostí vám mohu oznámit, že poslední podrobná diskuse, kterou jsem vedl před tím, než jsem přišel na toto zasedání, byla s předsedou rady zaměstnanců General Motors v Evropě. Jsme ve stálém a pravidelném kontaktu a vyměňujeme si informace, které máme. Musím říct, že dosud jsem měl z této výměny informací větší užitek já než předseda rady

zaměstnanců. Dozvídám se od něho více než on ode mě. Přesto doufám, že mu budu moci jeho laskavost v budoucnu oplátit. Za pár dní se setkáme s odbory v evropském kovoprůmyslu a automobilovém průmyslu a odbory jsou samozřejmě hlavními stranami zúčastněnými na setkáních u kulatého stolu, které jsem již zmínil. Proto věřím, že jsme splnili všechny požadavky.

Postupem „catch-the-eye“ bylo několikrát poukázáno na šrotovné. Musíme se ptát, zda šrotovné skutečně z dlouhodobého hlediska pomůže. Mohlo by se také stát, že uměle vytvoříme poptávku, která povede k dalšímu kolapsu. Všechny výrobce však tato myšlenka nadchla, protože jim pomůže překonat velmi obtížné období, ve kterém se nyní nacházejí. Je to, jako bychom průmyslu dodali nový kyslík, a to pomůže zajistit, že nedojde u hlavních evropských výrobců v Evropě ke kolektivnímu propouštění a že budou zachována pracovní místa. Věřím, že v tomto směru šrotovné splnilo svůj účel.

Šrotovné je standardní evropská iniciativa v tom smyslu, že budou stanovena jasná pravidla, která budou muset být dodržována. Rozumí se samo sebou, že nemůžeme šrotovné financovat z rozpočtu Společenství. Rozpočet není na tento účel určen a nebylo by to možné ani z politického ani z právního hlediska. Šrotovné mělo i pozitivní přeshraniční dopad. Paní Roithová, zejména vaše země měla velký užitek ze štedrého šrotovného zavedeného v jiných členských státech. Je zde jistá míra evropské solidarity, kterou bychom neměli podceňovat.

Vnímám tuto rozpravu jako výzvu k pokračování v přijímání opatření v této otázce. Mohu vám slíbit, že tato opatření učiníme. Pokud jde o automobilový průmysl, došlo mezi jednotlivými stranami k výborné spolupráci. Doufám, že nebude třeba vést rozpravu o evropském automobilovém průmyslu ještě jednou během tohoto volebního období Parlamentu, ale pokud by to třeba bylo, je Komise ochotná ji vést. Moc děkuji.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra (ve čtvrtek 25. března 2009).

Písemná prohlášení (článek 142)

Zita Gurmai (PSE), písemně. – (HU) Charakteristickým rysem výroby a marketingu je, že jakýkoliv pokles v oblasti evropského automobilového průmyslu se odrazí v každém členském státě i v ostatních odvětvích.

Kromě poklesu poptávky kvůli hospodářské krizi a problémům s likviditou, které jsou důsledkem finanční krize, bojuje automobilový průmysl s dlouhodobými strukturálními problémy; vysoké fixní náklady, nadměrná nabídka a cenová konkurence vedly k tomu, že se mnoho výrobců aut začalo soustředit na snižování nákladů a zvyšování vnitřní efektivity.

Neočekává se, že se situace v nejbližší době zlepší, přestože má automobilový průmysl z dlouhodobého hlediska slibné globální vyhlídky, a z tohoto důvodu je pro automobilový průmysl Evropské unie zvláště důležité, aby se přenesl přes tyto překážky a byl připraven využít příležitosti, až začne poptávka znovu stoupat.

Za tímto účelem je nezbytné, aby byla uspokojena očekávání zákazníků a aby byla navrhována auta šetrnější k životnímu prostředí, která budou bezpečnější a inteligentnější.

Hlavní odpovědnost za zvládnutí krize nese samo toto průmyslové odvětví. Evropská unie a členské státy mohou ke zvládnutí přispět tím, že pomohou vytvořit vhodné podmínky a předpoklady pro hospodářskou soutěž. Cílená a dočasná státní podpora na vnitrostátní a evropské úrovni může doplnit úsilí tohoto odvětví o překonání krize a pomoci zmenšit negativní dopady restrukturalizace na zaměstnanost. Zaměstnanosti musíme věnovat zvláštní pozornost jak na vnitrostátní, tak na evropské úrovni.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), písemně. – (PL) Je dobře, že druhá rozprava o krizi v automobilovém průmyslu dává za pravdu návrhům Evropského parlamentu, které byly představeny během únorové rozpravy.

Zajištění konkurenceschopnosti jednotného trhu je pro nás nesmírně důležité. Se znepokojením se díváme na opatření přijímaná některými členskými státy, která mohou mít za následek porušení pravidel hospodářské soutěže. Proto vítáme rozhodnutí, která chtějí tyto akce zasadit do celoevropského rámce. V této souvislosti musíme nadále vyhodnocovat vliv na evropský trh a na situaci v průmyslu ve Spojených státech a Asii a možné reakce ve Společenství.

Těší nás, že byla zdůrazněna důležitost podpory poptávky. Podnikání trhu může napomoci vyvážením opatření, jakými jsou zpřístupnění nízko úročených půjček a zjednodušení administrativních postupů pro získání

finančních zdrojů na jedné straně a na straně druhé vytváření pobídek pro spotřebitele, aby si koupili nová auta.

Návrh, abychom využili krizi k určitému „vyčištění“ automobilového průmyslu, zůstává nezměněn. Vidíme zde možnost vyrábět výrobky s novou úrovní kvality založené na bezpečných technologiích šetrných k životnímu prostředí, které jsou odpovědí na výzvy nových trendů v Evropě 21. století.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Automobilový průmysl je odvětvím, které zaměstnává zhruba 2,3 milionů pracovníků a na kterém je nepřímo závislých dalších 10 milionů pracovních míst. Finanční krize zasáhla velké množství malých a středních podniků a dodavatelů.

Sociální Evropa připisuje stejný význam hospodářskému rozvoji i sociálnímu rozvoji. Abychom mohli zachovat pracovní místa a slušnou životní úroveň zaměstnanců v automobilovém průmyslu, musí mít společnosti přístup k financím.

Naléhavě vyzývám Komisi, aby zajistila využití prostředků z evropských fondů, například Evropského sociálního fondu a Evropského fondu pro přízpusobenění se globalizaci, aby se zaměstnancům v automobilovém průmyslu dostalo školení a podpory, pokud jejich společnosti zaznamenají pokles poptávky.

Předpisy přijaté Evropskou unií týkající se podpory zelených vozidel vytvářejí investice do konstrukce a výroby aut s nižšími emisemi uhlíku. To, co však potřebujeme, je čas, inovace a především značné investice do lidských zdrojů a nové výrobní kapacity. Postupy pro přístup k prostředkům určeným na výzkum a inovace je třeba na evropské i vnitrostátní úrovni zjednodušit a výzkumné programy se musí zaměřit na konkrétní oblasti aplikovaného výzkumu v automobilovém průmyslu.

12. Výkonnost a životaschopnost evropského leteckého systému – Letiště, uspořádání letového provozu a letové navigační služby (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o

– zprávě Mariana-Jeana Marinescu vypracované jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 549/2004, (ES) č. 550/2004, (ES) č. 551/2004 a (ES) č. 552/2004 s cílem zvýšit výkonnost a udržitelnost evropského leteckého systému (KOM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD)) (A6-0002/2009), a

– zprávě Mariana-Jeana Marinescu vypracované jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 216/2008 v oblasti letišť, uspořádání letového provozu a letových navigačních služeb a zrušuje směrnice Rady 2006/23/ES (KOM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD)) (A6-0515/2008).

Marian-Jean Marinescu, zpravodaj. – (RO) Balíček Jednotné evropské nebe II se vztahuje na celý systém letecké dopravy a má přímý a pozitivní dopad na letecké společnosti, poskytovatele letových navigačních služeb, letové dispečery, letiště a kosmický průmysl. Je to skutečná reakce zákonodárce na potřebu harmonizovat evropský vzdušný prostor a leteckou dopravu a zefektivnit je ve prospěch životního prostředí, průmyslu, ale především samotných cestujících.

Shoda s Radou dosažená ohledně balíčku jednotného evropského nebe je pro nás krokem vpřed na cestě ke konsolidaci Evropské unie. Je to další přirozený krok následující společný trh, přijetí jednotné měny a vytvoření Schengenského prostoru. Od roku 2012 budeme mít Schengenský vzdušný prostor. Trasy budou kratší, řízení letového provozu účinnější a letové navigační služby budou optimalizovány a v budoucnu integrovány.

V důsledku toho budou lety kratší, bude potřeba méně paliva a sníží se emise oxidu uhličitého, což by logicky mělo vést ke snížení cen letenek.

Kompromis dosažený po jednáních s Radou odráží potřebu urychlit vytvoření funkčních bloků vzdušného prostoru. Dosáhli jsme dohody ohledně lhůty pro zavedení funkčních bloků vzdušného prostoru do praxe, která činí šest měsíců od původního návrhu Evropské komise.

Fungování funkčních bloků vzdušného prostoru je hlavním předpokladem pro vytvoření jednotného evropského nebe. Proto vítám dohodu podepsanou v listopadu minulého roku týkající se největšího funkčního bloku vzdušného prostoru, který pokrývá střední Evropu.

Chtěl bych využít tuto příležitost, abych vyzval Evropskou komisi k podpoře projektu spojeného s funkčním blokem vzdušného prostoru Dunaj Rumunsko-Bulharsko jako součásti finančního rámce pro TEN-T.

S podporou zástupců francouzského a českého předsednictví, kterým bych chtěl při této příležitosti poděkovat, se nám podařilo vyvážit rozhodovací pravomoci mezi členskými státy a Evropskou komisí, zejména pokud jde o výkonnostní plány, které jsou klíčovým prvkem balíčku Jednotné evropské nebe II.

Komise přijme rozhodnutí o řádné harmonizaci a provádění cílů uvedených ve vnitrostátních výkonnostních plánech.

Původní návrh Komise doplnily dva návrhy Parlamentu. Prvním z nich je koordinátor systému funkčních bloků. Považovali jsme s ohledem na model TEN-T za nezbytné jmenovat koordinátora, abychom tak usnadnili podpis dohod o fungování funkčních bloků vzdušného prostoru, a tím urychlili proces dosažení jednotného evropského nebe. Druhý návrh se týká vysvětlení pojetí „společných projektů“ a definice finančních zdrojů s tím spojených.

Evropskému parlamentu se také podařilo, aby byla zvláštní pozornost věnována lidskému faktoru. Kompromis dosažený s Radou také vysvětluje vzájemné propojení mezi balíčkem jednotného evropského nebe II a Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví, přičemž bere v úvahu, že rozšíření pravomocí této agentury na letištích a systémy ATM/ANS a ATC představují v tomto balíčku skutečně prvek bezpečnosti.

Myslím, že je to pro nalezení jasné a úplné definice letišť, která spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, nesmírně důležité.

Nové normy vydané Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví musí být v souladu s těmi, které již existují. Navíc je zde příležitost zmínit dosud platné odchylky. Podařilo se mi také zavést některá ustanovení týkající se potřeby posílení a rozšíření konzultací se všemi zúčastněnými.

Zprávy, o kterých budeme zítra hlasovat, jsou významným krokem vpřed na cestě k vytvoření jednotného evropského nebe a jsem si jist, že pro všechny zúčastněné budou znamenat úspěch a triumf.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, v předvečer evropských voleb a dva týdny od přijetí třetího námořního balíčku se evropské orgány chystají vyslat další pozitivní signál občanům Evropské unie a ukázat tak, že zejména v době krize jsou Komise, Parlament i Rada na straně občanů, jsou s to bojovat se závažnou krizí a poskytnout praktické odpovědi.

Reforma jednotného evropského nebe je důležitým signálem, který bude mít dopad na průmysl i na občany a sníží znečištění životního prostředí. Údaje, které máme k dispozici o problémech, kterým čelí odvětví letecké dopravy, jsou známé – další údaje jsme dostali k dispozici dnes a já se o nich dále zmíním –, a proto jsme ukázali, že můžeme s krizí bojovat, což je jistě pozitivní, neboť si tak Evropané uvědomí, že naše orgány existují a že dokážou čelit potížím.

Z tohoto důvodu bych chtěl poděkovat Parlamentu za rychlost, s jakou přijal toto rozhodnutí. Jsem vděčný panu Marinescuovi, se kterým mě pojí díky společné práci zde v Parlamentu dlouhodobé přátelství – znám jeho schopnosti, které prokázal při spolupráci s Komisí, která přinesla důležité výsledky v krátkém čase – a chtěl bych poděkovat také všem stínovým zpravodajům, kteří opět pomohli orgánům podpořit lidi v Evropě.

To je jistě hlavní závazek a závazek, který, a to zdůrazňuji, je účinnou reakcí. Letecká doprava ve skutečnosti čeká na praktická a hmatatelná opatření, která umožní, že budou splněny požadavky nejen dopravců, ale i cestujících. Proto jsem trval na zavedení regulátora služeb, abych zajistil, že monopoly nebudou překážkou kvality. Rychlé zavedení správce sítě letecké dopravy může navíc kromě usnadnění využití vnitrostátních systémů být příkladem nejen pro jiné druhy dopravy, ale i pro odvětví telekomunikací a energetiky.

Chtěl bych poukázat na podporu Parlamentu nabídnutou Komisí, pokud jde o rozvoj nového nástroje pro financování přeshraničních projektů infrastruktury, vyplývajících mimo jiné z programu SESAR. Parlament pochopil význam partnerství a zdůraznil významnou úlohu operátorů při zaujímání tohoto ctižádostivého přístupu.

Těší mě, že se Parlament společným prohlášením přidal ke Komisi při uznání významu lidského faktoru. Parlament zejména podpořil posílení pozice vojska při vytváření jednotného nebe a to je postoj, se kterým plně souhlasím, a to nejen proto, že jsem byl nějaký čas letový dispečer vojenského provozu, a proto nemohu nechápat významnou úlohu vojenských dispečerů v odvětví letecké dopravy. Chtěl bych uvést příklad prostor, které jsem navštívil, kde civilní i vojenští činitelé spolupracují, aby zajistili bezpečnost letecké dopravy.

Společné prohlášení, které podporuji, stanoví, že Komise musí potvrdit potřebu zohlednění lidského faktoru, aby mohla účinně uplatňovat nařízení v oblasti jednotného evropského nebe, musí být přesvědčena, že bezpečnost není nikdy zcela samozřejmá, a musí uznat potřebu dalšího posílení kultury bezpečnosti, zejména zavedením spolehlivého systému hlášení nehod, abychom se z nastalých nehod poučili.

Komise prohlašuje, že vytvoří model služeb na základě kultury skutečné bezpečnosti, která bude tvořit nedílnou součást účinného systému hlášení nehod jako základu pro bezpečnost. Zajistí, že pracovníci odpovědní za bezpečnost budou dostatečně vyškoleni, a bude podporovat zapojení zástupců zaměstnanců při vytváření jednotného evropského nebe na vnitrostátní úrovni a funkčních bloků vzdušného prostoru na úrovni Společenství. Vyhodnotí začlenění lidského faktoru při vytváření jednotného evropského nebe nejpozději do roku 2012.

Závěrem bych chtěl uvést, že zde poprvé jednáme o všech aspektech celé letecké dopravy. Díky tomuto novému přístupu bude bezpečnost pohybu na zemi na letištích, v leteckých koridorech a při přistávání a odletu řešena v rámci jednoho subjektu.

Jedná se proto o začátek nové éry pro Agenturu pro bezpečnost letectví. Rychlé přijetí tohoto balíčku – a ještě jednou vám za něj děkuji – ukazuje silnou politickou vůli na evropské úrovni k uvedení myšlenek mé významné předchůdkyně, Loyoly De Palaciové, která již bohužel není mezi námi, do praxe. Chtěla vytvořit ve prospěch všech evropských občanů skutečné jednotné nebe. Dnes jsme tuto reformu dokázali provést.

Teresa Riera Madurell, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku.* – (ES) Paní předsedající, Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku považuje návrh Komise za pozitivní, neboť řeší nedostatky prvního balíčku, pokud jde o ucelenost, účinnost, snižování nákladů a lepší řízení.

Hlavní příspěvky Výboru pro průmysl se týkají financování. Hlavní plán ULP vyžaduje velké náklady, a proto musí být možné využívat v co největší míře financování z veřejných zdrojů, přičemž u původních investic by nemělo docházet k předfinancování ze strany uživatelů.

Příspěvky se také týkají úlohy Eurocontrolu, který bude dle našeho názoru třeba zcela zreformovat, aby byla zajištěna jeho řádná správa a kontrola při poskytování služeb. Pokud jde o privatizaci služeb, stále si myslím, že bude účinnější provést studii týkající se této možnosti, aniž bychom předjímalí její výsledek, a rozhodnout se podle jejího výsledku.

Nakonec bych chtěla ještě jednou zdůraznit, že vytvoření jednotného nebe je naprosto zásadní pro dosažení pokroku při plnění kjótských cílů, a jako Španělka jsem ráda, že chyba, která se týkala Gibraltarů, byla napravena.

Chci také poděkovat Komisi za její vynikající spolupráci, a též útvarům Výboru pro průmysl a své parlamentní skupině za jejich neocenitelnou pomoc.

Georg Jarzembowski, *jménem skupiny PPE-DE.* – (DE) Paní předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, měli bychom být panu Marinescuovi všichni velmi vděční. Ve velmi krátkém čase se mu podařilo dosáhnout shody s Evropskou radou a získat podporu místopředsedy Komise. Tento druhý legislativní balíček nám v následujících letech umožní účinněji spravovat náš vzdušný prostor. Také leteckým společnostem a nakonec i zákazníkům umožní ušetřit až 3 miliardy EUR a sníží emise CO₂ až o 12 %. Z hlediska nákladů, zákazníkům a životního prostředí to jsou významné cíle, kterých nyní můžeme dosáhnout.

V prvním ze dvou nařízeních se členské státy konečně zavazují k tomu, co už měly udělat dávno, a to vytvořit v krátké době funkční bloky vzdušného prostoru. Tyto bloky vzdušného prostoru, které již nebudou rozděleny podle hranic jednotlivých států, ale podle funkčních cest letecké dopravy, umožní, aby byl vzdušný prostor spravován účinněji a bezpečněji, a pomohou zabránit zbytečným přeplněním vzdušného prostoru.

Jsem velmi vděčný za podporu Komise a za úsilí zpravodaje ustanovit evropského koordinátora systému funkčních bloků, protože se jistě setkáme při zřizování těchto bloků ze strany členských států s problémy. Je třeba, aby koordinátor spolupracoval s Parlamentem a Komisí, aby byl schopen prosadit vytvoření těchto bloků.

Je také důležité, aby bylo do tohoto systému včleněno řízení vojenského vzdušného prostoru a abychom měli k dispozici skutečný plán pro jednotné evropské nebe, který se bude vztahovat na technologické výsledky projektu výzkumu řízení letového provozu v rámci programu SESAR. Nakonec je pro nás také důležité, aby úkolem Evropské agentury pro bezpečnost letectví bylo uplatňování norem a řídicí činnost letišť, uspořádání letového provozu a letových navigačních služeb. Této organizaci musí být dán k dispozici včas nezbytný

personál a vybavení. To velmi podporujeme a doufám, že nás Komise podpoří v konzultacích s Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví a příslušnými odvětvími průmyslu, pokud jde o praktická řešení všech jejích nových činností, aby bylo možné nalézt skutečně účinné řešení.

Ulrich Stockmann, jménem skupiny PSE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, znám píseň, kde se zpívá, že na nebi musí být neomezená svoboda. To prostě není pravda. Evropské nebe se skládá ze slepence 60 kontrolních středisek jednotlivých států. To je dvakrát více než v USA, přitom letecká doprava je poloviční. Navíc jsou zde vojenské bezletové zóny, které brání letadlům létat přímo z jednoho letiště na druhé. To není nadále udržitelné, zejména s ohledem na to, že objem letecké dopravy se každých 10 až 15 let zdvojnásobuje. Při dvojnásobném zvýšení letecké dopravy vzrůstá čtyřnásobně bezpečnostní riziko.

To nás v roce 2004 přivedlo k iniciativě jednotného evropského nebe. Bohužel tehdy Rada ministrů trvala na tom, aby se členské státy dohodly mezi sebou, které bloky vzdušného prostoru mají být vytvořeny. To byla chyba, protože členské státy tak ztratily mnoho času a uvízly na mrtvém bodě při řešení otázky pravomocí jednotlivých států.

Nyní přišly Parlament a zpravodaj s nařízením, které bude mít jasné cíle a stanoví základní pravidla pro vytvoření těchto bloků vzdušného prostoru do roku 2012. To přispěje k bezpečnosti, ochraně klimatu a snížení nákladů na leteckou dopravu. O 50 kilometrů kratší lety znamenají 12% snížení emisí CO₂, úsporu 3 miliard EUR pro letecké společnosti a méně zpoždění pro cestující. Stručně řečeno, doufám, že reforma v tomto odvětví bude nakonec úspěšná a posune nás vpřed.

Nathalie Griesbeck, jménem skupiny ALDE. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nyní je řada na mě, abych vyjádřila, jak mě potěšila zpráva o jednotném evropském nebi. Je opravdovým krokem vpřed, který mnozí z nás přivítali.

Tato dvě nařízení splňují vysoká očekávání ze strany všech zúčastněných v zemích Unie, neboť přílišná roztržitost současného systému je velmi drahá, a především způsobuje, že je řízení dopravy neúčinné.

Díky tomuto novému evropskému nebi se letadla budou moci postupně odchýlit od nelineárních leteckých tras, po kterých jsou nyní nucena létat, k trasám, které jsou přímější, a tudíž účinnější a především levnější pro cestující.

Opravdu jsem ráda, že tato iniciativa umožní snížení dopadu letecké dopravy na životní prostředí a snížení nákladů pro spotřebitele.

Spolu s harmonizací norem v oblasti bezpečnosti se jedná o velmi přínosný krok vpřed. Zároveň dojde samozřejmě k větší bezpečnosti a zrychlení letecké dopravy, která bude i méně znečišťovat životní prostředí a bude levnější.

Jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu bych však chtěla vyzvat Komisi, aby poskytla finanční zdroje, zejména a logicky z fondů určených pro transevropské síť, ale také bych chtěla vyzvat Evropskou investiční banku, aby financovala všechny společné vlajkové projekty zaměřené na zlepšení letového provozu.

Věřím, že Parlament opět úspěšně překonal své rozpory, aby šel cestou vpřed a dal Radě impuls k dosažení rychlé dohody nad touto zprávou, která je pro evropské letectví a snížení jeho dopadu na životní prostředí zcela zásadní. Mě i pana komisaře těší, že tímto vysíláme našim spoluobčanům konkrétní a hmatatelný signál.

Roberts Zīle, jménem skupiny UEN. – (LV) Děkuji, paní předsedající. Jsem rád, že nové předpisy sjednotí technologie uspořádání letového provozu a přispějí k vytvoření systému kombinovaných funkčních bloků vzdušného prostoru, a tak sníží roztržitost letecké dopravy v Evropské unii. V důsledku toho sníží účinnější plánování tras spotřebu paliva a škodlivé emise, a letecká doprava tak bude šetrnější k životnímu prostředí. Pokud jde o diskriminační a protiprávní platby, které Rusko vybírá od dopravců z Evropské unie za přelety nad Sibiří, nebyli jsme bohužel schopni poskytnout Evropské komisi mechanismus, který by byl pro její postavení v jednáních s Ruskem v této otázce vhodný. Podle mého názoru však Evropská unie bude muset nějak tento mechanismus přijmout, aby mohla ovlivnit situaci, kdy nečlenský stát Evropské unie diskriminuje její dopravce; zásadou takového mechanismu nesmí být nic jiného než vzájemná rovnost, což je cíl, kterého musíme dosáhnout. Děkuji.

Eva Lichtenberger, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, především bych chtěla poděkovat panu zpravodaji, který vstoupil do těchto jednání s velkým zaujetím a odbornými znalostmi. Tato jednání

byla nezbytná, neboť hranice na nebi zcela jasně existují, i když nejsou viditelné. Nejprve zde byly hranice jednotlivých států, které byly, a to je třeba říci, založeny na národním sobectví a které bránily sjednocení evropského vzdušného prostoru.

S ohledem na rychlost cestování, bezpečnostní požadavky a obrovský nárůst letecké dopravy mělo být možné zavést tato zlepšení již mnohem dříve, zejména o myšlence bloků vzdušného prostoru se diskutovalo a jednalo již od roku 2004. Věřím, že v této oblasti můžeme dosáhnout značného pokroku. Není to pouze otázka zlepšení leteckých tras, zvýšení komfortu cestujících a zlepšení spolehlivosti; pokud dojde k jejich účinnému uplatňování, přinesou také snížení emisí. V letecké dopravě naléhavě potřebujeme snížit emise, protože objem letecké dopravy značně roste a protože systém obchodování s emisemi v letecké dopravě není moc účinný.

Rada tomuto právu oponovala do samého konce. Její protesty nebyly tak úspěšné, jak doufala, a proto i já mohu hlasovat pro tuto zprávu.

Michael Henry Nattrass, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, v této budově existuje neukojitelná poptávka po moci a kontrole – po úrovni kontroly, o které by dříve snad snilo jen SSSR. Kontroly Evropské unie, které brání inovacím a narušují poptávku na trhu, jsou políčkem do tváře toho, co voliči očekávají. Nyní nás neomezují ani nebe.

Pod rouškou účinnosti chce Evropská unie – jedna z nejúčinnějších byrokracií na světě – kontrolovat účinnost na nebi. Evropská unie usiluje o kladení překážek inovacím ze strany společností působících na volném trhu, jakými jsou Easyjet a Ryanair, protože tyto společnosti uspokojují veřejnost a my víme, jak Evropská unie veřejnost ignoruje. Evropská unie chce fungujícího koordinátora systému funkčních bloků: vzletný název pro diktátorský způsob řízení letového provozu, letišť a průmyslu.

To je přesně ten typ nadměrné kontroly, která nakonec vedla k tomu, že SSSR upadlo v zapomnění, ale to vše pro létání pod čí vlajkou? Máme létat pod vlajkou Evropské unie. To není o uspokojení veřejnosti a nemá to nic společného s poptávkou. Úspěch závisí na účinnosti a uspokojení poptávky, čehož lze dosáhnout pouze na volném trhu – nikoliv poškozováním kontrol Evropské unie, nikoliv s nedostatkem pochopení ze strany Evropské unie a nikoliv s nedostatkem odborných znalostí Evropské unie, jaký se ukázal v této budově.

Oživme účinnost tím, že umožníme, aby nabídka uspokojovala poptávku a umožnila inovace. Do toho Evropské unii nic není. Hlasujte prosím proti.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, vítám vytvoření jednotného evropského nebe a jsem si docela jistý, že lepší účinnost a bezpečnost a také sníží dopad letecké dopravy na životní prostředí.

Navíc bych chtěl podotknout, že Itálie již zahájila spolu s Kyprem, Řeckem a Maltou projekt „Blue MED“. To je funkční blok vzdušného prostoru, který zlepšuje letovou účinnost a umožňuje snížení nákladů právě odstraněním roztržitosti nebe nad velkou částí Středomoří. Abych byl stručný, je-li cílem zvýšit transparentnost – teď se obracím ke svému předřečníkovi – a podnitit zavedení účinnějších služeb, nemůžeme říct, že bychom nebyli spokojeni.

Závěrem bych chtěl uvést, že vítám i cíl optimalizace řízení letišť. Doufám proto, že je třeba rychle učinit něco pro zlepšení letištních služeb pro cestující, které jsou často jako v případě římského letiště nedostatečné. Chtěl bych poděkovat panu Marinescuovi za jeho výbornou zprávu a Komisi za její podnět.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, obě zprávy pana Marinescu se týkají zlepšení organizace letecké dopravy v Evropě. Podařilo se nám v prvním čtení dosáhnout shody nad velkou částí, a to i díky významné a úspěšné práci zpravodaje. To je důležité zejména v době, kdy se letecký průmysl v Evropě i ve světě nachází v obtížné situaci.

Neměli bychom se zde v době krize však zabývat pouze zlepšením funkčnosti. Měli bychom se také nadále zaměřovat na významné otázky z minulosti. Ty se týkají práv cestujících. Před krizí z 11. září jsme vypracovali nařízení týkající se odepření vstupu na palubu a zpoždění, ve kterém jsme záměrně ochránili letecký průmysl a nikoliv cestující. Letecké společnosti nestydatě využily současné situace: krize a špatných povětrnostních podmínek. Toto chování bylo hanebné.

Moje další poznámka se týká tekutin. Nyní se v oblacích mění mnoho věcí, ale starý předpis o tekutinách stále zůstává v platnosti. To bezpečnosti nepomůže. Zaměstná to pouze pár lidí při bezpečnostních kontrolách na letištích. Mnoho lidí to obtěžuje a jak již to zde bylo uvedeno, kromě alibi nepřinesl tento předpis žádné

výsledky. Pane Tajani, vy a vaši předchůdci jste nás ujišťovali, že tento směšný předpis bude zrušen poté, co bude prokázáno, že nepřinesl pro bezpečnost nic nového. Už se nemůžeme zrušení tohoto předpisu dočkat.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Paní předsedající, není tomu tak, že letadla přelétávají přes hranice jednotlivých států. I když ti nahoře, kteří možná neříkají směšné věci, ale schovávají se za svými krásnými vlajkami, to možná ještě nepochopili, je to tak, že evropský vzdušný prostor je plně deregulován a v této situaci je zcela zásadní, aby byl tento deregulovaný vzdušný prostor centrálně řízen, podléhal centrálnímu dohledu a byl centrálně spravován. Tyto dvě zprávy představují správnou cestu pro jeho dosažení.

Je nezbytné, aby byly lety v Evropě lépe koordinovány. Je také nezbytné, aby se všude uplatňovaly stejné normy a jsem přesvědčen, že cesta, kterou se nyní ubíráme, je správná. V důsledku našich současných bloků vzdušného prostoru je mnoho letů dlouhých a mají klikaté trasy. Emise CO₂ a náklady leteckých společností jsou navíc příliš vysoké. To vše změní a zlepší předpisy, které budou zítra přijaty.

Chtěl bych využít tuto příležitost, abych zpravodaji, panu Marinescuovi, za jeho vynikající práci poděkoval. Myslím, že jsme pracovali na něčem, co bude pro lidi v Evropě velkým přínosem. A pro to jsme tady.

Robert Evans (PSE). - Paní předsedající, pan Tajani na začátku této rozpravy uvedl, že vysílá dobrý signál evropským občanům. S tím souhlasím a to je účel naší práce.

Chci poukázat zejména na malá letiště, neboť je důležité, aby se na tato letiště vztahovaly rozumné evropské předpisy. Myslím, že by to bylo rozumné a chránilo by to občany a lze toho dosáhnout rozšířením pravomocí Evropské agentury pro bezpečnost letectví.

Existuje však několik oblastí, kde je potřeba vysvětlení. Myslím, že je správné nezahrnovat do oblasti působnosti malá letiště, která slouží pouze pro rekreaci a volnočasové létání. Pozměňovací návrh 44 předložený panem Marinescuem a jinými je důležitý, neboť mění těžiště úpravy z hmotnosti letadla na délku startovací/přistávací dráhy na 800 metrů. Zajímalo by mě však, zda by mně pan komisař nebo pan Marinescu mohli ubezpečit, že definice pojmu „otevřená veřejnost“ je správně vymezena, aby nemohlo docházet ke zmatení se současnou definicí veřejného užívání. Mohli by mi vysvětlit, zda to znamená životaschopné z obchodního hlediska, či lidé kupující si letenky nebo snad to, k čemu může veřejnost skutečně získat přístup? To by mohl být další kámen úrazu a já doufám, že to bude vysvětleno.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Paní předsedající, vážení poslanci, jsem velmi rád, že tato sněmovna se jednomyslně nebo téměř jednomyslně vyslovila pro reformu jednotného evropského nebe. Pochopil jsem, že pouze pan Nattrass je proti, ale nechápu proč: možná jsem mu jen špatně rozuměl nebo pořádně nečetl návrh reformy jednotného evropského nebe. Nechápu, co s tím má společného Sovětský svaz: každý si zde může říct, co chce; mně se po Sovětském svazu nestýská.

Avšak pokud jde o závažné body, které zazněly v této rozpravě, chci říct, že toto je naše praktická reakce na krizi v odvětví letecké dopravy. Údaje IATA jsou znepokojivé. Podle výroků generálního ředitele má v tomto finančním roce toto odvětví přijít o 4,7 miliard USD čili téměř 3,5 miliard EUR, a tak bude jeho výkon horší, než se očekávalo. Očekává se, že zisk klesne o 12 %.

Tváří v tvář krizi tohoto druhu však můžeme zavést opatření pro snižování nákladů. Jakmile budou zavedena a budou plně fungovat, celá reforma, včetně projektu SESAR, by měla vést k celkové úspoře přibližně 40 miliard EUR a, což je také významné a myslím, že to leží paní Lichtenbergerové na srdci, ke snížení znečištění, které bude značné.

Pokud jde o problém zmíněný panem Žilem týkající se vzájemnosti a poplatků za přelety, které se mají vztahovat na všechna letadla létající nad Sibiří, byla tato otázka předmětem dohody, která byla podepsána s Ruskem, ale dosud není uplatňována. Zmínili jsme tento problém při několika setkáních s příslušnými ministry dopravy. Tato otázka byla zmíněna i na posledním summitu Evropské komise, který se konal v Moskvě s panem Putinem a panem Medveděvem a ministrem dopravy, se kterým jsem jednal dvoustranně. Nevidím na straně Ruska žádný pokrok, ale budeme na něj naléhat.

Zásada vzájemnosti, která by se měla objevit v textu, nebyla Radou podpořena. Mnoho členských států bylo proti a diskuse o ní byla vedena na posledním zasedání Rady ministrů dopravy. Vzhledem k tomu, že nebylo možné ji do textu zapracovat, se v textu neobjevila.

Pokud jde však o otázky vznesené panem Romagnolim týkající se římských letišť, jako obvykle mohu uvést, že kontroly vždy provádí Evropská komise. Mohu říci, že pokud jde o uplatňování nařízení zaručující práva cestujícím se sníženou možností pohybu, mohou být letiště Fiumicino a Ciampino dány za příklad, neboť

se řídily nařízenými Společenství mnohem dříve než jiná letiště, a já jsem dokonce představil nové nařízení koncem července minulého roku na letišti Fiumicino.

To neznamená, že bychom měli usnout na vavřínech: mám na mysli na skandální věc, kdy se ve světě špatně nakládá s 42 miliony zavazadel, z nichž se 1 milion ztratí. S ohledem na tyto údaje jsme vznesl dotaz na generální ředitelství pro energetiku a dopravu. Dal jsem jim měsíc na odpověď, a pokud tyto odpovědi potvrdí dostupné údaje, které máme z tisku, zasadím se o navržení reformy stávajícího nařízení, které považuji za poněkud nedostatečné, pokud jde o ochranu cestujících. Mám na mysli například pověření některých vnitrostátních subjektů kontrolou, jak bude nařízení Společenství uplatňováno.

Moje pozornost se jistě zaměří na otázku práv cestujících, a proto bych vás chtěl znovu ujistit, při odpovědi na otázku pana Romagnolih a k ujištění Parlamentu jako celku, že se budu nadále a ještě více zasazovat o zajištění práv cestujících. Není náhodou, že po předložení a schválení nařízení o letecké dopravě se diskutuje o nařízeních o námořní a autobusové dopravě.

Panu Evansovi bych chtěl říci, že uplatňovanými kritérii jsou obchodní hodnota letišť a délka přistávací dráhy. Definice, které se dovolává, byla poněkud nahrazena vyjmenovanými kritérii.

Myslím, že vám mohu opět poděkovat a trvat na posílení bezpečnosti letecké dopravy, která je, jak jsem přesvědčen, dnes bezpečná, ale v oblasti bezpečnosti neexistují nikdy omezení. Pořád musíme pro bezpečnost dělat více ve všech odvětvích, ve kterých je možné bezpečnost dopravy zlepšit, a já se tímto budu plně zabývat a pokusím se předložit návrhy, které evropským občanům skutečně ukážou, že jsme tu zde v Parlamentu a Radě pro ně.

Závěrem bych chtěl znovu uvést, že jsem vděčný panu Marinescuovi, ale dále bych chtěl poděkovat všem poslancům, všem koordinátorům, všem zvoleným zástupcům, kteří promluvili v této rozpravě, protože bychom se neobešli bez silné podpory Parlamentu – který zde ukázal, že nechce ztrácet čas – a nemohli bychom tak zasáhnout do otázek, které se přímo dotýkají občanů Evropské unie. Jsem také vděčný útvarům Evropské komise, které v této věci odvedly mnoho práce, a jsem rád, že zde někdo během svého projevu poděkoval za spolupráci i těmto útvarům.

Společně jsme také mohli přesvědčit letecký průmysl, že naše orgány dokážou – a to zdůrazňuji – tuto těžkou krizi řešit. Věřím, že evropští občané ani podniky od nás neočekávají okamžitou pomoc či pouhý legislativní opatření, ale musíme ukázat, že orgány jsou zde, aby podpořily občany, podnikatele a všechny, kteří jsou odhodláni tuto krizi řešit. Musí cítit, že instituce při nich stojí a mohou je podpořit při překonávání tohoto pro evropské hospodářství tak těžkého období, které – a tom jsem hluboce přesvědčen – přežije, pokud budou na každého uplatňována jasná a přesná pravidla.

Nedostatek pravidel a existence slabých pravidel vedly k finanční a hospodářské krizi. My Evropané, kteří se identifikujeme s civilizací, která je plodem římského práva a Napoleonských zákoníků a která je založena na dodržování pravidel, jsme přesvědčeni, že díky těmto pravidlům dokážeme současně obtíže překonat a především že zavedeme postupně systém, který bude moci být svobodný ale také bude schopen odolávat finančním a hospodářským potížím.

Znovu bych vám chtěl poděkovat za vaše velké nasazení. Těší mě, že jsem se mohl této rozpravě zúčastnit a být v tomto významném politickém okamžiku s vámi.

Marian-Jean Marinescu, zpravodaj. – (RO) Jen několik krátkých poznámek.

Pokud jde o Eurocontrol, začal reformní proces, aby bylo možné rozdělit nově odpovědnost. Pokud jde o „vlastníky vzdušného prostoru“, myslím, že nešťastnější budou po schválení této zprávy letecké společnosti, včetně Ryanairu.

Pokud jde o pojem „otevřená veřejnost“, existuje definice, která vylučuje i letiště leteckých klubů či letiště určená pro zájmové létání. To je důvod, proč jsme chtěli tato letiště vyjmout z působnosti tohoto nařízení, aby se věc dále nekomplikovala.

Chtěl bych vám také poděkovat za pozitivní zpětnou vazbu, kterou jste mi poskytli. Myslím si však, že bych tuto práci nemohl vůbec dělat sám. Proto bych chtěl co nejupřímněji poděkovat zpravodajům z ostatních politických skupin, panu Stockmannovi, panu Leichtfriedovi, panu Degutisovi, panu Zilemu a paní Lichtenbergerové za jejich příspěvky k tomuto tématu a za podporu, kterou mi poskytli při jednáních s Radou.

Chci také připomenout, že většina pozměňovacích návrhů předložených na plenárním zasedání panem Kohlíčkem a panem Markovem se již odrazila v kompromisu dosaženém s Radou.

Pane komisaři, chci vám k tomuto úspěchu poblahopřát. Doufám, že Parlament tyto předpisy v zítřejším hlasování schválí a zrovna tak je schválí koncem tohoto měsíce Rada.

Chtěl bych poděkovat skupině odborníků Komise, kteří s námi na této dohodě spolupracovali. Chtěl bych také poděkovat francouzskému a českému předsednictví za jejich úsilí, zejména Thierrymu Boutsenovi a Věře Zázvorkové.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra (ve čtvrtek 25. března 2009).

Písemná prohlášení (článek 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Ačkoliv je současný evropský systém letecké dopravy považován za velmi bezpečný, rychlý nárůst objemu letecké dopravy pravděpodobně přinese v oblasti bezpečnosti nové problémy. Proto musíme přijmout opatření na úrovni Společenství, abychom tak zachovali současnou úroveň bezpečnosti nebo ji dokonce v budoucnosti zvýšili. Nejdůležitější je obnovit jednotné normy v těch oblastech, které dosud předpisy Evropské unie neupravují (a které z tohoto důvodu vykazují roztříštěnost úpravy a nedostatek vymahatelnosti), aby se staly součástí jednotného přístupu. To platí zejména pro dva prvky v řetězci letecké dopravy, které jsou z bezpečnostního hlediska považovány za velmi důležité, neboť potenciálně představují největší riziko.

Christine De Veyrac (PPE-DE), písemně. – (FR) Mezi Radou a Parlamentem bylo dosaženo kompromisu, což umožnilo, aby byly oba tyto balíčky uzavřeny v prvním čtení.

Tato dohoda, která je důležitým krokem pro vytvoření jednotného evropského nebe, mě těší.

Umožní významné zlepšení, pokud jde o letové řády, spotřebu paliva, náklady na dopravu a emise CO₂.

Zatímco první nařízení zdůrazňuje výkonnost a modernizaci evropského systému letecké dopravy, druhé se zabývá otázkami bezpečnosti a zajišťuje, že tento významný vývoj v řízení letového provozu v Evropě nebude na úkor bezpečnosti letadel a cestujících.

Parlament bojoval za to, aby se o těchto dvou textech, které se vzájemně doplňují, hlasovalo společně, a jsem rád, že Parlament byl v této otázce schopen přesvědčit Radu.

Členské státy, letecké společnosti a cestující: ti všichni budou mít z těchto nových pravidel užitek a tato pravidla připraví leteckou dopravu pro další desetiletí.

Děkuji za pozornost.

Kathy Sinnott (IND/DEM), písemně. – Při vytváření politiky v oblasti civilního letectví musí být bezpečnost vždy základním hlediskem. Vítám cíle této zprávy, kterými jsou větší bezpečnost a účinnost civilního letectví pro všechny zúčastněné.

Musíme učinit pro zlepšení bezpečnosti všechna opatření a musíme také pomoci letištím a orgánům řízení letového provozu, aby tato opatření dodržovaly. Rozvoj jednotného regulačního rámce a uplatňování nových technologií budou drahé. Pro regionální letiště může být velmi těžké vynakládat další náklady na aktualizaci jejich systémů.

Letiště v Shannonu na západě Irska řídí letový provoz nad velkou částí severního Atlantiku. Avšak toto letiště, přes které v posledním desetiletí nevede tolik tras jako dříve, nemá nyní prostředky na zlepšení. V současném hospodářském prostředí nebude lehké vzít si úvěr na nové vybavení a školení. Přenesení těchto nákladů na spotřebitele může mít za následek snížení návratnosti.

Navrhuji proto, aby Komise vyčlenila prostředky na podporu postupu vedoucího k zajištění přechodu k bezpečnější letecké dopravě.

(Zasedání bylo přerušeno v 20:00 a pokračovalo v 21:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: paní ROURE

Místopředsedkyně

13. Složení Parlamentu: viz zápis

14. Slučitelnost nabíječek baterií mobilních telefonů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení (B6-0225/2009), kterou Komisi položil pan Cappato jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, o slučitelnosti nabíječek baterií mobilních telefonů (O-0057/2009).

Marco Cappato, autor. - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, skutečnost, o níž diskutujeme, je velmi jasná a srozumitelná: v Evropě se používá přibližně 500 milionů mobilních telefonů a 30 různých typů nabíječek. Technický důvod pro tyto rozdíly neexistuje. Není žádný technický důvod. Je to pouze zdroj nečestné obchodní taktiky ze strany výrobců na jedné straně a původce poškození životního prostředí na straně druhé, přičemž důsledkem této pasti na spotřebitele, z níž není úniku, je, že každé dva nebo tři roky se stovky milionů telefonních nabíječek rozptýlí do okolního prostředí.

Evropská komise – pan komisař Verheugen – již urychleně odpověděla na naši otázku, která volala po opatření pro standardizaci tohoto zařízení, a tak se dnes pana komisaře ptáme, v jaké jsme fázi. Jednou z možných cest je samoregulace, čímž myslím, že výrobci mobilních telefonů, a tudíž i nabíječek, se mohou velmi rychle dohodnout na zavedení normy, která tuto skutečně nesmyslnou a poškozující situaci ukončí.

Proto bychom měli hned říci, pane komisaři Verheugene, že bez ohledu na to, jakou záruku samoregulace chtějí výrobci dát, my budeme muset vyjasnit, že bude-li tato reakce nedostatečná, zasáhneme s nařízením, které se nebude vztahovat pouze k mobilním telefonům a nabíječkám jejich baterií, ale také k ostatním digitálním zařízením, u nichž se vyskytuje tentýž problém. Tímto způsobem by Evropa mohla také – již končím, paní předsedající – určovat normy, které by byly nakonec uznány také jako mezinárodní. Toto je skvělá příležitost, pokud jde o technické záležitosti, ale je také důležitá pro evropské spotřebitele.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. - (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, těší mě, že mohu poslance Evropského parlamentu informovat, že v otázce harmonizace nabíječek baterií mobilních telefonů v Evropě bylo dosaženo skutečného pokroku.

Nejprve bych však rád poděkoval panu Cappatovi a panu Mandersovi za odhodlání, s jakým se věnovali tomuto problému, jenž je pro obyvatele Evropy každodenní skutečností.

Naprostu s nimi souhlasím, že musíme skoncovat se stále rostoucím počtem druhů nabíječek a že v budoucnu musí být možné nabíjet baterie mobilních telefonů pomocí jediné standardizované nabíječky. Stovky milionů zbytečných nabíječek a adaptérů v Evropě nesmyslně zatěžují životní prostředí a zároveň představují nepříjemnou a drahou záležitost pro spotřebitele. V současné době každý, kdo mění mobilní telefon, potřebuje většinou úplně jinou nabíječku, dokonce ani různé modely od téhož výrobce nepoužívají standardizované nabíječky.

Nejde o nový problém. Nicméně je třeba si uvědomit, že nabíjení baterie mobilního telefonu není jako čerpání benzínu do auta; je to technicky složitější věc. Před několika lety ještě technologie nedosahovala takové úrovně, aby byla možná úplná harmonizace, zejména kvůli bezpečnostním rizikům. Mobilní telefony se mohly přehřát nebo dokonce během nabíjení explodovat.

Tyto potíže již byly překonány a neexistují žádné technické důvody, které by bránily harmonizaci.

Proto jsem podnikl konkrétní kroky, abych přiměl průmysl k zavedení standardizované nabíječky na trh.

Věřím, že průmysl bude jednat rychle. Nicméně ve své úloze evropského orgánu se musíme mít stále na pozoru. Neměli bychom v žádném případě vylučovat možnost zavedení právních nařízeních. Jak již možná víte, na svém posledním kongresu v Barceloně ohlásili poskytovatelé sítí, že od roku 2012 bude možné nabíjet většinu nových mobilních telefonů, které prodávají, jedinou standardizovanou nabíječkou.

To je dobré, ale není to dostačující. Komise by ráda viděla úplnou harmonizaci na základě jednotné normy a závazné rozhodnutí průmyslu k jejímu provedení. Komise očekává, že průmysl přijde do konce dubna se závaznou dohodou ve formě memoranda. Toto memorandum by mělo být podepsáno hlavními výrobci mobilních telefonů a mělo by zajistit, aby každá nabíječka mohla nabíjet každý mobilní telefon a aby každý mobilní telefon mohl být nabíjen každou nabíječkou.

Pokud průmysl nepředloží dobrovolnou dohodu, nebude Komise váhat s předložením legislativního návrhu.

Očekávám, že jakmile prolomíme hráz s mobilními telefony, bude problém automaticky vyřešen i pro ostatní zařízení, jako jsou digitální fotoaparáty a MP3 přehrávače. Pokud se tak nestane, může zde být také zapotřebí právního zásahu.

Komise nadále počítá s cenou podporou Evropského parlamentu pro vyřešení tohoto nepříjemného problému jednou pro vždy.

Paul Rübiger, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, dnes můžeme slavit evropský den mobilních telefonů, protože spolu s Komisí a Radou jsme dnes přijali „nařízení o roamingu II“. Došli jsme k dobrému ujednání, které přinese snížení nákladů při používání mobilních telefonů. To je vzhledem k hospodářské krizi dobrá zpráva. Také plánujeme program na snížení nákladů u nabíječek, což je pro obyvatele Evropy velmi důležité.

Nabíječky by měly být opatřeny štítkem označujícím jejich výkonnostní třídu, podobně jako u ledniček, abychom viděli, kolik elektřiny spotřebují. Také je pro nás důležité zavést právní požadavek na automatické přerušování napájení, aby se nabíječka automaticky vypnula, když je zařízení nabito. Navíc bychom měli žádat instituty pro normalizaci, aby předkládaly návrhy, které toto umožní.

Domnívám se, že plán předložený Komisí je dobrý, protože vyžaduje, aby průmysl buď do dubna dosáhl dobrovolné dohody, nebo bude podléhat technickým právním předpisům. To samozřejmě není tak jednoduché, jak se zdá. Na jedné straně máme spojení mezi nabíječkou a mobilním telefonem. Pro něj nebude problém stanovit technickou normu. Ovšem na druhé straně je problém se zásuvkou, který známe z evropských norem. V tomto případě bychom také měli vyvinout návrhy na řešení problému, které se nevztahuje jen na Evropu, ale i na zbytek světa. Možná bychom mohli zapojit Mezinárodní organizaci pro normalizaci (ISO), abychom našli celosvětové řešení.

Silvia-Adriana Țicău, jménem skupiny PSE. – (RO) Téma, o němž diskutujeme, bude mít vliv na mnoho spotřebitelů na úrovni Evropské unie. Musím také zmínit, že rok 2009, rok tvořivosti a inovací, je rokem, v němž můžeme udělat krok k normalizaci, pokud mezi výrobci mobilních telefonů dojde k dohodě, ačkoli momentálně na dobrovolné bázi.

Domnívám se, že především potřebujeme společnou technickou normu. Také jsem přesvědčena, že je důležité, aby se zapojily také evropské instituce, které se zabývají normalizací, aby mohl být uplatněn náležitý výzkum na úrovni trhu.

Myslím si, že důležitá je také informační kampaň pro spotřebitele, protože nestačí pouze zavést štítky na mobilní telefony s informací o jejich energetické výkonnosti. Také se domnívám, že je důležité, aby byla zahájena informační kampaň pro spotřebitele o typech nabíječek baterií mobilních telefonů.

Rok 2012 není daleko. Domnívám se, že pokud výrobci skutečně investují do nového typu jednotné nabíječky, bude dostatek času splnit limit roku 2012.

Nicméně chci zmínit, že výzkum již přinesl výsledky v podobě některých aplikací, které se již objevují na trhu: existují nabíječky, které mohou být použity k nabíjení dvou nebo tří zařízení. I pokud jsou to zařízení jiných značek a modelů, mohou být nabíjeny současně.

Proto je třeba, abychom více investovali do výzkumu, zejména, podle mého názoru, do výzkumu věnovaného odvětví informačních a komunikačních technologií. Dochází k vývoji. V sedmém rámcovém programu pro výzkum máme přiděleny velké finanční částky. Zdá se však, že pro poměrně úzké pole, jako jsou nabíječky mobilních telefonů, nebylo uděláno dost. Proto se domnívám, že dohoda mezi výrobci je krok vpřed, ale musí být doprovázena také společnými normami.

Toine Manders, jménem skupiny ALDE. – (NL) Paní předsedající, dnes diskutujeme o tématu zvláštního významu pro spotřebitele, o normalizovaném připojení pro nabíječky mobilních telefonů. Jako liberál jsem samozřejmě zastáncem volného fungování vnitřního trhu a co možná nejmenších zásahů vlády do trhu. Na druhou stranu spotřebitelé také musí mít možnost volby. V současné době spotřebitelé, kteří si koupí nový telefon, nemají vůbec žádnou možnost volby. Nabíječka musí být automaticky zakoupena s telefonem, což spotřebitelům často velmi vadí. Co více, průzkum ukazuje, že spotřebitelé utratí 300 milionů EUR ročně za nové nabíječky, protože jsou automaticky zahrnovány do balení s novým telefonem. Výsledkem toho je, že i životní prostředí je zatěžováno 300 miliony EUR ročně, a to se nezmiňuji o plýtvání energií, které tyto levné nabíječky způsobují, protože často bývají ponechány v zásuvce i poté, co byl telefon odpojen, a dále spotřebovávají energii.

Můj kolega pan Capato a já vyzýváme k zavedení evropské normy už roky a já bych velmi rád poděkoval panu komisaři za způsob, jak to provedl – že průmysl trochu navnadil a zároveň mu pohrozil, když řekl: „Buď přijďte s řešením vy, nebo my zavedeme závazný právní předpis.“ Ještě více bych mu chtěl blahopřát k tomuto přístupu, protože jako liberál jsem proti závazným nařízením, pokud může být použita domluva. Domluva znamená, že lidé upřednostní nějaké opatření proto, že vidí jeho výhody, a já se domnívám, že pan komisař zde dosáhl mimořádného úspěchu.

Několikrát už jsem vyprávěl následující vtíp: Když jsem před 35 lety potkal svou ženu, umluvil jsem ji, aby se mnou chodila. Kdybych ji donutil, pravděpodobně by neviděla přidanou hodnotu, kterou máme dnes, a tudíž by ta myšlenka nevydržela tak dlouho. Myslím, že tento příklad se vztahuje také na průmysl, protože pokud si průmysl musí vyřešit ten problém sám, vyřeší ho lépe, než kdyby řešení předkládali politikové.

Proto se domnívám, že toto řešení je skvělé. Doufám, že dokážete včas zavést normu nejen pro nabíječky telefonů, ale také pro více druhů elektrického vybavení, protože stejné znepokojení se vztahuje k dalším elektronickým zařízením. Pokud jede rodina pryč na víkend, může si s sebou brát 30 nabíječek. Vždy se najdou lidé, i zde ve sněmovně, kteří se musí ptát, jestli má někdo nabíječku, kterou si mohou půjčit, protože si svou zapomněli. Pak musíte najít specifickou nabíječku pro specifické značky a modelu. Znovu vám, pane komisaři, skládám poklonu. Doufám, že to bude v roce 2012 skutečně zrealizováno, a doufám, že pokud průmysl nedostojí svým závazkům, budete jednat rázně, protože to je třeba. Musíte mít hrozbu v rezervě, ale přednostně dosáhnout řešení pomocí dohody a samoregulace. V tom jste uspěl a máte můj obdiv.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, mám další otázku na pana komisaře Verheugena. Porty USB 2 mohou přenášet nejen energii, ale také data. Nemohlo by to být alternativní řešení?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, o tom jsem již mluvil, pane Rübigeru. Chtěl jsem vám sdělit, že právě proto necítím v této otázce žádné napětí, protože se nedomnívám, že průmyslu zbytečně komplikujeme život, neboť norma pro USB je již zavedena. Všichni odborníci mi říkají, že stávající norma může být použita pro veškerá příruční a kapesní zařízení. Nemůžete ji používat zároveň pro stolní počítače a mobilní telefony, ale je možné ji využívat pro všechna příruční a kapesní zařízení.

To je také má odpověď paní Ťičaúové. Norma, kterou vyžadujete, je již vlastně zavedena. Navíc bych vám měl sdělit, paní Ťičaúová, že se již intenzivně pracuje na otázce spotřeby energie a dopadech takovýchto nabíječek na životní prostředí. Touto otázkou se budeme zabývat, nejpozději až začneme pracovat na provádění směrnice týkající se výrobků spotřebovávajících energii, na kterou jsme vám předložili nový návrh.

Má poslední poznámka směřuje k panu Rübigerovi. Domnívám se, že myšlenka automatického přerušení napájení je velmi dobrá a nevztahuje se pouze k nabíječkám. Myslím, že to je téma, které by mělo být mnohem více rozvedeno. Komise na něm již pracuje a o výsledcích vám podá zprávu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

15. Společná konzulární instrukce: biometrické prvky a žádosti o víza (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je doporučení pro druhé čtení (A6-0143/2009) jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o společné konzulární instrukci: biometrické prvky a žádosti o víza (05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD)). Zpravodajka: baronka Ludfordová.

Sarah Ludford, zpravodajka. – Paní předsedající, tento návrh Komise, o němž jsem za Parlament vypracovala zprávu, je čtvrtou součástí balíčku vízového informačního systému (VIS), který následuje po nařízení o VIS, rozhodnutí o přístupu k VIS a opatření pro využití VIS podle Schengenského hraničního kodexu.

Při upravování existujících společných konzulárních instrukcí stanoví především povinnost poskytnout biometrické prvky, které budou uchovávány ve VIS, a příslušné normy, ale také zahrnuje ustanovení pro organizaci přijímání žádostí o víza.

Provedení úplného přezkumu pravidel pro udělování víz se předpokládá ke kodexu o vízech, k němuž je zpravodajem můj kolega ze skupiny ALDE Henrik Lax. Jakmile bude přijat, stane se tento právní předpis součástí kodexu o vízech. Hlavním důvodem pro oddělení návrhů bylo, že Komise očekávala, že přijetí kodexu o vízech zabere více času než přítomný návrh, a nechtěla, aby přijetí kodexu o vízech zdržovalo zavedení VIS.

Domnívám se, že centrální systém pro VIS bude připraven do prosince letošního roku a v počátku roku 2010 by mohl začít fungovat v prvním regionu, v severní Africe. Vyjednávala jsem s Radou poměrně dlouhou dobu. Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci přijal mou zprávu v listopadu 2007. Bohužel se nám nepodařilo dosáhnout dohody v prvním čtení, takže jsem v červenci 2008 požádala Parlament o schválení mé zprávy; nicméně během francouzského předsednictví jsme dosáhli dostatečných pokroků, abych mohla doporučit přijetí tohoto výsledného dokumentu ve druhém čtení.

Měli jsme čtyři nevyřešené otázky: věková hranice pro snímání otisků prstů; nabádání členských států k vzájemné spolupráci při umožnění dohod s externími poskytovateli jako krajní možnost; ochrana a bezpečnost údajů; a poplatky za služby pro externí poskytovatele.

Ohledně snímání otisků prstů navrhla Komise začít snímat otisky prstů dětem od šesti let. Otisky prstů malých dětí se rychle mění a nejsem si jista, že máme dostatek znalostí o spolehlivosti otisků prstů, které byly snaty v tak raném věku, v budoucích letech. Přes četné žádosti se mi nikdy nedostalo důvěryhodných a reálných důkazů o tom, jak by otisky prstů odebrané mezi šesti a dvanácti lety věku mohly být základem pro ověření a identifikaci bez rizika pochybení.

Reakce Rady v jedné fázi byla navrhnout snímání otisků prstů malým dětem každý rok namísto pěti let, jako je tomu v případě dospělých, ale to by bylo velmi nevýhodné pro rodiny. Proto jsem trvala na uvážlivém a praktickém přístupu přijmout vyšší minimální věk dvanácti let a Rada souhlasila s vynecháním dětí pod dvanáct let s tím, že po třech letech, na základě podrobné studie zadané Komisí, bude provedeno zhodnocení této věkové hranice.

Nyní se dostávám k otázce nabádání členských států k vzájemné spolupráci při umožnění dohod s externími poskytovateli. Nemám problémy s obecným konceptem outsourcingu, ale musí být stanoveny podmínky, které zajistí jednotnost procesu vydávání víz, které zajistí, aby outsourcing byl jen krajní možností a aby byla zabezpečena ochrana a bezpečnost údajů.

Z toho důvodu jsme do textu začlenili hierarchii, podle níž je první volbou spolupráce prostřednictvím omezeného zastoupení, společného umístění nebo společných středisek pro žádosti, a jediné pokud tato řešení nejsou vhodná ke zvládnutí velkého počtu žadatelů nebo zabezpečení dostatečného geografického pokrytí, přichází v úvahu outsourcing. Tento kompromis jasně ukazuje, že členské státy jsou nadále odpovědné za dodržování pravidel pro ochranu dat a za veškerá porušení vnitrostátních zákonů.

Důležitou skutečností je, že ve třetích státech, které zakazují šifrování, se uplatňují zvláštní pravidla: elektronický přenos údajů mezi konzuláty nebo mezi externím poskytovatelem služby a členským státem by byl zakázán a členské státy by musely zajistit, aby byly elektronické údaje přenášeny fyzicky v plně zašifrované formě na CD, k němuž jsou přiloženy zvláštní podmínky.

Konečně, pokud jde o poplatky za víza, vymínili jsme si jako podmínku pro to, aby mohl externí poskytovatel vedle poplatku za víza uložit poplatek za služby, že žadatelé o vízum by vždy měly mít možnost přímého přístupu ke kancelářím konzulátů. Domnívám se, že to je velmi důležité.

Celkově máme rozumnou dohodu. Kompromisy byly tvrdě vybojované a já se domnívám, že jsme v otázce společné vízové politiky podnikli krok kupředu.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, nejprve bych vám ráda řekla, že pan místopředseda Barrot lituje, že zde dnes nemůže být s vámi.

S radostí konstatuji, že Parlament přijal společný postoj Rady, a dal tak formu politické dohodě, které společně s Radou dosáhl během třístranné schůzky dne 2. prosince 2008. Děkuji Parlamentu i členským státům za schopnost dosáhnout kompromisu, kterou prokázaly dosažením formálního přijetí tohoto nástroje, a zejména bych ráda poděkovala paní zpravodajce, baronce Ludfordové, a spoluzpravodajům za jejich podporu a spolupráci. Tato dohoda umožní pokračování příprav na spuštění vízového informačního systému plánovaného na konec tohoto roku.

Na návrh Parlamentu požádala Komise Společné výzkumné středisko o prozkoumání důležité otázky snímání otisků dětem pod 12 let věku. Na návrhu technických specifikací se právě pracuje a ve velmi blízké budoucnosti bude zaslán Parlamentu a Radě.

Tato změna společné konzulární instrukce také zajistí transparentní a harmonizovaný právní rámec pro provádění outsourcingu, včetně otázky zvláštního poplatku.

Komise se domnívá, že dohodnutý text je vyvážený a, jak nastiňuje prohlášení Komise k Parlamentu, získal si plnou podporu Komise.

Ewa Klamt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, abychom naplnili cíl Evropské unie být oblastí svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, je naším úkolem kontrolovat přidělování vstupních víz lidem cestujícím do EU z oblastí mimo Evropy. Nově vytvořená pravidla vyžadují, aby velvyslanectví a zastupitelství EU v budoucnu snímala otisky prstů a fotografie žadatelů. Tím se plní čtyři cíle.

Zaprvé, zjednoduší se proces boje proti padělání a zneužívání, protože biometrické identifikátory znesnadňují padělání víz. Zadruhé, zamezí se obchodování s vízy. Zatřetí, urychlí se proces žádání o víza. Začtvrté, zároveň se zjednoduší hraniční kontroly, protože biometrické identifikátory umožní personálu provádějícímu hraniční kontroly rychle určit, zda osoba před nimi je osoba, které bylo vízum vydáno.

Rádi bychom podpořili návrh Komise snímat otisky prstů dětem od šesti let věku, abychom zabránili riziku obchodu s lidmi. Bohužel, většina poslanců ve sněmovně nebyla pro.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů velkou většinou podporuje kompromis, že členský stát, který odpovídá za přijímání a zpracovávání žádostí, musí také být schopen v případě nutnosti pracovat s externími poskytovateli služeb. Rozhodujícím faktorem pro náš souhlas k takovéto spolupráci je, že členské státy budou v těchto případech nadále odpovídat za ochranu a bezpečnost údajů. To znamená, že elektronické údaje zasílané externími poskytovateli služeb orgánům příslušného členského státu musí být vždy plně zašifrovány.

Ráda bych poděkovala paní zpravodajce a mým kolegům poslancům z ostatních skupin, kteří pracovali na tomto projektu po tři roky jako stínoví zpravodajové.

Roselyne Lefrançois, jménem skupiny PSE. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, paní předsedající, vy předsedáte tomuto zasedání, takže hovořím na vašem místě o záležitosti, kterou jste se zabývala jako navrhovatelka.

Nejprve bych chtěla srdečně blahopřát paní baronce Ludfordové za energii, kterou věnovala výsledkům obtížného vyjednávání o této záležitosti. Jsem přesvědčena, že Parlament může být na dosažené výsledky hrdý, protože jsme zjistili, že úkol zdaleka nebyl snadný.

Zejména bych zdůraznila dva body, které se mi jeví jako základní a s nimiž můžeme být obzvláště spokojeni: zaprvé zvýšení věkové hranice pro snímání otisků prstů nezletilých ze šesti na dvanáct let. Zadruhé zavedení zásady, podle níž mohou biometrické údaje shromážděné konzuláty členských států být předány soukromým orgánům pouze jako krajní možnost a v přesném rámci jistých velmi specifických záruk.

Vím, že někteří lidé se domnívají, že přijaté řešení neodpovídá zcela možnostem, které jsme navrhovali, zejména pokud jde o shromažďování poskytovatelem služby v diplomatické funkci, a přenos dat prostřednictvím zakódované elektronické pošty nebo i prostřednictvím zakódovaných elektronických nosičů dat přepravovaných diplomatickou poštou.

Odpověděli bychom jim však, že sběr dat soukromými orgány může být pouze v souladu s evropskými právními předpisy a že údaje musí být poskytovatelem služby plně zakódovány a předány úřadům členského státu.

Navíc jsme dostali doporučení o potřebě dohod s třetími zeměmi, které zakazují kódování dat předávaných elektronickou cestou. Kontrolu aplikací, veškeré případné pohovory, postup při udělování povolení a tištění a vkládání vízových štítků budou provádět pouze diplomatičtí nebo konzulární zástupci.

Stejně podmínky platí pro přenos shromážděných údajů z jednoho členského státu do druhého v případě spolupůsobení; jinými slovy, při zastupování jednoho státu jiným ve třetí zemi.

Konečně, pokud jsou v příloze k textu popsány podrobné podmínky pro činnost poskytovatelů služeb, musí být definovány jako celek závazným právním nástrojem.

Vzhledem k těmto výsledkům nás mohou jediné těšit záruky dosažené z hlediska zavádění lepší vízové politiky v Evropě. Ta bude nepochybně přínosem pro evropskou veřejnost a umožní nám vylepšit naše vztahy s třetími zeměmi.

Tatjana Ždanoka, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, předně bych ráda jménem své skupiny poděkovala paní baronce Ludfordové za její dobrou spolupráci. Je jedním z mála zpravodajů, pro které nic není nemožné.

Víte, že má skupina je výrazně proti rozsáhlému zavádění biometrických prvků. Rozhodnutí však již bylo přijato. Právní základ pro shromažďování otisků prstů při vydávání víz zajišťuje nařízení o vízovém informačním systému, které by podle našeho názoru bylo vhodnější prostor, kam začlenit nařízení určující jak obecná pravidla, tak výjimky.

Nyní je pro nás důležité získat co možná nejvíce záruk. V této oblasti paní baronka Ludfordová odvedla vynikající práci. Změna minimálního věku pro snímání otisků z 6 na 12 let je pro nás velmi důležitá – ale 14 let by bylo ještě lepší.

Také vítáme jednoznačné zmínky o základních právech, jako je možnost zkopírování údajů z předchozí aplikace, pokud poslední záznam není starší než 59 měsíců namísto 48, stejně jako záruky pro bezpečnou ochranu údajů.

Nicméně mnoho věcí nás znepokojuje. Mé skupině se nelíbí outsourcing vybírání biometrických identifikátorů, zejména pokud je bez diplomatické a konzulární ochrany. Také jsme proti vybírání dodatečného poplatku za služby.

Ve zkratce tedy věříme, že zavedení biometrických prvků u víz má zásadní vliv na bezpečnost údajů a na základní práva, aniž by vykazovalo jakýkoli významný přínos. Proto nemůžeme podpořit postoj Parlamentu při druhém čtení. To však nijak neovlivňuje náš postoj ke zprávě pana Laxe o kodexu o vízech.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, velmi si cením nasazení paní zpravodajky a ráda bych jí a všem zúčastněným vřele poděkovala za jejich skvělou práci v nedávných letech. Já se však zdržím hlasování, zejména proto, že jsem přesvědčena, že snímání otisků prstů a celý proces využívání biometrických identifikátorů je neúměrný velikosti problému. Domnívám se, že touha ministrů vnitra a bezpečnostních úřadů shromáždit co možná nejvíce údajů je velice sporná.

Vím, jak obtížné bylo přimět Radu ke kompromisu, který osvobozuje děti ve věku pod 12 let od povinnosti poskytovat otisky prstů. Nicméně všichni víme, že toto bude platit pouze za předpokladu, že nebudou existovat žádné důkladné studie, které dokážou, že jsou dětské otisky prstů spolehlivé. Politická diskuse o tom, zda otisky prstů nemluvat a malých dětí jsou skutečně třeba, ještě neskončila.

Nařízení o outsourcingu mě také poněkud znepokojují. Přísná, normalizovaná nařízení jsou nepochybně potřebná, protože některé členské státy již využívají externí poskytovatele služeb. Je pochopitelné, že v mnoha přísně vymezených případech může být prospěšné převést zpracovávání žádostí o víza na externí poskytovatele služeb. Nesmí k tomu však docházet na úkor žadatelů a bezpečnosti údajů. Nevěřím, že kompromis dojednaný v tomto ohledu s Radou je dostačující. Jak právní služba Parlamentu, tak evropský inspektor ochrany údajů poukázali na rizika, která zahrnuje outsourcing, když externí poskytovatel služby není v oblasti pod diplomatickou ochranou. Bohužel Rada tyto obavy ignoruje.

Dalším problémem je poplatek za službu při outsourcingu. Jsem přesvědčena, že je chyba přesouvat tento poplatek na žadatele. Poplatek za vízum 60 EUR je již tak příliš vysoký a pro lidi ze třetích zemí těžko dostupný. Pokud k tomu přidáme příplatek 30 EUR, to se neshoduje s mou představou otevřené a pohostinné Evropy. Nepochybně může usnadnit věci v případě velkých zemí, nebude-li třeba cestovat přes půl země na konzulát pro podání žádosti o víza a bude možné podat žádost k externímu poskytovateli služeb. Nicméně podle mého názoru by vyšší poplatky tento přínos vyrušily.

Ráda bych poděkovala všem za jejich práci na tomto dokumentu v posledních letech.

Gerard Batten, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, není překvapením, že paní baronka Ludfordová z eurofanatické strany liberálních demokratů chce harmonizovat další oblast, která by měla podléhat suverénní vnitrostátní politice. Proč by měl některý členský stát EU chtít společný systém pro žádání a zpracování víz pro občany třetích zemí? Rozhodnutí, kdo smí a kdo nesmí vstoupit na území státu, by mělo být výhradně starostí jednotlivých států – jenže v myslích eurofanatiků již státy evropských národů neexistují, protože byly nahrazeny velkým státem EU bez hranic.

Od roku 1997 přišlo do Spojeného království kolem 6 milionů přistěhovalců. Kolem 4 milionů odešlo, čímž vzrostl celkový počet obyvatel o 2 miliony. Současná míra přistěhovalectví do Británie přináší růst počtu obyvatel o více než 200 000 lidí ročně – neboli celkový nárůst počtu obyvatel o více než milion lidí každých

pět let. To se rovná novému městu o velikosti Birminghamu. Většina těchto migrantů vstupuje do země legálně, protože jsou obyvateli EU. K tomu máme asi milion nelegálních přistěhovalců. Anglie je jednou z nejhustěji osídlených zemí na světě – hustěji osídlená než Indie, Čína nebo Japonsko. Při současném trendu se počet našeho obyvatelstva zvýší do roku 2051 z 61 milionů na 75 milionů a do roku 2081 by měl stoupnout na 85 milionů.

Potřebujeme opustit Evropskou unii a znovu zavést kontrolu našich hranic. Poté je třeba určit země, jejichž obyvatele do země vpustíme, s vízem nebo bez něj. V EU je mnoho členských států, jejichž obyvatelé by neměli být vpouštěni do Británie bez víz. Británie potřebuje přísný vízový systém, abychom mohli určit, koho do své země pustíme a koho ne. Co nepotřebujeme, je systém navržený Evropskou unií.

Předpokládám, že jeho zastánci jej budou obhajovat jako prosté zavedení společných kritérií a postupů zajišťujících celkově hladší průběh. Tento systém by však mohl mít některé nežádoucí důsledky. Podívejme se na další příklad právního předpisu EU prosazovaného liberálními demokraty. Evropský zatykač znamená, že britští občané obvinění ze zločinu jiným členským státem EU nemohou být chráněni britskými soudy, ba ani ministrem vnitra, i když je zjevné, že se jedná o vážnou křivdu. Jakýkoli zkorumpovaný právní systém může nyní požadovat vydání britského občana a my mu musíme vyhovět. Vzdali jsme se práva ochraňovat naše občany. Brzy budeme mít soudy vedené v nepřítomnosti a společné uznávání pokut a příkazů ke konfiskaci. Pro to vše hlasovali a to uvítali liberální demokraté. Tato opatření vyvracejí nezákladnější svobody, kterým se Angličané těší celá staletí a které ustavuje Magna Carta a Listina práv z roku 1689.

Dnes odpoledne Graham Watson, vůdce liberálních demokratů, přesvědčoval Gordona Browna, aby Británie přijala jednotnou evropskou měnu, což by každý, kdo je v kontaktu se skutečným světem, chápal jako ekonomickou sebevraždu. Nyní fanatičtí liberální demokraté chtějí, abychom přijali společný systém žádostí o víza. Až londýnští voliči zjistí, jaký je postoj baronky Ludfordové k těmto otázkám, snad jí v evropských volbách 4. června 2009 zajistí jednosměrné vízum z Evropského parlamentu.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Pane komisaři, dámy a pánové, souhlasím, že je zde naléhavá potřeba zavést vízový informační systém neboli VIS a že potřebujeme kodex Společenství pro víza. Cení si práce, kterou odvedla baronka Ludfordová, ale nemohu s čistým svědomím výsledný text podpořit, a to z několika důvodů.

Zaprvé, nesouhlasím s využíváním externích poskytovatelů služeb. Když jsme přijímali druhou verzi Schengenského informačního systému, SIS II, na níž se shodly všechny politické skupiny, tento Parlament odmítl umožnit soukromým společnostem přístup k údajům, přestože v té době sem patřily pouze registrace aut. Co ospravedlňuje radikální změnu postoje Parlamentu, který umožňuje, aby společnosti sbíraly tak citlivé osobní údaje, jako jsou otisky prstů? Tyto společnosti budou podle pravidel stanovených v textu moci údaje uchovávat po dobu jednoho týdne.

Zadruhé, měla by existovat lepší ochrana údajů. Diplomatická ochrana je nezbytná pro zajištění účinné ochrany osobních práv jednotlivců. Jak může být zaručena ochrana údajů, které sbírají soukromé společnosti, vzhledem ke skutečnosti, že tato diplomatická ochrana není zajištěna? Copak už jsme zapomněli na případ SWIFT, v němž šlo o přenos údajů shromážděných americkými úřady? Pokud se taková situace může přihodit v zemi, jako jsou Spojené státy, představte si, co by se mohlo stát v méně vyvinutých zemích s menší ochranou základních práv.

Zatřetí, poplatky za víza se zvýší a budou v každé zemi odlišné. Návrh Komise měl za cíl zabránit obchodování s vízy. Tím, že se soukromým společnostem umožní vybírat poplatek, který bude připočten k ceně víza, se vytvoří rozdíl v ceně víz mezi jednotlivými členskými státy. Tudiž budeme podporovat právě to, proti čemu jsme chtěli bojovat, obchodování s vízy. Pokud je cena víza v jednom členském státě 60 EUR a v jiném 90 EUR, kde se bude podávat nejvíce žádosti? To bude platit převážně pro rodiny s více členy. A to se ani nezmiňuji o potřebě přezkoumat dohody o usnadnění získání víz, které tento Parlament tak silně podporuje, jako jsou dohody s Ukrajinou a Srbskem.

Z těchto důvodů, paní předsedající, nemohu tento výsledný text přijmout.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Nejprve bych ráda poděkovala paní zpravodajce za snahu vytvořit právní rámec, který poskytne základ pro provedení biometrického identifikačního systému.

Některé části této zprávy rozvířily v mnoha členských státech Evropské unie vášnivé debaty, zejména ve státech, kterých se biometrická identifikace týká. Tyto polemiky také nedávno začaly v Rumunsku, které je v Evropské unii předposlední zemí, jež zavede biometrické pasy, ale první v provádění nové biometrické normy včetně otisků prstů z obou rukou a výrazu obličeje.

Obavy týkající se přijímání systému biometrické identifikace jsou založeny na přirozeném strachu o zaručení osobní bezpečnosti, stejně jako je přirozené obávat se o to, jak budou získané údaje využívány a chráněny.

Jednou z nejdůležitějších povinností členských států je zajistit bezpečnost jejich občanů, ale aniž by byla ohrožena jejich základní lidská práva. Proto se domnívám, že je naší povinností nalézt rovnováhu mezi dvěma základními aspekty našeho života: svobodou a bezpečností.

Zpráva, o které dnes diskutujeme, je spíše technická a má za cíl harmonizovat opatření pro biometrickou identifikaci na evropské úrovni. Je nezbytné, abychom to udělali, s ohledem na to, že několik členských států již tuto metodu používá, aniž by v této oblasti existoval právní rámec.

Skutečnost, že například děti mladší 12 let a lidé, kterým nelze odebrat otisky prstů, budou od povinnosti odevzdání otisků prstů pro biometrická víza osvobozeni, je důkaz umírněnosti a pragmatismu, které se musí rozšířit do všech členských států.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, domnívám se, že toto nařízení nám umožní dosáhnout dvou hlavních cílů: bezpečnosti na jedné straně a přístupu, který je vstřícnější k občanům, na straně druhé.

Zavedení otisků prstů a fotografií zajistí, aby nová víza nemohla být padělána nebo zneužívána. Podle mého názoru jsou nová víza vstřícnější k občanům, protože návrh zavede jednorázový postup, při němž se veškeré potřebné údaje zaznamenají naráz. Navíc nebude třeba, aby žadatelé navštěvovali vízový úřad pokaždé, protože údaje mohou být uchovávány až pět let.

Jsem přesvědčen, že bude ještě vstřícnější k občanům, pokud bude možné zkrátit proces vyžadováním spolupráce členských států nebo zavedením externích poskytovatelů služeb za předpokladu, že budou dodržována nařízení o ochraně údajů. My zaručíme, že budou dodržována, protože byla provedena nezbytná preventivní opatření. Rád bych uklidnil všechny, kdo se obávají, že kvůli využívání externích poskytovatelů služeb bude systém zneužíván nebo nebudou dodržovány předpisy. V mé zemi máme v tomto ohledu velmi kladné zkušenosti. Z toho důvodu podporuji tento k občanům vstřícnější přístup.

K tomuto bodu také podporuji paní zpravodajku a rád bych jí poděkoval. Tak to během naší spolupráci vždy nebylo, paní baronko Ludfordová. Netěší mě však, že nemůžeme snímat otisky prstů dětem od šesti let věku. Nesouhlasím prostě proto, že by to bylo bezpečnější pro děti, protože by pak mohla být přesně určena jejich identita a protože bychom mohli předejít obchodu s dětmi a jiným trestným činnostem. To je mi líto. Doufám však, že až bude dokončena studie a nejpozději do tří let, budou všichni natolik rozumní, že bude možné snímat otisky prstů od šesti let věku, abychom zajistili lepší ochranu dětí.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rozhodnutí Rady 2004/512/ES ze dne 8. června 2004 vytvořilo právní rámec pro identifikaci osob.

Evropské nařízení, o němž diskutujeme, definuje společné normy pro shromažďování biometrických údajů pro identifikaci osob a je založeno na příslušných ustanoveních od Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Velká Británie a Irsko nebudou ustanovení současného nařízení uplatňovat, protože se k nim nevztahuje schengenské *acquis*.

Domnívám se, že provádění ochrany osobních údajů je pro toto nařízení obzvláště důležité. V praxi musí být tyto údaje uchovávány a zpracovávány v souladu se specifickými evropskými právními předpisy. Navíc skutečnost, že členské státy zodpovídají za organizaci způsobu, jak jsou žádosti o víza přijímány a zpracovávány, na ně klade velkou odpovědnost, pokud jde o dodržování osobních práv.

Chci říci, že je nezbytně nutné, aby tyto údaje byly zpracovávány a shromažďovány oprávněnými zaměstnanci a za žádných okolností nebyly využívány k jiným účelům.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Pane komisaři, dámy a pánové, kompromis, kterého jsme dosáhli v otázce zavedení biometrických prvků při vydávání vstupních víz do členských států Evropské unie, zajišťuje vyšší stupeň bezpečnosti.

Zároveň také zaručuje dostatečné příležitosti pro ochranu osobních údajů cestujících a nedotknutelnost lidské osobnosti. Také bych ráda zdůraznila, že zlepšení technických požadavků v každém případě podpoří boj proti přeshraničnímu zločinu, nezákonnému přistěhovalectví a obchodu s lidmi.

Pro hraniční země, jako je Bulharsko, které jsou vystaveny silnému tlaku přistěhovaleckých toků a činností mezinárodního organizovaného zločinu, bude rychlé, úspěšné zavedení nových norem pro ochranu vnějších hranic EU nezbytně důležité.

Kromě toho navrhované změny skýtají členským státům šanci vylepšit a urychlit proces vydávání víz, což nepochybně pomůže posílit vazby s třetími zeměmi. Také to přinese celkové vylepšení image EU. Pokud jde o uplatňování nového právního předpisu, zjevně bude třeba vzít v úvahu také možné finanční důsledky pro žadatele o víza.

Vybírání dalších poplatků vedle již existujících může vést k vytvoření nových bariér bránících svobodě pohybu cestovatelů s dobrými úmysly. Konečně chci zdůraznit, že klíčový význam bude mít zajištění řádné ochrany při výměně údajů coby součást vydávání víz pro cesty do Evropské unie.

Parlament vždy ochraňoval osobní údaje obyvatel EU a já jsem přesvědčena, že je správné a morální, abychom stejně vysoké normy uplatňovali při ochraně údajů našich návštěvníků.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, ráda bych jen znovu poděkovala paní baronce Ludfordové a všem poslancům za jejich příspěvky a poznámky. Sdělím vše, co dnes řekli, svému kolegovi panu Barrotovi.

Sarah Ludford, zpravodajka. – Paní předsedající, ráda bych poděkovala všem stínovým zpravodajům, kteří se mnou spolupracovali. Byla jsem „paní VIS“ více než čtyři roky a spolu se stínovými zpravodaji jsme vytvořili dost těsný klub a budete mi všichni chybět. Mohu-li to říci, nejvíce mi budete chybět vy, paní předsedající, protože po červnu se již možná nevidíme. Byl to čistě ženský klub, což bylo potěšující, ale také bych ráda poděkovala zúčastněnému personálu, který nebyl zcela ženský. Byli vynikající.

Respektuji postoje paní Kaufmannové a paní Ždanokové. Chápu jejich postoje a velmi jim děkuji, že se plně zapojily do vyjednávání a do diskusí, přestože nemohou, jak zdůraznily, podpořit výsledek.

Velmi mě rmoutí, že tento výsledný text nemůže podpořit pan Coelho. Doufám, že chápe, jak těžce jsem bojovala za některé prvky, o něž stál i on. Nakonec, byly v mé původní zprávě. Pokud se domnívá, že on by mohl vyjednat více, mohlo by to v Radě a Komisi vzbudit nevoli, protože se domnívám, že mě vnímali jako poměrně tvrdého zákazníka na vyjednávání.

Pan Batten opustil sněmovnu. Myslím, že to byla součást volební kampaně Strany nezávislosti Spojeného království. Jak řekla paní Ťičáková, Spojené království se nepodílí na vízovém informačním systému, protože není v Schengenu, takže Spojené království má plnou kontrolu nad svými hranicemi. Domnívám se, že pan Batten byl, jako obvykle, jaksi popletený.

Děkuji všem řečníkům, kteří vystoupili s konstruktivními příspěvky. Jsem ráda, že toto téma opouštíme, protože osobně si nyní přeji rezignovat na roli „paní VIS“.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu.

Písemná prohlášení (článek 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), písemně. – (RO) Zavedení biometrických identifikačních údajů jako součásti VIS znamená důležitý krok v budování spolehlivého spojení mezi držitelem víza a pasem, čímž předchází využívání falešných identit.

Nicméně toto nařízení se již od prvního čtení vyznačovalo spoustou neshod mezi Radou a Parlamentem v následujících aspektech: snímání otisků prstů dětí do věku šesti let s rizikem přehlédnutí podrobností o nákladech a nepohodlí, kterému by byli vystaveni rodiče pokaždé, když se otisky prstů jejich dětí změní; nové výzvy ve způsobu organizace shromažďování biometrických údajů; a v neposlední řadě nedostatek zkušeností členských států, pokud jde o správu uchovávání osobních údajů a technické chyby.

V této situaci musíme zajistit, aby členské státy uplatňovaly standardní pravidla ohledně vydávání schengenských víz a aby byla redefinována a upravena společná konzulární instrukce. Kromě toho je třeba soustředit zvláštní pozornost na ochranu odevzdaných biometrických údajů těch. Musíme si uvědomovat, že přestože je tento systém sběru biometrických údajů zaměřen na boj proti zločinu a terorismu pomocí zpřístupnění a výměny informací mezi policejními orgány členských států, pokud nebudou navržena a provedena přísná bezpečnostní opatření, mohly by k němu získat přístup i různé zájmové skupiny.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Nařízení opravující společnou konzulární instrukci pro víza definuje právní rámec potřebný pro zavedení biometrických identifikátorů do vízového informačního systému, VIS, stejně jako opatření pro vybírání a zpracovávání žádostí o víza.

Toto nařízení poskytuje možnost spolupráce s externími poskytovateli služeb pro sběr žádostí o víza.

Domnívám se, že důvody, proč bylo umožněno spolupracovat s externími dodavateli, jsou neopodstatněné a vytvářejí riziko obchodování s vízy. Přestože nařízení stanoví, že členské státy zůstávají provozovateli a externí poskytovatelé služeb jsou lidé pověřeni provozovatelem, jsem přesvědčen, že nad ochranou soukromých jednotlivců, pokud jde o zpracování a oběh jejich biometrických údajů, visí otazník.

Právo vybírat poplatek za službu, kromě normálního poplatku za víza, vytvoří rozdíly v ceně víz mezi členskými státy. Jsem naprosto přesvědčen, že to vytvoří také rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o počet žádostí o víza.

Rád bych upozornil členské státy, které využívají „outsourcing“ jako způsob organizace přijímání a zpracovávání žádostí o víza, aby na toto nebezpečí pamatovaly a přezkoumaly právní rámec, aby minimalizovaly možnost sběru žádostí o víza externími dodavateli.

16. Nové potraviny (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva paní Liotardové jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o nových potravinách a opravující nařízení (ES) č. xxx/xxxx (společný postup) (KOM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD)).

Kartika Tamara Liotard, zpravodajka. – (NL) Paní předsedající, nejprve bych ráda poděkovala stínovým zpravodajům, protože mi velmi pomohli zlepšit zprávu Komise. Také musím zmínit spolupráci s českým předsednictvím. To také velkou měrou pozitivně přispělo a chybělo nám jen několik drobných nedořešených otázek, abychom dosáhli dohody při prvním čtení, i když je v každém případě demokratičtější nejprve projít hlasováním ve sněmovně.

Když jsem poprvé slyšela, že Komise předkládá návrh nařízení o nových potravinách, zajímalo mě, co je míněno „novými potravinami“. Také mě překvapilo, že návrh Komise si za výchozí bod zvolil vnitřní trh.

Tímto bodem začnu. Stejně jako mnoho témat zde v Parlamentu, i toto téma lze nahlížet z perspektivy vnitřního trhu, výrobce nebo hospodářství. Také jej lze však nahlížet z pohledu bezpečnosti potravin, spotřebitelů, zdraví a životního prostředí; jinými slovy, na základě blahobytu evropského občana. V EU se často hovoří o životním prostředí a dobrých životních podmínkách zvířat a má představa byla, že tato zpráva by měla být více než jen slova: měli bychom také jednat. Takže když jsem se ve své zprávě o nových potravinách měla rozhodnout, v první řadě jsem se rozhodla pro bezpečnost potravin, dobré podmínky pro spotřebitele, životní prostředí a dobré životní podmínky zvířat. Upřímně doufám, a stínová zpravodajové mě již informovali, že to tak bude, že mě v tomto bodě při hlasování podpoří.

Nesmírně důležitá je samozřejmě inovace. To mě přivádí k druhému bodu, a tím je, co konkrétně jsou „nové potraviny“? To v návrhu Komise nebylo nikdy vyjasněno. Komise mě informovala, že hovoříme například o nanotechnologii a mase z klonovaných zvířat. Nejprve se budu věnovat nanotechnologii. Neměla jsem ani ponětí, co to je. Myslím, že mnoho spotřebitelů je na tom stejně, ale zdá se, že se již vyskytují v našich potravinách víc, než bychom si mohli myslet: v energetických nápojích, v obalových materiálech na ovoce a zeleninu, ale také v takových věcech jako oleje nebo čaje. Nařízení je proto naléhavě potřebné, protože technologie je dobrá věc a může být prospěšná pro spotřebitele, ale my si musíme být jisti, že potraviny na našem stole jsou bezpečné. To je proto třeba zanést do rámce nařízení.

Pokud jde o maso z klonovaných zvířat, Parlament již v nařízení Komisi oznámil, že nechce maso z klonovaných zvířat na trhu jako potravinu. Kdyby mělo maso z klonovaných zvířat spadat do rámce tohoto nařízení, my jako Parlament bychom nepřímo připustili, že ve skutečnosti bychom schvalovali, aby se takové maso dostalo na trh. To je nepřijatelné, a maso z klonovaných zvířat musí proto být z rámce tohoto nařízení vynecháno. To skutečně není otázka bezpečnosti. Klonování pro získání masa je obvykle spojeno s výrazným utrpením zvířat a mnohá z klonovaných zvířat ani nežijí dlouho. Nemá tudíž pro dodávky potravin v současné době žádnou přidanou hodnotu.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, dne 15. ledna 2008 Komise předložila Radě a Evropskému parlamentu návrh o nových potravinách s cílem zjednodušit administrativní zátěž pro potravinářské podniky, když žádala o schválení inovativních potravin před jejich uvedením na trh.

Současný návrh dodržuje zásadu potřeby schválení inovativních výrobků před uvedením na trh, abychom ujistili spotřebitele, že nové techniky rozmnožování a výroby jsou bezpečné pro lidi i zvířata a respektují životní prostředí a zájmy spotřebitelů.

Návrh zefektivňuje a urychluje postup schvalování pomocí centralizovaného hodnocení potravinové bezpečnosti Evropským úřadem pro bezpečnost potravin a určuje přesné lhůty dokončení v každé fázi postupu. Také zahrnuje zlepšené hodnocení bezpečnosti, na míru ušité různým druhům potravin, čímž umožňuje snadší vstup do EU bezpečným tradičním potravinám z třetích zemí.

Ráda bych ocenila práci Parlamentu, jehož zpráva se zabývá hlavními otázkami týkajícími se rozvoje sektoru bezpečných potravin. Zejména bych ráda potvrdila svou podporu následujícím zásadám: potřeba definice vědecky vyvinutých nanomateriálů a ujasnění, že všechny takové výrobky vyžadují schvalování institucemi EU jednotlivě, případ od případu; a potvrzení skutečnosti, že potravinářské výrobky z klonovaných zvířat jsou nové potraviny, a proto nemohou být umístěny na trh, aniž by byly zhodnoceny Evropským úřadem pro bezpečnost potravin a schváleny prostřednictvím regulativního postupu.

Těším se na vaše názory k těmto citlivým otázkám a ráda bych poděkovala paní zpravodajce Liotardové a stínovým zpravodajům za jejich hodnotnou práci na této důležité zprávě.

Zuzana Roithová, navrhovatelka Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. – Vážený pane předsedo, děkuji kolegům, že podpořili návrhy, které jsem jako navrhovatelka uvedla ve svém stanovisku. Jde například o předkládání sporných případů do evropské skupiny pro etiku ve vědě a v technologiích a dále o zkrácení ochrany dat na dobu 5 let, což urychlí inovace. Zcela souhlasím s tím, že je nezbytné dodržovat zásadu předběžné opatrnosti. Chci ovšem poukázat na to, že za 12 let bylo podáno pouze 86 přihlášek, 28 nových potravin bylo povoleno, 3 potraviny odmítnuty. Dosud platná legislativa není příliš přehledná, a proto nyní sjednocujeme v této věci postup všech členských států a zjednodušujeme tak proces schvalování a uvádění nových potravin na trh.

Návrh zprávy však nepovažuji za příliš šťastný. Je mi líto, že kolegové dobře neznají vazbu na nařízení o geneticky modifikovaných potravinách či krmivech. Z působnosti nařízení totiž byly vyňaty geneticky modifikované potraviny, pro které dnes platí samostatné nařízení, a není důvod je zde duplicitně upravovat. Proto se tedy ohrazuji proti návrhům, které se týkají ochrany zvířat a životního prostředí, krmiv a geneticky modifikovaných potravin. Nespádají prostě do tohoto nařízení a návrh spíše problematizují, i když to je velice důležitá oblast. Já samozřejmě podporuji nařízení, které naopak řeší pravidla pro potraviny vyráběné pomocí nanotechnologií a zajistí jednoznačnou bezpečnost potravin pro obyvatele Evropy.

Philip Bushill-Matthews, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, toto je komplikovaný dokument, na který je mnoho různých názorů, takže já bych rád začal poděkováním paní zpravodajce za to, že některé názory v zájmu kompromisu přijala, přestože by osobně dala přednost jiným. Nicméně ve všech politických skupinách panuje obecné přesvědčení, že je třeba zavést jasné předpisy pro nové potraviny, a to jak pro ochranu spotřebitele, tak pro poskytnutí právního rámce výrobcům.

Rád bych poděkoval paní komisařce nejen za její práci, ale také za její úvod, v němž naprosto jasně vyjádřila, že cílem je zjednodušit a zefektivnit celý tento proces. Jednou z důležitých zásad pro naši skupinu je, že takové nařízení by mělo pomoci usnadnit vývoj těchto potravin, a nikoli jim klást do cesty tolik překážek, že nikdy nespátí světlo světa. Z toho důvodu jsme žádali o jmenovité hlasování o pozměňovacím návrhu 30, abychom potvrdili podporu tohoto klíčového cíle.

Také jsme přesvědčeni, že každé nařízení by mělo být přiměřené a praktické. Z toho důvodu jsme proti návrhu, aby každý výrobek vyrobený s pomocí nanomateriálů měl tuto skutečnost uvedenou odděleně na etiketě. Také jsme proti návrhu, že nové potraviny nemohou být schváleny, pokud „mají nepříznivý dopad na životní prostředí poté, co jsou zkonsumovány nebo se stanou odpadem“. To může znít rozumně, ale kdo takovou skutečnost určí a na základě jakého důkazu? Nebyly by na základě takového výnosu zakázány některé existující výrobky?

Souhlasíme s tím, že je třeba, aby Komise předložila legislativní návrh o klonování. Také souhlasíme, že je třeba na určitou dobu posílit ochranu údajů. Jsme rádi, že výbor přijal několik našich návrhů, a doufáme, že ty naše pozměňovací návrhy, které ve výboru těsně neprošly, nakonec na plném plenárním zasedání zítra

nakonec projdou. Ale mohu potvrdit, že na znamení naší obecné podpory navrhujeme nakonec hlasovat ve prospěch zprávy a nastartování změn.

Åsa Westlund, *jménem skupiny PSE*. – (SV) Paní předsedající, ráda bych poděkovala Komisi za tento návrh. Také bych chtěla poděkovat paní Liotardové za neobyčejně dobrou zprávu, která v porovnání s návrhem Komise podstatně rozšířila části, které jsou podle mého názoru obzvláště významné, tedy veřejné zdraví a ochrana spotřebitele. Také oceňuji mnohé otázky týkající se potravinových aditiv, na nichž jsme pracovali společně dříve.

Jedná se o otázky týkající se nanočástic a nanomateriálů. V návrhu paní zpravodajky, ale také v pozměňovacím návrhu paní Breyerové, který poznávám z práce na směrnici o kosmetice, jsou zodpovězeny velice dobře. V této souvislosti jsme předložili téměř shodný návrh, který byl nyní začleněn do směrnice a který by samozřejmě měl být zařazen i sem. Vztahuje se k vyznačování nanomateriálů na etiketách a ke skutečnosti, že obsah musí být vždy pro spotřebitele patrný, aby každý, kdo se chce vyvarovat potravinám obsahujícím nanočástice nebo nanomateriály, měl možnost tak učinit.

K dalším aspektům, které oceňuji a vítám, patří skutečnost, že musíme brát v úvahu, jak potraviny ovlivňují životní prostředí. To je neobyčejně důležitá otázka a její význam stále vzrůstá. Jsou zde také etické aspekty, například pokud jde o klonování, které je nyní konstruktivním a jasným způsobem začleněno do zprávy. Nejde o to, jaký účinek má na spotřebitele konzumace klonovaného masa, ale hlavně jde o etické aspekty, které rozhodně musíme zohlednit, když přijímáme rozhodnutí o takovýchto právních předpisech.

Také bych ráda řekla, že souhlasím s paní zpravodajkou v tom, že musí být požadováno schválení ohledně nanomateriálů v obalech, které přicházejí do kontaktu s potravinami.

Socialistická skupina v Evropském parlamentu je toho názoru, že návrh paní zpravodajky je nesmírně dobrý. Také podpoříme některé pozměňovací návrhy. Doufáme, že brzy dosáhneme dohody s Komisí.

Magor Imre Csibi, *jménem skupiny ALDE*. – Paní předsedající, nařízení o nových potravinách by měla zajišťovat rozšířený výběr potravinových výrobků na evropském trhu a zaručovat, že tyto nové výrobky budou pro spotřebitele bezpečné.

Nicméně podle stávajícího nařízení je pro trh EU schvalováno velmi málo nových potravin kvůli velmi složitým postupům schvalování a hodnocení. Pokud bychom uplatnili stávající postupy na schválení brambor nebo kiwi, možná bychom je dnes na svých stolech neměli. Revize současného nařízení by měla usilovat o zavedení účinnějšího a schůdnějšího systému pro schvalování nových potravin.

Chápu obavy některých mých kolegů ohledně umožnění vstupu na trh některým výrobkům, které mohou představovat nebezpečí nebo klamat spotřebitele. Neměli bychom však spadnout do pastí bezpečnostní hysterie a ničit inovaci a neměli bychom diskriminovat nové potraviny tím, že je postavíme do méně příznivé pozice než výrobky, které jsou již na trhu a které nemusí nutně mít pro spotřebitele výživovou hodnotu; nicméně spotřebitelé mají svobodu volby.

Má skupina je obecně spokojena s výsledkem hlasování ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Nicméně jsou zde některé otázky, které dalece překračují rámec tohoto nařízení, a proto jej nebudeme moci podpořit. Například nemůžeme vyžadovat, aby nové potraviny neměly žádný nepříznivý vliv na životní prostředí. Ať se nám to líbí nebo ne, veškeré lidské činnosti mají vliv na životní prostředí a takové nařízení je v tomto kontextu nepřiměřené. Má skupina je přesvědčena, že spíše potřebujeme nalézt rovnováhu mezi podporou inovace a uplatňování zásady předběžné opatrnosti ohledně bezpečnosti potravin, ochrany spotřebitele a životního prostředí a dobrých životních podmínek zvířat.

Náš přístup byl zjednodušit dlouhé a byrokratické postupy pro uvedení nových potravin na trh a ochránit investice průmyslu prostřednictvím pevnější ochrany údajů.

Proto jsme při plenárním hlasování znovu předložili sérii pozměňovacích návrhů, abychom usnadnili postup pro výrobky, které jsou podobné na trhu již se vyskytujícím potravinám nebo přísadám a u nichž již započal postup schvalování podle starého nařízení. Případy čekající na schválení podle starého nařízení by měly být dokončeny podle pravidel platných v době podání dokumentu. Nové přihlašování produktů podle revidovaného nařízení by znamenalo jen další zpoždění a náklady pro průmysl.

Zároveň jsme se pokusili prosadit zájmy spotřebitelů posílením prováděcích opatření například pro oblast marketingu a kontrol, podporou vyloučení klonovaných zvířat z potravinového řetězce a specifickými ustanoveními pro označování výrobků.

Pokud jde o klonování, rozhodně podporuji vyloučení potravin z klonovaných zvířat a jejich potomků z rámce tohoto nařízení a vyzývám Komisi, aby zakázala zařazování klonovaných zvířat do potravinového řetězce. V září 2008 Evropský parlament velkou většinou přijal rozhodnutí vyžadující zákaz zařazení klonovaných zvířat do dodávek potravin.

Musíme být jednotní v politickém sdělení, které vyšleme Komisi a občanům. Stále existují zásadní otázky ohledně etických důsledků klonování zvířat pro dodávky potravin a také o dopadech klonování zvířat na lidské zdraví a dobré životní podmínky zvířat, které je třeba zodpovědět.

Proto není nařízení o nových potravinách vhodným rámcem pro tak složitou otázku. Pokud by v budoucnu měly být potravinové výrobky z klonovaných zvířat zavedeny na evropský trh, mělo by k tomu dojít prostřednictvím specifického nařízení předloženého k veřejné diskusi a poté demokraticky přijatého.

Jsem přesvědčen, že je třeba, aby Parlament zaujal pevný postoj a většinovým hlasováním zatlačil na Komisi, aby hledala řešení, která odrážejí vůli občanů.

Také podpoříme označování nanosoučástek. Lidé mají právo vědět, co jedí, a podle toho se rozhodovat. Pokud má někdo z nanotechnologie obavy, měl by mít možnost volby. Nicméně jsme přesvědčeni, že označování výrobků ze zvířat krměných geneticky modifikovaným krmivem je zkrátka nereálné a neuskutečnitelné. Osobně jsem přísně proti geneticky modifikovaným organismům, ale neumím si představit, jak bychom mohli účinně dohledávat, která zvířata byla krmena GMO a která nebyla.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, nařízení (ES) č. 258/97 o nových potravinách je dobrou příležitostí pro vyjasnění, čím se vlastně zabýváme. Skutečně podporujeme zdravé, bezpečné potravinářské výrobky a ochraňujeme zdraví spotřebitelů, nebo ochraňujeme zájmy jistých nátlakových skupin a osob, pro které nejsou prvořadí lidé a lidské zdraví, ale peníze?

Pokud se zajímáme o lidi a jejich zdraví, je třeba se ujistit, že spotřebitelé mají k dispozici pravdivé informace o původu a složkách potravinových výrobků. Informace v označení výrobků musí zahrnovat kromě jiného: složky a množství; zda je potravinu neškodná pro životní prostředí nebo založena na výrobcích z geneticky modifikovaných organismů; případný obsah přídatných látek, jako jsou potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin; země původu; a zda pochází z klonovaných zvířat, což by podle mého názoru mělo být úplně zakázáno.

O nezbytnosti provedení příslušných postupů pro vydávání povolení pro výrobu a obchod s novými potravinami není třeba diskutovat. Postupy musí ochraňovat spotřebitele před nebezpečím nezdravých potravin a před oklamáním. Zpravodajka paní Liotardová se shodla se zprávou Komise, že je třeba zavést transparentní postupy schvalování pro nové potravinářské výrobky, přestože podala mnoho pozměňovacích návrhů, což dokazuje její zaujetí prací na zprávě a což je rozhodně třeba pochválit.

Hiltrud Breyer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, paní Liotardová, dámy a pánové, nové nařízení pro nové potraviny je potřebné. Zejména v případě nanotechnologií by naše požadavky na potraviny neměly být o nic méně přísné než požadavky na kosmetiku.

Potřebujeme definici nanomateriálu a jasné označení. Nicméně nanopotraviny nesmí být schváleny, dokud nebudou zavedeny specifické metody analýzy rizik, jinak bychom ze spotřebitelů udělali pokusné králíky, což doufám nikdo nechce.

V případě genetického inženýrství musíme co možná nejrychleji překlenout mezeru v označování. Potraviny, které pocházejí ze zvířat, jež byla krmena krmivem z geneticky modifikovaných organismů, musí být označeny. Sledovatelnost máme teoreticky vyřešenou, takže bude možná. Zítra uvidíme, jak budou hlasovat poslanci z Německa, protože tam je mezeru v označování. Nechceme spotřebitelům upírat právo volby. Měli by mít svobodu volby a možnost sami se rozhodovat.

Musíme naprosto jasně říci, že nechceme v Evropě povolit klonované maso, a to jak z důvodů životních podmínek zvířat, tak z etických důvodů. To bychom měli v nařízení dát jasně najevo.

Má poslední poznámka je, že zvířata by neměla být vystavována zbytečnému utrpení. Z toho důvodu vyzýváme k zákazu opakovaní testování zvířat. Děkuji vám.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, bylo by dobré, kdybyste mi mohla povolit půl minuty navíc, kterou právě měla paní Breyerová ze skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance.

Komise předložila dobrý návrh na úpravu nařízení o nových potravinách. Bohužel některé pozměňovací návrhy byly předloženy za účelem přidat k tomuto návrhu úkoly, které nejsou slučitelné s cíli nařízení nebo které dokonce odporují stávající judikatuře. Povinnost, aby dodavatelé potravin kontrolovali nové potraviny z hlediska zdraví a dobrých životních podmínek zvířat, by znamenala pro maloobchodníky příliš velkou zátěž.

Znovu je zde pokus podrýt stávající právní předpisy pro geneticky modifikované organismy, v tomto případě požadavek zvláštního označování nových potravin, které pocházejí ze zvířat, jež byla krmena geneticky modifikovanými krmivy. To vše už tu bylo.

Nic, co zahrnuje právní předpisy o GMO, by nemělo být obsaženo v nařízení o nových potravinách. Říkám to, ale sám jsem předložil pozměňovací návrh na rozlišování mezi novými druhy rostlin a definicí nových potravin. Nicméně zúčastněným stranám zde ve sněmovně nesmí být umožněno zneužít nařízení o nových potravinách pro účely volební agitace. Pozměňovací návrhy 62 a 90, o nichž Zelení žádali jmenovité hlasování, jsou zjevně takovým pokusem. Koho tím chcete pranýřovat? Má skupina vždy podporovala právo spotřebitele vědět, co potraviny obsahují. Proč by v seznamu přísad neměla být zmínka o nanolátkách? Přestože pozměňovací návrh 62 se jaksi nevhodně snaží předjímat mou zprávu o označování potravin, musím říci, že jsem přesvědčena, že označování nových potravin je plně slučitelné s mou zprávou.

Proto doporučuji, aby má skupina volila ve prospěch pozměňovacích návrhů. V mé zprávě o nařízeních pro označování potravin se zmíním o části nařízení pro nové potraviny, která se týká označování. To bude možné proto, že první čtení o označování potravin bylo odloženo na příští parlamentní volební období, navzdory přání Zelených. Nicméně nyní je jasné, jak výhodné pro ně toto odložení bylo.

Stručná poznámka o klonování. Je to kruté zacházení se zvířaty a my s ním nesouhlasíme. Nicméně potraviny musí být v tomto nařízení zahrnuty, protože jinak...

(Předsedající řečnici přerušila)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Pro evropské spotřebitele je velmi uklidňující, že mohou důvěřovat potravinám z EU na svých talířích. Ze střednědobého a dlouhodobého hlediska je toto jeden z nejdůležitějších důvodů pro udržování společné zemědělské politiky. Musíme evropské výrobce odškodnit za skutečnost, že na ně uvalujeme přísnější pravidla bezpečnosti potravin a ochrany životního prostředí než naši konkurenti mimo Evropskou unii.

Bylo by dobré, kdybychom při jednáních Světové obchodní organizace uspěli v prosazení našeho oprávněného požadavku, že by naši světoví konkurenti měli dodržovat stejně přísné normy pro naprostou bezpečnost potravin, zdraví zvířat a rostlin a ochranu životního prostředí.

Nařízení o nových potravinách a pozměňovací návrhy představené v této zprávě mají také sloužit zvýšené bezpečnosti potravin. Zároveň výzvy, které představuje současná světová potravinová krize a neustálý nárůst počtu obyvatel, zvyšují význam a nutnost hledání nových řešení. Aby Země byla schopna v roce 2050 nakrmit 9 miliard lidí, jsou příležitosti, které představují technologické pokroky, a zejména využití biotechnologií, nepostradatelné.

Abychom zabránili nedorozumění, tato zpráva se nezabývá geneticky modifikovanými potravinami. V souladu se záměry Komise však do oblasti nových potravin spadají potraviny připravené s využitím nanotechnologií. Někteří z kolegů poslanců mají obavy, a já je do určité míry chápu, ale pro nás je důležité uznat, že nanotechnologie je jedním z klíčů k budoucnosti.

Evropa by trpěla vážnou konkurenční nevýhodou, kdyby ji minul vývoj v této oblasti. Klíčem je vědecké, důkladné testování, které doprovází proces udílení licencí, zaručené navrhovaným nařízením. Hlavním bodem je přísný regulační systém označování. Nesmíme dopustit, aby tyto potraviny mohly být využity ke klamání spotřebitelů.

Také probíhá významná diskuse o klonovaných zvířatech. Bylo by vhodnější regulovat klonování v samostatném nařízení. Podle stanoviska Evropského úřadu pro bezpečnost potravin bychom neměli považovat potomky klonovaných zvířat za klony, přesto by se nařízení mělo vztahovat i na potomky klonovaných zvířat. Je třeba, abychom toto spotřebitelům naprosto jasně sdělili.

Mojca Drčar Marko (ALDE). - Paní předsedající, v loňském roce jsem hlasoval spolu s přesvědčivou většinou ve prospěch nařízení navrhujičího zákaz klonování zvířat pro konzumaci a prodej veškerých výrobků z klonovaných zvířat a jejich potomků.

Před hlasováním o právním předpisu pro nové potraviny bychom si měli připomenout důvody, proč jsme opatrní a uvědomujeme si rizika pro zdraví a životní podmínky zvířat. Z našich předchozích zkušeností s podobnými otázkami, které řeší jak bezpečnost potravin, tak etické vztahy mezi lidmi jako dominantními druhy a přírodou, že veřejné přijetí velmi závisí na konkrétních znalostech o dané záležitosti. Spotřebitelé jsou stále citlivější, pokud jde o utrpení hospodářských zvířat a bezpráví, které je na nich pácháno, a mají právo být informováni o tom, že klonování může působit bolest a plýtvání přírodními zdroji. Ovšem vývoj klonování zvířat jako metoda výroby potravin probíhá bez povědomí veřejnosti.

Problémy s klonováním nesouvisejí jen s životními podmínkami zvířat, ale také s důvěrou spotřebitele v potraviny, protože panuje přesvědčení, že v Evropě jsou potraviny vyráběny ve velmi vysoké kvalitě. Studie Eurobarometru z loňského října zdokumentovala vážné obavy veřejnosti, pokud jde o potenciální využití potravinářských výrobků z klonů v budoucnu. To souvisí s cenou dovážených potravin, které by mohly být prodávány v Evropě bez označení jako výrobek z klonovaných zvířat. Proto souhlasím s postojem paní zpravodajky, která nabádá Komisi, aby předložila samostatný právní předpis zabývající se klony.

Kromě jiných problémů, které byly pokryty pozměňovacími návrhy předloženými mou politickou skupinou, chci podpořit zejména sdílení informací z testování zvířat, aby se zabránilo nutnosti nových testů na zvířatech.

A konečně, mnohokrát děkuji paní zpravodajce za její důkladnou práci na tomto důležitém evropském předpisu, který se zabývá bezpečností potravin a ochranou spotřebitele a zdravím a dobrými životními podmínkami zvířat.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Paní předsedající, dámy a pánové, mnohokrát děkuji paní Liotardové za její skvělou práci a vynikající zprávu. Zejména mě těší, že výbor vzal rizika nanomateriálů vážně a chce zakázat používání masa z klonovaných zvířat. Kromě toho klonování způsobuje zvířatům utrpení.

Za důležitý považuji také pozměňovací návrh 60. Jeho záměrem je, aby výrobky pocházející ze zvířat, která byla krmena geneticky modifikovanými krmivy, tedy mléko, vejce a maso, musely být označeny, a já doufám, že jej podpoří celý Parlament. Evropští spotřebitelé se geneticky modifikovaným potravinám vyhýbají a potraviny z geneticky modifikovaných rostlin, které musí být označeny, se v obchodech sotva vidí. V případě krmiv je zde však ohromná mezera, která umožňuje, aby se nám geneticky modifikované krmivo dostalo na stůl. Značná část evropského krmiva je dovážena z jiných částí světa a zejména z Brazílie a Argentiny, kde je podíl geneticky modifikovaných krmiv velký.

Je na čase, abychom rozšířili zásadu transparentnosti na krmiva a myšlenku označování geneticky modifikovaných potravin na výrobky pro zvířata. Premiér mé země před dvěma lety tuto myšlenku podpořil a já doufám, že Finsko ji také podpoří v Radě ministrů.

Avril Doyle (PPE-DE). - Paní předsedající, vítám revizi nařízení o nových potravinách, které musí podporovat inovaci v potravinářském průmyslu. Musí chránit fungování vnitřního trhu a zdraví veřejnosti a zároveň usnadňovat přístup trhu k novým potravinám.

Nicméně mám nějaké obecné obavy ohledně toho, co nazvu vědecký odpor a nedůvěra Evropského parlamentu – a samozřejmě i našich vnitrostátních parlamentů –, která se stala záležitostí vážného znepokojení v celé řadě oblastí v této fázi. Emotivními, hysterickými nebo populistickými reakcemi na nejnovější hodnocení vědeckých objevů si neprospíváme a neprospíváme ani našemu demokratickému mandátu. Když zde ve sněmovně někdo zmíní geneticky modifikované výrobky, klonování a nanotechnologie, pak je to velmi opatrně a odpověď je „ne“; pak se pomalu otevřeme a zdržujeme schválení.

Mám obavy, paní komisařko, ohledně Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a toho, zda má dostatek prostředků na zpracování dokumentů v rámci tohoto nařízení včas a přitom důkladně. Pokud máme vycházet z naší nepříjemné zkušenosti s geneticky modifikovanými potravinami a schvalováním potravin a mírou pokroku v této oblasti, odpověď musí být „ne“. Proč na každý nový aspekt v této oblasti reagujeme, jako bychom byli vědeckí analfabeti? Proč tolik nedůvěřujeme prověřené vědě? Copak nikdo z nás, nebo jen velmi málo z nás zde v Parlamentu, nemá vědecké zázemí? Stejnou otázku bychom mohli položit vnitrostátním parlamentům. Musíme zakládat právní předpisy na důkladném, vážném vědeckém základě a akceptovat ho. Pokud k tomu nedojde, důvěryhodnost zákonodárců bude zpochybněna.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Paní předsedající, s přihlédnutím k tomu, co je dobré pro spotřebitele, a s ohledem na míru, jakou potraviny, které konzumujeme, ovlivňují naše zdraví, souhlasím s názorem paní zpravodajky, že potřebujeme jasně definovat účel nařízení o nových potravinách. Měli bychom

se snažit zajistit, aby transparentnost a účinnost systému vydávání povolení pro nové potraviny zaručovaly bezpečnost pro spotřebitele a zlepšovaly fungování vnitřního trhu.

Podle mého názoru současná definice nových potravin musí být opravena s ohledem na obecné zásady a požadavky právních předpisů pro potravinářství. Jsem přesvědčena, že potravinářský výrobek by se měl prodávat pouze v případě, že neklame spotřebitele, je naprosto bezpečný a nebyla poškozena jeho nutriční hodnota. Vzhledem k tomu, že látky nebo složky těchto výrobků nebyly dosud použity pro lidskou spotřebu, měla by být věnována zvláštní pozornost rozhodování v souvislosti s jejich právní úpravou. Podporuji veškeré aktivity, které pomohou udržet vysokou úroveň bezpečnosti potravin, a ti, kdo hovoří o...

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, ráda bych rozvinula několik důležitých bodů, o nichž hovořili poslanci.

Pokud jde o nanotechnologie, zohlednila jsem nedávné vědecké názory a přesvědčily mě související dokumenty ve zprávě paní Liotardové. Evropská unie bude první na světě mít regulační definici umělých nanomateriálů a souvislý a flexibilní přístup k této technologii.

Abychom vyjasnili postoj Komise k definici nanotechnologií, ráda bych jménem Komise učinila následující prohlášení.

Komise upozorňuje, že snaha o společnou definici nanomateriálů se stále vyvíjí. Komise proto potvrzuje, že v budoucích předpisech Společenství by se mělo přihlížet k pokroku v rozvoji společné definice, a upozorňuje, že postupy projednávání ve výboru začleněné do tohoto návrhu také umožňují, aby definice v tomto návrhu byla aktualizována.

Ohledně povinného označování všech potravin vyrobených s pomocí nanotechnologie bych ráda poznamenala, že Komise je samozřejmě pro informování zákazníka o přítomnosti nanomateriálů v potravinách. Nicméně podle nařízení o nových potravinách máme schvalování případ od případu, což také stanoví podmínky pro využití takových výrobků, včetně požadavků na označování. Označování bude tudíž přezkoumáváno individuálně, případ od případu.

Dovolte mi nyní vyjasnit můj postoj k významné otázce klonování. Již jsem řekla, že se domnívám, že nařízení o nových potravinách není nejvhodnějším nástrojem pro spravování všech problémů klonování. Nařízení o nových potravinách se zabývá pouze bezpečností potravin a schvalováním pro vstup na trh. Proto nemůže být nařízením o nových potravinách regulováno využívání klonů v programech chovu – semen, embryí a vajčích, ani zde nemohou být řešeny otázky související se zdravím dobrými životními podmínkami zvířat.

Dne 13. ledna pořádalo kolegium členů Komise orientační diskusi o klonování hospodářských zvířat pro výrobu potravin. Komise souhlasila, že zde zůstává několik nezodpovězených otázek. V tomto ohledu Komise úzce spolupracuje s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin a zajišťuje, aby byl proveden příslušný vědecký výzkum. Zároveň jsem zahájila diskuse s našimi hlavními obchodními partnery: Spojenými státy, Kanadou, Japonskem, Austrálií a Novým Zélandem.

Ano, potřebujeme více informací a údajů o technikách klonování a o tom, jak by mělo být zacházeno s potomky klonovaných zvířat z regulačního hlediska.

Jak někteří z vás již zmínili, v červenci loňského roku Evropský úřad pro bezpečnost potravin předložil své stanovisko o vědeckých aspektech klonování pro potravinářské účely v EU. Obecný závěr stanoviska je, že hodnocení rizik je kvůli omezeným dostupným údajům nedostatečné. Pokud jde o zdraví a životní podmínky zvířat, stanovisko jasně říká, že bylo zjištěno, že značná část klonů byla negativně ovlivněna, často těžce a se smrtelnými následky jak pro klonovaná zvířata, tak pro zástupné zvíře.

Stanovisko Evropské skupiny pro etiku také zdůrazňuje několik vědeckých otázek, které je třeba zodpovědět, a výzkum, který je třeba provést, ohledně bezpečnosti potravin, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat, vysledovatelnosti a označování.

Závěrem chci vyjádřit, že klonování je nepochybně otázka, kterou je třeba řešit, ale nařízení o nových potravinách není tím pravým místem pro regulování všech otázek, které tuto citlivou záležitost obklopují.

Nicméně ráda bych zde jménem Komise vyslovila závazek co možná nejdříve vydat podrobnou zprávu o všech aspektech technik klonování za účelem výroby potravin, včetně zdraví a životních podmínek zvířat ve vztahu ke klonům a jejich potomkům, doprovázenou v případě potřeby legislativními návrhy. Dovolte

mi zdůraznit, že jsem přesvědčena, že lze pro tento problém nalézt řešení, a v tomto ohledu děkuji Parlamentu za pochopení a spolupráci.

Zpráva paní Liotardové (A6-0512/2008)

Komise může přijmout pozměňovací návrhy č. 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 a 63.

Pozměňovací návrhy 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 a 89 mohou být přijaty v zásadě.

Pozměňovací návrhy 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 a 93 mohou být přijaty po přeformulování.

Komise nemůže přijmout pozměňovací návrhy 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 a 92.

Kartika Tamara Liotard, *zpravodajka*. – (NL) Paní předsedající, ráda bych vyjádřila upřímné díky kolegům poslancům za jejich příspěvky do rozpravy a za podporu, které se dostalo různým bodům mé zprávy. Byly zde samozřejmě i některé kritické momenty. I za ně jsem ráda, protože to může být dobré pro diskusi.

Naším cílem je zaručit spotřebitelům, že potraviny vyráběné s pomocí nových technologií nebo nové potraviny přicházející na trh jsou bezpečné. Prostřednictvím našich příspěvků a návrhů se nám podaří tohoto cíle dosáhnout. Také poskytnou jistotu těm výrobcům, kteří se snaží o inovaci, protože nyní budou vědět, co je povoleno a co není. Zpráva se také zabývá ochranou údajů ve vztahu k těmto výrobcům, což také podporuje inovaci na poli bezpečnosti potravin.

Navíc bych ráda srdečně poděkovala paní komisařce za to, co řekla o nanotechnologii. Je pravda, že v tomto oboru ještě přijde mnoho změn, a pokud stanovíme definici nyní, na začátku, musí být možné ji revidovat, protože věda jde stále kupředu.

Také bych ráda poděkovala paní komisařce za to, co řekla o klonování zvířat. Ráda bych vás však upozornila, že Parlament již přijal nařízení, v němž jasně říkáme, že nechceme na trhu maso z klonovaných zvířat jako potravinu. Tento problém se také v této zprávě vrací a já žádám, aby klonování zvířat bylo vyloučeno z nařízení o nových potravinách. Zpráva právě toto vyžaduje a, jak jste právě slyšeli, sněmovna tuto myšlenku silně podporuje.

Konečně bych ráda využila této příležitosti a upřímně poděkovala mému personálu, Thomasovi, Vivian a Jan-Jaapovi, kteří s námi velmi tvrdě pracovali při vytváření této zprávy.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu.

17. Látky poškozující ozonovou vrstvu (přepřacované znění) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva pana Bloklanda jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o látkách poškozujících ozonovou vrstvu (přepřacované znění) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, *zpravodaj*. – (NL) Paní předsedající, zacelení díry v ozonové vrstvě je důležité pro životní prostředí a pro veřejné zdraví obyvatel celého světa. Naše atmosféra je vytvořena tak, že má dvě různé vrstvy, které nás chrání. CO₂ v troposféře zadržuje teplo, aby nám nebyla příliš velká zima. Ozon ve stratosféře nás chrání před škodlivým UV zářením ze slunce. Regulace látek, které poškozují ozonovou vrstvu, je zaměřena převážně na ochranu stratosférické ozonové vrstvy, ale také na zamezení změnám klimatu. Tyto látky, které jsou zakázány, způsobují jak poškození ozonové vrstvy, tak zvyšování globálního oteplování. Hlavní látky, které poškozují ozonovou vrstvu, se nalézají v aerosolových hnacích plynech, lednicích, izolačních materiálech a některých specifických rozpouštědlech a mycích prostředcích. Chlórfluoruhlodíky a halony, které mají nejsilnější škodlivý dopad na ozon, byly zcela odstraněny, až na omezený počet výjimek. Je již zakázáno vyrábět hydrochlorofluoruhlodíky a jejich používání bude zakázáno od roku 2020. Předmluva nového nařízení uvádí, že výroba a používání látky poškozující ozonovou vrstvu budou ukončeny nebo co možná nejvíce minimalizovány. To je důležitý základ pro politiku.

Ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin bylo přijato šedesát čtyři pozměňovacích návrhů. Poté proběhly dva trialogy, které vyústily v dohodu mezi Radou a Parlamentem. To znamenalo, že 64 pozměňovacích návrhů bylo nahrazeno jedním sloučeným textem. Rád bych stručně zmínil devět důležitých výsledků této dohody.

Předně, právní základ pro nařízení byl změněn ve prospěch životního prostředí. To umožňuje členským státům možnost přijmout opatření s širším dosahem pro ochranu životního prostředí. Zadruhé, do 18. března 2010 bude zakázáno používání pesticidu metylbromidu. To platí také pro plynování kontejnerů pro kontrolu škůdců. Jediná výjimka bude platit pro nouzové případy, například když propukne rozsáhlá epidemie. Třetím bodem je, že při postupném vyřazení programu pro hydrochlorofluorouhlovodíky byla procenta z roku 1997 snížena na 7 % za poslední roky. Začtvrté, hydrochlorofluorouhlovodíky mohou být využívány jedinečně v podnicích navržených vládou. Zapáté, některé nové látky byly přidány na seznam látek, které jsou navrženy na restriktivní opatření. Evropská komise se ujala dalšího prošetření těchto látek. Bod šest je, že u nezbytných výjimek, jako je používání diagnostických činidel a laboratorní využití, bylo jako povinný požadavek stanoveno označování. Také bylo dohodnuto, že nesmí být zvýšeno laboratorní využití. Bod sedm stanoví, že opětovné využívání a recyklování látek poškozujících ozon pro existující přístroje je možné uplatňovat pouze v rámci jednoho podniku. Navíc se musí vést záznamy o přítomném množství, aby se zabránilo podvodům a nezákonnému obchodování. Osmý bod spočívá v pozornosti, která se věnuje vymáhání prostřednictvím inspekcí. Tak jsou členské státy nuceny spolupracovat v boji proti nezákonnému obchodu. Posledním bodem je, že v zájmu předcházení vytékání látek poškozujících ozon bude zpřísněn systém kontrol a vymáhání.

Je však třeba udělat více, abychom se vypořádali s problémem skladovaných látek poškozujících ozonovou vrstvu. Důležitou roli zde má Komise. Rád bych ji znovu vyzval k zavedení směrnice o odpadu ze staveb a demolicí podél cest, kterou jsme odsouhlasili před sedmi lety v šestém environmentálním akčním programu.

Celkově vzato dosáhli jsme uspokojivého výsledku. Ozonová vrstva dostane šanci na zacelení, aby se snížily škodlivé dopady, jako je rakovina kůže a poškození rostlin a stromů.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval panu zpravodaji Bloklandovi a všem stínovým zpravodajům za jejich výjimečnou práci na tomto návrhu přepracování nařízení o ochraně ozonové vrstvy.

Zejména mě potěšilo, že bylo dosaženo dohody v prvním čtení, do značné míry díky pozitivnímu a konstruktivnímu přispění Parlamentu.

Politika pro ochranu ozonové vrstvy ve stratosféře byla uznána za úspěšnou a Evropská unie zde sehrála rozhodující roli. Díky inovativním opatřením, která jsme přijali v EU, jsme dokázali odstranit 99 % látek, které poškozují ozonovou vrstvu.

Kromě ochrany ozonové vrstvy má omezení těchto látek nesmírně pozitivní dopady na klima. A to proto, že tyto látky mají 14 000krát vyšší potenciál způsobovat globální oteplování, než má CO₂. Bez Montrealského protokolu a bez ještě ambicióznějšího nařízení Společenství by emise skleníkových plynů byly možná o 50 % vyšší, než jsou nyní.

Díky těmto mezinárodním snahám nyní vědci odhadují, že ozonová vrstva může být mezi lety 2050 a 2075 plně obnovena. Nicméně aby toto bylo možné, je třeba překonat několik přetrvávajících problémů. Návrh Komise je navržen, aby jednak zjednodušil nařízení Společenství a snížil byrokratické překážky, jednak sladil nařízení s novými vědeckými pokroky a budoucími výzvami v zájmu obnovy ozonové vrstvy.

Výsledná dohoda ponechává strukturu návrhu Komise, ale zároveň zahrnuje specifická opatření potřebná k řešení nevyřešených otázek, pokud jde o plné zrušení nebo omezení využívání látek, které poškozují ozonovou vrstvu.

Důležitější je, že obsahuje přísnější nařízení pro látky, které jsou „uchovávány“ ve výrobcích, jako je například vybavení lednic nebo plastická izolační pěna. Posiluje komerční opatření proti nezákonnému využívání a nezákonnému obchodu s látkami, které poškozují ozonovou vrstvu v Evropské unii, a pomůže zabránit environmentálnímu dumpingu v rozvojových zemích. Konečně zakazuje veškeré použití metylbromidu, kromě specifických naléhavých případů. Tak se právní předpisy Společenství o metylbromidu dostanou do první linie na světové úrovni.

Prínosy, jak v oblasti obnovy ozonové vrstvy, tak ve snižování skleníkových plynů, budou značné. Evropská komise může přijmout celý výsledný balíček pozměňovacích návrhů.

Rád bych znovu poděkoval Evropskému parlamentu za významný příspěvek k zachování environmentálního cíle návrhu a za dosažení dohody v prvním čtení.

Eija-Riitta Korhola, jménem skupiny PPE-DE. – (FI) Paní předsedající, toto nařízení je přirozeným pokračováním důležité části Montrealského protokolu, který zavazuje 191 signatářských států aktivně opouštět používání látek, které poškozují ozonovou vrstvu.

Montrealský protokol se považuje za jednu z neúspěšnějších mezinárodních environmentálních dohod. Výsledky hovoří samy za sebe. O 95 % se snížila spotřeba látek poškozujících ozonovou vrstvu. Kromě toho se během 20letého období zabránilo emisím skleníkových plynů v množství rovnajícím se více než 100 miliardám tun CO₂. Proto toto nařízení nebude jen podporovat zacelení ozonové vrstvy: je to také důležitá součást boje proti změnám klimatu.

Předchozí nařízení, navržené před devíti lety, bylo beznadějně neaktuální a bylo nezbytné jej aktualizovat. Zjednodušení struktury současného nařízení, odstranění zastaralých ustanovení a rozšíření povinnosti podávat zprávy o nových látkách, to jsou reformy, které byly nezbytně nutné. Chtěla bych poděkovat kolegovi panu Bloklandovi za jeho práci, kterou odvedl coby parlamentní zpravodaj.

Nyní již přijatelné nařízení sladí současná nařízení Společenství s původními ustanoveními Montrealského protokolu. Například návrh lhůty pro ukončení výroby HCFC do pěti let před rokem 2020 je rozumné a opodstatněné, stejně jako snížení počtu výjimek ze zákazu pro vývozní obchod. Vzhledem k tomu, že cíle tohoto nařízení nemohou být v našem Společenství dosaženy jen prostřednictvím opatření ze strany členských států, je třeba řešit problém globálně, v kontextu globálního hospodářství. Pokud by bylo příliš mnoho výjimek z vývozního zákazu, bylo by příliš obtížné dokázat, že jsou oprávněné.

Samotný Montrealský protokol měl alespoň čtyři dodatečné texty. 20letá smlouva byla takto opravována v Londýně, Kodani, Montrealu a Pekingu. Nebyl stále pouze úspěšný: jak jsme nabývali zkušeností, bylo také nezbytné opravit mylné plány. Stejnou moudrost nyní potřebujeme v případě Kjótského protokolu.

Původní Montrealský protokol se soustředil na ochranu ozonové vrstvy, zejména omezením CFC, a tento cíl byl rychle zpřísněn téměř na nulu. Tak CFC začaly nahrazovat například HCFC, které byly pro ozonovou vrstvu mnohem méně škodlivé. Objevila se však jiná stránka problému. HCFC, neboli fluorované plyny, se ukázaly být velkou hrozbou z hlediska globálního oteplování. Některé z nich jsou více než tisíckrát intenzivnější než oxid uhličitý. Proto bylo nezbytné opravit slabá místa smlouvy.

Musíme být schopni poučit se stejně jako v případě kjótské smlouvy. Je třeba přiznat, že není tak účinná, jak se jeví. Nesníží globální emise ani intenzitu uhlíku. Možná že problém tkví v tom, že ti, kdo jsou za kjótskou dohodu odpovědní, předpokládali, že problém oxidu uhličitého lze vyřešit stejně jako problém freonů.

Změna klimatu je od počátků environmentální problém úplně jiného rozsahu. Zatímco poškození ozonu pochází z vedlejších produktů průmyslové nebo energetické výroby, příčina změny klimatu tkví v tom, co udržuje celou globální ekonomiku a výrobu. Svět stále žije z uhlíku. Proto je třeba změnu klimatu nahlížet hlavně jako problém průmyslové výroby. Je třeba soustředit se místo na zakazování emisí na důkladnou reorganizaci systémů výroby energie a materiálů. Poučme se z Montrealu.

Leopold Józef Rutowicz, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, zpráva pana Bloklanda o nařízení Evropského parlamentu a Rady o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, je důležitý dokument pro další kroky k ochraně ozonové vrstvy. Rád bych zdůraznil, že jedním z úspěchů EP a Rady je omezení výroby a obchodu s plyny obsahujícími CFC, halony, bromidy a metyly, které poškozují ozonovou vrstvu a mají vliv na skleníkový efekt.

Dobrý příklad práce s předstihem by bylo zahájit činnost v zemi situované pod dírou v ozonové vrstvě, na Novém Zélandu. Tam, vedle aktivit podnikaných v EU, byla zahájena práce na snížení emisí metanu, jehož 1 kubický metr má skleníkový efekt jako 30 kubických metrů CO₂ a který poškozuje ozonovou vrstvu. Metan je plyn vznikající při procesu rozkladu, od zvířat, uvolňující se pod zemí v dolech a prostřednictvím různých chemických pochodů.

Skupina UEN podporuje toto nařízení. Děkuji panu Bloklandovi za jeho pečlivě zpracovanou a významnou zprávu.

Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Paní předsedající, dámy a pánové, děkuji panu Bloklandovi za skvělý výsledek. Parlament dokázal stanovit čtyřletou lhůtu pro konec používání metylbromidu a navíc zpřísnit rozvrh pro snižování použití HCFC.

Je důležité, aby EU nadále byla průkopníkem v ukončení používání látek, které poškozují ozonovou vrstvu, navzdory tomu, že toto téma již neplní přední stránky novin. Mnohé z těchto látek jsou silné skleníkové plyny, ale přesto byly vyloučeny z Kjótské dohody. A to kvůli domněnce, že budou regulovány v rámci Montrealského protokolu. Je důležité, abychom se tomuto tématu v budoucnu věnovali a nadále skleníkové plyny odstraňovali. Také je třeba, abychom šli příkladem pro ostatní země, včetně rozvojových.

Pokud jde o látky, jejichž použití bylo v EU zakázáno, má skupina by ráda zakázala jejich dovoz jasněji, než je tomu nyní. Doufám, že tato zásada bude začleněna do legislativy.

Avril Doyle (PPE-DE). - Paní předsedající, než začnu, mám jeden dotaz, zdá se, že nikdo nežádá o slovo v rámci postupu zdvižené ruky, mohla bych, prosím, ke svému příspěvku přidat minutu v rámci postupu zdvižené ruky?

Předsedající. – V pořádku, paní Doyleová, prosím, můžete.

Avril Doyle (PPE-DE). - Paní předsedající, na schůzce konference stran v září 2007 přijaly strany Montrealského protokolu dodatečná opatření pro ochranu ozonové vrstvy. Ta budou nyní začleněna do přepracovaného znění nařízení, aby urychlila postupné ukončení používání látek poškozujících ozonovou vrstvu a dále omezila výjimečně povolené používání těchto látek. Toto přepracované nařízení v podstatě spočívá v zákazech a nařízeních ohledně výroby, dovozu, vývozu, umístování na trh, použití, obnovy, recyklování, rekultivace a odbourávání těchto látek poškozujících ozon.

Montrealský protokol je jednou z nejúspěšnějších mezinárodních environmentálních iniciativ, díky níž bylo významně zvráceno poškození ozonové vrstvy z 80. let. Díky postupnému ukončení používání těchto plynů poškozujících ozon došlo k 95% snížení jejich spotřeby oproti 80. letům.

Tyto látky mají také potenciál způsobovat globální oteplování. Ozonová vrstva je jedna z vrstev atmosféry, která chrání život na Zemi. Konkrétně ozonová vrstva zajišťuje ochranu před škodlivým ultrafialovým zářením ze Slunce, které způsobuje mnohé nemoci a problémy včetně rakoviny kůže a šedého zákalu.

Předsedající. – Děkuji vám, paní Doyleová.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Paní předsedající, mrzí mě, že dnes není v Parlamentu větší publikum, protože diskutujeme o velmi úspěšném protokolu, který přinesl velmi pozitivní výsledky pro životní prostředí i zdraví a také pro obnovu ozonové vrstvy, která se nyní vrátila na úroveň před 80. lety.

Chci poděkovat všem, kteří se podíleli na dnešní rozpravě, za jejich konstruktivní komentáře a poznamenat, že Komise je rozhodnuta uplatnit svou moc a prošetřit, zda jsou vhodné podmínky pro začlenění dalších tří látek do léta 2010. Prohlášení o tom bude předáno sekretariátu Evropského parlamentu k začlenění do zápisu z dnešní rozpravy.

Také bych rád poznamenal, že jsem přesvědčen, že dosáhneme dohody o boji proti změně klimatu v Kodani koncem tohoto roku. Věřím, že tato dohoda bude ještě účinnější než Montrealský protokol. Musíme pro to všichni vyvinout úsilí.

Závěrem bych rád řekl, že Komise je velmi spokojena s výsledkem vyjednávání a je připravena přijmout všechny pozměňovací návrhy.

Zpráva paní Blokland (A6-0045/2009)

Komise potvrzuje svůj záměr zvážit do 30. června 2010 začlenění dalších látek do části B přílohy II nařízení, zejména zhodnotit, zda jsou splněny podmínky pro jejich začlenění stanovené v čl. 24 odst. 3. Tento urychlený přezkum se zaměří na následující látky:

- hexachlorbutadien,
- 2-bromopropan (iso-propyl bromid),
- jodmethan (methyljodid).

Johannes Blokland, zpravodaj. – (NL) Paní předsedající, rád bych rozšířil své upřímné díky na komisaře Dimase za jeho odhodlání přijmout myšlenku, kterou navrhla paní Hassiová, konkrétně že by měly být prozkoumány dopady dalších látek. Rád bych pana komisaře upozornil na methylbromid. O této látce a její

výrobě stále víme málo. Naštěstí bylo nyní rozhodnuto požádat dodavatele během konzultací o informace o tom, jak se látka vyrábí.

Také chci vyjádřit upřímné díky kolegům poslancům, zejména stínovým zpravodajům a těm, kdo zde dnes vystoupili, za podporu, které se mi dostalo. Naše vzájemná spolupráce byla vynikající, ve výboru i při vyjednáváních. Také chci poděkovat českému předsednictví za rozumné dohody, kterých jsme dosáhli, a to jak před vyjednáváním, tak v jeho průběhu. V každém případě byl výsledek uspokojivý. Také oceňuji podporu ze strany členů Komise a Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a mého personálu. Dokázali jsme pracovat jako tým, což nám umožnilo dokončit tento rozsáhlý pozměňovací návrh během šesti měsíců.

Na závěr mám ještě jednu poznámku. Nejsem příliš spokojený se systémem přepracovávání. Není snadné zjistit, na jakém základě můžete nebo nemůžete dělat změny. Naštěstí mi poradili právníci, že právní základ byl pro přepracovaná znění změněn, takže jsme mohli udělat změny na tomto základě. Rada byla naštěstí stejného názoru, a tak jsme jej mohli v poslední minutě odevzdat Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Přepracované znění je stále složitá záležitost.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu.

Písemná prohlášení (článek 142)

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Tento návrh se drží struktury nařízení (ES) č. 2037/2000, ale přidává novou kapitolu o odchylkách od zákazů výroby, umístování na trh a používání daných látek, které byly původně rozptýleny do několika ustanovení o stupních omezení regulovaných látek a výrobků.

Hlavní výzvy jsou následující:

- omezení látek poškozujících ozonovou vrstvu, resp. emisí skleníkových plynů do atmosféry je nezbytné, protože podle odhadů přibude na světě do roku 2015 2 miliony tun látek poškozujících ozon nebo 13,4 miliardy tun CO₂;
- výjimečně povolené používání LPO, pokud neexistuje technicky nebo ekonomicky schůdná alternativa, například methylobromid pro účely karantény;
- nové látky poškozující ozon: nové vědecké objevy dokazují, že některé v současnosti nekontrolované látky jsou pro ozonovou vrstvu podstatně nebezpečnější, přičemž jejich prodej se rychle rozrůstá.

Pozměňovací návrh text ujasňuje a zjednodušuje regulační rámec, přičemž také snižuje administrativní zátěž, čímž usnadňuje uplatnění legislativy zajišťující obnovu ozonové vrstvy do roku 2050 a předcházení neblahým dopadům na lidské zdraví a ekosystémy.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Podle mého názoru se všichni musíme zajímat o zdraví jak současné generace, tak budoucích generací. Naše zdraví je udržováno prostřednictvím čistého životního prostředí a atmosféry kolem nás. Všechny vědecké studie zdůrazňují skutečnost, že ozonová vrstva je nesmírně důležitá nejen pro zdraví obyvatel, ale také pro udržení života na Zemi.

Bohužel existuje několik látek, které po vypuštění do atmosféry ničí ozonovou vrstvu, čímž přispívají k posilování skleníkového efektu. Přestože známky obnovy ozonové vrstvy jsou již pozorovány jako důsledek přijatých opatření, má se za to, že hladiny ozonu v atmosféře před rokem 1980 dosáhneme až ve druhé polovině 21. století.

Proto naprosto souhlasím s dodatečnými opatřeními pro omezení nebo dokonce zákaz látek poškozujících ozonovou vrstvu. Jsem přesvědčen, že přijetím takového opatření plníme svou povinnost nejen vůči současné generaci, ale také vůči generaci budoucí.

18. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

19. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:00)